

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

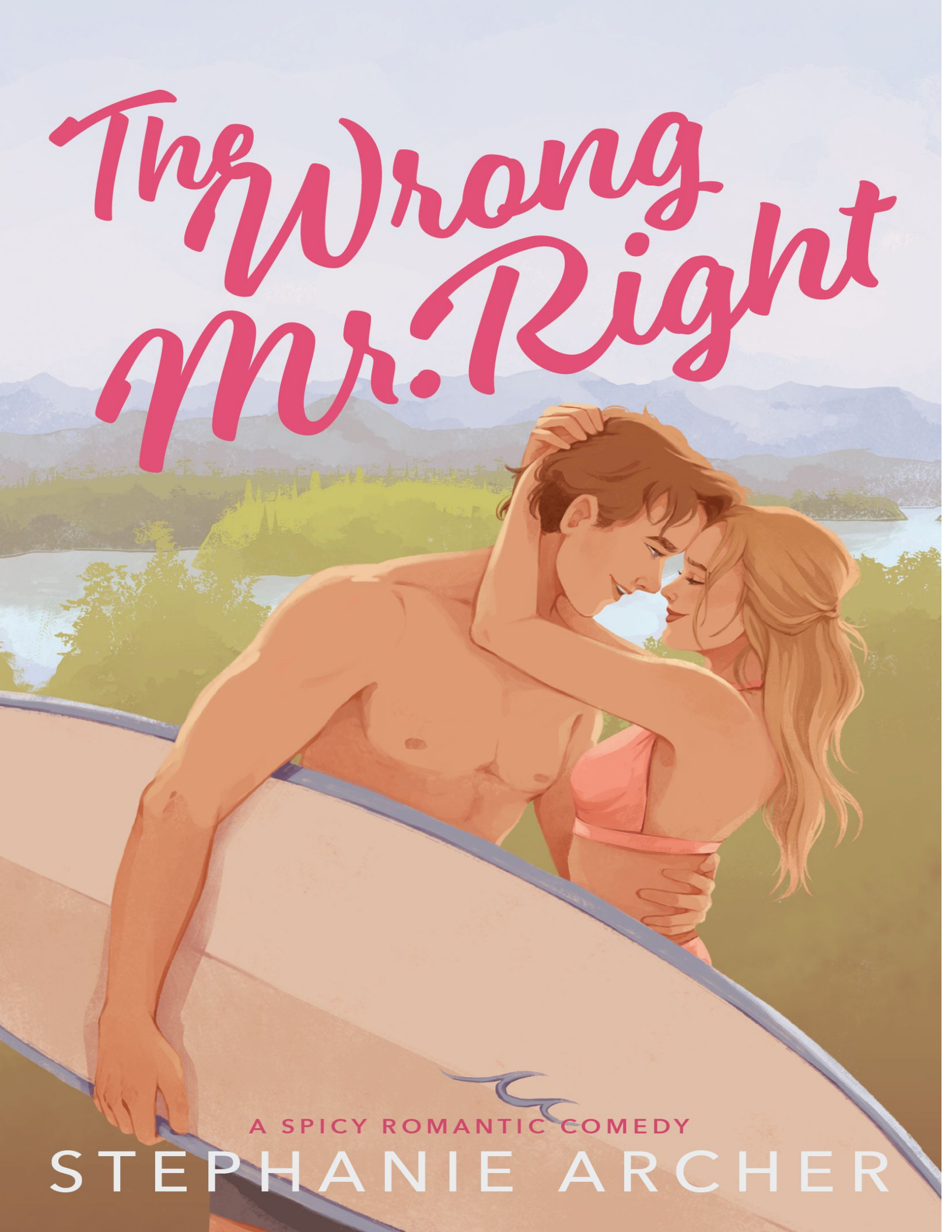
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

The Wrong Mr. Right

A romantic illustration of a man and a woman in a hot tub. The man is shirtless and muscular, with his arm around the woman's head. The woman has long blonde hair and is wearing a pink bikini top. They are both smiling and looking at each other. The hot tub is in the foreground, and the background shows a scenic view of a lake, green hills, and blue mountains under a light blue sky.

A SPICY ROMANTIC COMEDY

STEPHANIE ARCHER

HE'LL MAKE HER A HOT GIRL,
BUT CAN HE MAKE HER HIS GIRL?

THE WRONG MR. RIGHT

STEPHANIE ARCHER

THE WRONG MR. RIGHT

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler, kuruluşlar veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Yanlış Bay Doğru Telif Hakkı © 2022 Stephanie Archer tarafından. Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Kapak tasarımı ve illüstrasyon Melody Jeffries'e aittir.

OceanofPDF.com

Bu benim içindi. [OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

İçindekiler

1. [Hannah](#)
 2. [Hannah](#)
 3. [Wyatt](#)
 4. [Hannah](#)
 5. [Wyatt](#)
 6. [Hannah](#)
 7. [Hannah](#)
 8. [Wyatt](#)
 9. [Hannah](#)
 10. [Wyatt](#)
 11. [Hannah](#)
 12. [Wyatt](#)
 13. [Hannah](#)
 14. [Hannah](#)
 15. [Wyatt](#)
 16. [Hannah](#)
 17. [Wyatt](#)
 18. [Hannah](#)
 19. [Hannah](#)
 20. [Wyatt](#)
 21. [Hannah](#)
 22. [Hannah](#)
 23. [Hannah](#)
 24. [Wyatt](#)
 25. [Hannah](#)
 26. [Hannah](#)
 27. [Wyatt](#)
 28. [Hannah](#)
 29. [Wyatt](#)
 30. [Hannah](#)
 31. [Wyatt](#)
 32. [Hannah](#)
 33. [Wyatt](#)
 34. [Wyatt](#)
 35. [Hannah](#)
- [Sonsöz - Hannah](#)

[Wyatt ve Hannah ile baharatlı bir bonus sahne ister misiniz? Yazarın Düşünceleri](#)

Ayrıca Stephanie Archer Yazar
Hakkında

OceanofPDF.com

Hannah

SADECE EN KÖTÜ KABUSLARIMDA, bir müşteri bana ork erotik okurken Wyatt Rhodes ile göz teması kurardım.

Kasabamızın fotoğrafçısı ve haber blogger'ı Don, bir sabah kitapçada "İşte," dedi. Okuma gözlüklerini düzeltti ve parmağını kitabın sayfalarında gezdirdi. "Burası bir şeyler olduğunu anladığım kısım. *Yeuk muazzam bir kükreme çıkardı ve etrafındaki orman ürperdi. Devasa şaftı Leydi Nicoletta'nın üzerine meni püskürttü, çok fazla meni. Kovalar dolusu-*"

"Tamam." Elimi kaldırdım. "Anladım, Don. Lütfen dur."

"Kapağını gördüm ve Yüzüklerin Efendisi gibi olduğunu düşündüm." Yutkundu ve dükkanın ön camından dışarı baktı, düşüncelere daldı ve başını hafifçe salladı. "Öyle değil," diye fısıldadı. "Gerçekten değil." Sayfayı çevirdi. Omzunun üstündeki hareket gözüme çarptı.

Wyatt Rhodes kitapçımnda gömleksiz bir şekilde durmuş, bir kitap rafına yaslanmış ve eğlenen bir merakla bizi izliyordu. Karnım yere düştü.

Wyatt Rhodes kitapçımdaydı.

Bakışlarını onun karın kaslarına takıldı. Yanındaki rafta kitaplar gibi üst üste yığılmış o kadar çok kas vardı ki. Günlerce süren karın kasları.

Wyatt Rhodes'un kasabada bir sörf dükkânı vardı ama zamanının çoğunu profesyonel olmak için eğitim alarak suda geçiriyordu. Boyu 1.80'in üzerindeydi ve güneş koyu sarı saçlarının rengini açmıştı. Her zaman saçını kestirmesi gerekiyordu. Yüzme şortu ve spor ayakkabı giyiyordu. Pemberley Books'a daha önce hiç gelmemişti ve bakışları küçük mekânda gezinerek yıpranmış halıyı, kitap raflarını

ve yerdeki kitap yığınları. Dışarıda, annemin yirmi yıl önce yaptırdığı duvar resmi solmuş ve parçalanmıştı.

Utanç midemi bulandırdı ve yüzüm ısındı. O neden buradaydı?

Adımı bile bilmiyordu.

Ellerimi büyük boy kazağımın kolunun içine soktum. "Bu kısmı dinleyin." Don boğazını temizledi. "*Leydi Nicoletta*

Büyük ork tüm gücüyle yatağa çöktü. 'Bana tohumunu ver, ork,'" diye daha tiz bir sesle okudu ve Wyatt'ın kaşları havaya kalktı.

Ölecektim, tam burada, kitapçada.

Don, orkun bölümünü okumak için sesini alçalttı. "*Küçük insan, benim devasa zevk asam senin küçük kadın mağaran için çok büyük. Devasa penisim tarafından yok edileceksin-*"

"Teşekkür ederim, Don." Kitabı ondan kaptım, kasayı açtım ve mağazanın kaybetmeyi göze alamayacağı yirmi dolarlık bir banknot çıkardım.

Parayı tezgâhın üzerine bıraktığımda Don'un gözleri büyüdü. "Para iadesi istemiyorum."

Wyatt'tan homurdanmaya benzer bir ses geldi ama eliyle ağzını kapattı. Bakışlarım Don'a sabitlenmişti.

Don köşedeki rafları işaret etti. "Sadece fantezi bölümünden çıkarmanı istiyorum. Erotizm bölümünde olmalı."

Küçük bir kasaba kitapçısı olduğumuz için erotik bölümümüz yoktu, ama şiddetle başımı salladım. Bu etkileşimi bitirmek için her şeyi yapardım. "Hemen yapacağım. Teşekkür ederim."

Don kitabını geri alıp kolunun altına sıkıştırmadan ve dükkândan çıkmadan önce bana yan gözle baktı.

Hâlâ kitaplığa yaslanmış, Yunan tanrısı gibi görünen Wyatt'ı görmezden gelerek ork kitaplarının bulunduğu rafa doğru ilerledim ve onları kollarımın arasına aldım. Seride altı kitap vardı ve buradaki diğer çalışan Liya bunları fantastik olduğunu düşünerek satın almış olmalıydı. Onları masaya geri götürdüm ve bıraktım. Daha sonra geniş romantizm bölümünde onlar için bir yer bulacaktım.

Wyatt hala orada duruyordu. Ne istiyordu? Onu sonsuza kadar görmezden gelemezdim. Evren dileğimi duymuş olmalıydı çünkü ön kapının zili çaldı ve Thérèse tüm zarafeti ve karizmasıyla dükkâna girdi, ve stil.

"Sevgilim Hannah," diye şarkı söyleyerek süzüldü.

Thérèse Beauchamp tanıdığım en zarif kadındı. Fransız olduğu için adımı 'annah' gibi söylerdi. Siyahtı ve doğal saçlarını kısa, şık bir şekilde kestirirdi ve sık sık ağzını, koyu ten rengine çok yakışan kan kırmızısı rujla boyardı. Thérèse her zaman bir fotoğraf çekimine katılacaktı gibi giyinirdi. Bir sosyal medya influencer'ıydı, bu yüzden markalar ona dünyayı dolaşması, muhteşem olması ve güzel bir hayat yaşaması için para ödüyordu.

Bugün, ayak bileklerinin üzerine düşen solmuş, geniş paçalı mavi bir kot pantolon, belden düğmeli beyaz ipek bir bluz ve siyah sandaletler giymişti. Bir kolunun altında siyah kadife bir çanta, diğerinde ise kâğıttan bir alışveriş torbası taşıyordu. İmzalı rujunu benim küçük, salaş dükkânımda hayatla parlıyordu.

Gördünüz mü? Sade, zarif, zamansız. Bazen neden benimle arkadaş olduğunu bile bilmiyordum. Sosyal statü olarak birbirimizden çok uzaktık.

Thérèse hızla dükkâna girdi, Wyatt'ın yanından geçip doğrudan bana doğru geldi. "Bonjour, Wyatt."

Ona başıyla işaret etti. "Thérèse." Yerinden kıpırdamadı, hâlâ beni bekliyordu.

Arka kapıdan kaçabilirdim. Liya erken çıkmıştı ama belki eve gidersem mesajı alır ve giderdi.

Wyatt'ı sevmediğimden değildi. Herkes Wyatt'ı severdi. Onu sevmemek imkansızdı.

Kendimi bildim bileli Wyatt'a aşıktım ve onunla nasıl konuşacağıma dair hiçbir fikrim yoktu. Gözlerinin içine zar zor bakabiliyordum. Konuşabildiğim tek erkek sattığım kitaplardaki hayali erkeklerdi.

"Gel." Onu takip etmemi işaret etti, ben de hâlâ beklemekte ve izlemekte olan Wyatt'a bir bakış attım. "Senin için bir şeyim var."

"Benim için mi?" Onu dükkânın arka tarafına kadar takip ettim, orada iki mavi sandalye vardı. Bu sandalyeler benden daha eskiydi ve arkadaşım Avery ile sık sık mesai sonrası burada takılır, ben Spice Girls çalarken ya da ona komik İskandinav müzik videoları izletirken şarap içerdik. Babamla birlikte birkaç blok ötedeki küçük bir evde yaşıyordum ve geçen yıla kadar Avery ayak kokan eski bir apartman dairesinde yaşıyordu, bu yüzden mağazanın arkası bizim takılma alanımızdı.

Thérèse oturdu ve çantayı bana uzattı. "Aşkım, yaz için Paris'e geri döneceğim ve doğum gününe yetişebileceğimden emin değilim."

İçime soğuk bir korku doldu ve boğazım daraldı.

Otuzuncu yaş gününe iki ay vardı, Eylül ayında.

"Chanel beni moda evlerinde misafir sanatçı olarak çalışmak üzere davet etti." Thérèse durakladı ve kısık gözlerle çenesine vurdu. "Ya da belki de Yves St. Laurent'dı." Başını yana eğdi. "Gaultier mi? *Mon dieu*. Hatırlayamıyorum." Kendi kendine güldü. "Menajerimi o kadar çok haute couture tasarımcısı arıyor ki, hepsini aklımda tutamıyorum." Çantayı işaret etti. "Aç şunu."

Çantadan beyaz bir kutu çıkardım ve kucağıma koydum. "Asistanlık nedir?"

İç çekerek manikürlü elini salladı. "Ben oturuyorum ve onlar bir sonraki sezon için couture elbiseler yaratıyorlar."

Gözlerimi kırptım. "Sen onların ilham perisi misin?"

O rahat Fransız tarzıyla omuz silkti. "Onun gibi bir şey. Hannah, kutuyu aç."

Çevirip açtım ve ağzım açık kaldı.

Hayal kırıklığına uğramış gibi bir ses çıkardı. "Nefret ediyorsun."

"Hayır," dedim hemen. "Sadece..." Elbiseyi kaldırıp kollarının kumaşını beni yakacakmış gibi sıkıtığımda altın pullar loş ışıktaki bile parlıyordu.

Ateşli Kız elbisesiydi. Etek ucu uyluğun ortasına düşüyordu. Kısa kollu. Önü derin V. Bu elbise görülmek ve beğenilmek isteyen bir kadın içindi. Elbise muhteşemdi, buna şüphe yok. Eğlenceli, flörtöz, vahşi ve göz alıcıydı. Ne yazık ki ben bunların hiçbirini değildim.

Bu bir Thérèse elbisesiydi. Bu benim için doğru elbise *değildi*. Ben utangaç, sessiz Hannah Nielsen'dım, burnu kitapta olan kız.

Thérèse anlayışla başını salladı. "Sende zaten buna benzer bir tane var."

Homurdandım. "Hayır. Kesinlikle hayır." Ona meraklı bir bakış attım. "Thérèse. Hediye için minnettarım ama neden altın rengi, ışıltılı bir elbise seçtin?" Her gün giydiğim büyük boy yün kazağımı, siyah kot pantolonumu ve beyaz spor ayakkabılarımı işaret ettim. "-Ben mi?"

Thérèse kendi kendine gülümsedi ve bana değerlendirici bir ifade takındı. "Birkaç hafta önce Sydney'deydim ve bunu gördüğümde aklıma sen geldin." Bir dirseğini sandalyenin koluna dayadı ve beni izledi. "Senin için mükemmel olduğunu biliyordum."

"Bu elbiseyi giyersem herkes bana bakar." Bu düşünce tüylerimi diken diken etti.

Omuz silkerek bir omzunu kaldırdı. "Bırakın baksınlar. Gördüklerine değsin."

Thérèse belli ki kafasını çarpmış ve beni başka biri sanmıştı. "Hep Sidney'i ziyaret etmek istemişimdir. Yemeklerinin inanılmaz olduğunu duydum."

"Vancouver gibi ama daha sıcak ve insanlar çok daha dost canlısı. Oradayken birkaç kez aşık oldum."

"İnsanlara aşık mı?"

Sakin, hülyalı bir gülümsemeyle başını salladı. "Oui." İç çekti. "Aşık olmayı seviyorum. Pek çok kez aşık oldum."

"Oh. Vay canına. Hiç aşık olmamıştım." Kitaplarda yüzlerce kez okumuştum. Çocukken annem bana *Gurur ve Önyargı*'yı okumuştı ve dükkânın adı da kitaptaki malikânenin adıydı. Aşk hakkında okumaya bayılırdım.

Ama hiç aşık olmamıştım. Hatırlayınca kalbim özlemle çarptı. Üniversiteden sonra Queen's Cove'a döndüğümde, babamın emekli olabilmesi için dükkânın günlük işlerini ben devraldım. Yedi yıl boyunca, eski püskü halıları, kırık rafları ve soyulan boyasıyla bu loş küçük kitapçıda saklandım.

Thérèse tekrar çenesine vurdu. "Evet, mağazanıza pek fazla uygun talip geleceğini sanmıyorum." Ön kapıya doğru eliyle işaret etti. "Hannah, dışarı çıkmalı ve aşık olacak birini bulmalısın."

Güldüm. "Tamam." Kutuyu ters çevirerek kapattım ve kâğıt torbaya geri koydum. "Hediye için teşekkür ederim, Thérèse. Çok güzel."

Tek kaşını kaldırdı. "Bunu giyecek misin?"

Başımı salladım. "Elbette." Yatak odamda yalnız, belki.

Bu onu tatmin etmiş görünüyordu, bu yüzden ayağa kalktı ve beni sıkıca kucakladı. "Au revoir, Hannah. Eylül'de döneceğim."

"Güle güle. İlham perisi olmanın tadını çıkar."

"Hep öyle yaparım." Omzunun üzerinden bana zahmetsiz bir gülümseme fırlattı.

Köşeyi dönerken onu takip ettim ve karnım yere düştü.

Wyatt Rhodes ön masaya yaslanmış, küçük bir gülümsemeyle ork erotikalarını okuyordu. Midem bulandı.

Thérèse zil sesiyle birlikte kapıdan çıkıp gözden kayboldu, ben de koşarak Wyatt'ın yanına gittim ve kitabı elinden almak için uzandım ama o kitabı elimden aldı.

"Lütfen onu geri alabilir miyim?" Sesimi kibar tutmaya çalışarak sordum. Yine de panik yükseldi.

"Demek beni görüyorsun." Kitaptan bir şeyler okumadan önce bana eğlenen bir bakış fırlattı. *"Yeuk ve Gragol kalın, canavarca üyelerini Leydi Nicoletta'nın içine birlikte soktular. Kadının zevk ve haz çığlıkları tüm dağlarda yankılandı-"*

Aman Tanrım.

"Wyatt." Tekrar kitaba uzandım ama o bana sırtını döndü.

Kaşları havaya kalktı ve gözlerinin ne kadar gri olduğunu görebilecek kadar yakındım. "Adımı bile biliyorsun."

Gözlerimi devirdim. "Tabii ki adını biliyorum. Şimdi kitabı bana ver."

"Leydi Nicoletta'nın kadınsı mağarası zevkinin gücüyle titremeye başladı-"

Kitabı tekrar elime aldım, koluna dokundum ve neredeyse arkasından sarılacaktım. Parmaklarım kitaba temas etti ve doğrulmadan önce kitabı kaptım. Yüzüm bir kez daha yanıyordu.

Boğazımı temizledim ve kitabı yığının üzerine geri koydum. "Yardımcı olabileceğim bir şey var mı?"

"Ork erotizmi için buradayım."

Ona düz bir bakış attım ve o da tembel, eğlenceli bir sırıtışla karşılık verdi. Şüphesiz yüzümün ne kadar kızardığını görebiliyordu.

"Elizabeth kitabını onun için almamı istedi. Bu akşama kadar Victoria'da olacakmış ve bu gece başlamak istiyormuş. Ona bu sabah geldiğini söylemişsin."

Victoria en yakın şehirdi ve arabayla üç saat uzaklıktaydı. Wyatt'ın annesi, sıcak ve eğlenceli bir kadın olan Elizabeth, bir ay önce tavsiye ettiğim tarihi bir romanı sipariş etmişti. Kitap birkaç haftadır yayıncıdan geri siparişteydi.

Arkamdaki rafta özel siparişleri sakladığımız defteri buldum ve ona uzattım. "Ödemesi yapıldı bile."

"Harika." Bakışları beni süzdü ve kendimi çıplak hissettim.

Thérèse ve Wyatt gibi ateşli insanlarla benim aramdaki fark buydu. Kitap raflarının etrafındaki insanları dikizledim, bakmadıkları zaman hızlı bakışlar attım. Wyatt ve Thérèse ise hiç utanmadan ya da sıkılmadan açık açık bakıyorlardı.

Wyatt'ın ağzının bir tarafı kasıldı. "Teşekkürler, Hannah."

Adımı söylediğini ilk kez duyuyordum. Aynı ilkokula ve aynı liseye gitmiştik ve şimdi ikimiz de yetişkinler olarak küçük sahil kasabamız Queen's Cove'da yaşıyorduk ve bir kez bile adımı söylememişti. Adam çoğu zaman beni fark etmiyordu çünkü o dışarıda sörf yapıyordu ve ben burada, annemin ben bebekken açtığı bu küflü eski kitapçıdaydım.

Sırtımın alt kısmındaki elinin anısı zihnime kazındı. Wyatt ve ben geçen yıl Avery'nin düğününde şahitlik yapmıştık. Wyatt'ın kardeşi Emmett ile evlenmişti. Evlilik cüzdanını imzaladığımızda Wyatt'ın eli belime geldi ve göz kırparak beni öne doğru itti.

Elinin sırtımda, elbisemin kumaşında bile ne kadar sıcak olduğunu düşünerek hâlâ ürperiyordum. Ben ağzım bir karış açık dururken bana attığı o hızlı, çapkın sırtışı.

Ve şimdi burada, eski kitapçı dükkânımda, tüm kasları ve nemli saçlarıyla gömleksiz duruyordu.

"Burada üstsüz duramazsın," diye ağzımdan kaçırdım. "Bu sağlık açısından tehlikeli." Eğlenen bir kaşını kaldırdı. "Sağlığa zararlı."

Yüzüm kızardı ve aklıma gelen ilk şeyi söyledim. "Kitaplarda saç bulabilirsin."

Ne?

"Kitaplarda... saç bulabilirim," diye tekrarladı, gülümsemesini gizlemek için dudaklarını yuvarladı.

"Evet. Göğüs kılları."

Homurdandı ve ben doksanlardan kalma bu çirkin halının içine gömülmek istedim.

"O halde ben gidiyorum." Döndü ve kapıya doğru yöneldi, yürürken sırt kasları hareket ediyordu. "Göğsünde kıl bulursan bana haber ver, gelip alırım."

Kapıdan çıkıp gözden kayboldu ve tekrar nefes alabildim.

Sonraki birkaç dakikamı ork erotikası için romantizm bölümünde yer açmakla geçirdim. Romantizm bölümü büyüyordu ve suç ve gerilim kitaplarından daha fazla raf kaplıyordu. Bu düşünce beni mutlu etti. Bir önceki yıl, romantizm ve erotizm endüstrisi, suç ve gerilim romanlarının yaptığıнын iki katını yapmıştı. Aşk romanları bizim cılız satışlarımızın yarısını oluştuyordu.

Sadece aşk romanları satmak isterdim ama babam bundan hoşlanmazdı. Aşk romanlarının kendisine karşı değildi, sadece dükkânla ilgili hiçbir şeyi değiştirmek istemiyordu. Dükkân annemindi ve eğer değiştirirsek, bu onun mezarına tükürmek anlamına gelirdi.

Mağazanın e-postasına bir bildirim geldi ve kontrol etmek için bilgisayarını uyandırdım.

Kalbim durdu.

Liya'nın maaş ödemesi geri dönmüştü. Dün gece hesapta yeterli para yoktu. Birikimlerimden mağaza hesabına para aktarmak için acele ederken midem tekrar tekrar düğümlendi. Bugün hiçbir şey söylememişti, belki de henüz fark etmemişti. Tutarı ona manuel olarak aktardım ve ilk başarısız ödemeyi fark etmemesi için dua ettim.

Sanırım öngörülebilir bir gelecekte maaş almayacağım.

Hayal kırıklığı midemi bulandırdı ve ağzımı sıkı bir çizgiye bastırarak hesaplar arasında gezindim. Binanın sahibi babamdı, bu yüzden ödememiz gereken bir ipotek yoktu ve bunun için doksanlı yıllarda Queen's Cove'daki düşük emlak fiyatlarına teşekkür edebildik, çünkü bugün bunu karşılayabilmemizin hiçbir yolu yoktu. Kamu hizmetleri, Liya'nın maaşı, vergiler, kredi kartı sistemimizin ücretleri, bunların toplamı satışlarımızı aşıyordu.

Burası annemin dükkânıydı ve ben onu batırıyordum. Babam onun hayalini devam ettirmem için bana güvenmişti ama ben ne yaparsam yapayım yeterli değildim.

Onun bu dükkânı ne kadar çok sevdiğini düşündükçe midemde taşlar yerinden oynadı. Ben on altı yaşındayken anevrizmadan öldü. Çamaşır katlıyordu. Bir arkadaşımın evinde bir okul projesi üzerinde çalışıyordum ve babam onu buldu. Çocukken oturup kitap okuduğum ve dinlediğim mavi yumuşak sandalyelere bir bakış attım, o dükkânda koştururken, müşterilerin eline kitap tutuştururken ve olabildiğince hızlı konuşurken. Kitapları severdi, insanları severdi ve içinden karizma, ışık, enerji ve eğlence fışkırırdı.

Annem partinin hayatıydı. Her zaman burada, dükkânda parti verirdi, sırf eğlence olsun diye. Sırf yapabildiği için.

Hatırladıkça kendi kendime gülümsedim.

Bir gün gerçek aşkını bulacaksın, tıpkı Bay Darcy gibi, derdi bana, heyecandan gözleri parlayarak.

Bakışlarım hâlâ mavi sandalyenin üzerinde duran beyaz alışveriş çantasına kaydı. Mağazada hiç müşteri kalmamıştı, ben de oraya doğru yürüdüm, poşeti masanın yanına getirdim, kutuyu kaydırarak çıkardım ve elbiseyi bir kez daha yukarı kaldırdım.

Göz kamaştırıcıydı.

Annem kesinlikle böyle bir elbise giyerdi.

Ya Şimdi beni görseydi, kitapçıda saklanırken, başarısız olmama izin verirken, hayatımı boşa harcarken? Çok hayal kırıklığına uğrardı.

Bu acı verici fikirle oynayarak uzun bir i  çektim.

Bu durumda ne yapardı? Mağazayı tekrar başarılı kılmak için elinden geleni yapardı. Dışarı çıkar ve aşık olacağı birini bulurdu.

Annem otuz yaşındayken her Şeye sahipti; bir ortak, ben, sevdiğı bir iş ve harika bir hayat. Dükkân onundu ve babam iŐletmem için bana güvenmişti.

O gitmiş olsa bile ikisini de yüzüstü bırakamazdım. Mağazayı geri döndürmenin bir yolunu bulmalıydım.

OceanofPDF.com

Hannah

Babamla paylaştığım küçük evin ön kapısından içeri adımımı attığımda "EVDEYİM" diye seslendim.

"Selam, tatlım." Babam ön odadaki en sevdiği sandalyesinde oturmuş John Grisham'ın son kitabını okuyordu. "Mağazada iyi bir gün müydü?"

Ayakkabılarımı tekmelerken ona sıkı bir gülümseme attım. "Thérèse merhaba demek için uğradı."

Soruyu geçiştirdiğimi fark etmedi. "Bu çok hoş." "Bazı evrak işlerini bitireceğim."

Yatak odama gittiğimde, Thérèse'in bana verdiği beyaz alışveriş torbasını yatağımın altına kadar kaydardım.

Sonra masama oturdum, dizüstü bilgisayarımı açtım ve o günkü satışları hesapladım.

Dört satış.

Liya'nın bugünkü maaşını bile karşılayamamıştık. İçimi çektim ve pencereden dışarı, evimizin arkasındaki ağaçlara baktım. Kırmızıda bir ay daha. Bu on bir oldu. Üst üste on bir aydır para kaybediyorduk. Dükkânı Wyatt'ın bugün görmüş olması gerektiği gibi düşündüm; yıpranmış, çirkin bir halı, solmuş duvar kâğıtları, her yere yığılmış kitaplar.

Dükkân küçük kasabamızda daha fazla ayakta kalamazdı. Panik beni pençesine aldı. Birikimlerimin tükenmesi ve babamın dükkânın gerçek durumunu öğrenmesi an meselesiydi.

Birkaç değişiklik yaparsak daha fazla satış yapabileceğimizi ima ettiğimde, *onun böyle istediğini* söyledi. *Annen o dükkana her şeyini koydu.*

Ses tonu her zaman açıktı: eğer mağazayı değiştirirsek, onun hafızasını siliyorduk.

Vefat ettiği günden beri dükkânda hiçbir değişiklik yapmamıştık. Duvarlarda aynı sanat eserleri asılıydı. Yerde aynı tozlu bordo halı seriliydi. Kitap rafları yıllar önce kuruldukları yerde duruyordu. Web sitemiz bile doksanlı yıllardan kalmaydı. Ben gençken, bu kadar eski bir web sitemiz olması annemin bir şakasıydı. Zaten kimse de kullanmıyordu.

Ama bu on dört yıl önceydi. Artık insanlar her zaman web sitesi kullanıyordu. Dizüstü bilgisayarımda bir tarayıcı açtım ve web sitesinin adresini yazdım. Site yüklendi ve 1800'lerden kalma Viktoryen bir melodi olan teneke gibi bir müzik çalmaya başladı. *Pemberley Kitapları* bir resmin üzerinde belirdi.

Annem resepsiyonda, etrafı kitaplarla çevrili, kulaktan kulağa gülümsüyordu.

Uzun bir iç geçirdim. Çok güzeldi ve böyle gülümsediğinde kendi kitabevine sahip olmanın onun hayali olduğu çok açıktı.

Ve şimdi onu yerin dibine batırıyordum.

Dizüstü bilgisayarını kapattım ve görüntüyü zihnimden uzaklaştırdım.

Yarım saat sonra fırının saati çaldı ve ben de kızarmış sebze ve nohut tenceresini çıkardım.

"Bir şeyler güzel kokuyor." Babam mutfığa girdi. İkimiz de kitaplarımızı alıp yemek masasında kitap okumadan önce çoğu gece bunu yapardık.

"Hey, baba?" Tencereyi ocağa koydum ve birkaç tabak çektim.

"Mmm?" Çatal bıçak çekmecesini açıp çatal ve bıçakları çıkardı.

"Düşünüyordum da." Yemekleri tabaktan tabağa aktarırken bakışlarımı yemekten ayırmadım.

iki tabak. "Bazı harika kitapçıların sosyal medya hesapları var. Güzel fotoğraflar çekiyorlar, kitap önerilerinde bulunuyorlar ve reklam yapmanın ücretsiz bir yolu." Sessizdi ve ben de ona bir bakış attım. "Bütün kitapçılarda var," diye devam ettim, tabakları masaya bırakırken.

İçini çekti ve karşıma oturdu. Bana hüzünlü, geçici bir gülümseme verdi. "Tatlım."

Bu kelimeyle anladım. Midem bulandı. "Satışları artırmaya yardımcı olacağını düşünüyorum."

Yüz ifadesi gergindi. "Bu konuşmayı daha önce de yapmıştık. Pemberley'nin cazibesi, işleri herkes gibi yapmamamızdır." Çatalını salladı. "Şu floresan ışıkları ve yürüyen merdivenleri olan büyük mağazalar var ya? Ne sattıklarını biliyor musun?"

Gözlerimi devirmemeye çalıştım. "Eşarplar."

"*Eşarplar.*" Gözleri büyüdü. "Mumlar. Ve başka ne sattıklarını duydum biliyor musun?"

Bekledim.

Babam sanki içeride onu duyabilecek insanlar varmış gibi mutfağa göz gezdirdi. "*Kişisel eşyalar.*"

Kaşlarımı çattım. "Ne tür kişisel eşyalar?"

Yüzü kızarıyordu. Boğazını temizledi. "Miri Yang bana bir *vibratör* gördüğünü söyledi." Kelimeyi zar zor fısıldadı.

Gülmemek için dudaklarımı birbirine bastırdım. "Miri Yang sana neden vibratörlerden bahsediyordu?"

Başını iki yana salladı. "O büyük mağazalar gibi olmak istemiyoruz, Hannah. Pemberley'nin bir aile şirketi cazibesi var. Annen de böyle olmasını isterdi."

İşte buradaydı. Buna itiraz edemezdim, değil mi? Ne zaman mağazayı geliştirmek istesem, bu onun son oyun kartıydı. *Annen de böyle istiyordu.* Kapının çarparak kapandığını duyabiliyordum. Burası benim değil, babamın ve annemin dükkânıydı ve ben sadece orada çalışıyordum. Benim yerim değildi.

Babama yeni bir şeyler denememiz gerektiği hakkında bir şeyler söylemek için ağzımı açtım ama boğazım düğümlendi ve ağzım kapandı. Bu kısımda, tartışma kısmında iyi değildim.

"Bir süredir içeri girmedin."

Bakışları tabağına odaklandı ve alnında bir kırılganlık oluştu. Başını iki yana salladı. "Bugünlerde çok meşguldüm." Brokoliden bir ısırık aldı ve çatalını bana doğru salladı. "Senin halledeceğini biliyorum."

Bir karşılık daha verdim. Meşgul mü? Bir süredir dükkâna girmemişti çünkü annemin hayaleti her köşede gizleniyordu.

Midemde bir huzursuzluk hissettim ve bir küp kızarmış yer elmasını bıçakladım. Her akşam eve gelir, babamla birlikte masada yemek yedik. Sonra salondaki koltuklarda çay bardaklarımızla kitaplarımızı okurduk. O Earl Grey içerdi, ben de naneli. Saat onda esner, alnıma bir öpücük kondurur ve yatağa giderdi; saat on birde ben de pijamalarımı giyer, yatmaya hazırlanırdım.

Her gece aynıydı ve hayatımın geri kalanında da her gece aynı olacaktı. Üniversiteden eve döndüğümünden beri geçen yedi yıl boyunca aynı kıyafetleri giymiş, aynı yemekleri yemiş, çoğu gün uyanıp kitapçıya gitmiştim. Aynı uzun, düz sarı saçlara sahiptim,

Genellikle at kuyruğu şeklinde bağlardım. Birkaç yıl önce gözlüğüm kırıldığında yine aynısından almıştım.

Hiçbir şey değişmemiştir, ne mağazada ne de bende. Bu düşünce göğsümü kabarttı. Hayatımın geri kalanı böyle mi geçecekti?

Hayır, olmazdı, fark ettim, çünkü işler böyle devam ederse kitapçı çok uzun süre ortalıkta olmayacaktı. Panik yine aklımdan geçti.

"Sana söylemeyi unuttum," dedi babam, ayağa kalkıp boş tabağını bulaşık makinesine götürürken. "Rick amcanın yaz için bir bakıcıya ihtiyacı var, ben de bir süre orada kalacağım. Komşusu evlerini sattığı için anlaşılmadı."

Amcam Vancouver açıklarında küçük bir ada olan Salt Spring Adası'nda yaşıyordu. Her yaz, komşusu eviyle ilgilenirken o da British Columbia kıyılarında bir aşağı bir yukarı yelken açardı. Her gün beslenmesi gereken birkaç keçisi ve kedisi vardı.

"Bütün yaz gitmeyecek misin?" Gözlüklerimin arkasından göz kırptım. "Bu çok uzun bir süre." Hiç bu kadar uzun süre uzak kalmamıştı. Bütün yaz evde yalnız olacaktım.

Yüzünde endişeli bir ifade belirdi. "Burada tek başına iyi olacak mısınız?"

Zorla bir kahkaha attım. "Elbette. Ben bir yetişkinim."

Daha sonra odamda, yüzüstü yatağıma uzandım. Yatağın altındaki karanlık köşeye sıkışmış olsa bile elbisenin varlığını hissedebiliyordum.

İki dakika sonra omzumun üzerinden uzanıp fermuarı çektim ve aynada kendime bakmaya başladım. Thérèse beden ölçüsünü doğru tahmin etmişti ve üzerime tam oturmuştu.

Bu elbiseyi giymek bir şaka gibiydi. İnsanların bir bebeğe güneş gözlüğü takıp herkesin gülmesi gibi.

İşte buradaydım, neredeyse otuz yaşındaydım ve gösterecek hiçbir şeyim yoktu. Hâlâ babamla yaşıyordum, hiçbir şey başaramamıştım ve hiç aşık olmamıştım. Hiç erkek arkadaşım olmamıştı. Okuduğum kitaplardaki karakterler gibi hiç Avrupa'ya, Avustralya'ya ya da New York'a gitmemiştim.

Bir gün Hannah Banana, gerçek aşkı bulacaksın, derdi bana hep, tam da bu odada, genellikle elinde bir kitapla. Beni yatırırkenki yumuşak gülümsemesini hatırlıyorum. Seni inanılmaz hissettiren birini bulacaksın ve bunca zamandır nerede saklandığını merak edeceksin.

Saklanan bendim. Hayatımın aşkı beni tozlu eski dükkânımdaki kitap yığınlarının arkasında asla bulamayacaktı.

Avery ve benim onun düğününde çekilmiş bir fotoğrafımız şifonyerimin üzerinde duruyordu. Birbirimize gülümsüyorduk ve o mutluluk saçıyordu. Geçen yıl Emmett, belediye başkanlığına adaylığını koyarken Avery'yi sahte nişanlısı olmaya ikna etmişti. Kitapçıma gelmiş ve yüzük seçmesine yardım etmemi istemişti. Mükemmel yüzüğü bulmak için gösterdiği özen ve dikkat? Emmett için asla sahte değildi. Düğün günlerinde, o ve Emmett gözlerini birbirlerinden alamamışlardı. Hâlâ da alamıyorlar. Onun Emmett'e aşık oluşunu, birbirleri için en önemli şey haline gelişlerini izlemiştim.

Bunu ben de istedim.

Karnıma bir taş düştü.

Annem beni çok hayal kırıklığına uğrattırdı. Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum, ne kadar azimli olduğumu, dükkân konusunda ne kadar tutkulu ve heyecanlı olduğumu hatırladım. Benim hüznü küçük hayatımı görür ve hayal kırıklığıyla ya da daha kötüsü utançla yüzünü buruştururdu.

Elbiseyi inceledim ve parmaklarımı iri payetlerin üzerinde gezdirdim. Bu elbiseye layık olmak istiyordum. Dükkânı tekrar kârlı hale getirmek istiyordum. Aşık olacak birini bulmak istiyordum.

Çekmeceyi açıp bir kâğıt ve kalem çıkarmadan önce bir süre daha yansımama baktım.

30'dan önce:

1. Başarısız kitapçıma kurtar.

Babam dükkânı doksanlı yıllarda tutmaya kararlı olduğu için yaratıcı olmam gerekiyordu.

2. Gerçek aşkı bulacağım.

Kulağa ne kadar klişe geldiğini görünce içim cız etti. Bu listeyi kimse görmeyecekti.

Yansımama tekrar baktım. Pullar, yatak odamın duvarlarına iğne ucu kadar ışık yansıtıyordu.

3. Seksi bir kız ol.

İşıltılı elbise seksi bir kız elbisesiydi. Eğer gerçek aşkı istiyorsam, dışarı çıkıp onu bulmalıydım. Sıkıcı kazaklarımla kitapçımda oturup onun gelmesini bekleyemezdim.

Bu çok aptalcaydı.

Aklıma bir fikir geldi ve kaşımı kaldırdım.

Wyatt seksi kızları tanırdı. Wyatt pek kimseyle çıkmazdı ama onu birkaç kez bir kadınla görmüştüm ve bu kadınlar her zaman göz kamaştırıcıydı. Parlak saçlar,

mükemmel makyaj, dergilerden fırlamış şık kıyafetler. Ateşli kızlar.

O gün kitapçıdaki görüntüsü gözümün önüne geldi. Ateşli insanlar diğer ateşli insanları çeker. Bu hayatın bir gerçeğiydi. Peki ya Wyatt? Kızlar onun peşinden koşuyordu.

İşin komik yanı, umurunda değilmiş gibi görünüyordu. O sadece sörf yapmayı önemsiyordu.

Bu da kadınların onu daha çok istemesine neden oluyordu. Kaşlarımı çattım ve gözlerimi kıstım. Burada bir şey yakalamıştım.

Sonuncuyu yazmadan önce dudagımı çiğnedim.

4. Annemi gururlandır.

Boğazımda bir taş oluştu ve gözlerimdeki yaşları kırıştırdım. İşte. Söyledim işte. Şimdi hayatıma bakıp keşke daha fazlasını yapsaydım diyeceğini biliyordum.

Pekâlâ, bu kadar üzüldüğüm yeter. Pijamalarımı giydikten sonra masamın üzerindeki dizüstü bilgisayarına uzandım ve bir İskandinav müzik videosunu açmadan önce onu çevirdim.

Birkaç videodan sonra midemdeki gerginlik çözüldü ve yatağa yerleştim. En sevdiğim Europop sanatçılarından biri olan Tula'nın bir videosunu izlerken sııttım. Çok fazla saç ve kocaman gözleri olan ufak tefek bir kadındı. Bu videoda bir denizkızı gibi giyinmiş, pullu kuyruğuyla bir kayanın üzerine tünemiş, Fince şarkı söylerken uzun yeşil peruğunun içinde parmaklarını büküyordu. Arkasında, kaslı deniz adamları okyanusta durmuş, müzik eşliğinde dans ediyor ve itişip kakışıyorlardı. Bazıları üç çatallı mızraklar tutuyor, bazıları pelerin olarak balık ağları takıyordu.

Tanrım, Europop'u severdim.

Video, deniz adamlarından birinin yakın çekimine kesildi ve neredeyse yatağımdan düşüyordum.

Wyatt Rhodes, Tula'nın arkasındaki havayı iterken ağzım bir karış açık kaldı.

Bugün öğleden sonra mağazada gördüğüm kasların aynısını tararken gözlerim fal taşı gibiydi. Ancak bu kaslar gümüş rengi vücut boyasının altında hareket ediyordu ve üzerlerine dekoratif pullar yapıştırılmıştı.

Aman Tanrım.

O deniz adamı Wyatt'tı. Bundan emindim. Arkaya doğru taranmış ve gümüşe boyanmış sarı saçları, zayıf kasları, tembel, kendinden emin, iç çamaşırlarını eriten sırıtışıydı.

Emin olmak için videoyu altı kez izledim, ağlamak ve kıs kıs gülmek arasında gidip geldim.

Avery'nin bunu bilmesine imkân yoktu. Europop'u sevdiğimi biliyordu ve bana bundan bahsetmemişti, bu da bilmediği anlamına geliyordu. Hangi

Emmett'in bilmediği anlamına geliyordu.

Bu da kimsenin bilmediği anlamına geliyordu. Hah.

Gözlerim ekranda kısıldı. Wyatt üç çatallı mızrağını havada döndürdü ve ben de homurdandım.

Sörf yapmanın Wyatt'ın tüm hayatı, tüm varlığı olduğu kasabada bir sır değildi. Su ne kadar soğuk ya da dalgalı olursa olsun, neredeyse her gün sörf tahtasıyla suya açılırdı. Herkes onun profesyonel olma hayallerini biliyordu ve Avery bazı büyük sörf markalarıyla sponsorluk anlaşması yapmaya çalıştığından bahsetmişti.

Tenim beklenti ve tehlikeyle karıncalandı. Wyatt istediğim tüm seksi kız bilgisine sahipti ve şimdi onun hakkında kirli bilgilerim vardı.

Avery'den seksi bir kız olmama yardım etmesini isteyebilirdim ama o benim gibi değildi. O kendinden emindi. Beni anlamazdı. Emmett'ten önce hiç aşık olmak istememişti. Bundan aktif olarak kaçınırdı. Ayrıca, bana kendim olmamı söylerdi.

Kendim olmak hayatımın on yılını boşa harcadı ve beni hiçbir yere götürmedi. Hayır, Avery'den yardım istemeyecektim.

Wyatt, yine de, mükemmeldi. İhtiyacım olan tüm niteliklere sahipti. Ona biraz aşkıttım ama dünyada aşık *olabileceğim* son erkekti. Hayallerimin erkeği tatlı, şövalye ruhlu, arkadaş canlısı ve her şeyden önemlisi kitapları seven biriydi. Wyatt sponsorluk alır almaz şehri terk ediyordu.

Ona olan küçük aşkıma rağmen Wyatt hayallerimdeki erkek olmaya yakın bile değildi. Ve asla benim gibi birine aşık olmazdı.

En önemlisi, arka cebimde Wyatt'ın çıkmasını istemediği bir şey vardı.

Dükkânı kârlı hale getirmeyi kendi başıma çözebilirdim. Thérèse gibi ateşli bir kız olduğumda gerçek aşk meselesi yerli yerine oturacaktı. Mağazada kendisi de söylemişti, *birçok kez aşık oldum*.

Nabzım kulaklarımda atıyordu ve dudağımı çiğneyerek nefesimi içime çektim. Sponsorluk almasını engellemek istemiyordum, bu yüzden videoyu kimseye göstermeyecektim, sadece onu bana yardım etmeye ikna etmek için kullanacaktım.

Wyatt Rhodes bana seksi bir kız olmayı öğretecekti.

OceanofPDF.com

Wyatt

ŞAFAKTAN AZ SONRA, sörf tahtamı taşıyarak kuma çıktım ve çivit mavisi gökyüzüne baktım. Güneş yükseliyor ve gökyüzü her geçen dakika daha fazla maviyle yıkanıyordu.

Aynen öyle.

Hafif bir esinti saçlarımı geriye itti ve suya girdim. Her sabah olduğu gibi suyun soğuk ısırtığı beni uyandırdı ve yaşadığımı hatırlattı.

Daha da açıldım, sörf tahtamı yüzeye bıraktım ve kürek çekmeye başladım. Kollarım hareket ettikçe su dalış elbisemin içine giriyordu. İçimde bir şeyler yerine oturdu. Gökyüzü hala aydınlanıyor, renkleri etrafa saçıyordu ve yeterince derine indiğimde bacaklarımı iki yana açarak sörf tahtamın üzerine oturdum, yukarı baktım, suyla birlikte yüzdüm. Okyanus zümrüt ormanları yükseliyordu, bunun gibi binlerce gün doğumu görmüş yüksek ağaçlar. Derin bir nefes aldım.

Her gün olabildiğince hızlı bir şekilde buraya geldim, şafakta uyandım ve sahildeki küçük bungalovumun kapısından aceleyle çıktım. Her gün buranın, içinde büyüdüğüm bu küçük kasabanın lanet güzelliğine hayret ediyordum.

Queen's Cove sörf için dünya çapında popülerdi. Kanada'da dalga yakalayabileceğiniz tek yerlerden biriydik ve soğuk suya rağmen her yaz birinci sınıf sörfçülerin yanı sıra bir milyon turisti de buraya çekiyorduk. Okyanus, dağlar, ormanlar; insan başka ne isteyebilir ki?

Okyanus bana her gün ne kadar önemsiz olduğumu hatırlatıyordu. Eğer buna izin verirsem, okyanus beni yer ve tükürürdü.

Her sabah sörf yapmadan önce birkaç dakika sörf tahtasının üzerinde oturmak benim Doğa Ana'yı selamlamamdı.

Bunu yaşamama izin verdiğin için teşekkür ederim. Beni yemediğin için teşekkür ederim.

Ağzımda bir sırtış belirdi ve sörf tahtamı suya bırakıp iyi dalgaların olduğu kırılmanın arkasına doğru kürek çektim. Her zamanki gibi, o sırada okyanustaki tek kişi bendim. Taze, el değmemiş karda koşmanın verdiği o hissi bilir misiniz? Pürüzsüz beyaz yüzeyi herkesten önce çıtırdatmanın verdiği hazzı? Her sabah böyle hissederdim. Okyanus birkaç saatliğine benimdi.

Bu sabah saatlerinde sanki gezegendeki tek insan bendim.

Koya doğru yüzerken dalgayı fark ettim, sörf tahtamın üzerine çıktım ve sertçe kulaç atarak kendimi dalgayla aynı hizaya getirdim. Dalga yaklaştı ve tepesine çıktığımda, ayaklarımın altındaki akışkan güç beni ileriye doğru iterken dik durmak için vücudumdaki tüm kasları kullanarak tahtamın üzerinde zıpladım.

Kan dolaşımda bir adrenalin patlaması oldu.

Bu sörf işi hiç eskimedi. Eğer yeterince sıkı çalışırsam, odaklanmaya devam edersem, profesyonel olmaya hak kazanabilirdim ve bunu hayatımın sonuna kadar yapabilirdim.

Birkaç saat sonra kahvaltı etmek ve sahibi olduğum sörf dükkanını açmak için kıyıya geri döndüm. Turistlerin en yoğun olduğu dönemdi ve dükkânda herkesin çalışması gerekiyordu ama bu yaz fazladan birkaç kişiyi işe almıştım. Dükkan bunu karşılayabilirdi ve bu benim burada daha fazla zaman geçirebileceğim anlamına geliyordu.

Yarım saat sonra bir elimde kahve, diğerinde kahvaltı simidiyle sörf dükkanına vardım. Kapının kilidini açtım, ışıkları yaktım ve önemli e-postaları kontrol etmek için bilgisayarı uyandırdım.

"Selam dostum," diye seslendi Carter, yazlık işçilerden biri kapıdan. Carter yirmili yaşlarının başındaydı, omuz hizasında uzun saçları vardı ve yazları sörf yapmak ve eğlenmek için Queen's Cove'a taşınıyordu. Aslında oldukça iyi bir sörfçüydü ve yeni başlayanlara ders veriyordu.

"Selam," diye geri aradım, e-postalara göz atıyor, gereksiz postaları siliyor, birkaçını daha sonra ilgilenmek üzere işaretliyordum. Yine de bakışlarım bir tanesine takıldı ve içim burkuldu.

Pacific Rim Worlds gözüme çarptı.

Pacific Rim Dünya Yarışması her yıl Queen's Cove'da düzenlenen bir sörf yarışmasıydı. Bu bir eleme seviyesiydi, yani sörfçüler dereceye girerlerse profesyonel düzeydeki yarışmalara geçebilir ve

profesyoneller. Büyük sörf markalarının dikkatini çektiler ve birçoğu bu seviyede sponsorluk anlaşmaları imzaladı.

Pacific Rim'de herkes yarışamazdı. Başvurmak zorundaydınız. Yıllar geçtikçe beni reddettiler. Sonunda, geçen yıl, kabul edildim.

Ve sonra bombaladım.

Geçen yıl benim şansımı ve boğuldum. Suyun tahtayı altımdan nasıl kopardığını hala hatırlıyorum. Yüzüme ve göğsüme çarpan suyun morartısını. Hatırladıkça midem yanıyor.

Olanları kimseye anlatmamıştım.

Tüm yıl boyunca aklımın bir köşesinde beni yine reddedeceklerinden emindim.

Belki de tek atışın yeterli olduğunu düşündüler.

Bavullarınızı hazırlayın, çünkü Eylül ayında yapılacak olan Queen's Cove Pacific Rim Worlds yarışmasına kabul edildiniz.

Yüzüme bir sırtış yayıldı ve nefes verdim. Profesyonel olmak hâlâ mümkündü. Sörf yapmak fiziksel olduğu kadar zihinsel bir şeydi ve geçen yıl için endişelenmenin bir anlamı yoktu. Kafamı toparlamak için iki ayım vardı.

Carter omzumun üzerinden ekrana bakarak, "Kardeşim," diye seslendi. "Girdin mi? Tebrikler." Yumruğunu uzattı, homurdandım ama parmak eklemlerimi onunkilere vurdum.

"Sağ ol dostum."

"Profesyonel olduğunda dükkanını devralacak birine ihtiyacın var mı?"

Güldüm ve e-postayı kapattım. "Kendimizi aşmayalım." Dükânı işletmek ve teyzemden aldığım küçük evin ipotek ödemeleri arasında parasal olarak iyi durumdaydım ama nakit param yoktu. Profesyonel olmak, yarışmalar ve festivaller için dünyanın dört bir yanına uçmak anlamına geliyordu ve bu da hızla artacaktı.

Pacific Rim benim için sadece profesyonel olma şansı değil, aynı zamanda sponsorluk anlaşması yapma fırsattı. Tüm profesyoneller böyle yapardı. Yarışmalarda biraz para ödeniyordu ama asıl önemli olan sponsorluklardı. Tek yapmam gereken onların ekipmanlarını giymek, tahtalarında sörf yapmak ve arada bir birkaç fotoğraf için poz vermektir.

Eğer sponsor bulamazsam, geçen kış o popstar için yaptığım gibi daha fazla müzik videosu çekmem gerekecekti. Kendi kendime güldüm ve vücut boyasının tenime nasıl yapıştığını hatırlayarak yüzümü ovuşturdum. Klip iyi para getirmişti ama daha fazlasını yapmak istemiyordum. Kasabada kimseye söylememiştim çünkü sonunu asla duymayacaktım, özellikle de kardeşlerimden.

Kapı açıldı ve üç gençle birlikte bir aile sörf dükkanına girdi.

"Sörf dersimiz için buradayız," dedi anne bana, heyecanla gülümseyerek ve ben de ona sırtarak.

"Güzel. Hoş geldin." Yanımdaki Carter'a elimle işaret ettim. "Carter sana yardım edecek. İyi eğlenceler, dışarıda harika bir gün var."

Carter dışarı çıktı ve ellerini çırttı. "Pekâlâ, Hathaway ailesi! Serbest kalmaya hazır mısınız?"

Homurdandım ve yüzme şortumu değiştirmek için arka tarafa yöneldim. Mayomu kuruması için dükkânın arkasındaki parmaklığa asmıştım bile. Aile en az yirmi dakika boyunca soyunma odalarında mayolarını giymekle uğraşacaktı, bu yüzden arka kapıyı açtım ve mayomu orada değiştirdim. Dükkânın arkasına çalışanlar dışında kimse gelmezdi ve bu sabah sadece Carter ve ben vardık.

Şortumu çıkardım ve dalgıç giysimin yanına, parmaklıkların üzerine attım. Çantama uzandığımda çırılçıplaktım.

Arkamda yumuşak bir nefes sesi duydum.

Hannah Nielsen kocaman gözleri ve açık ağzıyla durmuş çıplak kıcıma bakıyordu. Yüzü parlak pembeye dönmeden önce üç kez göz kırptı ve etrafında döndü.

Gülmemek için kendimi zor tuttum. Zavallı Hannah hayalet görmüş gibiydi. Çıplak bir hayalet. Ağzımı eğlence kapladı.

Hannah baldızım Avery'nin en iyi arkadaşıydı. Emmett'in geçen yılki düğünü eğlenceli bir partiydi ve adam mutlu görünüyordu. Evlilik ve uzun süreli bağlılık bana göre değildi. Evrendeki her şey geçiciydi, buna ilişkiler ve aşk da dâhildi ama Emmett bu işe balıklama dalmak istiyorsa, bu onun hayatıydı.

Hannah onların düğününde şahitlik yapmıştı ve burada büyürken aynı okullara gitmiştik ama dün onun kitapçı dükkânında yaptığımız en uzun görüşmeydi. Gerçi bu benim çabalarımın eksikliğinden değildi. Hannah kendi gölgesinden korkuyordu ve benimle ilgili bir şey onu tedirgin ediyor gibiydi.

Dün ork erotizmini okurken yüzünde beliren mahcup ifade aklıma geldi ve sırtışıam genişledi.

Çantamın fermuarını yavaşça açtım. "Yardımcı olabileceğim bir şey var mı?"

"Neden çıplaksın?" Sesi gıcırtilıydı.

"Mayomu çıkarıyordum. Neden bana çıplak bakıyordun?" Sırıttım ve bir çift boxer külot giydim. Boynunun arkasındaki kızarıklığı üç metre öteden bile görebiliyordum.

"Seni çıplak görmek istememiştim. Carter burada olduğunu söyledi." "Arkanı dönebilirsin, artık çıplak değilim."

Önce başını eğdi, yalan söylemediğimden emin olmak için omzunun üzerinden hızlı bir bakış attı, sonra rahatladı. Yine de bakışları dün dükkânında olduğu gibi göğsümde oyalandı.

Bir kahkaha attım. Avery'nin utangaç, sessiz küçük arkadaşı beni kesiyordu. Kimin aklına gelirdi ki?

İçimde bir şeyler kıpırdandı ve onu daha fazla zorlama isteği duydum. İçine kapanıktı. Onu hiç partilerde ya da barda görmedim, hiç herkes gibi güzel bir yaz gününde sahilde görmedim. Sadece kitapçada kalıyordu.

Farkında değildi ama çok tatlıydı. Kardeşimin düğününde gözlerinin rengini ortaya çıkaran açık mavi bir elbise giymişti. Onu daha önce hiç böyle bir elbise giyerken görmemiştim ve gece boyunca bakışlarım sürekli ona döndü, elbisenin teninde nasıl hareket ettiğini, kışını nasıl sardığını izledim. Hafif kıvrımları ve pürüzsüz teniyle vücudu muhteşemdi.

Onu daha önce hiç bu şekilde düşünmemiştim.

Bugün kolları kendisine bol gelen bir kazak, kot şort ve spor ayakkabı giymişti. Bacakları uzun ve solgundu ve yine cildinin ne kadar yumuşak göründüğünü fark ettim.

Bu düşünceyi kafamdan attım. Hannah takılan bir kız değildi. Hannah utangaçtı ve her şeyden korkardı.

Boğazı düğümlendi ve tekrar kızarmadan önce bakışları boxerıma takıldı.

"Ne oldu? Bana göstermek istediğin yeni bir erotik ürün mü aldın?"

Bana hızlı ve sinirli bir bakış attı, ben de sırtıtmamak için ağzımı yuvarladım. Yerinde kıpırdandı. "Konuşabileceğimiz bir ofisiniz var mı?"

Merakımı uyandırdı. "Ofisim şu anda kışlık dalış kıyafeti deposu."

"Ah." Yutkundu. Ellerini bu şekilde sıkması çok şirindi. "Boş ver o zaman." Etrafında döndü.

O uzaklaşırken kışının kıvrımlarına hayranlıkla baktım. Tam dükkana geri dönmek üzereydim ki yürümeyi bıraktı, derin bir nefes aldı ve

Çenesi havada ve yüzünde kararlı bir ifadeyle bana doğru yürüdü. "Sana bir teklifim var."

Zihnim kirli bir yere gitti. "O zaman beni bir tüyle devir." Ağzımda tembel bir sırıtış belirdi ve boxer'ımın üzerine bir çift şort çekerken bakışlarım Hannah'yı taradı. Kasları çok gergin ve sıkıydı. "Sessiz küçük Hannah şehirde seks istemek için dolaşıyor."

Boğuldu ve yüzü o kadar kızardı ki alevler içinde kalabilirdi. "Ben kasabada dolaşıp seks istiyor. Bir konuda yardımına ihtiyacım var."

Başımı salladım. "Seks."

Başı hayal kırıklığıyla döndü. "Hayır! Seksle alakası yok. Ya da seninle seksle değil." Başını iki yana salladı. "Seks kısmını unut. Yardımına ihtiyacım var..." Dudağını ısırды ve ben de bir kaşımı kaldırdım. "Olmak için yardımına ihtiyacım var-"

"Bir sörfçü."

"Hayır-"

"Bir ev sahibi." Bu oyun eğlenceliydi.

"Hayır-"

"Daha fazla seyahat etmek istiyorsun." Tereddüt etti.

"Evet, ama hayır."

"Hayatınızın tadını çıkarmak, günü gününe yaşamak, evrenin gücü karşısında önemsiz olduğumuzu tamamen kabul etmek ve hayatımızın her saniyesinden suçluluk duymadan ya da bağlanmadan zevk almak mı istiyorsunuz?"

Bakışlarında bir şey değişti ve dudağını çiğnedi. Gözleri benimkilerle buluştu. Gözlerinin hep mavi olduğunu düşünmüştüm ama içinde yeşilin tonları da vardı. "Sayılır."

Şimdi beni *gerçekten* bir tüyle devirebilirdi. Bu kitap kurdunun kafasından neler geçiyordu?

"Bana nasıl seksi bir kız olunacağını öğretmeni istiyorum."

Şaşkın, suskun ve kararsız bir şekilde ona baktım.

Açıklığa kavuşturmak için ellerini salladı. "Bir sürü seksi kız tanıyorsun. Çok fazla yatıyorsun."

Eğlenen bir sırıtışla geri çekildim. "Bu bana biraz seks-utanmazlığı gibi geldi."

Başını kararlılıkla salladı, gözlüklerinin arkasındaki gözleri iriydi. "Öyle demek istemedim. Yani, bütün bu kadınların ortak noktası ne biliyor musun? Sen sadece seksi kızlarla yatıyorsun."

Yüzümde şaşkınlık ve eğlence karışımı bir ifade vardı. İnsanlar benim hakkımda böyle mi düşünüyordu? İnsanların ne düşündüğünü umursamadığım konusunda haklıydı. Bu, ilişki kurma konusunda yardımcı oluyor gibiydi.

Derin bir nefes aldı ve başını salladı. "Bana nasıl böyle olunacağını öğretmeni istiyorum."

"Benim gibi mi?"

Tekrar başını salladı. "Senin gibi." Gözlerim kısıldı.

"Neden?"

Ağzı yana doğru eğildi. "Bu seni ilgilendirmez."

Homurdandım. "O zaman ben kendi varsayımlarımı yaparım. Bütün gün o karanlık kitapçada saklanmaktan bıktın ve biriyle tanışmak istiyorsun."

Gözleri açıldı. Bingo.

"Yakında otuz yaşına giriyorum." Parmaklarını birbirine geçirdi. "Bazı değişiklikler yapmanın zamanı geldi."

Kaşlarım birbirine çarptı. Hiçbir şeyi değiştirmesine gerek yoktu. Güzel gözleri ve küçük tatlı ağzıyla çok sevimliydi. Gözlükleri bile o aptal kız tarzında sevimliydi. Kazağının yakası yana doğru çekilmişti ve soluk pembe bir sütyen askısı görünüyordu, bakışlarım onun formunu taradı. Emmett'in düğününde onu dansa kaldıracaktım ama her denememde ortadan kaybolmuştu.

Göğsüme bir pişmanlık acısı saplandı. Düğünde onu dansa kaldırmalıydım.

Onun değişmek istemesi canımı sıkıyordu. Şehirdeki pek çok erkek onunla birlikte olma fırsatını kaçırmazdı ama o bunun farkında değildi. Arada bir dükkânını terk etmesi gerekiyordu.

Yine de bunu ona küçümseyici görünmeden söylemenin bir yolu yoktu. Orada durdum, kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum, çok yüksek sesle konuşursam ya da ani bir hareket yaparsam kaçacakmış gibi bakarken onu inceledim.

Küçük, çok küçük bir parçam bunu yapmak istiyordu. Onunla ilgili bir şey beni meraklandırmıştı. Uysal dış görünüşünün altındaki sessiz kararlılık. Onu dürtmek, yüzeyini kazımak ve altında ne olduğunu görmek istedim.

Belki ilginç bir şey.

Sörf bana içgüdülerime güvenmeyi öğretmişti ve içgüdülerim beni doğruca ona yönlendirdi.

Yine de Pacific Rim aklımın bir köşesinde duruyordu. Yakalayabildiğim kadar çok dalga yakalamak için iki ayım vardı.

Kafamı toparlamak için iki ay.

Oyuna. Dikkatimi dağıtacak şeylere zamanım yoktu.

"Sana nasıl flört edileceğini gösterecek vaktim yok. Üzgünüm, kitap kurdu." Omuz silktim ve kapı aralığına yaslandım. Bakışları tekrar çıplak karnıma kaydı ve içimde bir memnuniyet titreşimi belirdi.

Zavallı küçük azgın köpek Hannah. Sadece sevişmek istiyordu.

"Eğer erkeklerle birlikte olmak istiyorsan," dedim, "bara git, geçen yılki düğünde giydiğin elbiseyi giy, tezgâhta tek başına otur ve on dakika içinde biri gelip seninle konuşsun."

Düğünde Avery ile dans ederkenki görüntüsü aklıma geldi. Gülüyorlardı, aptalca davranıyorlardı, eğleniyorlardı. Avery ile birlikte açıkça gülümsüyor ve bir şeylerin parlamasına izin veriyordu. İçinde bir eğlence kıvılcımı vardı ama onu kilit altında tutuyordu.

Aslında o kadar da utangaç bir karides değildi. Bunu kafamdan attım. Benim sorunum değil.

Benim duruşumu taklit ederek kollarını göğsünde kavuşturdu ve çenesini dikleştirdi. "Sponsor bulmak istiyorsun, değil mi? Avery söyledi. Sosyal medyayı yönetmene yardım edeceğim. Diğer tüm sörfçülerin sosyal medyası var, sponsorları olmadan önce bile. İnsanların seni fark etmesi gerek."

Durakladım ve kaşlarımı çattım. İyi bir noktaya parmak basmıştı. Sosyal medyayla uğraşmaktan, bütün gün ekrana bakmaktan nefret ediyordum. Bunda iyi olmak için yeterince önemsemiyordum. Okyanusa, dağlara ya da gökyüzüne bakmayı tercih ederdim.

"Sörf yaparak sponsor bulabilirim," dedim ona. Buna inandığımdan emin değildim. "Sörf odaklanmalıyım."

Yutkundu ve derin bir nefes daha alırken göğsü yükseldi. "Bunu yapmak istemedim ama bana başka seçenek bırakmadın." Bakışları benimkilerle buluştu. "Tula videosunu biliyorum."

Kaşlarım şaşkınlıkla kalktı ama homurdandım.

"Tamam." Ağzı şok içinde düştü.

Tekrar güldüm. "Ne yani, dizlerimin üzerine çökmemi mi istiyorsun? Lütfen Hannah, videodan kimseye bahsetme?"

Kekeledi. "Ben... Ben bilmiyorum."

"Bakın, insanların videodan haberdar olması umurumda değil. İnsanların ne düşündüğü umurumda değil. Üzgünüm, kitap kurdu." Sörf dükkanının arka kapısını açtım.

"Hiçbir havalı sörf markası gümüş bir denizkızına sponsor olmaz!"

Kapı aralığında durakladım ve başımı ona doğru eğdim. "Deniz *adamı*."

Kaşlarını meydan okurcasına kaldırdı ve göz teması kurmakta zorlandı.

Parçalanmak istiyordu. Bunu hissedebiliyordum.

Ağzımın kenarı yukarı doğru çekildi. "Bana şantaj mı yapıyorsun?" Gözleri kocaman açılmıştı. Kollarını kavuşturdu ve çenesini dikleştirdi. "Evet."

Bu Hannah'nın daha önce hiç görmediğim bir yanıydı. Cesur. Gözlerini bana dikmiş, ona yardım etmem için beni zorluyordu.

Seçeneklerimi tarttım. Herkesin videoyu öğrenmesi o kadar da umurumda değildi. Avustralya'daki bir sörf festivaline gitmemi sağlamıştı ve bunu yaptığım için pişman değildim.

Tekrar yer değiştirdi. Kararlılığı azaldı. Bugün takındığı sert tavırdaki çatlakları görebiliyordum. Pes etmek, çekip gitmek ve bir daha bundan bahsetmemek üzereydi.

Bazı nedenlerden dolayı, onun bu versiyonu ilgimi çekti ve daha fazlasını görmek istedim.

Sosyal medyamı birine devretmek beni rahatlatacaktı. Tek yapmam gereken onu konfor alanının dışına doğru hafifçe itmekti.

"Pekâlâ, kitap kurdu." Ona doğru birkaç yavaş adım attım ve onu yakından izledim. Yüz ifadesi meydan okumadan şoka dönüştü.

"Tamam mı?" Gözlerini kırıştırdı. "Gerçekten mi?"

Başımı salladım, daha da yaklaştım. "Mhm. Bir şartla."

Dudağını ısırdı ve bakışları benimkine doğru yükseldi.

"Neymiş o?"

"Söylediğim her şeyi yapmak zorundasın." Sesim alçaktı. Yutkundü. "Her şeyi mi?"

"Her şeyi." Ona tembel bir gülümseme attım. "Her zaman güvende olacaksın ama artık tavuk gibi davranmana izin yok."

"Artık tavuk olmaya iznim yok," diye tekrarladı kendi kendine. Tekrar başını salladı. Kafasının içinde bir iç savaş sürüyordu. "Evet. Evet. Tamam." Elini uzattı ve bakışlarımla buluştu, çenesi yine o kararlı haliyle dikleşmişti.

El sıkışma mı? Çok güzeldi. Yumuşak elini elime aldım ve sıktım. Göğsüm tuhaf hissetti. Heyecanlıydım, beklentiyle doluydum.

"Yarın saat beş buçukta burada buluşalım."

Ağzı bir O harfi yaptı. "Kitapçı altıya kadar kapanmıyor."

Dükkâna geri döndüm. "Sabah beş buçukta," diye seslendim omzumun üzerinden. "Mayonu da getir."

Gözleri telaşla parladı ve itiraz etmek için ağzını açtı ama o bir şey söyleyemeden ben içeri girdim.

Günüm çok daha ilginç bir hal aldı.

Hannah

Ayaklarım sörf dükkanının yanındaki çakıllara çarptı ve omzumun üzerinden ağaçlara baktım. Gökyüzü soluk bir griydi ve gergin bir bekleyiş midemde kabarcıklar oluştuyordu.

Gözlerim kurumuştı. Zar zor uyuyabilmişim. Lisede tarih sınıfımızın Titanik müzesindeki sergiyi ziyaret etmek için Victoria'ya yaptığı günlük geziden beri bu kadar erken kalkmamıştım. Sık sık geç saatlere kadar kitap okur, yataktan fırlar ve saat dokuzda açılacak kitapçıya giderdim. Dün gece de geç saatlere kadar kitap okudum. Kendime engel olamadım.

Burada ne işim vardı? Damarlarımda alarm zilleri çalıyordu. Wyatt'la dün yaptığım konuşmayı binlerce kez tekrarlamıştım. Bunu gerçekten yaptığımı inanamıyordum.

Evet dediğine inanamadım. Bir yanımda yüzüme gülmesini bekliyordu.

Heyecandan titriyordum. Beni ateşli bir kız yapacak biri varsa, o da oydu. Kitapçının mali durumunu düzene sokacak, gerçek aşkımı bulacak ve altı ay içinde akşam yemeğine çıkıp hayatımın geri kalanını birlikte geçireceğim adamın karşısında oturacaktım. Masaya yaslanmış, Emmett'in Avery'yi izlediği gibi beni izliyor olacaktı. Thérèse dönecek ve beni tanımayacaktı.

Dudağımı ısırdım. Bekleyemedim.

Wyatt dükkânın arka tarafında beni bekliyordu. Dalış giysisinin üst yarısı belinden sarkıyordu, kollarını çıplak göğsünün üzerinde kavuşturmuştu ve korkuluklara yaslanmıştı. Beni görünce doğruldu.

"Neden bu kadar uzun sürdü, kitap kurdu?" Yine de sesi kızgın gelmiyordu. Korkulukların üzerinde asılı duran bir dalgıç kıyafetini bana fırlattı. "Bu senin bedenin olacak. Giyin de gidelim."

Donup kaldım. "Um. Nereye gideceksin?"

Yüzünde tembel bir gülümseme belirdi. "Sence nerede? Sörf yapıyoruz."

Birinin o anki inanmaz ifademin fotoğrafını çekmesini ne kadar isterdim. "Ben... sörf yapamam Wyatt. Kitap okuyorum ve satıyorum. Tek yaptığım bu."

Kısa bir kahkaha attı. "Sörf yapamadığınızı biliyorum." Bana hızlı bir göz kırptı ve midem bulandı. "Ben bir sörf eğitmeniyim."

Ben gevşek dalgıç kıyafetine dehşetle bakarken o bekledi.

"Ama soğuk olacak."

Başını salladı. "Evet. Gerçekten soğuk. Bu yüzden ben de takım elbise giyiyorum."

Buz gibi okyanusun ayak parmaklarıma çarpacağı düşüncesi, arkamı dönüp eve gitmek istememe neden oldu. Açık havada bir şeyler yapmazdım. Ailemle kamp yapardık ama annem öldüğünden beri gitmemiştik. Okyanusta yüzmezdim çünkü yılın büyük bölümünde hava çok soğuk olurdu. Bazen ayaklarımı sokar ve kıyı boyunca yürürdüm.

Belki de bu artık o kadar da iyi bir fikir değildi.

"Sana kötü bir şey olmasına izin vermeyeceğim," dedi Wyatt, başını eğip beni izleyerek ve düşüncelerimin kaçını görebildiğini merak ettim.

Geldiğim zamankinden birkaç ton daha açık olan gökyüzüne baktı ve sabırsız bir nefes verdi. "Bak kitap kurdu, dışarı çıkmak için can atıyorum, ya şimdi ya hiç. Benim kurallarım, unuttun mu?"

Başımı salladım. "Senin kuralların. Tamam." Dalış kıyafetine uzandım. "Nasıl...?" Ona baktım, bir sonraki adımdan emin değildim.

Arka kapıyı işaret etti ve bir elini omzuma koyarak beni içeri yönlendirdi. Sıcaklığı kazağımın üzerinden içime işledi. "İçeride üstünü değiştirebilirsin, orada kimse yok. Mayonu giy ve dalgıç giysisinin içine gir, fermuarını çekmene yardım edeceğim."

Başımı salladım. Tamam. Tamam. Her seferinde bir adım. Şu anda dalgıç kıyafetini giyiyordum. Sörf yapmıyordum, yüzüstü okyanusa atılmıyordum ya da bir balina tarafından yenmiyordum. Deniz suyu öksürmüyordum ya da nefes almak için çırpınmıyordum. Sadece dalgıç kıyafeti giyiyordum.

Kapıya doğru döndüm. "Sörf yapmanın seksi bir kız olmakla ne ilgisi var anlamıyorum-"

"Benim. Kurallarım."

"Tamam, tamam." Tekrar etrafımda döndüm ve küçük binaya adım attım. Işıklar yanmadığı için karanlıktı ve üstümü değiştirmek için kullanılıyormuş gibi görünen küçük bir oda buldum. Önü benim zevkime göre çok aşağıya inen ve yanları kesik lacivert tek parça mayomu giydim. Geçen yıl Avery bana zorla aldırmıştı ama hiç giymemiştim. Daha kullanışlı bir şey giymeliydim ama sahip olduğum tek takım buydu ve hazırlanmak için fazla zamanım yoktu.

Biraz çaba sarf ederek dalgıç giysisinin alt yarısını giydim. Kumaş kalındı, sünger gibiydi ve kaç kişinin bu giysisinin içine işediğini merak ettim. Ne sıklıkla temizliyorlardı?

Hayır, endişelenmiyorum, dedim kendime. Sadece dışarı çıkacağım. Bir sonraki adım buydu.

"Şu haline bak." Wyatt bana orantısız bir sırtıma yaptı ve doğrudu. Bakışları takım elbisemin düşük yakasına kayd ve yüzüm hemen ısındı. Parmağını havada döndürdü. "Dön."

Ona sırtımı verdim ve kollarımı takım elbisenin içine soktum. Arkadan kapattı, kabaca ya da zorla değil ama otoriteyle. Sanki bunu yüzlerce kez yapmış gibiydi. Sanki beni beklemek istemiyordu. Sanki yetki ondaydı.

Tenim farkındalıkla karıncalandı ama bunu görmezden geldim.

Fermuarı hızla yukarı çekti ve tersinin nasıl olacağını merak ettim, Wyatt fermuarı olabildiğince hızlı aşağı çekiyordu, üzerimden çıkarmak için sabırsızlanıyordu.

Yüzüm yanıyordu. Böyle kızarak arkamı dönemezdim.

Yutkundum ve köşeyi döndüğümde birazdan içine gireceğim buz gibi suyu düşündüm. İşte oldu. Bu yardımcı oldu.

Wyatt'la ilgili bu fantezilerin yok olmasını umuyordum. Belki de onu tanıdıkça, beynimin zaten bildiği şeyi, Wyatt'ın benim için yanlış olduğunu bedenim daha iyi anlayacaktı.

"Gözlüklerinizi buraya bırakın." Wyatt basamaklardan zıplayarak indi ve sörf dükkânının köşesinde kaybolmadan önce benim geldiğim yoldan çakılların üzerinde ilerledi. Uzun boylu, zayıf formunu izledim, hareketlerinin akıcılığından hipnotize olmuştum, sonra gözlüklerimi basamağın kenarına koydum ve aceleyle peşinden gittim. Gözlüksüz pek iyi göremiyordum ama yine de önümde, kumda coşkuyla ve uzun adımlarla ilerleyen şeklini seçebiliyordum.

Kıyıya yakın kumların üzerinde iki tahta vardı. Otomatik olarak daha küçük, daha şık olan tahtanın yanında durdum. Diğer çok büyüktü ve her tarafı

izler ve çizikler.

"Hayatta olmaz." Başını salladı ve bana büyük tahtanın yanında durmamı işaret etti. "Bugün boktan başlangıç tahtasını alacaksın, kitap kurdu." Büyük tahtanın yanına çömeldi, tahtanın altına bağlanmış cırt cırtlı bir kayışı işaret etti ve bana öne gelmemi işaret etti. "Bu senin tasman," dedi ve bileğime bağlamadan önce cırt cırtı çözdü. Ellerinden biri bileğimi sardı ve teninin sıcak teması beni şok etti.

Eğer o kadar sıcak koşuyorsa, adamın her zaman gömleksiz olmasına şaşmamalı.

Temas benim düşüncemden önce sona erdi ve kendi tasmaını bağlamak için ilerledi, sonra da sörf tahtasına yüzüstü uzandı, başını kaldırdı ve okyanusu seyretti.

"Bu hazır pozisyonu." Çenesini bana doğru eğdi ve aynısını yapmamı işaret etti. "Gel bakalım."

Onun pozisyonunu kendi tahtamda eşleştirdim.

Avuçlarını omuzlarının yanındaki tahtaya dayadı. "Bir ısırık almak istediğin bir dalganın geldiğini görürsen, tahtanın üzerinde böyle zıplayacaksın." Omzunun üzerinden bana bakmadan önce dengeli bir şekilde çömelmek için ayağa fırladı. "Sıra sende."

Hareketlerini taklit ettim ama onun kadar kolay görünmesine imkân yoktu. Sarhoş bir geyik yavrusuna benziyordum, tökezliyor ve dengemi bulmaya çalışıyordum.

Bacaklarıma baktı. "Dizlerini daha fazla bük." Yaptığımda başıyla onayladı. "Güzel. Tamam." Omuz silkti. "Sonra da tahtanın üzerinde kalmaya ve dalgayı sürmeye çalış."

Ona göz kırptım. "Bu kadar kolay mı?"

O tembel sırtış geri döndü. "Öyle değil ama yaparak öğrenilen bir şey." Tahtadan indi ve onu alıp kolunun altına sıkıştırdı. "Hadi gidelim." Okyanusa doğru koşmaya başladı.

İçimden bir alarm geçti. "Bekle!" Arkasından seslendim. "Hazır değilim."

"Asla hazır olamayacaksın kitap kurdu," diye seslendi suya girmeden önce. "Hadi gel."

Kulaç atmaya başladı ve ben de onun bulanık formunun suyu yarmasını izledim. Sanki okyanus onu ileriye doğru çekiyordu.

Tahta beklediğimden daha hafifti ama su tahmin ettiğim kadar soğuktu. Yüzümü buruşturdum ve sertçe nefes aldım. Hafif dalgalar içeri girdi ve Wyatt durup beni bekleyene kadar onu daha derinlere kadar takip ettim.

Hayır, tahtasında *uzanıyordu*. Sanki kanepeye uzanmış gibiydi.

Tahtanın üzerine uzanmak için birkaç başarısız girişimde bulunmamı eğlenerek izledi. Suyun üzerinde daha zordu ve tahta altımda hareket etmeye devam etti. Yüzüm utançtan kızardı. Sonunda tahtanın üzerine uzanmayı başardım. Ondan uzaklaşmaya başladığımda, uzanıp tahtamı tuttu ve beni ona sabitledi.

"Kürek çekeceğiz. Ben ne yaparsam onu yap, tamam mı?"

Başımı salladım, yutkundum ve dalgalara karşı suya doğru kürek çekmeden önce tahtamı bıraktı, kaslı kolları onu ilerletmek için suya daldı.

Aynen böyle, dedim kendime. Sadece kürek çekiyorum. Çok kolay.

Kolay bir iş *değildi*. Kollarım yanıyordu ama gururum pes etmeme izin vermiyordu. Daha fazla yüzdükçe su koyulaştı ve altında neyin gizlendiğini ve tahtamdan düşersen ayaklarımın dibe nasıl değmeyeceğini düşünmemeye çalıştım. Wyatt'a yakın kalmak için daha çok çalıştım. Her birkaç kulaçta bir omzunun üzerinden bakıp yakınımda olduğumdan emin oluyordu. Gözlüklerim olmadan bile, adamın neredeyse hiç terlemediğini görebiliyordum. Ben ise zor nefes alıyordum ve kaslarım yanıyordu, bacaklarımda çalışmadığını düşündüğüm kaslarım bile. Karın kaslarım şimdiden ağrıyordu.

Kürek çektiğimiz bölge başladığımız yer kadar sakin değildi. Dalgalar burada daha büyüktü, geçerken beni alıp bırakıyorlardı. Yutkundum ve nabzım egzersiz ve sinir yüzünden kulaklarımda atıyordu. Geçen bir dalgayla sörf tahtam devrildi ve neredeyse düşüyordum, yalpaladım ve ona sıkıca tutundum.

Yatarken dengemi korumak için çok çalışmam gerekiyordu. Ayağa kalkmak nasıl olurdu?

Wyatt sanki düşüncelerimi okumuş gibi kürek çekmeyi bıraktı, sörf tahtama uzandı ve ikimiz de dalgaya sırtımızı dönecek şekilde yönlendirdi.

Omzumun üzerinden yaklaşan dalgaya endişeyle baktım. "Ne yapıyorsun sen?"

Bana meydan okuyan bir sırıtış fırlattı. "Al bakalım, kitap kurdu. İlk dalgan."

Başımı sertçe salladım. "Hayır. Hazır değilim."

Başını salladı. "Tabii ki öylesin. Hazır pozisyonuna geç."

Ellerim iznim olmadan kalçalarımdaki tahtaya geldi. Sanki sözlerinin bedenim üzerinde otoritesi varmış gibiydi. Hain eller. Wyatt yaptı

onun tahtasında da aynı. Ondan uzaklaştım. Kalbim kulaklarımda atıyordu. Başımı ona doğru salladım, korku kulaklarımda çınlıyordu ve o da bana parlak gözlerle başını sallayarak karşılık verdi.

Dalga tam arkamızdaydı.

"Kürek çekmeye başla," dedi ve kendini ileri doğru itmeye başladı.

"Ne?" Arkasından seslendim. "Bana bu kısmı söylememiştin!" Onu takip etmeye çalıştım ama çok hızlıydı.

Su etrafımda tepelendi. Hazır pozisyonu almam ya da ayağa kalkmam gereken kısım burası mıydı? Ellerimi kalçalarımın iki yanına koydum, sörf tahtamın üzerine çıkmak üzereydim ama bunu yapamadan dalga beni savurdu ve yüzüstü suya düştüm.

Başım suya battıkça burnum yandı ve gözlerim acıdı. Gözlerime su kaçmasından nefret ederdim. Bir öksürükle göğsüm kabardı ve bir ağız dolusu suyu içime çektim. Tasmam bileğimi çekiştirdi ve bir an sonra tahta kafamın arkasına çarptı; bu da ne yaptığımı bilmediğimi hatırlattı.

Bir başka dalga yüzüme çarpıp burnuma daha da fazla su gönderirken yanan gözlerimi yüzeyin üzerinde açtım ve nefes aldım.

Sert bir el üst kolumu sardı, beni kolaylıkla tahtamın üzerine çekti ve ben de öksürüp çırpınarak üzerine yığıldım.

"İyi iş," diye bağırdı Wyatt. Sörf tahtamı kavrarken bizi daha sakin olan yakındaki bir koya doğru tek elle kürek çekerek götürdü.

Kaşlarımı çatarak ona göz kırptım. "Benimle dalga mı geçiyorsun?" Güldü. "Tabii ki hayır. Harika gidiyorsun."

Okyanusa daha fazla tuzlu su tükürdüm ve tekrar öksürdüm. Gözlerim yaşardı. "Wyatt, kabalık etmek istemem ama berbat bir sörf eğitmenisin."

O güldü ve devam etti kürek çekmek. "Sen üzerinde bir hızlandırılmış müfredat."

Ağzım açık kaldı ve sörf tahtamın üzerine oturmaya çalıştım. Benim sallanan ağırlığımla sallandı ve suyun altına geri kaydım.

Yeniden ortaya çıktığımda ona ters ters baktım. "Az önce hangi *dersi* aldım?"

Dişleri sırtarak parladı. "Bu senin ilk kefaletindi. O kadar da kötü değil, değil mi?"

İnanılır gibi değil. "Dalga mı geçiyorsun benimle? *Evet*, çok kötüydü. Beni küçük düşürmek için gecenin bir yarısı buraya sürükledin."

Başını iki yana salladı. "Bir dahaki sefere geri döndüğümüzde, tahtandan düşmekten bu kadar korkmayacaksın." Gökyüzüne baktı; açık mavi, berrak bir gökyüzü ve ormanın üzerinde birkaç bulut vardı. "Ve şimdi bunun için çalıştığına göre, manzaranın tadını çıkarabilirsin."

Sörf tahtalarımızın üzerinde yüzüyor, arkamızdaki dalgaların kıyıdaki sesini dinliyorduk. İki martı bizi görmezden gelerek yakınlardaki suda salınıyordu. Ayaklarım kaskatı donmuştu ve kan dolaşımımı hızlandırmak için onları oynattım.

Yanımda Wyatt hüzünlü bir ifadeyle gökyüzünü inceliyordu. O şakacı sırtışı gitmiş, yerine sakın, düşünceli bir bakış gelmişti.

"Buraya her gün geliyor musun?"

"Evet."

"Vay canına. Okyanusla iç içe olmak falan."

Kendi kendine gülümsedi. "Onunla bir olduğumu söyleyemem. Okyanus, bizi her an öldürebilecek devasa, öngörülemez bir canavar gibi."

"Ne?" Gözlerim büyüdü ve etrafımızdaki suya baktım. Yüzeyin birkaç metre altından ötesini göremiyordum. Panik kan dolaşımımı etkiledi. "Ne demek istiyorsun, bizi öldürecekler mi? Köpekbalıkları gibi mi?" Jaws filmindeki köpekbalığının kendini tekneye attığı sahneyi hayal ettim.

Wyatt başıyla onayladı. "Evet, burada köpekbalıkları var. Bazen kürek çekerken sörf tahtamızın üzerindeki silüetimiz onlara fok balığı gibi görünüyor." Kaşlarını oynattı. "Akşam yemeği."

"Akşam yemeği mi?" Sesim gıcırdadı ve Wyatt'ın yüzüne o muzip sırtış geri döndü.

"Sana takılıyorum, kitap kurdu." Dişleri parladı. "Büyük Beyazlar görülmüştür ama sadece birkaç tane. Eğer bir köpekbalığı görürseniz, bu muhtemelen bir somon köpekbalığıdır, Büyük Beyaz değil."

"Bunlar ısırır mı?"

"Doğru durumdaysa her şey ısırır." Yüzümdeki dehşeti görmüş olmalı. "Bu nadirdir. Köpekbalıkları bardaki sarhoş sporcular gibi etrafta dolaşıp kavga aramazlar. Onlar kendi işlerine bakarlar. Sen ve ben gibi."

Küçük koyda su çok sakın ve durgundu. Yutkundum ve suyun yüzeyini inceledim.

"Bu çok tehlikeli." Başımı dalgalara doğru eğmeden önce ona başımı salladım. "Bu dalgalardan bazıları çok büyük. Yaralanabilirsin. Boğulabilirsin."

Kolayca güldü ve omuz silkti. "Yarın sana bir araba çarpabilir. Dükkânınızdaki kitaplıklardan biri devrilebilir ve sizi ezerek öldürebilir."

Büyük deprem tüm kasabayı yerle bir edebilir." Büyük Deprem, batı kıyısının beklediği depremdi. Vancouver Adası'nın bizim tarafımız korumasızdı, bu yüzden sörf yapıyorduk. Her yıl sirenler çaldığında tüm kasaba bir tatbikat yapardı. Büyük bir deprem olması durumunda, her sakin büyük gelgit dalgası vurmadan önce daha yüksek bir yere çıkmayı bilirdi.

Wyatt haklıydı. Ölüm her köşe başındaydı. Annem önünde koca bir hayat olduğunu düşünmüştü. Yutkunurken boğazım düğümlendi ve önümdeki tahtaya baktım. Tırnağımla çiziklerin izini sürdüm. "Neden buradayken elimizdeki tadını çıkarmayalım ki?" dedi Wyatt, bu kez daha sessiz bir şekilde zaman. "İyi vakit geçirmek için buradayım, uzun bir süre için değil."

Wyatt dişlerimin takırdadığını fark edip tekrar kürek çekmemizi önerene kadar birkaç dakika daha suyun üzerinde yüzdük.

Bir şey bileğimi yakaladığında kıyıya doğru yarı yoldaydık. Başımı çevirdim ve gözlüklerim olmadan görebildiğim tek şey suyun içindeki karanlık hareketti.

"Köpekbaliğı!" Çığlık attım ve ayak bileğimi salladım, çırpındım ve suya sıçradım. "Bu bir köpekbaliğı!"

Tahtamdan kaydım ve başım yüzeyin altına gömüldü. Su burnuma hücum etti, öksürdüm ve bir ağız dolusu yutkundum.

Wyatt aniden yanımdaydı. Kolunu belime doladı ve beni kendine doğru çekti. "Bu deniz yosunu, Hannah." Ben çırpınırken beni göğsüne bastırdı ve diğer eliyle o şey her neyse üzerimden çekmeye çalıştı.

"Deniz yosunu mu?" Soluk soluğa kaldım, hâlâ öksürüyor ve nefes alıp veriyordum. Nabzım kulaklarımda atıyordu.

Sümüksü yeşil demeti sudan çıkardı ve birkaç metre öteye fırlattı. Nabzım birkaç kademe yavaşladı. Beni hâlâ sert göğsüne yaslamıştı.

Bu güzeldi.

"Sadece deniz yosunu. Rahatla." Sesi sakin ve alçaktı. Başımı salladım ve nabzım normale döndü. "Köpekbalıklerini uyandırmanın bir yolu da bu." Bana çapkın bir sırıtış fırlattı ve ben de boğazımdan hırlamaya benzer garip bir ses çıkardım. Güldü ve beni bıraktı, kendimi yukarı çekebilmem için tahtamı tuttu.

Kıyıya döndüğümüzde, sörf tahtalarımızı kumların üzerinden geçirerek dükkâna geri döndük. Biz daha sudan çıkmadan dalgıç kıyafetinin üst yarısını çıkarmıştı.

ve belinden sarkıyordu. Sırt kasları tam teşhir halindeydi ve bakmamaya çalıştım.

"Ben burada olmasaydım, dışarıda ne kadar kalırdın?" Kulaç atmaktan nefes nefese kalmıştım.

Kendi kendine gülümsedi. "Birkaç saat. Acıkana kadar." Tahtasını dükkânın önüne koydu ve yan tarafını işaret etti. "Tahtayı buraya bırakabilirsin."

Sörf tahtam yere indiğinde, bir şey dalgıç giysimin arkasından çekiştirdi ve fermuarın zzzzt sesini duydum. Soğuk hava içeri doldu.

"Teşekkürler." Wyatt resmen beni soyuyordu. Üzerimde mayo vardı; elbisemin fermuarını falan açmıyordu.

Avery'nin düğününde bana attığı bakışı bir an için gözümün önünden geçirdim. Yanaklarım kızardı.

"Elbiseyi arka verandada kurumaya bırakabilirsin," dedi omzunun üzerinden bana, sahilde yürürken. O yönde küçük bir evde yaşıyordu. "Bugün iyi iş çıkardın, kitap kurdu."

Gözlüklerim olmadan, tüm vücudunu kontrol ederek atletik bir rahatlıkla yürürken sadece formunun hareket ettiğini görebiliyordum.

Bu muydu? "Bekle. Bana ödev falan vermen gerekmiyor muydu?"

Bugün tek yaptığım kürek çekmek ve burnuma su kaçırmaktı. Seksi bir kız olmaya hiç yaklaşmamıştım.

Döndü, geriye doğru yürüyordu. "Ev ödevi mi? Pek benim tarzım değil ama olsun. Um." Çenesini ovuşturdu. "On erkeğe çıkma teklif et."

Mideme bir panik atışı daha. "Ne?!" Sesim helyum solumuşum gibi çıkıyordu. "Bunu yapamam. Bu Queen's Cove'un yarısı demek."

"Elbette, yapabilirsin. Sörf yapmaktan çok daha az tehlikeli." El salladı ve döndü. "Cuma aynı saatte."

On adam mı? Hayır. Hayır, hayır, hayır. Erkeklerle çıkma teklif etmedim. Hiç bir erkeğe çıkma teklif etmemiştim. Bir erkekle flört bile etmemiştim. Nasıl yapılacağını bilmiyordum. Bu yüzden buradaydım, Wyatt bana bunları öğretebilsin diye.

Hedeflerimin ne olduğunu açıkça anlamamıştı.

"Saçımı kestirmeme ve daha iyi kıyafetler seçmeme yardım etmen gerekiyordu!" Çaresizlik içinde geri seslendim. "Beni aptal gibi göstermen değil."

"Benim kurallarım," diye karşılık verdi.

Acı dolu bir ses çıkardım ve dükkânın arka tarafına yöneldim, orada takım elbisemi çıkarıp parmaklıklara astım. İçeride, ıslak mayomu değiştirmek için banyoya girdim ve gözlüklerimi tekrar takıp aynaya baktığımda neredeyse nefesim kesiliyordu.

Vahşi görünüyordum. Su geçirmez maskaram mı? Su geçirmez değildi. Gözlerim siyah lekeler içindeydi. Saçlarım düğüm düğümdü, yarısı ıslak, yarısı kuruydu. Tuzlu okyanus suyu saçlarımı kıvrıcık ve kabarık yapmıştı. Karşı cinsten biriyle uzun süre konuştuğum için yüzüm hâlâ kızarmıştı.

Wyatt bunun çok komik olduğunu düşünmüş olmalı, benim seksi bir kız olmak istemem. Yutkundum ve rimel lekelerini tuvalet kağıdıyla sildim. Bunu çok fazla düşünmek istemedim, çünkü düşünürsem, şakanın ben olduğum sonucuna varacaktım. Başka biri olmak isteyen, uysal, küçük bir kitap kurduydum. Sörf tahtamın üzerinde bile duramıyordum. İlk derslerinden sonraki bir saat içinde küçük dalgalarda sörf yapan turistler görmüştüm ve benim tek yapabildiğim çığlık atmak ve yüzüme su çekmekti.

Carter'ın dükkânı açarken çıkardığı sesleri dinleyerek nefesimi dışarı verdim. Onunla sohbet etmek ve neden Alice Cooper'a benzediğimi açıklamak istemediğim için dükkândan gizlice çıkıp eve gittim.

Belki de tüm bunlar bir hataydı.

Vücudum Wyatt'ın beni göğsüne doğru çektiğini hatırladı. Karnım yuvarlandı. O kadar sıcak ve katıydı ki.

Ben de sörf tahtamdan düştüm. Beynime su kaçtı ve bir yosun parçasını büyük beyaz köpekbalığı sandım. Bugün yeni bir şey denedim. Seksi kızlar böyle yapar. Thérèse kötü bir günün onu yıkmasına izin vermezdi.

Bir adım daha yaklaşmıştım.

OceanofPDF.com

Wyatt

BİRKAÇ GÜN SONRA, Pemberley Books'un önünde durmuş, dış cephesini inceliyordum. Dükkânın ön cephesindeki boya soyulmuştu. Dükkânın yanındaki ara sokakta, binanın yan tarafındaki duvar resmine baktım. Çocukken, temiz ve yeni boyanmış olduğunu hatırlıyordum, her türden klasik kitaplar bir ızgara içindeydi.

Şimdi biraz hüzünlü görünüyordu. Boyası güneşten ve zamandan solmuştu ve başlıkların çoğunu okumak zordu.

"Hey, dostum. Pacific Rim'e girdiğini duydum. Tebrikler."

Döndüğümde en eski arkadaşlarımdan biri olan Beck Kingston'ın sokakta bana doğru yürüdüğünü gördüm. "Teşekkürler, Dr. Beck."

Güldü. Liseden mezun olduktan sonra Beck Vancouver'da üniversiteye gitmiş, ardından da bir gün burada, Queen's Cove'da ailesinin muayenehanesini devralma niyetiyle tıp fakültesine başlamıştı.

"Bu sabah dalgalar nasıldı?" Beck bazen bana suda katılırdı ama hep akşamları. Sabah insanı değildi.

"Mükemmel. Güzel ve temiz." "Pacific Rim için hazır mısın?"

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve içimdeki panik sesini görmezden geldim. Panik yapmadım. Bu benim tarzım değildi. Omuz silktim. "Olabileceğim kadar hazırım. Yine de her sabah oraya gideceğim."

Beck sırtıttı. "Senden daha azını beklemezdim." Çenesini dükkâna doğru eğdi. "Almam gereken bir kitap var, sonra konuşuruz."

"Size katılacağım. Hannah ile bir şey konuşmam gerekiyor."

Kapıyı açıp benim için tuttuğunda kapıdaki zil çaldı. Gözlerimin loş ışığa alışması biraz zaman aldı ama Hannah'nın bir müşteriyle sohbet ettiğini gördüm. Beck bana el sallayarak bir kitap aramaya koyuldu.

Onun ve Thérèse'in oturduğunu gördüğüm yumuşak sandalyelere doğru yürüdüm ve işinin bitmesini beklerken bir sandalyeye oturdum. Sandalyeye geri yaslandım ve mağazayı inceledim.

Her raf kitaplarla doluydu. Rafların yanında ve büyük sandalyelerin arasında yerde yığınlar duruyordu. Eskiden raf varmış ama artık yokmuş gibi görünen yerlerde boş alanlar vardı. Oturduğum yerden ön masanın sadece yarısını görebiliyordum ama buradan bile yıpranmış masayı ve eski, modası geçmiş kasayı görebiliyordum. Halı inceydi ve burası küf kokuyordu. Nahoş değil, sadece eski.

Burayı uzun zamandır güncellememişlerdi.

Mırıltısı kitap yığınları arasında dolaştı.

Müşteri çıkarken ön kapının zili tekrar çaldı ve Hannah'nın ayak sesleri yaklaştı. Köşeyi dönüp beni gördüğünde kısa bir süre durdu.

Geriye çekildi. "Burada ne yapıyorsun?"

Homurdandım. "*İşte müşteri hizmetleri budur. 'Pemberley Kitapları'na hoş geldiniz.*

Burada ne yapıyorsun?"

Kollarını kavuşturdu ve sandalyeyi işaret etti. "Oraya oturamazsın."

"Bu sefer gömlek giyiyorum."

Yanaklarında bir parça pembe çiçek açtı. "Fark ettim. En azını yaptığınız için teşekkür ederim." Gözlerini kırıştırdı. "Tekrar soruyorum, burada ne işin var? Sana okumayı öğretmemi mi istiyorsun?"

Bir kahkaha patlattım. "Utangaç bir kız için biraz kabasın."

Gözleri irileşti. "Çok özür dilerim. Bunu neden söylediğimi bilmiyorum. Okuyabildiğini biliyorum."

Sırıtişım yüzüme yapışıp kaldı. Onun bu yönünü seviyordum. "Sorun değil, kitap kurdu. Şaka yaptığını biliyorum. Buraya seni kontrol etmeye ve ödevini yapıp yapmadığını görmeye geldim."

Dondu kaldı. "Ev ödevim."

"Evet. Ödev yapmaktan zevk aldığın için, ödevini yaptığından emin olsam iyi olur diye düşündüm." Göz kırptım ve gözleri büyüdü.

"Ödev yapmaktan hoşlanmıyorum," diye tısladı. "Ve hayır, yapmadım." Arka taraftaki loş ışıkta bile yanakları daha da kızarmıştı.

kitapçada.

Düşünüyormuş gibi yaparak çenemi ovuşturdum ve gözlerimi kısıtım. "Ne üzerinde anlaşmıştık? Benim yolum, benim kurallarım, bunun gibi bir şey mi?"

Gözlerini devirdi. "Çok düşünme, bir yerini incitebilirsin." İçimden bir kahkaha daha patladı. "Bugün çok huysuzsun."

"Ben huysuz değilim."

Ayağa kalktım. "Bütün gün bekleyemem, hadi başlayalım."

Panik bakışlarında alevlendi ve bir adım geri atarak kitaplığa girdi. "Neye?" Birkaç gün önce denizdeyken köpekbalıkları hakkında onunla alay ettiğim zamanki aynı cırtlak ses.

"Anlaştığımız gibi on erkeğe çıkma teklif edeceksin."

Gözlerini etrafta gezdirdi ve dudağını çiğnedi. Bunu yapmak istemediğini söyleyebilirdim ama umurumda değildi. Hastalıklı bir yanım onun sınırlarını zorlamaktan hoşlanıyordu.

Birkaç gün önce, sörf tahtasına binmek istemedi. Lanet olsun, dalgıç kıyafetini bile giymek istemiyordu ama yine de geldi. Bir parçası yeni bir şeyler yapmak, kendini çoğu zaman saklandığı güvenli küçük kutunun dışına itmek istiyordu. Ve bu şekilde olmak istediği seksi kıza dönüşecekti. Onu tahtasına geri çektiğimde bana nasıl bakmıştı? Çok öfkeliydi.

Onu suyun içinde göğsüme çektiğimde bana karşı nasıl eridiğini düşündüm. O an damarlarımda bir heyecan hissettim.

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve kaşlarını çatarak bana baktı.

"Kitap kurdu, seksi bir kız mı olmak istiyorsun? Seksi kızlar insanların onlar hakkında ne düşündüğünü umursamazlar. Başarısız olurlarsa endişelenmezler çünkü başarısızlık hayatın bir parçasıdır. Bana güveniyor musun?"

Homurdandı.

"Hayır." Sırıttım.

"Neden bahsettiğinizi bildiğinize inanıyorum," diye itiraf etti.

Bu işten vazgeçmesi için ona bir şans vermeyecektim. "Hadi gel." Onu geçtim ve masanın arkasında parlak mavi küpeleri olan Siyah bir kadın çalışan fark ettim.

"Merhaba." Ona başımı salladım. "Liya, değil mi?"

Bana gülümsedi. "Evet, sen de Wyatt mısın?"

"Bunu biliyorsun." Hannah'yı işaret ettim. "Hannah'yı birkaç dakikalığına çalacağım. Sorun olur mu?"

Liya benimle yerde kaybolmak istercesine küçülen Hannah'nın arasına baktı. "Elbette."

"Harika. Hadi, kitap kurdu." Elimi sırtına koydum ve onu dükkândan dışarı çıkardım.

"Nereye gidiyoruz?"

"Tam burada duracağız," dedim kapıyı açık tutarak, "ve sen gördüğün ilk on erkeğe çıkma teklif edeceksin."

Elleri önünde iki büklüm oldu. Yutkunurken boğazı düğümlendi. "Bir erkek arkadaş bulmayı böyle hayal etmemiştim."

"Selam." Gözleriyle buluşmak için eğildim ve bakışlarını benimkilere dikene kadar bekledim. "Tahtadan düştüğün ve yüzünün suyla dolduğu zamanı hatırlıyor musun?"

Endişesinin yerini kızgınlık aldı.

"Evet." "Sonrasında iyiydin, değil mi?"

Küçük bir baş sallama. Nefes aldı. "Tamam. Güzel. Hadi şu işi bitirelim."

"Mükemmel." Sokağı taradım. Bir Perşembe günü sabah saat onu biraz geçiyordu, yani henüz hafta sonu yaz kalabalığı yoktu. Birkaç kişi dükkânlara girip çıkıyor, kaldırımında komşuları ve arkadaşlarıyla sohbet ediyor, sabahın tadını çıkarıyordu. Yerel haber blogu The Queen's Cove Daily'yi yöneten emekli Don, birkaç poşet yiyecek taşıyarak caddede yürüyordu.

"Don." El salladım. "Nasılsın dostum?"

Hannah dondu kaldı. "O evli," diye tısladı bana nefesinin altından.

Yüzümdeki sırtışı korudum ama sesimi alçalttım. "Önemli değil, konumuz bu değil."

Don başını salladı ve bize gülümsedi. "Günaydın. Çok kötü değil. Konserve barbunya markette indirimde girmiş ve sadece birkaç tane kalmış, siz ikiniz oraya gidin. Doksan dokuz sent."

"Vay canına, güzelmış." *Devam et* diyen bir ifadeyle Hannah'ya dönmeden önce sırttım.

Yutkundu ve başını salladı. Kaşlarımı kaldırarak başımı salladım.

"Merhaba, Don." Sesi titriyordu.

"Merhaba, Hannah."

Hannah'nın ağzı bir anda kapandı ve içeri kaçıp saklanmak ister gibi kitapçının kapısına baktı.

Kollarımı göğsümde kavuşturdum ve tuğla duvara yaslandım. "Hannah'nın sana sormak istediği bir şey var."

Don'un kaşları kalktı. "Öyle mi? Devam et." Elindeki çantaları kaydırıldı.

"Bir ara akşam yemeğine çıkmak ister misin?" Kelimeleri aceleyle söyledi ve neredeyse kahkahayı patlatacaktım ama kendimi tuttum. Korkutucu bir şey yapıyordu ve bununla nasıl başa çıkacağını görmek istiyordum. Onu bu işten vazgeçecek kadar zorlamak istemiyordum. İşler ilginçleşmeye başlamıştı.

Don ona göz kırptı. "Özür dilerim, anlamadım."

"Akşam yemeği. Bir ara yemek yemek ister misin?" Yüzü yanarak spor ayakkabılarına baktı.

Don'un ağzı bir O harfi yaptı. "Oh, Hannah. Ben evliyim." "Doğru," diye başardı. "Evliyim."

Yüzü yanıyordu ve kızarıklık boynundan köprücük kemiğine kadar iniyordu.

Don ona acıyarak başını salladı. "Ah, tatlım. Birini bulacaksın." Elini çantasına attı. "Bir kutu fasulye al."

Ellerini havaya kaldırdı. "Hayır, sorun değil-"

"Lütfen, ısrar ediyorum." Teneke kutuyu kızın eline tutuşturdu ve bir kez daha yüzünü buruşturdu. "Sana bizim hakkımızda yanlış bir izlenim verdiysem çok özür dilerim."

Hannah boğazından boğuk bir ses çıkardı.

Hâlâ gülümseyerek çenemi ona doğru eğdim. "Sonra görüşürüz, Don."

"Görüşürüz, Don." Hannah'nın sesi tizleşti. Don yeterince uzaklaştığında bana doğru döndü ve koluma bir tokat attı.

Bir kahkaha patlattım.

"Bu çok utanç vericiydi."

"Biliyorum. Harika iş çıkardın. Biri gitti, dokuzu kaldı." Max yaklaşırken omzunun üzerinden baktım. "İkinci raunt, hadi gidelim, sen düşünmeye vakit bulamadan."

Max yirmili yaşlarının ortasındaydı ve Avery'nin restoranı The Arbutus'u işletiyordu. Bize el salladı. "Selam."

"Max, benimle çıkar mısın?" Yine kelimeleri aceleyle getirmişti, sanki onlardan yeterince hızlı kurtulamıyormuş gibiydi.

Kaşlarından biri inançsızlıkla kalktı. "Eşcinsel olduğumu biliyorsun, değil mi?" Hannah'nın boğazı düğümlendi ve başını salladı.

Max ilgilenen bir şüpheyile aramıza baktı. "Burada neler oluyor?"

Omuz silktim. "Merak etme."

Bakışları daraldı. "Seninle bir randevuya çıkmayacağım Hannah, ama Pazar gecesi Div ve benimle The Bachelor'ı izlemeye gelebilirsin. Bol bol pizza yeriz ve herkesle dalga geçeriz." Hannah'ya bir kaşını kaldırdı. "Bu tamamen platonik, çünkü ben hâlâ eşcinselim."

Hannah hızlıca başını salladı. "Elbette. Pazar akşamı. Ispanak sosu getiririm."

Onu işaret etti. "Şimdi, düşünüyorsun." Tekrar aramıza baktı ve onunla benim aramda bir işaret yaptı: "İlgimi çekti. Güle güle."

Hannah ellerini iki yana açarak ayaklarının üzerinde kaydı. "Güle güle."

Ben sırtıarak ona el sallarken Max omzunun üzerinden bize meraklı bakışlar atarak uzaklaştı.

"Harika. Şimdi Avery'ye ne kadar tuhaf biri olduğumu söyleyecek. Kendi kitapçımın önünde durup masum adamları taciz ettiğimi."

"Kitap Kurdu, bu inanılmazdı. B i r b i r i ardına iki ret mi? Bu iş bittiğinde kurşun geçirmez olacaksın."

Burun delikleri alevlendi ve göğsümde bir mutluluk dalgası daha yükseldi. Keşke başkalarına karşı da bu kadar alıngan olabilseydi.

Oraya varırız.

İnsanların geçmesi için kaldırımda beklemeye devam ettik. Sonraki üç adam ilişki içindeydi ama Hannah gibi sevimli birinin onlara ilgi göstermesi gururunu okşamıştı. Ona karşı yumuşak davranmış ve başka bir kadınla yürüyenleri atlamasına izin vermiştim. Onu tamamen utandırmak istememişim. Sadece birazcık.

Div her zamanki gibi takım elbisesiyle yanımdan geçti. Div, önce Emmett ve diğer kardeşim Holden'ın sahibi olduğu inşaat şirketinde, şimdi de Emmett'in belediye başkanı olduğu belediye binasında kardeşim Emmett için çalışıyordu.

"Hey, Div," diye seslendim o geçerken. "Hannah sana bir şey sormak istiyor."

Div bir kaşını kaldırdı. "Bana da çıkma teklif edecek misin?" Hannah başını salladı, omuzları çöktü. "Max sana söyledi."

"Ve Don." Eliyle işaret etmeden önce onu inceledi. "Peki, devam et."

"Div, benimle çıkar mısın?" Sesi o kadar kasvetli ve kederliydi ki sırtışımı elimin arkasına saklamak zorunda kaldım.

Başını salladı, onu inceliyordu. "Hayır, ama yarın akşam geldiğinde sana sorular soracağım."

"Bu makul." Dudaklarını birbirine bastırarak başını salladı.

Div'in telefonu çaldı ve ekrandaki ismi okudu. "Buna cevap vermeliyim." Telefona cevap verdi ve uzaklaştı.

"Dört tane kaldı, kitap kurdu." Ona bir göz kırptım.

Ofladı ve dudağını çiğnedi. En azından artık utanmıyordu.

Sadece sinirlendim.

"Wyatt, dostum!" Sörf dükkânımda çalışan yirmi üç yaşındaki Carter beşlik çıkmak için elini kaldırdı. Hannah'ya tembel bir gülümseme attı.

"Bayan arkadaş kim?"

"Bu Hannah."

Carter'ın sersem gülümsemesi devam etti. Saat sabahın sekizini geçiyordu, o yüzden muhtemelen kafası iyiydi. Sörf dükkânında çalışırken kafasının iyi olması umurumda değildi, yeter ki ders vermeden önce kafayı bulmasın. "Hey, Hannah. Senin hikâyen ne?"

"Bir kitapçıda çalışıyorum." Arkamızı işaret etti. "Bu."

"Vay canına, harika." Ağzının içinde bir patlama sesi çıkardı. "Kitaplar, biliyor musun?"

"Evet, kitaplar." İç çekti. "Benimle bir randevuya çıkmak ister misin?"

Carter'ın ağzı açık kaldı. "Ciddi bir şey için mi? Tabii ki evet!"

Hannah dikkat kesildi ve birkaç kez gözlerini kırptırdı. "Tamam o zaman." "Yarın gece bara gidiyorum. Sen de gelmek ister misin? Onlar dart var," dedi ona. Queen's Cove'da birkaç bar vardı ama yerel halkın uğradığı tek bir bar vardı; altmışlı yıllardan beri ayakta duran eski, pis bir bar.

Ona başını sallamadan önce bana baktı. "Tamam. Pazar gecesi barda."

Carter yumruğunu havaya kaldırdı. "Tamamdır. Sonra görüşürüz, güzelim. Görüşürüz patron." Geri çekilmeden önce ona parmak işareti yaptı. Caddede sallanarak ilerlerken kükrediğini duydum.

"Güzeldi, *chica*."

"Kapa çeneni." Ağzı seğirdi. "Bu senin aptalca fikrindi."

Daha önce olduğu gibi kitapçının dışındaki duvara uyum sağlamaya çalışmak yerine gülmemeye çalışmasına bakılırsa, fikrim hiç de aptalca görünmüyordu.

Yüzünü buruşturdu. "Benim için çok genç. İnsanlar ne düşünecek?"

Omuz silktim. "Kimin umurunda? Muhtemelen 'Vay canına, Hannah bunu alabilir' diye düşüneceklerdir."

"Aman Tanrım." Yüzünü ellerinin arasına gömdü ve ben de sııttım.

Kapıdaki zil çaldı ve Liya kafasını dışarı uzattı. "Han, Gurur ve Önyargı'nın hiç kopyası var mı?"

Parmakları saçlarına gitti, yüzünde hafif bir kaş çatmayla düşünürken oynuyordu. "Malzeme odasından ikinci yığın. Sağ tarafta."

"Harika." Liya bize sırtıttı. "Teşekkürler."

Sokağa döndüğümüzde kardeşim Holden'ın kaşlarını çatmış bize baktığını gördük. "Ne yapıyorsunuz burada?"

"Günaydın, günışığım."

Kaşlarını daha da çattı. "Bir gömlek giyiyorsun ve bir kitapçının önünde duruyorsun."

Hannah kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Bir şey yapıyoruz. Holden, benimle çıkmak ister misin?"

Beyzbol şapkasının siperliği altında gözleri endişeyle açıldı. Yıllardır kimseyle çıkmamıştı. Kaşları çatıldı ve boğazını temizledi. "Önümüzdeki hafta sonu galeride bir sanat sergisi var, oraya gidecektim."

Başımı eğip onu inceledim. Bunu beklemiyordum.

"Ah." Hannah'nın kaşları şaşkınlıkla kalktı. "Emily Carr'inki."

Onaylarcasına homurdandı ve bana uyarıcı bir bakış attı. Ağzım bir karış açıldı.

Hannah küçük bir gülümsemeyle başını salladı. "Tamam."

"Cumartesi saat ikide. Sonra sana yiyecek alırım. Geç kalmayın." Arkasını dönüp uzaklaştı ve Hannah'yla beni kaldırımında öylece bıraktı; ben gülmekten titriyordum, onunsa ağzı açık kalmıştı.

Bana tereddütlü bir bakış atmadan önce Holden'ın ardından baktı. "Holden'ı böyle sevmiyorum. Ya yanlış bir fikre kapılırsa?"

"Onunla konuşacağım."

İnledi. "Hayır, bu daha kötü. Bir şeyler düşüneceğim."

Arkamızdaki zil tekrar çaldı ve Beck dışarı çıktı.

"Selam, Hannah." Ona sıcak bir gülümseme verdi ve bir yığın kitabı havaya kaldırdı. "Bugün şansım yaver gitti. Benim için sipariş ettiğin tıbbi araştırmalarla ilgili kitabı aldım."

Hannah ona utangaç bir gülümseme verdi. "Çok komik. Mary Roach çok zeki ve esprili."

"Ben de senin dilinden düşürmediğin şu Gurur ve Önyargı'yı okuyacağım."

Hannah'yı incelemek için döndüm. Bana bu kitaptan bahsetmemişti.

Dudağını çiğneyerek gülümsemesini bastırdı. "Hayatına doğru bir yön vermeye karar verdiğin için çok mutluyum."

Ona gülümsemesini izlerken kaşlarımı çattım. Gözleri parlıyordu. Bu kitap hakkında konuşurken içten içe yanıyordu. O utangaç, korkmuş Hannah neredeydi? Beck'in varlığında eriyip gitmiş gibiydi.

"Bu kitabı seviyorsun, ha?" Ona gülümsedi ve bakışlarında bir kıvılcım vardı.

Başını salladı. "Bu benim favorim. O kadar... En iyi romantik komedi." Üstümüzdeki yıpranmış dükkân tabelasını işaret etti. "Kitapçının adının bu olmasının bir nedeni var." Tekrar gülümsedi. "Göreceksiniz."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. Omuzlarım gerildi.

Beck başıyla hızlıca selam verdi. "Dört gözle bekliyorum. İkinizle sonra görüşürüz." Hannah bana yan gözle baktı ama ben elimi Beck'e uzattım. "Hannah sana bir şey sormak istiyor."

Yüzü kıpkırmızı oldu. Bu omuzlarımı daha da sıkılaştırdı. Holden'ın yanında yüzü kızarmazdı.

"Um..." diye başladı.

"Devam et." Kollarımı kavuşturarak çenemi ona doğru eğdim. Beck kısık gözlerle aramıza baktı. "Ne oldu?"

Hannah ona bakarak yüzünü buruşturdu. "Bir şey deniyorum. Benimle çıkmak ister misin?"

Beck'in bakışları ilgiyle parladı. "Evet, öyle. En sevdiğin kitabı okuduğum için mi?"

Güldü ve mideme garip bir bıçak saplandı. "Hayır, hayır. Wyatt beni utandırmak için insanlara çıkma teklif ettiriyor."

Beck etkilenmiş görünüyordu. "Aferin sana." Bana baktı ve Hannah'ya hızlı bir gülümseme fırlatmadan önce bana iki kez baktı. "Kliniğe dönmem gerekiyor ama yarın gelip seninle sohbet edeceğim."

Başını salladı. "Tamam. Hoşça kal Beck." El salladı. "Güle güle."

Onu caddede yürürken izledim. Beck benim gibi uzun boylu, siyah saçlı, güzel dişleri olan ve her zaman iyi bir ruh hali içinde olan biriydi. Spor salonunun müdavimlerinden biriydi. Herkese karşı nazıktı, kasabada sevilen biriydi ve bekârdı.

Hannah kendi kendine mırıldanarak sokağı bir aşağı bir yukarı süzdü ve spor ayakkabılarının topukları üzerinde sallandı. "Bir tane kaldı."

Tuhaf bir his mideme vurdu. Bunu açıklayamıyordum ama ruh halim bozulmuştu.

"Yeterince şey yaptın. Bugün iyi iş çıkardın, kitap kurdu."

"Oh. Tamam." Omuz silktili. "O kadar da kötü değildi sanırım." Elindeki fasulye konservesini hatırladı ve yüzünü buruşturdu. "Aslında, evet, öyleydi." Başını eğdi, konserveyi ellerinin arasında ileri geri hareket ettirdi. "Yine de galerideki sergiyi görmek istiyorum. Beck de çok tatlı." Bakışları onu caddede takip etti. "Süper sevimli."

Onun görüş alanına girdim. "Yarın başka bir sörf dersimiz var. Şafak vakti."

İnledi. "Çok erken."

Onu dağınık saçlarıyla yataktan kalkarken ve alarmını kapatırken hayal ettim. "Şu temiz dalgaları yakalamalıyız, kitap kurdu. Öğrenmesi en kolay olanlar onlar."

"Yine tahtamdan düşeceğim." Ağzı yana doğru kıvrıldı. "Hiç şüphesiz."

"Berbat olacak."

"Hey." Onu dürttüm. "Bugün kasabanın yarısı tarafından reddedildin ve hâlâ ayaktasın."

Yüzündeki mahcup kızarıklığa rağmen güldü. "Lütfen unutmama izin ver." Dükkanına bir göz attı. "İçeri geri dönmeliyim. Oh." Durakladı. "Sosyal medya pazarlaması hakkında bir şeyler okuyordum. Markanız nedir?"

Tek kaşı kalktı. "Benim markam mı?"

"Senin havan gibi."

Omuz silktilim. "Bilmiyorum. Her şeyin geçici olduğunu mu?"

"Hayır, bu iç karartıcı." Başını iki yana salladı. "Sorun değil, bir şeyler bulurum. Yarın sabah sörf yaptıktan sonra birkaç videonu çekebilir miyim? Vaktin var mı?"

Ah, doğru ya. Şu sosyal medya olayı. Birinin bunu düşündüğünü ve benim bir şey yapmam gerekmeyeceğini bilmek beni rahatlattı. "Elbette. Ne istersen."

Bana Avery'ye gösterdiği gibi gerçek bir gülümseme attı ve göğsüm sıkıştı. Ben de ona gülümsedim.

"Yarın görüşürüz Wyatt."

"Yarın görüşürüz, kitap kurdu."

O akşam sörften eve döndüğümde Avery'den cevapsız bir çağrı aldım.

"Gurur ve Önyargı kitabımı neden istiyorsun?" diye sordu onu geri aradığımda.

"Ödünç almak istiyorum."

Homurdandı. "Neden?"

"Merak ediyorum." Kitap hakkında konuşurken Hannah'nın gözlerinin parladığını hayal ettim. O kitapta iyi bir şeyler olmalıydı.

"Verandanın önüne bıraktım."

Ön kapıyı açtım ve karşılama paspasının üzerinde durduğunu gördüm. "İşte burada. Teşekkürler, Av."

"Hannah'nın kasabadaki erkeklerin yarısına çıkma teklif ettiğini duydum."

Avery Hannah'nın en iyi arkadaşı olmasına rağmen ayrıntı vermekten kaçındım. "Ev ödevini yapıyordu."

Vedalaştık ve kitabı açmadan önce kanepeye yerleştim. Ön kapağın içinde bir damga vardı.

*Pemberley Books tarafından sevgiyle
satıldı*

OceanofPDF.com

Hannah

BİR DALGA DAHA GELDİ ve onu yakaladı, sörf tahtasının üzerinde ileri fırladı, kıyıya doğru sürdü. O kadar rahattı ki, sanki su üzerinde karada olduğundan daha rahattı. Üstümüzde mavi gökyüzü dağların, ağaçların ve okyanusun üzerinde uzanıyordu. Etrafımızda birkaç erkenci sörfçü daha vardı ama Wyatt büyük dalgaları tek başına alıyordu.

Liya'nın ödünç aldığım güzel kamerasıyla onun bir videosunu daha çektim.

Sörf tahtasını moladan önce geri çekti ve bir sonrakini bekledi. Dalış giysimin fermuarını açtım ve belimden sarkmasına izin verdim. Geçen günkü felaket sörf dersim yüzünden kaslarım ağrıyordu. Gün çoktan ısınmıştı ve bu sabah yine sörf tahtamdan düştüğüm için saçlarım neredeyse kurumuştu. Su buz gibi soğuk olsa bile Wyatt'ın neden sabah ilk iş sörf yapmayı tercih ettiğini anladım.

Kıyıda, o başka bir dalgayı yakalarken daha fazla video kaydettim. Suyu o kadar zarif bir şekilde oyuyordu ki, yüzeyde sanki buzdan yapılmış gibi süzülüyordu. Yakınlaştırma merceğinden, dengesini sağlarken gövdesindeki kasların dalgalanışını izledim. Ben bu sabah yüzüm dolusu su solumuşken, o bunu çok kolaymış gibi gösteriyordu. Burun boşluğum hâlâ yanıyordu ve saçlarım kıvrıkcık dallar halinde omuzlarıma dökülüyordu. Yine de bu sabah rimel sürmemem gerektiğini biliyordum. Yorgun görünmem ve gözlerimin solgun kirpiklerimin ardında kaybolması umurumda değildi, daha sonra gözlerimin etrafındaki lekeleri silmekten daha iyiydi.

Wyatt kıyıya yakın bir dalgaya bindi ve kürek çekerek kulağından kulağına sırttı. Saçlarındaki suyu silkelerken gizlice fotoğrafını çektim,

kendi kendime güldüm. *Senden bir sosyal medya yıldızı yaratacağız Wyatt.*

Yakından bakınca böyle muhteşemdi; kasları, damlayan suları ve parlak gözleriyle. Kulaktan kulağa bir gülümseme. Gözlerimi kırptım, şaşırmıştım. Nabzım hızlandı.

Kendimi salladım. Wyatt benim tipim değildi.

Beck gibi biri, benim tipimdi. Kitap okuyan ve sevdiğim şeylerle ilgilenen yakışıklı, nazık bir adam. İşler yolunda giderse, Beck ve ben her akşam birlikte kitap okuyabilirdik.

Neredeyse homurdanacaktım. Ya işler yolunda giderse? Seksi bir doktordu ve kasabadaki her kız onunla ilgileniyordu. Muhtemelen benim için üzüldüğünden buluşmayı kabul etti.

"Kitap kurdu mu?" Wyatt tam önümdeydi.

Sarsılarak dikkat kesildim. "Merhaba. Evet."

Hayal kurmam karşısında ağzı eğlenerek seğirdi. "Hâlâ burada olduğunu fark etmemiştim."

Kamerayı kaldırdım. "Biraz görüntü alıyordum."

Omuz silkti. "Tamam. Hadi kahvaltı edelim."

"Kahvaltı mı?"

Başını salladı ve yürümeye devam etti.

Ona yetişmek için koşmadan önce saate baktım. "Saat 10'da kitapçıda olmalıyım."

"Sizi oraya zamanında ulaştıracağız."

Fotoğraf makinemi omzumdaki kayışa asarak kendi tahtamı aldım ve kum boyunca sörf dükkanına doğru yürüdük.

"Peki, markamın ne olduğunu anladın mı?"

Yüzümde kocaman bir gülümseme belirdi. Akşamları pazarlama ve sosyal medya etkileşimi hakkında bir şeyler okuyordum ve en çok ilgimi çeken şey, markanızın kişiye veya işletmeye özgü ve benzersiz olması gerektiği idi.

"Evet," dedim ona, kumların üzerinde yürürken fazla hevesli gülümsememi geri çekerek. "İşte bu." Arkamızdaki suyu işaret ettim.

Kaşları eğlenerek kalktı. "Sörf mü?"

Güldüm. "Hayır. Yani kısmen sörf yapmak, ama doğada olmak ve Queen's Cove'da olmak. Bu senin bir parçan. Queen's Cove dünyanın en güzel yerlerinden biri ve sen arka planda dağlar varken sörf yapıyorsun..." İçimi çektim ve başımı salladım. "Muhteşem."

"Benim muhteşem olduğumu mu düşünüyorsun?" Ağzının kenarı
ç a p k ı n bir sırtıyla daha da gerildi.

Kumda tökezledim ve utanç dolu bir kahkaha attım. Tabii ki güldüm.

"Dağları kastetmiştim. Dağlar muhteşemdir."

"Mhm. Bu sosyal medya olayını seviyorsun."

Sıcaklık göğsümü doldurdu ve başımı salladım.

"Evet. Eğlenceli bir şey." "Birinin bundan

hoşlanmasına sevindim. Randevuların nasıl gidiyor?"

Midem düğümlendi. "Sanırım iptal edeceğim."

Tüm o erkeklere çıkma teklif ettiğimi her hatırladığımda utançtan ürperiyordum. Evde pijamalarımın altına bir kadeh şarap ve son çıkan Talia Hibbert kitabıyla olmayı tercih ederken şimdi dışarı çıkıp halka açık bir yerde erkeklerle sohbet etmek zorundaydım.

Ama bunu yıllardır yapıyordum ve beni hiçbir yere götürmüyordu.

"Ne? Hayır." Başını iki yana salladı. "İptal edemezsin, kitap kurdu. Zor kısmı bitti."

"Zor kısmı bitmedi; zor kısmı insanların etrafında zaman geçirmem ve beni sevmeleri için onları ikna *etmem* gerekiyor."

Kaşlarını çattı. "Kimseyi senden hoşlanması için ikna etmene gerek yok. İnsanlar ya senden hoşlanır, ya seni yeterince tanımıyordur, ya da önemli değildir. Tahtanı oraya bırakabilirsin." Dükkanın önündeki kumu işaret etti. "Carter bu sabah yeni başlayanlar için bir ders veriyor."

Tahtayı kumun üzerine bıraktım ve ellerimin tozunu aldım. "Bu gece onunla barda buluşacağım."

Yüz hatlarında bir eğlence belirdi. "Dart oyununu hazırlasan iyi olur." İnledim. "Gitmek istemiyorum."

Kolumu dürttü. "Hadi, kitap kurdu. Neyi sevdiğini böyle anlayacaksın."

"Kasabanın yarısıyla çıkarak mı?" "Evet."

"Bunu sadece yönteminiz bu olduğu için mi söylüyorsunuz?"

Bir diş parlaması daha, bu sefer kurt gibi. "Ama gerçekten çıkmıyoruz, ne demek istediğimi anlıyorsan."

Hızlı bir bıçak darbesi karnıma saplandı. Homurdanarak bir ses çıkardım ve gözlerimi devirdim. Wyatt'ın şehirdeki her kızla birlikte olması neden umurumdaydı ki? Benim umurumda değildi. Aslında bu yüzden buradaydım. Çünkü Wyatt randevulaşma ve insanlarla tanışma konusunda çok iyiydi. Wyatt seksi kızları tanırdı. Bunu tuhaflaştırmak yerine ondan tüyolar almalıydım.

Çenesini sokağın karşısına doğru eğdi. "Takım elbiseni üzerinde bırak, yemek kamyonunun dışında oturabiliriz. Ben sörf tahtamı kaldıracam."

Elinde sörf tahtasıyla dükkânın içinde kayboldu ve bir dakika sonra geri döndü. Sokağın karşısındaki piknik masalarının olduğu küçük verandaya doğru yalınayak yürüdük. Müzik çalıyor ve kamyonun yağlı yemek kokuları yayılıyordu. İçeride bir şeyler cızırdıyordu.

Küçük menüyü inceledik ve ben ona yandan uzun bir bakış attım. "Diyelim ki Carter'la takılmak istiyorum, ne yapardım?"

Kahkahalarla güldü. "Sen değil."

Hayır, bilmiyordum ama başka biriyle karşılaşmam durumunda ne yapacağımı bilmek istiyordum. "Belki yaparım."

Bana attığı bakış, beynimin içini görebildiğini hissettirdi. Hâlâ gülerek başını salladı. "Onunla olan vücut dilin bana öyle olmadığını söyledi."

Carter'la soyunmayı düşündüm ve yüzüm otomatik olarak buruştu.

Wyatt yine güldü ve yüzümü işaret etti. "Carter'ın yatağına yaklaşmaktansa bütün sabah suya geri dönüp sörf tahtandan kurtulmayı tercih edersin."

Ona karşı burnumu kırıştırdım. "Haklısın. Ama ya Beck gibi biri? Onunla takılmak isteseydim, bunu nasıl belli ederdim?"

Wyatt'ın yüzündeki sırıtiş kayboldu. "Sipariş vermeliyiz." Kamyonu işleten kişiye döndü ve bana dönmeden önce bir kahvaltı sandviçi sipariş etti. "Sen de aynısından ister misin?"

"Tabii." Gözlerimi kırptım. "Teşekkürler. Bekle." Hâlâ dalgıç giysilerimizin içinde aramızda bir bakış attım. "Üzerimde hiç para yok. Senin de yok."

Kamyonetteki kadın, "Hesabı var," diye seslendi.

"Oh. Teşekkürler, Wyatt."

Göz kırptı. "Lafı bile olmaz."

Bir piknik masasına oturduk ve birkaç dakika içinde yemeklerimiz geldi.

Yemek yerken ayağım yere ritmik bir şekilde vuruyordu. Ya Carter bu gece beni öpmeye çalışırsa? Ürperdim. Onu gerçekten öpmek istemiyordum. Arkadaştan öte hoşlanmadığım bir adamla randevuya çıkmam etik olmaz mıydı? Onu yönlendirmek istemedim. Belki de Wyatt ne istediğimi anlamak için pratik yapmam gerektiği konusunda haklıydı.

Yine de Carter'ı istemedim.

"Hâlâ Carter'la bu akşamki randevuyu mu düşünüyorsun?" Yemeğimden bir lokma yuttum ve Wyatt'a başımı salladım.

Bir an beni inceledi. Bir tutam saç gözlerine düşmüştü ve onu geri itti. "Orada olsaydım kendini daha iyi hisseder miydin?"

Homurdandım. "Randevumuzdaki gibi mi?"

Yine o tembel sırtışı vardı. "Hayır, barda. Eğer rahatsız olursan bana bir işaret verirsin ve ben de yardım etmek için araya girerim."

Doğrudum. "Evet. Bu harika olurdu." Başımı ona doğru eğdim.

"Bunu benim için yapar mısın?"

Gözlerini devirdi. "Sakin ol, kitap kurdu. Bir bira içmek için bara gidiyorum. Büyütülecek bir şey değil."

Yüzüm ısındı. "Doğru. Biliyorum. Sadece minnettarım."

"Lafı bile olmaz."

"Kulağıma dokunmama ne dersin?" Parmaklarımı kulak mememin üzerinde gezdirerek sordum. "İşte böyle. Eğer yardıma ihtiyacım olursa."

Başını salladı, ağzının köşesi eğlenerek kasıldı. "Elbette. Yardıma ihtiyacın olacağından şüpheliyim ama olursa diye orada olacağım."

Midemde bir kıpırtı vardı. Muhtemelen o geceki randevuyla ilgili bir gerginlikti. "Teşekkürler Wyatt."

"HANNAH! HANNAH! İZLE! İZLE BENİ!"

Carter'a sıkı bir gülümseme attım ve başımı salladım. "İzliyorum."

Arkadaşları çömeldi, bacaklarından tuttu ve onu baş aşağı çevirdi. Birayı yudumladı ama boğuldu, öksürdü ve her yere püskürttü. Yakınında toplanan arkadaş grubu -altı kişi daha- homurdanarak gülüştüler.

"Neredeyse yakalıyordum." Ağzını sildi ve karşımdaki koltuğa çöktü. Bira gömleğinin yakasına sıçramıştı.

"Neredeyse," diye kabul ettim, bardağımdaki buğuyla oynuyordum.

Barın karşısındaki Wyatt koltuğunda arkasına yaslanmış, gözlerinde eğlenceyle beni izliyordu. Bakışları benim üzerimdeydi ama ben onunla buluşmayı reddettim. Utandığım için mi yoksa gülmeye başlayıp bir daha hiç durmayacağım için mi bilmiyorum.

Biramdan bir yudum daha aldım ve ürperdim. İğrençti. Bira sevmezdim ama Carter bir sürahi almış ve geldiğimde önüme bir bardak koymuştu ve ben o kız olmak istemiyordum. Bilirsiniz işte. Hani şu yaygara koparan kız.

"Eminim bir sürü kitap okumuşsundur." Carter yumruğuyla geçirmesini bastırdı.

Bardağımın altındaki kağıt bardak altlığıyla oynadım. "Genelde romantizmden hoşlanırım ama bir uyku araştırmacısının elinden bırakmadığım bir kitabını okuyordum. Uykunun sağlığımızın neredeyse her yönüyle nasıl bağlantılı olduğu inanılmaz." Ayağı benimkine çarptı ve ben de ayaklarımı bar taburemin altına daha fazla sokarak yer değiştirdim.

Bana gülümsedi. Gözleri cam gibiydi. "Vay canına. Bu harika."

Ne diyeceğimi bilemediğim için omuz silktim. "Buraya Calgary'den mi taşındınız?"

Başını salladı ve kollarını havaya kaldırdı. "C-TOWN, BEBEĞİM!" Arkadaşlarının hepsi dart tahtasının başında durdukları yerden dönüp alkışladılar. Bana omuz silkti. "Orada sörf yok ama."

Başımı salladım. "Hayır."

"Hiç gittin mi?"

Başımı bir kez daha salladım. "Hayır."

Başını salladı. "Bu harika, harika." Birasının yarısını yudumladı.

Koltuğumda kıpırdandım ve yine Wyatt'tan kaçarak etrafıma bakındım. Bütün bunlar büyük bir hataydı ve randevumda tamamen başarısız oluyordum. Sohbet bile edemiyordum. Bu gariplik karşısında göğsüm sıkışmıştı.

Aramızdaki sessizlik uzadı ve utanç midemi yaktı. Evet dediğine pişman olduğu belliydi.

Carter masayı tokatladı ve ben sıçradım. "Ne yapmamız gerektiğini biliyor musun?"

Bira bongu."

Köşedeki arkadaşları kollarını kaldırıp tezahürat yaptı. "Beer bong! Bira bongu!" Tezahürat yaparak masamızın etrafını sardılar ve içlerinden biri hunili uzun bir tüp çıkardı.

"Bara bira bongu mu getirdiniz?" Carter'a sordum.

Başını salladı. "Her yere götürüyorum. Ne zaman ihtiyacın olacağını asla bilemezsin." Diz çökme pozisyonuna geçti ve arkadaşları tekrar tezahürat yaptı.

Bütün bar bize bakıyordu.

Aman Tanrım. Yüzüm kızardı ve kulağımı çekiştiren Wyatt'ı bulmak için etrafıma bakındım. Yerde değildi. Bir saniye önce orada oturuyordu ama şimdi orada değildi. Ama birası hâlâ oradaydı.

Carter nargileyi havaya kaldırdı ve bir arkadaşı birasını huninin içine döktü.

Carter'ın boğazı tıkanırken çalıştı.

"CHUG! CHUG! CHUG! CHUG!" Barın geri kalan müşterileri ağızları açık izlerken arkadaşları alkışladı.

Ölmek istiyordum. Bakışlarım tekrar barın etrafında dolaştı. Kulak memem kopmak üzereydi, öyle sert çekiyordum ki.

Bira Carter'ın ağzının kenarlarından boynuna damladı ve tişörtünün yakasını ıslattı. Bitirip ayağa kalktığı anda ve zaferle kollarını havaya kaldırdığında etrafımda erkek tezahüratları yükseldi. Doğruca beni işaret etti ve içime bir panik dalgası yayıldı.

"Sıra sende!"

Başımı salladım ve itiraz etmek için ağzımı açtım ama sıcak bir el omzuma indi.

"Neden biraz benim masamda bana katılmıyorsun?" Wyatt kulağıma söyledi.

Nefesi tenimi gıdıkladı ve beni ürpertti.

Barmen Olivia hemen arkasıdaydı ve çok kızgındı. Sıcak pembe saçları başının üstünde dağınık bir topuz yapmıştı. Carter'ın arkadaş grubuna ters ters baktı. Bazılarının yarısı kadardı ama ondan korkuyla geri çekildiler.

"Dışarı." Kapıyı işaret etti. "Burada erkek öğrenci saçmalığı yok. Barlar insanların depresyona girmek için geldiği yerlerdir. Slogan atmak yok."

"Haydi, kitap kurdu." Wyatt'ın eli sırtımın alt kısmına geldi ve beni Carter ve arkadaşlarından uzaklaştırmak için nazikçe itti.

Masasına yaklaştık ve omzumun üzerinden Carter ve arkadaşlarının kapıdan çıkıp kayboluşuna baktım. Carter nereye gittiğimi görmek için dönüp bakmadı bile. Yüzüm daha da ısındı. Boynumdan aşağı süzülüğünü hissedebiliyordum.

Wyatt'ın yerinin karşısındaki koltuğa oturdum. "Sanırım sörf tahtamdan düşen bendim." Yüzüstü suya düşmüştüm, burnum yanıyor ve deniz suyunda boğuluyordum. Başını salladı, yüzünde o tanıdık eğlenen ifade geri gelmişti.

"Harika gidiyorsun. Bu randevuyu Carter mahvetti, sen değil." Başını tekrar eğdi.

Olivia masada belirdi ve Wyatt ile benim aramda iki şampanya kadehi yerleştirdi.

"Hey, Hannah." Bana göz kırptı. Olivia benden bir yaş küçük olmasına rağmen Queen's Cove'da büyümüştü. Yıl boyunca Vancouver'da yaşıyor, doktorası üzerinde çalışıyor ve her yaz eve dönüp

yoğun yaz turist sezonunda babasının barına yardım ediyor. "Seni uzun zamandır görmemiştım. Şarkı söyleyecek misin?"

"Şarkı söylemek mi?" Gözlerim irileşti ve endişeyle Wyatt'la onun arasında gidip geldim. "Neden şarkı söyleyeyim ki?"

Olivia barın köşesinde duran mikrofon standına başıyla işaret etti. "Bu gece karaoke gecesi."

Bir kahkaha patlattım. "Tanrım, hayır. Ben hiç şarkı söyleyemem." Başımı salladım. "Hayır. Hayır. Asla söylemem."

Wyatt masanın karşısında sırtıttı ve ben de ona gözlerimi devirdim. "Okul nasıl gidiyor?" Olivia'ya sordum.

Bir omzunu eğdi. "Bu iyi bir şey. Tezimi gelecek yıl teslim edeceğim." Birisi bara yaslanmış, sipariş vermek için bekliyordu. "Gitmeliyim. Bir ara yine uğra ve merhaba de."

O gitti ve ben Wyatt'a dönerek şampanya kadehlerini işaret ettim. "Bu ne için?"

"İlk kötü randevunu yaşadın ve biz de bunu kutluyoruz." Kadehini kaldırdı ve ben de benimkini kaldırınca tokuşturdu.

"Şampanya?" Dilimde parladı ve hoş bir mırıldanma sesi çıkardım. "Şampanya içen biri olduğumu düşünmemiştim."

Omuz silkti. "Bira sevmiyorsun."

Yüzümü buruşturdum. "O kadar belli oluyor muydu?"

"Her yudum aldığında öğürüyordun."

Kahkahalarla sarsıldım. "Bir dahaki sefere daha iyisini yapacağım."

"Zahmet etmeyin. Sevmediğin bir şeyi içme. Bir dahaki sefere iyi şeyler sipariş et, Hannah. Sevdiğin şeyi sipariş et. Bunu hak ediyorsun."

Midemi titreten yoğun bir şekilde bana bakıyordu. "Bir dahaki sefer olmayacak. Carter'la ne kadar beceriksiz olduğuma baksana. Konuşma konusunda berbatım."

"Olivia ile konuşurken hiç de kötü değildin."

"Bu farklı. Olivia'dan etkilenmiyorum."

"Ve sen Carter'dan etkileniyorsun?" Sesi alaycıydı.

Gözlerimi devirdim. "Tabii ki hayır."

Sandalyesinde arkasına yaslandı, kolunu masaya dayadı, rahat bakışlarını üzerime dikti. "Bazen insanlar birbirlerine uymazlar ama bu senin yanlış bir şey yaptığın anlamına gelmez." Omuz silkti ve tüm odayı kaplayacak şekilde yayıldı. "Hayatına devam et."

"Sadece devam et. İşte böyle."

"Mhm. Holden ile yakında galeriye gidecek misin?"

Başımı salladım ve bir yudum daha aldım. "Cumartesi. Umarım onun yanında garip olmam."

"Holden'dan daha beceriksiz olman imkânsız."

Birbirimize sırttık.

"Merhaba, Queen's Cove!" Barın sahibi ve Olivia'nın babası Joe, köşedeki mikrofona bağırdı ve barın etrafından alkış sesleri yükseldi. "Karaoke için hazır mısınız?" Daha fazla alkış.

Heyecanla Wyatt'a baktım, o da bana sırtarak karşılık verdi.

"İlk olarak favori fotoğrafçımız ve blog yazarımız Don, Total Eclipse of the Heart şarkısını söylüyor."

Birkaç gün önce Don'un benim için üzümlere fasulye konservesini elime tutuşturduğunu hatırladım ve Wyatt'ın bakışları benimkilerle buluştuğunda onun da aynı şeyi düşündüğünü anladım. İkimiz de kahkahalara boğulduk.

Don şarkıyı mırıldanırken, "Benim için çok üzüldü," diye fısıldadım.

Wyatt omuz silkti. "Arada bir kendini küçük düşürmende bir sorun yok. Bu konuda hala utanıyor musun?"

Şampanyadan bir yudum daha aldım. Utançtan kaynaklanan keskin bıçak darbesi daha çok can sıkıcı bir titreşime dönüşmüştü. "Birazcık." Tekrar homurdandım. "Şimdi daha komik." Neredeyse boşalan bardağıma baktım. Şampanya yüzünden olsa gerek, daha az umursuyordum.

Wyatt dolu şampanya bardağını bana doğru kaydırды ve birasından bir yudum daha aldı.

Don'un karaoke şarkısını bitirmesini izledik ve onu ve şarkı söyleyen diğer herkesi alkışladık. Bardaki enerji çok eğlenceli, destekleyici ve aptalcaydı. Herkes birbirini tanıyordu. İnsanların şarkı söylemede kötü olması önemli değildi, herkes büyük tezahürat ve alkış aldı.

Topluluk, kalbimde tatlı, mutlu bir uğultuyla fark ettim. Burası benim topluluğumdu. Bu küçük kasabayı seviyordum.

"Orada ne söyledin?" Olivia benim için bir kadeh daha şampanya, Wyatt için de bir bira getirirken Wyatt sordu.

"Oh, bir tane daha mı? Aptal olacağım."

"Öyleyse aptallaş." Wyatt'ın bakışları üzerimde gezindi. "Seninle eve kadar yürüyeceğim." Dart tahtalarının olduğu boş köşeye doğru baktı.

Homurdandım. Şampanya kahkahalarımı gevşetmişti. "Carter'dan daha kötüsünü yapamam." Biranın çenesinden aşağı aktığını hayal ettim ve ürperdim.

"Harika gidiyorsun, kitap kurdu." Gözlerimiz buluştu ve bakışları spor ayakkabılarımın içindeki ayak parmaklarıma kadar içimi ısıttı. "Sadece harika." Başını eğdi ve gözlerini kıstı. "Bana neden seksi bir kız olmak istediğinden biraz daha bahset."

"Kim olmak istemez ki?"

Bir kaşını kaldırdı ve bakışlarıyla beni kısırdı.

Kıyıldandım. Sanki kıyafetlerimin içini görebiliyormuş gibi tenim karıncalandı. "Kitapçımnda saklanan biriyle asla tanışmayacağım."

Bunu düşündü ama bir şey söylemedi.

"Birkaç ay içinde otuz yaşına gireceğim." Bardağımın sapıyla oynadım, masanın üzerinde yavaş bir daire çizerek döndürdüm. "Henüz yapmadığım pek çok şey var." Omuz silktim, bardağın içinde yüzeye çıkan baloncuklara baktım. "Otuz yaşına geldiğinde annem çok şey yapmıştı. Tüm dünyayı dolaştı, evlendi, beni doğurdu, kendi işini kurdu."

Beni izledi, dikkatle dinledi ve ağzım kapandı. Birasını yudumladı, devam etmemi bekledi. Yüzüm kızardı.

"Keşke bunu yapmasaydın."

Yüzü kızardı ve güldü. "Ne yapacağım? Sen konuşurken dinlemek mi?"

Boğazımdan bir hayal kırıklığı sesi çıktı ama güldüm. "Şu yaptığın izleme şeyi."

"Seni izlememden hoşlanmıyor musun?" Ses tonundan imalar akıyordu ve yüzüm daha da ısındı.

Gözlerimi devirdim. "Neden bahsettiğimi biliyorsun. Beni rahatsız etmeye çalışıyorsun, bu yüzden daha fazlasını söyleyeceğim."

Bana çapkın bir sırıtış fırlattı.

"Sınırlarımı zorlamayı seviyorsun."

Gözleri sıcak ama yaramazdı. "Mhm." Birasından bir yudum daha aldı ve kenarından bana baktı. "Çok kilitlisin, kitap kurdu, ama bazen gerçek sen olabileceğini düşündüğüm başka birini dışarı çıkarıyorsun." Homurdandı. "Bana okumayı öğretmeye ihtiyacın olup olmadığını sorduğun zamanki gibi."

Yüzümü ellerime gömdüm ve o da güldü. "Bu çok kabaydı. Özür dilerim."

"Hoşuma gitti."

Bakışlarımı onunkilere diktim ve içimden bir kahkaha yükseldi. Aklıma bir şey geldi ve doğruldum. "Sana söylemeyi unuttum." Telefonumu çıkardım. "Sosyal medyan çok iyi gidiyor. Diğer sörfçülerden bazıları seni etkinliklerden tanıdı." Ona ana hesap sayfalarımı gösterdim.

geçen sabahki görüntülerini yayınlamıştı. Fotoğraf uygulamasında, yemek kamyonunda üstsüz ve dalış kıyafetinin üst kısmı belinden sarkarken çekilmiş bir fotoğrafı vardı. Video uygulamasında ise suda süzülürken çekilmiş bir görüntüsünü paylaşmıştım.

Her videodaki yorumların en az yarısı Wyatt'ın ne kadar seksi olduğuyla ilgiliydi. Onları okurken gülümsedim, ama aynı zamanda kaburgalarımın altında bir şey sıkıştı.

Videolara göz attı ve telefonumu masaya geri koymadan önce bazı yorumları okudu. "Bunu yaptığın için teşekkürler."

"Tabii ki. Bana yardım ediyorsun, um..." Omuz silktim, aniden bunu yüksek sesle söylemekten utandım. "Sorun değil. Sosyal medya işlerini yapmayı seviyorum."

"Neden bunu mağaza için yapmıyorsun? Hoşuna gider ve iş için de iyi olur."

"Oh. Um." Ağzım yana doğru kıvrıldı ve midem sıkıştı. Geçen sabah babam *aramıştı* ve ona mağaza için sosyal medyayı sormama şu kadar kalmıştı ama korkup vazgeçmişim. "Biliyorsun, bu pek bizim işimiz değil."

Wyatt gözlerini bana dikti.

"Yani," diye nefesimi içime çektim ve yerimde kıpırdandım. "Babam dükkânın annemin sahip olduğu gibi kalmasını istiyor."

Kaşları birbirine yaklaştı ve gözleri daha da kısıldı.

Omuzlarımdan birini silkerek kaldırdım ve başımı salladım. "Sorun değil."

Yine o izleme işini yapıyordu. Bakışlarından kaçındım ve içkimi yudumlamaya odaklandım.

"Herhangi bir değişiklik yapmanızı istemiyor mu?"

İçimi çektim. Açıklaması zordu. "Küçük bir kasaba cazibesine sahip olduğumuzu söylüyor ve ne zaman web sitesinden ya da o çirkin halıyı sökmekten bahsetsem rahatsız oluyor. Orası annemin dükkânıydı ve onu hâlâ özlüyor." Kalbim burkuldu. "Ben de özlüyorum."

Wyatt yavaşça başını salladı. "Diyelim ki baban fikrini değiştirdi ve yapmak istediğin değişiklikleri kabul etti ve bunu gerçekleştirmek için yeterli paran var, ne yapardın?"

Dudağımı ısırdım, yüzümde bir gülümseme belirdi. "Önce şu çirkin bordo halıdan kurtulurdum. O lanet halıdan nefret ediyorum."

Wyatt bir kahkaha patlattı. "Whoa, kitap kurdu, dil."

Ben de onunla birlikte güldüm. "Özür dilerim. Hapishane ya da liseden çıkmış gibi. Ben olsam içeriği daha açık bir renge boyar, daha aydınlık bir yer haline getirirdim."

güzel bir duvar kağıdı. Çiçekli bir şey." Eğildim, bakışlarım Wyatt'la kilitlendi. "Cesur, anlamsız, eğlenceli ve vahşi bir şey. Büyümelerini sağlayabilseydim içeride bir sürü bitki olurdu. Her gün mağazanın etrafında fotoğraflar çeker ve sosyal medyada yayınlardım, böylece dünyanın dört bir yanındaki insanlar kendilerini orada hayal edebilirlerdi." Başımı eğip düşündüm. "Pencerenin yanına insanların oturup fotoğraf çekebileceği havalı bir sandalye koyabiliriz. İnsanların online sipariş verebilmesi için daha iyi bir web sitesi kurmamız gerekecek."

İnternette gördüğüm bir şeyi hatırladım. "Oh, ve ışıklandırma. Yeni bir aydınlatma alırdım, güzel bir şey, antika avizeler ya da kabarık ve aptalca bir şey."

Wyatt sırtarak, "Kabarık aydınlatma," diye tekrarladı.

"Beni duydun. Kabarık. Kitaplar tamamen fanteziyle, bir hikayeye ve karakterlere dalmakla ilgilidir. İnsanlar bir kaçış olarak okuyor ve ben de mağazaya adım atmanın böyle olmasını istiyorum. Ayrıca," diye omuz silktim ve at kuyruğumun ucuyla oynadım. "Neden uyum sağlayayım ki? Neden akılda kalıcı ve havalı bir şey yapmayalım?"

Bakışları yüzümde gezindi ve başını salladı.

"Sanırım *sonsuz* fonumuz olsaydı duvar resmini yeniden boyatırdım. Şu anda solmuş ve dökülüyor ve muhteşem olabilirdi." Omuz silktim. "Peki ya duvar resmindeki kitaplar?" Burnum kırıştı. "Onların modası geçmiş. Elbette bazıları klasik ama o kitaplar pek çok insanı dışarıda bırakıyor." Liya, Max ve Div'i düşünerek dudağımı çiğnedim.

Başını salladı. "Onlar heteroseksüel beyazlar için."

"Aynen öyle. Annemin kimseyi dışarıda bırakmak istemediğini biliyorum ama ben daha iyi biliyorum. Birçok insan için birçok kitap satıyorum. Kimsenin kendini dışlanmış hissetmesini istemiyorum." Aklımdan bir anı geçti ve gülümsedim. "Annem derdi ki, her ruh için bir hikaye vardır." Çenemi avucuma yasladım. Wyatt'ın kulağına aptalca rüyalar hakkında böyle konuşurken göğsümde mutlu bir şeyler kabardı. "Ben buna inanıyorum. Herkes için doğru kitabın orada olduğuna inanıyorum. İşimin bu kısmını seviyorum."

Birasını yudumladı ve sıcak bakışlarla beni izledi. "Duvar resmini güncellemek harika bir fikir."

Ellerimi birbirine kenetledim. "Bilmiyorum. Babam bunu asla kabul etmez. Bütün fikirlerim biraz uçuk."

Eğlenen bir kaşını kaldırdı. "Tüylü ışıktan bile daha fazla mı?"

Göğsüm kahkahalarla sarsıldı. "*Kabarık* ışıklandırma dedim. Ve evet, bundan daha da fazlası var." Tereddüt ettim. "Dükkânı bir romantizme dönüştürürdüm-

tek kitapçı."

Bunun berbat bir fikir olduğunu söylemesini bekledim ama o sadece kollarını göğsünde kavuşturdu ve başını bana doğru eğdi. "Aşk kitaplarını sevdiğin için mi?"

Başımı salladım, nefesimi içime çektim ve düşüncelerimi toparladım. "Bundan daha fazlası var. Evet, aşk kitaplarını seviyorum ama pek çok kişi de seviyor. Romantizm bir numaralı satış türü. Her yıl romantizm, bir sonraki en yüksek tür olan suç ve gerilim kitaplarının *iki katı* satıyor. Çoğu kitapçıda romantizme ayrılmış birkaç raf vardır ve personel romantizm okuyorsa ve kitap önerebiliyorsa şanslısınız demektir. İnsanlar internetten çok fazla romantik kitap satın alıyor çünkü ya kitapları mağazalarda bulamıyorlar ya da utanıyorlar."

Öne doğru eğildim. "Bir keresinde Avery'yle Victoria'daydık ve bir kitapçıya girip bir aşk kitabı var mı diye baktım, adam bana *güldü*."

Wyatt'ın kaşları şaşkınlıkla havaya kalktı.

Burun deliklerim alevlendi ve yutkundum. Hatırladıkça midem kazınıyordu. "Mutlu sonla biten bir kitap okumak istediğim için bana güldü Wyatt." Gözlerim kısıldı. "O adam tam bir pislikti." Omuz silktim. "İnsanların kendilerini mutlu eden kitapları okumaktan utanmadıkları bir alan yaratmak istiyorum. Suç romanlarında hep olduğu gibi aşk kitaplarında da kadınlar öldürülmüyor." Şampanyayı yudumlarken dilimde tekrar köpürdü. "Adada insanların diğer türleri satın alabileceği tonlarca normal kitapçı var, gece teslimat hizmetlerinden bahsetmiyorum bile. Bana kalsa, buradaki diğer mağazalardan farklı, özel bir şey yaratırdım. Ayrıca, dükkanım biraz küçük. Romantizmle doldurmak çok kolay olurdu. Diğer kitapları isteyen ve Port Alberni'ye gitmek istemeyen insanlar için her zaman özel sipariş verebilirim." Orası adada büyük bir kitapçı dükkânı olan daha büyük bir kasabaydı.

İçkimin geri kalanını yudumlarken Wyatt'ın ve yanımda oturan insanların çoğunun beni izlediğini, dinlediğini fark ettim. Donakaldım ve yüzüm kızardı.

"Benden bu kadar," dedim gülerek. Boğazımı temizledim. "Elimden gelse dükkânı bu hale getirirdim."

Wyatt çenesini ovuşturdu. "Bu konuda çok düşünmüşsün."

Uzun bir iç geçirdim. "Dükkân biraz zorlanıyor ve bazen aklım başka yerlerde oluyor."

"Annenizin dükkânı olduğu gibi korumanızı isteyeceği konusunda hemfikir misiniz?"

Karnım sıkıştı. Annem benim yaratmak istediğim mağaza gibiydi - cesur, eğlenceli, aptal ve vahşi.

"Hayır," diye fısıldadım. Boğazım düğümlenmişti. "Fikirlerime bayılırdı." Bakışlarımı onunkilere doğru kaldırdım.

Wyatt omuz silkti ve başparmağını birasının üzerindeki buğuyu aşağı yukarı ovuşturdu. "Bak, kitap kurdu, ne olursa olsun, eğer dükkân iyi gitmiyorsa, bir şeyleri değiştirmen gerekir."

İstiyordum ama bunu yapmak için babamın isteklerine karşı gelmem gerekiyordu. Panik ve suçluluk duygusu beni pençesine aldı, ben de konuyu değiştirdim. "Pacific Rim için gergin misin?"

Burnunu kırıştırdı ve başını salladı. "Ben gerçekten düşünmüyorum o."

"Neden olmasın?"

İçini çekti ve duraksadı, sanki kafasındaki düşünceleri düzenliyordu. "Bu konuda endişelenmek hiçbir şeyi değiştirmeyecek. Yine de her gün sörf yapmaya gideceğim. Orada da en iyi performansımı sergileyeceğim." O tembel gülümseme takıldı. "Sosyal medya sponsorluğumu üstlendin." Çenesini telefonuma doğru eğdi ve ben de karşılığında gülümsedim.

"Diyelim ki iyi iş çıkardınız, o zaman ne olacak?"

"Bir sponsorluk alır ve daha fazla seyahat etmeye başlardım. Dünyanın her yerinde sörf etkinlikleri var, Avustralya'da, Endonezya'da, Hawaii'de..." Kaşlarının arasında bir kırıkkılık oluştu ve o tembel, eğlenceli gülümsemesini kaybetti. "Queen's Cove'dan ayrılmam gerekecek."

"Özlersin."

Ağzının köşesi kasıldı ama gülümsemesi gözlerine ulaşmadı. Özlemişti ama bunu itiraf etmek istemiyordu. "Henüz olmamış bir şeyi tartışmanın anlamı yok."

"Eğer Queen's Cove'dan ayrılırsan kasaba seni özler," dedim ona.

Öne doğru oturdu ve cebinden telefonunu çıkardı. Ekran gelen bir aramayla aydınlandı. *Josie*.

Midem bulandı ve kaşlarımı çattım. Elbette Wyatt'ı arayan kızlar vardı.

"İstersen buna cevap verebilirsin," dedim ona. Sesim gergin çıkmıştı.

Aramayı reddetti ve telefonunu cebine geri koydu. "Önemli değil." Sahneyi işaret etti. "Sen ne söyledin?"

"Spice Girls." Daha düşünmeden cevap verdim. İki elimi masanın üzerine koydum ve öne doğru eğildim. "Spice Girls'e *bayılırım* Wyatt. Tahmin bile edemezsin."

Dirseklerinin üzerinde bana doğru eğildi, bakışlarımız kilitlendi. "Sen hangi Spice Girl'sün?"

"Yani, Baby Spice'a benziyorum." Solgun saçlarımı işaret ettim. "Ama sanırım içten içe Ginger olmak istiyorum. Yani," diye gözlerimi devirdim. "Herkes Ginger olmak ister. Ginger Spice Barbie'sini asla bulamazsın. O en havalı, en cesur ve insanların ne düşündüğünü umursamayan biriydi. Çok belalıydı." İçimi çektim.

Sanki dünyanın en ilginç şeyinden bahsediyormuşum gibi yüzünde bir gülümsemeyle dinledi.

"Bir elbise giymişti, üzerinde Union Jack vardı ve o kadar kısaydı ki siyah iç çamaşırı görünüyordu." Son sözleri fısıltıyla, onunla göz teması kurarak söyledim. Başımı salladım. "Daha çocuktum ama inanmadım. O zamana kadar gördüğüm en seksi şeydi."

Altın pullu elbise aklıma geldi. Kutuyu yatağımın altına koymuştum ve birkaç haftadır dokunulmadan orada duruyordu.

Wyatt'ın gözleri parlıyordu, sanki bir kahkaha patlatmak istiyordu. "Gülebilirsin," dedim ona. "Sorun değil. Bunu kaldırabilirim."

Sırıltısı kulaktan kulağa yayıldı. "Sana gülmeyeceğim. *Şimdi*, gördüğün en seksi şey nedir?"

"Ha?"

"O zaman öyle demiştin. Bu yirmi yıl önceydi. Şimdiye kadar gördüğün en seksi şey neydi?"

"Um." Dilim dolaştı. Tek hayal edebildiğim Wyatt'ın birkaç gün önce sörf tahtasına binip kumda bana doğru yürüdüğü ve saçlarındaki suyu silkelediği. Çıplak teninden aşağı su akıyordu. Yağsız kasları ve göğsünün üzerinde bir tutam saç. Yutkundum. "Um. Bilmiyorum. Oh!" Ağzımdan bir kahkaha fırladı. "Birkaç hafta önce Eurovision müzik videosunda bir deniz adamı gördüm. Oldukça seksiydi."

Bu onu güldürdü. Benim açımdan iyi kurtarıştı. "Bu benim karaoke şarkım olurdu, çünkü o gün sette defalarca dinledim. Bir hafta boyunca sözlerini hayal ettim."

Güldüm ve boş bardağı incelemekten önce içkimin geri kalanını yudumladım.

"Şampanyayı ne kadar sevdiğimi unutmuşum."

"Bu gece çok tatlı görünüyorsun," dedi Wyatt ve ağzım şaşkınlıkla aralandı.

Bu akşam dolabımın önünde durduğumda, kendimi ateşli bir kızın giyebileceği bir kıyafet giymeye zorlamıştım. İki yıldır dolabımda asılı duran açık pembe bir bluz giymiştim. Üzerinde minik arılar işlenmişti, yakından bakılmadığı sürece zar zor görülebiliyordu. Birkaç yıl önce bir hevesle almıştım ama mağazaya giderken giymek için fazla şıktı. Her zamanki kot pantolonumu giymek istememe rağmen, kendimi taba rengi süet bir etek giymeye zorladım.

Yine de spor ayakkabılarımı giymeye devam ettim. İçimdeki inatçı bir şey onların gitmesine izin vermiyordu.

"Oh." Gözlerimi arka arkaya altı kez kırdım. "Teşekkürler."

"Mhm." Başını salladı ve yarı eğlenmiş, yarı düşünceli bir ifadeyle beni izlemeye devam etti.

Karaoke gecesinin geri kalanını konuşmadan izledik, sadece tezahürat yaptık, güldük ve küçük topluluk barımızın müziğinin ve canlılığının tadını çıkardık, ama tüm zaman boyunca dikkatini çektim. Gözlerimiz her buluştuğunda tüylerim diken diken oluyordu.

Gecenin ilerleyen saatlerinde dişlerimi fırçalarken o akşamı tekrar düşündüm. Avery ve ben neden bara daha sık gitmiyorduk? Carter'la randevumuz garip geçmiş olsa da gecenin geri kalanı çok eğlenceliydi. Wyatt'la konuşmak o kadar kolaydı ki, uzun zamandır onun yanında neden bu kadar utangaç davrandığımı bilmiyordum. Yani, sanırım biraz biliyordum. *Bu gece çok tatlı görünüyorsun.* Kafamın içinde bunu duyup duruyordum ve her duyduğumda midem bulanıyor, dudağımı ısıırıyordum.

Verdim

Aynada kendime utangaç bir sırıtma.

Muhtemelen bunu hayatındaki tüm kadınlara söylemiştir. Muhtemelen bunu annesine, Avery'ye söylemiştir. Platonik hissettiği kadınlara. Ya da daha kötüsü. Belki de benim için üzülmüyordu ve bana bir güven desteği vermek istiyordu. İrkildim. Gerçekten ama gerçekten benim için üzülmemesini umuyordum.

Cumartesi günü Holden'la randevumda daha iyi bir iş çıkarmalıyım. Wyatt'a bunu yapabileceğimi gösterecektim.

Wyatt'la kitabevi hakkında yaptığımız konuşma aklıma geldi, yapacağım tüm değişiklikler hakkında nasıl saçmaladığımı ve mağazanın nasıl görüneceğini hayal ederken midemdeki çırpınan sıcaklığı hatırladım. Ne olabileceğini.

Suçluluk duygum araya girmeden önce, mağaza için bir sosyal medya hesabı açtım ve geçen gün Liya'nın yeni bir kitap sevgiyatıyla çevrili olarak

çektığım bir fotoğrafını paylaştım.

Babam dükkânın değışmesini istemiyordu ama babam dükkânla ilgilenmiyordu ve mali durumun ne kadar kötüye gittiğinden haberi yoktu.

Yürütmem gereken bir işim vardı ve mağaza batarsa annemin anısını yaşatamazdık.

OceanofPDF.com

Hannah

Kupkekler camın arkasında parlıyordu ve ben onlara bakarken çeneme vurdum. "Ben de bunlardan birkaç tane almalıyım."

Veena sırttı ve onları hayır diyemeyeceğim diğer unlu mamullerle birlikte kutuya yerleştirdi.

Doğrudum. "Ve dört pop tart, lütfen."

Veena'nın Yeri kasabada, adını sahibi ve baş fırıncısından alan küçük bir pastaneydi. Kırklı yaşlarında, parlak siyah saçları ve parlak gözleri olan minyon bir kadındı. Öğle yemeklerinde Liya ve kendim için bir şeyler almak üzere sık sık uğrardım ve güler yüzlü Veena ile yaptığım sohbetlerden her zaman keyif alırdım.

"The Bachelorette'i kaç kişiyle izliyorsun?" "Sadece dördümüz."

Güldü. "Burada bir hokey takımına yetecek kadar var."

"Bu senin fırıncılığın. Çatlak gibi."

"Çok tatlı şeyler söylüyorsun. Bunu cama asmalıyım." Kutuyu kapattı ve boğazını temizledi. "Baban nasıl?"

"O iyi. Birkaç aylığına Salt Spring'deki kardeşinin evinde kalacak."

Başını salladı ve kutuyu bir taşıma çantasına yerleştirmek için bana arkasını döndü. "Doğru. Bundan bahsetmişti. Bir çiftliği var, değil mi?"

"Evet. Çok sık gelir mi?" Babam tatlı sevmezdi, bu yüzden bu beni şaşırttı.

Döndüğünde gülümsemesi gerilmişti. "Bazen."

Gözlerimi kısmıştım. "Bir dahaki sefere ona cupcake sevdiğimi hatırlatmalısın ve bana dükkandan biraz getirmeli."

Gözlerindeki sıcaklık geri geldi. "Bunu yapacağım."

İkramlarla birlikte pastaneden ayrıldım ve Div'in dairesine doğru yürüdüm. Kapıyı çaldığımda Max kapıyı açtı ve ben de çantayı uzattım.

"İkramlar."

Gözleri parladı. "Seni seviyoruz. Bekârlığa veda gecesine sonsuza dek hoş geldin." Geri çekildi ve içeri girmemi işaret etti.

"Hannah mı o?" Div mutfaktan seslendi.

Ayakkabılarımı çıkardım ve dolaba yerleştirdim. "Evet." "Bir kadeh şarap ister mi?"

"Öyle," diye cevap verdim, Max'i tertemiz bir mutfığa kadar takip ettim.

Avery tezgâhta oturmuş dört bardağa kırmızı şarap doldururken Div de bir tabağa jelibon ayıcıklar diziyordu. Fırın poşetini görünce bana düz bir bakış attı.

"Veena'nın mı?"

"Başka neresi olabilir?"

İçinde vahşi bir hayvan varmış gibi çantaya yaklaştı, gözlerini kapatıp içine çekmeden önce içine baktı. Çıkardığı inilti hepimizi rahatsız etti.

"Div, iyi misin?" Avery gülerek sordu.

Div sanki ona güvenmiyormuş gibi kaşlarını çatarak çantaya baktı. "Hannah, neden beni böyle baştan çıkarıyorsun? Benden nefret mi ediyorsun?"

Ağzım açık kaldı. "Tabii ki senden nefret etmiyorum. Herkes Veena'nın keklerini tatmalı." Çantayı ona doğru yaklaştırdım. "Tadına bak bir tane."

Karnını sıvazladı. "Karın kaslarım olmasını seviyorum."

"Aman Tanrım." Max başını salladı. "Artık kimsenin senin karın kaslarını duymasına gerek yok. Anladık."

Tabakları, bardakları ve çantayı topladık ve oturma odasına geçtik.

"Neden sörf yapmaya başlamıyorsun?" Div'e bardağımı sehpanın üzerindeki bardak altlığına koyarak sordum. Div'in oturma odasında yerli yersiz hiçbir nesne yoktu ve masanın üzerine yüzük koymaya cesaret edemedim. "Wyatt canı ne isterse yiyor ve onun karın kaslarına peynir bile sürebilirsin."

Avery sevinçle alkışladı. "Madem bu konuyu açtın-" "Bu konuyu açmamalıydın," diye şarkı söyledi Div.

Avery yere, yanıma yerleşti ve kocaman bir sırıtışla bana baktı. "Hannah."

Üçünün arasında bir bakış attım. "Tuzağa düşürülüyormuşum gibi hissediyorum." Max ellerini kaldırdı. "Ben sadece televizyondaki insanlarla dalga geçmek için buradayım."

Avery çenesini avucuna dayamış, parlak gözlerle beni izliyordu. "Wyatt'la aranızda neler oluyor?"

Yüzümü buruşturdum. "Yok bir şey."

"Takılıyorsun." Gözlerini kıstı. "Hem de çok. O bunu pek yapmaz."

"İnsanlarla takılmak mı?"

Başını salladı. "Sörf yapıyor. Hepsi bu. Bazen şehirdeyse Emmett, Holden ya da Finn'le ya da bir arkadaşıyla bir şeyler içmeye gidiyor ama çoğunlukla sadece sörf yapıyor."

Max bir kaşını kaldırdı. "Evet, peki o gözetim altındayken senin insanlara çıkma teklif etmen neydi?"

"Ne???" Avery'nin ses tonu o kadar yüksekti ki televizyon ekranını çatlatabiliirdi.

Max'i gözlerimle şişlemek için elimden geleni yaptım. Sırıtarak televizyona bakmaya devam etti. "Buraya sadece televizyon izlemeye geldiğini sanıyordum."

"Şimdi susuyorum." Yarım keki ağzına tıktırdı.

Avery yüzünü benimkine çok yaklaştırdı ve ben gülmeye başladım. Gözleri benimkilere dikilmişti. "Söyle. Anlat bana. Her şeyi."

Omuz silktim ve ondan uzaklaştım. "Önemli bir şey değil. Wyatt bana sörf yapmayı öğretiyor."

Avery gözlerini kıstı. "Sana erkeklere çıkma teklif ettirerek mi?" Yüzüm kızarmıştı ve yine yüzüm kızarmıştı.

Div boğazını temizledi. "Bir blog yazısı vardı."

Avery ve ben hep birlikte kafalarımızı ona çevirdik. "Ne?"

Div telefonunu bize uzattı. Queen's Cove Daily blogundaki yazının başlığını okuduk. Karnım yere düştü ve Avery gülerek yere yığıldı. Telefonu aldım ve tam bir utanç ifadesiyle okudum.

"*Y kuşağı çaresiz mi?*" Okudum. "*Pemberley Books'tan Hannah Nielsen, Perşembe günü agresif bir şekilde yakın çevresindeki tüm erkekleri takip etti.*"

Avery göğsü titrerken gözlerinden akan yaşları sildi. Max eliyle ağzını kapattı, göğsü de titriyordu. Div irkildi.

"Don bunu blogunda mı yazdı? Bu çok utanç verici!"

"Hannah." Avery gülmeyi bıraktı ve doğrulup oturdu. "Ne yapıyordun sen?"

"Wyatt bana nasıl seksi bir kız olunacağını öğretiyor."

"Ne?" diye tekrarladılar hep bir ağızdan, sanki bir kafam daha çıkmış gibi bana bakıyorlardı.

Div beni inceledi. "Bunu görebiliyorum."

"Seksi kız mı?" Avery geri çekildi. "Ne?"

İçimi çektim. "Bir ay üç hafta sonra otuz yaşıma giriyorum ve utangaç ve her şeyden korkan sıkıcı küçük Hannah olmaktan bıktım." *Ve gerçek aşkı bulmak istiyorum*, demedim.

Avery şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. "Hannah." Sesi yumuşaktı.

"Size bir şey söylemedim çünkü ne söyleyeceğinizi biliyorum.

Bana kendim olmamı ya da bunun gibi saçma sapan şeyler söyleyeceksin." "Ben de tam olarak bunu söyledim. Sen zaten seksi bir kızsın." Ona düz bir bakış attım.

"Ne? Öylesin!"

"Div." Bana doğruyu söyleyeceğini biliyordum.

Telefonundan başını kaldırıp baktı. "Saçını kestirmelisin. Omuz hizasında ve dalgalı bir şey olsun. Ve iki beden büyük kazak giymeyi bırakmalısın."

Avery ona bir sakızlı solucan fırlattı ve solucan gömleğinden aşağı düştü. Bana döndü. "Hannah. Çok güzelsin, komiksin, zekisin ve-"

"Biliyorum, biliyorum." Omuz silktim. "Sadece farklı bir şey denemek istiyorum."

Avery dudaklarını yuvarladı. Ne düşündüğünü biliyordum ama asla söylemezdi. Wyatt gibi bir adamın benim gibi bir kızla ne işi olduğunu merak ediyordu.

"Onun sosyal medya işlerini yapıyorum," diye açıkladım. "Sponsorluk almaya çalışıyor. Gördün mü?" Kapının yanındaki çantamdan telefonumu almak için ayağa kalktım ve oturma odasına döndüğümde Wyatt'ın sayfasını açmıştım.

Div'in bakışları sayfamdaki istatistikleri gözden geçirdi. "Vay canına. Bunu sen mi yaptın?" Gülümseyerek başımı salladım. "Evet. Geçen hafta başladım."

"Geçen hafta mı?" Max'in gözleri büyüdü ve telefonu Div'in elinden aldı. "Şimdiden çok fazla içeriğiniz var ve hesabınız harika gidiyor. Bu video iki milyon kez izlendi."

Wyatt'ın geçen sabah sörf tahtasını kolunun altına sıkıştırıp saçlarını sallayarak köpüklü sudan çıktığı videoydu. Muhtemelen bu videonun varlığından nefret ediyordu ama bu video sosyal medyasını yeni bir katmana fırlatmıştı.

Avery Max'in omzunun üzerinden videoyu izledikten sonra bana komik bir gülümseme verdi. "Hannah. Bu inanılmaz."

Omuz silktim ama yüzümde bir gülümseme belirdi. "Önemli bir şey değil."

"Önemli bir şey değil." Başını salladı, beni izliyor ve düşünüyordu. "Bu harika bir şey. Bunu yapabilecek çok fazla insan yok."

"Thérèse yorum yaptı," dedi Max bana telefonu göstererek.

theresebeauchampofficial: mon dieu, adam reklam panolarında olmalı

Yorum on bin beğeni almıştı ve altındaki bir başlıkta birkaç yüz yorum vardı. Kalbim sıkıştı ve telefonuma kocaman sııttım.

Max ikinci kekini açtı. "Başka kime çıkma teklif ettin?"

Bakışlarım telefonumdan ona kaydı. "Hmm? Oh. Bir bakalım. Siz ikiniz, Don," diye saydım, Don'un acıyan yüz ifadesini hatırlayınca gülmeye başladım. "Birkaç turist, Holden, Carter ve Beck."

"Carter?" Avery yüzünü buruşturdu. "Olamaz."

"Dün gece bara gittik." Veena'nın pop tartlarından bir ısırık aldım. "Bira içti ve dışarı atıldı."

Div irkildi. "Aman Tanrım."

"Holden tam bir bebek," diye ekledi

Max.

Avery yüzünü buruşturdu. "O benim kayınbiraderim, dostum." Omuz silkti. "Umurumda değil. Çok seksi."

Sehpanın üzerindeki suyuma uzandım ve Div önüme bir bardak altlığı koydu. "Holden iyi biri ama ondan hoşlanmıyorum. O bir alıştırma randevusu."

"Tamam, ama Beck?" Avery bir kaşını kaldırdı. "Beck çok tatlı. Çağrı Dr.

Muhteşem, değil mi?"

Max başını salladı ve yalandan öksürdü. "Doktor, sanırım hastayım."

İçimden bir kıkırtı koptu ve Avery homurdandı. Bu gece konuşmak istemediğim tüm konuları ele alıyor olsak bile bu eğlenceliydi. Geçen yıl Avery'nin düğünü öncesinde Max ve Div ile biraz vakit geçirmiştik ama hiç böyle takılmamıştık. Belki bir dahaki sefere onları da çağırırdım, artık yazın geri kalanında ev bana kalmıştı.

"Beck çok tatlı," diye kabul ettim ama ona çıkma teklif etmeyi düşündüğümde aklıma dün gece barda masanın karşısında oturan Wyatt'ın yüzü geldi. Karaoke sırasında ona ne zaman baksam, küçük bir gülümsemeyle beni izliyordu. Bu anı bile göğsümde zonklamalar yarattı.

Keşke tüm randevularım Wyatt'la barda takılmak kadar eğlenceli olsaydı.

Max sesi açtı. "Herkes çenesini kapasın, başlıyor."

Wyatt

"Dalgalara binmek için güzel bir gün, kitap kurdu."

"Bu konuda hiçbir şey bilmiyorum. Yine de bugün muhtemelen bir avuç tuzlu su yutacağım."

O yaklaşırken sörf dükkanının arkasındaki korkuluklara yaslandım, güzel saçları at kuyruğu şeklinde sallanıyordu ve gözleri parlıyordu. Bugün farklı görünüyordu. Gözlerimi ona diktim.

"Lens takıyorum," diye açıkladı yüz ifademi. "Dışarıda hiçbir şey görememekten bıktım."

Kaşlarım çatıldı. "Uh oh." "Ne?"

"Onu yakalıyorsun."

"Neyi yakalamak?" Kaşlarını çattı.

"Sörf yapmayı sevmeye başlıyorsun." Ona kaşlarımı oynattım.

"Daha sörf bile yapmadım." Güldü ve tişörtünü başının üzerine çekti.

Sikim hemen tepki verdi.

Olmamalıydı. Bugünün neden farklı olduğunu bilmiyordum. Hannah'yı her zaman mayosuyla görüyordum. Daha önce birkaç kez yaptığımız gibi dalgıç giysisini değiştiriyordu. Önemli bir şey değildi.

Bugünkü mayosu havuzda tur atmak için tasarlanmış iki parçalı bir mayoydu. Fonksiyonel. Zil ve ıslık yok, onu bir arada tutan ipler yok.

Ama bugün, yakasının üzerindeki hafif göğüs dekoltesi dikkatimi çekti. Ve tişörtünü çıkarma şekli, bunu benim yatak odamda yaptığını hayal ettim.

Kot şortunun fermuarını açtı ve parmaklıkların üzerinden attı.

Kıçı. Çok tatlıydı. İki avuç dolusu. Tokatlanabilir. Dalış kıyafetimin içinde daha da sertleştirdim.

Yüce İsa, Rhodes.

Arkamı döndüm ve sörf dükkanının arkasındaki ormana baktım, gözlerim fal taşı gibi açılmıştı ve hiçbir şey göremiyordum. Hannah'yla öyle değildi. Onun tipi değildim. Çekici, gösterişli ve istikrarlı birini istiyordu. Hannah gerçek aşkı arayan bir kızdı, benim sunabileceğim türden birini değil. O sonsuzluk istiyordu, bense geçici.

Beck gibi birini istiyordu.

Sinirden ensem diken diken oldu. "Wyatt?"

Birden dikkat kesildim. Tam yanımdaydı. "Hmm?"

"Fermuarımı çekebilir misin?" Bana sırtını gösterdi.

Dalış kıyafeti içindeyken bile kalçası çok tatlıydı. İnsanlar rahatsız edici düşüncelerden bahsederken bundan bahsediyor olmalıydılar. Onları kafamdan uzaklaştırdım ve sörf tahtalarımızı kapıp başka bir şey söylemeden suya doğru yola çıkmadan önce onun dalgıç giysisinin fermuarını çektim.

Soğuk su ayaklarına çarptığında irkildi.

"Kahretsin, patikleri unutmuşum." Sörf tahtamı kumun üzerine bıraktım. "Gidip getireyim."

Başını salladı ve beni durdurmak için elini koluma koydu. "Haklıydın, tahtayı kavramayı zorlaştırıyorlar. Bugün onlarsız deneyeceğim. Sorun olur mu?"

"Tabii ki." Yine de ayakları üşüyecekti. "İçeri girmeye hazır olduğunuzda bana haber verin."

Başını salladı ve suya girmeden önce bana gülümsedi.

Hannah'nın öğrenmekte olduğu beyaz su alanına doğru kürek çektik.

Yanımda kürek çeken ona baktım. "Gittikçe güçleniyorsun."

Bana memnun bir gülümseme attı. Güneşin sudaki yansıması tenini aydınlatıyor ve yüzünde dans ediyordu. Suda eskisinden daha rahat ve güvenle ilerliyordu. Göğsümün ortasında sıcak ve gururlu bir şey çarptı.

Dalغانın arkasındaki bir noktaya doğru kürek çektik ve sörf tahtalarımızı kıyıya bakacak şekilde konumlandırdık. Hannah bir dalغانın yaklaştığını gördü ve benim cesaretlendirmeme gerek kalmadan onu yakalamak için kürek çekmeye başladı.

Tahtamın üzerine yayılmış, kollarının suya girip çıkmasını izliyordum. Dalga yanımdan geçerken su etrafımda yükselip alçalıyordu ama bakışlarım onda kalıyordu. Dalga yaklaşıyordu ve içimden sörf tahtasına atlaması için ona seslenmek geldi. Yine de kendimi tuttum, elimi ağzıma bastırdım, izledim ve yumruğuma karşı sııttım.

Mükemmel bir anda, ellerini tahtanın üzerinde düzleştirdi ve havaya kaldırdı-

Tahta altından kaydı ve yüzüstü suya düştü. Lanet olsun.

Geri döndüğünde ona kocaman gülümsedim.

"Wipeout," diye seslendi bana, at kuyruğundan su damlıyordu.

"Tam zamanında kalkmışsın." Ona göz kırptım ve o da başını salladı. Küçük bir dalga daha yaklaştı ve ben de onu işaret ettim. "Tamam, kitap kurdu, atına bin."

Derin bir nefes aldı, başını salladı ve azmi beni gülümsetti. Bu suya üçüncü çıkışımızdı ve o hâlâ dalgaya binmek için tahtanın üzerine çıkmamıştı. Çoğu insan şimdiye kadar pes etmiş olurdu.

Ama o değil.

Anlaşmamız hakkında, Hannah'nın nasıl 'seksi bir kız' olmak istediği hakkında giderek daha fazla düşünüyordum. Kendini annesiyle nasıl kıyasladığını.

Kitapçımnda saklanan biriyle asla tanışmayacağım, demişti geçen gece barda. Ve şimdi buradaydı, sabahın erken saatlerinde, sörf tahtasının üzerine tünemiş, omzunun üzerinden yaklaşan dalgaları izliyordu.

Hah. Gerçekten birini bulmak istemiş olmalı.

Midemde garip bir şeyler kıpırdandı ama dalga yanımdan geçip ona yetişirken kürek çeken Hannah'ya odaklandım.

"Haydi," diye mırıldandım kendi kendime, tahtama yaslanmış, bakışlarımı

Onu.

Omzunun üzerinden baktı, dalgayı gördü, daha sert kürek çekti ve Altından su yükselince zıpladı.

"Tamamdır, kitap kurdu, ayakta kal." Sanki penaltılara giden bir hokey maçı izliyormuşum gibi yumruğumu ısırdım. Kalbim kulaklarımda atıyordu.

Bir, iki kez yalpaladı ama dengesini sağladı, elleri dışarıdaydı, dizleri bükülmüştü ve dalga onu ileriye taşıırken sörf tahtası yüzeyi sıyrıyordu. Kalbim boğazımdaydı.

Başını çevirip bana sevinçli bir bakış attı, ben de ona karşılık verdim.
On

u. "Evet, Hannah!" Seslendim. "Yapıyorsun."

Dengesini kaybetti, sörf tahtasından düştü ve içimden bir kahkaha koptu Göğüs. Bana doğru kürek çekerken bile yüzünde kocaman bir gülümseme vardı. "Başardın, kitap kurdu."

"Ben yaptım." Berrak güneş ışığı gözlerini daha parlak hale getirdi.

Onu sıırılsıklam saçları, yüzündeki güneş ve en büyük, en gururlu gülümsemesiyle görünce göğsümde sıcak ve sıkı bir şey genişledi.

"Tekrar gitmek ister
misin?" Kız hevesle
başını salladı.

Dalgalar yaklaştıkça tekrar tekrar sertçe kürek çekti. Birkaç kez daha boşa çıktı ama üç dalga daha yakaladı. İşi öğrenmeye başlamıştı. Tüm bu süre boyunca onu izledim, sörf tahtamın üzerinde takıldım ve sırtımda sabah güneşinin tadını çıkardım.

Yarım saat sonra, kolları suda daha yavaş hareket ediyordu ve tahtanın üzerindeki sıçrayışları eskisi kadar hızlı değildi.

"Kitap Kurdu, bu sabah doğada geçireceğin teselli anını hak ettiğine inanıyorum." Çenemi sessiz koya doğru salladım. "Hadi gidip biraz sakinleşelim."

Başını salladı ve suyun sakin olduğu bir yere doğru kürek çektik.

"Tasmanı bana uzatır mısın?" Elimi uzattım ve o da bana atmadan önce ayak bileğinin etrafındaki cırt cırtı. Ben de bileğime bağladım. Artık benden uzaklaşamayacaktı. "Ayakların nasıl?"

Kendini sörf tahtasının üzerine kaldırdı ve ayak parmaklarını oynatmadan önce bağdaş kurarak oturur pozisyona geçti. "Oldukça soğuk ama suyun dışında ısınacaklardır." Gözlerini kapadı ve yüzünü güneşe doğru çevirdi. İç çekti. Boğazım düğümlendi.

Gözlerini açtı ve bulutlarla bezeli mavi gökyüzünü, yanı başımızdaki ormanı, havada süzülen martıları seyre daldı. "Burası çok güzel."

Kıyıya vuran dalgaların ve birbirlerine seslenen martıların sesini dinleyerek birkaç dakika boyunca orada süzüldük. Eğer profesyonel olursam bir gün buradan ayrılacağım düşüncesi kalbimi kırdı.

Profesyonel olmak, on altı yaşındayken teyzemlerde kaldığım o yazdan beri tek istediğim şeydi. Rebecca teyzeme erken başlangıçlı Alzheimer teşhisi konmuştu ve eşi Bea teyzem ona tek başına bakmakta zorlanıyordu, ben de işlerime yardım etmek için yanlarına taşınmışım. Sabahları sörf yapıyordum.

Öğleden sonraları marketten yiyecek alır, mutfakı temizler, çöpü dışarı çıkarır ya da çimleri biçerdim. Çocukluğumdan beri sörf yapardım ama o yaz sörf benim her şeyim oldu.

Queen's Cove'da kalıp profesyonel olamazdım. Yarışmak ve kazanmak istiyordum.

Dün gece, çocukluklarımdan beri yarışan sörfçü rakiplerimin görüntülerini izledim. Baskıya alışmışlardı. Herkesin isimlerini bilmesine alışmışlardı.

"Neyin var?" Elleri arkasında düz bir şekilde durmuş, onu ayakta tutuyordu. Başımı salladım. "Yok bir şey."

"Bugün her zamanki kafası güzel sörfçü görünümünde değilsin." Bu beni gülümsetti. "Sörf yaparken asla kafam güzel olmaz." "Ne demek istediğimi biliyorsun."

Uzun bir nefes aldım ve bıraktım. "Hani bardaydık ve ben Pacific Rim için endişelenmediğimi söylemiştim ya?"

Başını salladı.

Cevap veremedim. Kelimeler boğazımda düğümlenmişti.

"Endişeleniyor muydun?"

Ona hızlıca başımı salladım. "O kadar da soğuk değil, ha?"

Başını eğdi ve bana yumuşak bir gülümseme verdi. "Her zaman 'çok soğukkanlı' olmak zorunda değilsin. Sen de insansın Wyatt." Düşünerek bana baktı. "Ne için endişeleniyorsun?"

"Oraya çıkıp boğulacağımı." Tekrar. "Başarılı olacağımı, yarışmada dereceye gireceğimi ve Queen's Cove'dan ayrılmak zorunda kalacağımı."

Gözlerini suyun ötesine dikti. "Yaparsan da lanet edersin, yapmazsan da."

Bir kahkaha attım. "Evet. Onun gibi bir şey."

Parmak uçlarını suyun içinde gezdirirken dalgalanmalar yayıldı. Dudağını dişlerinin arasından ağzına çekti. "Yarışmalar arasında Queen's Cove'a gelemez misin?"

"Elbette, ama aynı olmayacak."

"Hayır, olmayacak." Bakışları bana doğru kaydı. "Sörf yaparken dışarıda ne düşünüyorsun?"

"Hiçbir şey. Zihnim bomboş. Vücudum ne yapacağını biliyor, içgüdülerim bana ne zaman kürek çekip zıplayacağımı ya da ne zaman olduğum yerde kalacağımı söylüyor."

"Neden boğulacağımı düşünüyorsun?"

Çünkü daha önce de olmuştu. Geçen yılki yarışmada paniğe kapılmışım.

Boğazımı temizledim. "İyi bir hayatım var. Sörf yapıyorum, dükkanım var ve burada yaşamayı seviyorum. İyi bir şeyle uğraşmamalıyım."

Teyzelerimle geçirdiğim yaz bana her şeyin geçici olduğunu öğretti - ilişkiler, işler, hatta aşk. Profesyonel olma ve dünya çapında sörf yapma fikri hem heyecan verici hem de korkutucuydu.

Bir kere sahip oldum mu, kaybedebilirdim.

Göğsüm endişeden sıkışmıştı, bu yüzden boğazımı tekrar temizledim. "Peki ya sen kitap kurdu, Kraliçe'nin Koyu'ndan hiç ayrılır mısın?"

Cevap vermeden önce dudağını çiğnedi. "Gidemem. Dükkânım var." Uzun bir iç geçirdi ve gözlerini gökyüzüne dikti. "Yine de seyahat etmeyi çok isterim. Victoria'daki üniversite dışında hiçbir yere gitmedim. Tüm bu yerleri kitaplarda okuyorum ve sanki oradaymışım gibi geliyor ama..." Ağzı alaycı bir gülümsemeyle buruştu. "Bu gerçek değil. Oraya gerçekten gitmek istiyorum."

"Baban bir süreliğine dükkânı işletebilir mi? Ya da Liya?"

Ağırlığını tahta üzerinde kaydırды, yalpaladı ama dengesini korudu. "Sanırım. Bilmiyorum, bu çok fazla sorumluluk demek ve Liya'nın bunu istediğini sanmıyorum. Babam da bir süredir dükkânda çalışmadığı için neyin nerede olduğunu bilmiyor." Bir omzunu yarı omuz silkme şeklinde kaldırdı. "Dükkânı birkaç haftalığına kapatmak zorunda kalırım ve müşteriler kitaplarını alamadıkları için huysuzlanırlar."

Bakışlarımla onu kıstırdım. "Sen yokken dükkânı işletmesi konusunda Liya ile konuştun mu?"

Tekrar yer değiştirdi. "Hayır, ama meşgul ve ondan çok fazla şey isteyerek onu rahatsız etmek istemiyorum."

"Yani kapana kısıldın."

Ayağa kalktı ve başını salladı. "Mağazayı seviyorum. Keşke-" Boğazı düğümlendi ve kaşlarını çattı. "Babam sıkışıp kaldı."

Adam karısını bu şekilde kaybederek zor bir anlaşma yapmıştı. Ama işi annesinin bir anıtı gibi yürütmek zorunda kalmak Hannah için adil değildi. Artık yetki Hannah'daydı. Dükkânı değiştirmek için inanılmaz fikirleri vardı ve bunlar kafasında boş boş duruyordu.

"Annen nasıl biriydi?"

Yüzünde bir gülümseme belirdi. "Kitapları severdi." "Aileden geliyor."

Gülümsemesi gözlerine kadar yükseldi. "O da benim gibi İngiliz edebiyatı mezunuydu. İnsanların ellerinden bırakamadıkları bir kitap bulup ona anlatmak için geri gelmelerini çok severdi. İnsanlara hep kitap tavsiye ederdi."

insanlar." Hannah bir bacağını tahtadan aşağı uzattı ve ayak parmaklarını oynattı. "İnsanlar onun için, onunla sohbet etmek ya da merhaba demek için kitapçıya gelirdi. Onun coşkusu bulaşıcıydı."

Sözünü kesmek ya da konuşmasını kesmesi için bir neden vermek istemeyerek dinledim, tıpkı barda bana elinden gelse dükkânı nasıl değiştireceğini anlattığı zamanki gibi.

"Mağazadaki rolün nedir?"

"Burası hala babama ait ve bir gün bana miras kalacağına dair konuşulmayan bir anlayış var. Bu konular hakkında konuşmuyoruz."

İşi tek başına yürütüyordu ve muhtemelen bir gün onun olacaktı ama söz hakkı yoktu. Bu bana doğru gelmedi ama ağzımı sıkı sıkı kapattım ve bunu kendime sakladım.

"Otuz yaşına gelmeden önce yapmak istediğim bir başka şey de bu." Dudaklarını yuvarladı. "İşi yeniden kârlı hale getirmek istiyorum." Bana bakıp yüzünü buruşturdu. "Son zamanlarda işlerimiz pek iyi gitmiyor."

Kaşlarımı çattım. Queen's Cove'da yaklaşık iki bin kişi yaşıyordu ama her yaz bir milyondan fazla turist geliyordu. Yaz ayları yerel halkın para kazandığı zamanlardı. Eğer mağaza Temmuz ayında iyi iş yapmıyorsa, kış boyunca hiç şansı yoktu.

Ama sörf tahtasının üzerindeki Hannah'yı düşündüm, defalarca denize düşmüş ama pes etmemişti. Ağzımda bir gülümseme belirdi. "Bunu tersine çevirebilirsin."

Bana utangaç bir gülümseme attı. "Umarım öyledir." Tekrar tahtasına uzandı ve gözlerini kapattı. "Sponsorluk alırsan ilk gideceğin yer neresi olur?"

Kendi tahtamın üzerine uzandım ve gökyüzüne baktım. "Avustralya. Ocak ayında orada büyük bir sörf yarışması var." Yüzümü ona dönmek için başımı çevirdim. "Orayı seversin. Kitapları ve şampanyaları var."

Bunu neden söylediğimi bilmiyordum.

Gülümsedi ve gözlerini açarak bana şüpheli bir ifade takındı. "Köpekbalıkları da var."

"Köpekbalıklarımız var."

Kadın homurdandı. "Kapa çeneni, lütfen. Bugün yüzeyin altında ne olduğunu düşünmemekle iyi bir iş yapıyordum."

Aklıma bir fikir geldi. "Kitap Kurdu, en son ne zaman tatile çıktın?"

Kaşlarını çattı, atkuyruğunun ucuyla oynayarak saçlarının uçlarını inceledi. "Noel'de birkaç gün izin aldım."

"Peki ya ondan önce?"

Düşünme sesi çıkardı. "Ondan önceki Noel." Nefesimi dışarı verdim. "Kitap kurdu."

Başını kaldırdı ve bir şey söyleyecekmiş gibi göründü ama onun yerine uzandı, bileğimden tuttu ve beni suya doğru çevirdi. Bunu yaparken kendi tahtasından kaydı. Başım suyun altına girmeden bir saniye önce içimden şaşkın bir kahkaha koptu.

Yeniden yüzeye çıktığımda, küçük, muzip bir gülümseme takınmış, birkaç metre ötede suda ilerliyordu. "Ayaklarım üşüyor. Hadi kahvaltı edelim."

Pekâlâ, dükkâna ara vermesiyle ilgili konuşmayı bırakıyorduk. Dükkânda bir şeyleri değiştirmek istemeyenin sadece babası olmadığından şüpheleniyordum ama bunu bugüne bırakacaktım. Tasmayı çözdüm, ayak bileğine bağladım ve teninin benimkinin altında ne kadar pürüzsüz olduğunu görmezden geldim. Bileği ne kadar narindi. Parmaklarım bileğinin etrafına tam oturdu.

"Teşekkürler," diye mırıldandı ve ben de kürek çekmeden önce başımla onu onayladım.

Dükkâna yaklaştığımızda sörf tahtalarımızı yere bıraktık ve ben onun dalgıç giysisinin fermuarını açtım, çıkardığını göremeden döndüm.

"Bu tahtaya elveda de." Dalış kıyafetini çıkarırken çıkardığı sesi dinledim ve dükkânın dış cephesini inceledim.

"Neden?"

"Seviye atlamışsın."

Onun gururlu gülümsemesini görmek için döndüm ve ben de ona eşlik ettim. Bakışlarım mayosuna kaydı. Göğüslerinin kabarıklığı. Karnının pürüzsüz derisi ve kalçalarının genişliği. Dilimi karnında gezdirdiğimi hayal ettim. Sikim tekrar seğirdi ve gözümü kırıştıtararak arkamı döndüm.

Kapı açıldı. "İçeride üstümü değiştireceğim, hemen dönerim."

"Evet." Sesim gergin çıkıyordu.

Ne *oluyordu*?

Oh. Son zamanlarda kimseyle takılmadığım içindi. Genelde sabahları sörf yapardım ama çoğu sabahı Hannah'yla geçirdiğim için artık biraz daha geç saatlerde sörf yapıyor, ardından günü dükkânda geçiriyor, sonra da Pacific Rim'e hazırlanmak için gün batımına kadar sörf yapıyordum. Bugünlerde insanlarla görüşecek vaktim yoktu.

Ben de bu konuyu pek düşünmüyordum. Birkaç kadın bana ulaşmıştı ama artık ilgilenmiyordum.

Önemli bir şey değildi. Bir şey ifade etmiyordu. Ben onun tipi değildim ve o da muhtemelen bakireydi.

Kahretsin. Kitap kurdu bakire miydi? Bekâret meselesi saçmalıktı ve bir önemi yoktu ama yine de merak ediyordum. Hannah tatlıydı. Çünkü randevumuz onun ilk randevusuydu.

Onun randevusu. Bizim randevumuz değil.

Bu bir randevu değildi. İçime bir panik dalgası yayıldı.

Eğer cinsel deneyimi yoksa, o zaman standartları da yoktur.

Birinin Hannah'yla işleri berbat etme düşüncesi tüylerimi diken diken etti. Boğazımda bir taş oluştu ve yutkundum. Carter masadan kalkmıştı. Hannah'nın onu çıplak olarak yanına yaklaştırmasına imkân yoktu.

Holden'ın Hannah'yla ilgilenmediğinden emindim. Kaşlarımı çattım. Onunla bu konuyu daha sonra konuşacak, bunun bir deneme randevusu olduğunu bilmesini sağlayacaktım. İkisi için de bir alıştırma randevusu olabilirdi.

Ama Beck. Boğazımdan bir ses çıktı, hayal kırıklığı ve onaylamama. Beck, Hannah'nın peşini bırakmazdı. Ya çok hızlı giderse? Ya onu zorladıysa ve o istemediyse? Ya bencillik ettiyse?

Ona dokunduğunu, ellerini belinde ya da saçlarında gezdirdiğini düşündüğümde yumruklarım sıkıldı. Onları yatakta birbirine dolanmış halde hayal ettim ve çenem gerildi.

Yanlıştı. Hepsi yanlıştı.

Sörf dükkanının arka kapısı açıldı ve kot şortu ve çizgili tişörtüyle dışarı çıktı. "Senin için bir şey getirdim." Yüzümdeki ifadeye bakıp yüzünü buruşturdu. "Tanrım, birileri acıkmaya başladı."

Boğazımı temizledim ve düşüncelerimi kafamdan uzaklaştırdım. "Evet. Ne getirdin?"

"Bu bana yardım ettiğin için teşekkür etme şeklim." Çantasından bir şey çıkardı ve bana uzattı. Bebekler için plastik şişme bir kitaptı, küvette okunan türden, üzerinde KEDİ, KÖPEK ve TOP gibi kelimeler vardı.

Ona şüpheli bir kaş kaldırdım ve o da kahkahalarla güldü.

"Sabahları suyun üzerinde kitap okuyabilmen için." Ondan kıkırdamalar fişkırdı ve içimdeki tüm garip gerginlik eriyip gitti.

"Sen tam bir veletsin." At kuyruğunun ucunu çekiştirdim ve sırttım. O da benim sırtışıma karşılık verdi. "Biliyorum."

Bir an için birbirimize gülümsedik. İçimden ona Gurur ve Önyargı'yı okuduğumu söylemek geldi. Sıkıcı, tuhaf kuzen Bay Collins evlerini yeni ziyaret etmişti. Gece geç saatlere kadar okumuş, Lizzy onunla garip bir konuşma yaparken kendi kendime gülmüştüm. Nedense bunu Hannah'ya anlatmaktan kendimi alıkoydum. Önce hikâyenin nasıl bittiğini görmek istedim.

"Hadi," dedim başımı eğerek. "Yemek yiyelim."

Yemek kamyonuna doğru yürürken aklıma bir şey geldi. "Daha çok ödevin var, kitap kurdu."

Kaşları kalktı ve gözleri parladı. "Neymiş o?" "En sevdiğin yirmi kitabı topla."

Durakladı. "Bu kadar mı? Ana caddede çıplak koşmama falan gerek yok mu?"

Güldüm. "Ne? Sana bunu asla yaptırmam."

Omuzlarını silkti ve kamyonu yaklaşırken bana bir kez daha gülümsedi. "Beni konfor alanımın dışına itmeye çalışıyorsun."

Diğer insanların, Beck gibi insanların Hannah'yı çıplak görme fikri *benim* rahatlık alanımı aşıyordu.

Aklımda başka bir şey vardı.

Gözlerini kıstı ama ağzı yukarı doğru seğirdi. "Neyin peşindesin?"

Atkuyruğunun ucunu tekrar çektim. "Göreceksin."

Hannah

"GÜNAYDIN, LIYA." Dükkânın arka tarafında bir kitap ararken alçak sesi kulaklarımı dikleştirdi. "Güzel küpeler."

"Günaydın," diye cıvıldadı Liya. Kúpeleri en sevdiği kitapların iki küçük kopyasıydı - Angie Thomas'tan *The Hate U Give* ve Beverly Jenkins'ten *Indigo*. Etsy'de bir sürü yaptırmıştı ve bazen karıştırıp eşleştiriyordu. Sevinçten nefesi kesildi. "Bizim için mi?"

"Senin için," diye onayladı Wyatt.

Köşeden kafamı uzattım. Elinde bir tepsi kahve ve üzerinde tanıdık bir damga olan beyaz bir kutu vardı. Yanında, ön masanın üzeri kitaplarla doluydu.

Favorilerimi yirmiye indirmekte zorlanıyordum. Son saydığımda neredeyse elliye ulaşmıştık.

Kutuyu görünce ağızım açık kaldı. "Bu fırından mı?" Bana göz kırptı ve midem bulandı.

Kutuyu ondan aldım, tezgâhın üzerine koydum ve açtım. İçinde iki mükemmel tarçınlı çörek vardı. Gözlerimi kapatıp inlemeden önce derin bir nefes aldım. Gözlerimi açtığımda küçük bir gülümsemeyle beni izliyordu.

"Merhaba."

"Merhaba." Bakışları yüzümde gezindi ve midem tekrar bulandı.

Liya yüzünü çantaya soktu ve içine çekti. "Aman Tanrım. Nisan'dan beri i ç m e m i ş t i m . Turistler onları çok hızlı kapıyor."

"Teşekkür ederim," dedim Wyatt'a.

Omuz silkti ama ağızı memnun bir sırıtışa dönüştü. "Sorun değil. Atıştırmalıklara ihtiyacınız olacak. Bir maceraya çıkıyoruz."

Tereddüt ettim. "Ne demek istiyorsun?"

Ayrıntıya girmek yerine masanın üzerindeki yığınları işaret etti. "Kitap Kurdu, seçtiğin kitaplar bunlar mı?"

Başımı salladım, yüzümü buruşturdum. "Özür dilerim, daraltamadım." Bana el salladı. "Sorun değil. Liya, seninki yanında mı?"

"Evet, aldım." Yakındaki bir raftan küçük bir yığın çıkardı.

Şimdi meraklanmıştım. Neyin peşindeydi?

Bana kahve ve tarçınlı çörekleri uzattı ve bir yığın kitap aldı. "Hadi gidelim." Ön kapıdan çıkmaya başladı.

"Ne? Wyatt? Nereye gidiyorsun?" Arkasından seslendim, Liya heyecanlı bir çığlık atıp onu takip ederken bakakaldım.

Caddenin dışında, haftalık çiftçi pazarı tüm hızıyla devam ediyordu. Cumartesi günleri Queen's Cove'un ana caddesi sadece yaya trafiğine açıktı ve yerel satıcılar masalarıyla yolu kaplıyordu. Mateo's Pizza adlı pizzacı öğle yemeği için hazırlık yapıyordu, ürün satıcıları işe geldiğinden beri açıktı, hatta kuaför bile hızlı bir düzeltme isteyen insanlar için bir sandalye kurmuştu.

Wyatt bizi boş bir kabine götürdü ve bir yığın kitap koydu. Bana eliyle işaret etti. "Telefonunu ver."

"Neden?" Midem bulandı. "Aman Tanrım. Tinder'a mı giriyorum? Artık sadece takılmak için olduğunu duydum ve buna hazır olduğumdan emin değilim."

Homurdandı. "Hayır, seni Tinder'da ayarlamıyoruz." Cebinden küçük beyaz bir kare çıkardı. "Kitap satacaksın." Kareyi fişe taktı ve bir uygulama yükledikten sonra mağazanın banka bilgilerini girmem için bana geri verdi.

Başparmağım ekranın üzerinde gezindi ve tereddüt ettim. Babam bundan hoşlanmazdı. Kareli bir telefonun küçük kasaba cazibesine sahip olmadığı konusunda ısrar ederdi. Bu farklıydı. Bu yeniydi. Karnıma bir suçluluk duygusu saplandı.

Wyatt'a baktım, beni dikkatle izliyor, bekliyordu.

Babam burada değildi, değil mi? Her gün dükkânı işleten bendim. Kitapçıyı ayakta tutmaya çalışan bendim. Bugün sokakta alışveriş yapan ve şehirde dolaşan tonlarca insan vardı. Birkaç satış bile yapabiliydik.

Dükkânı ayakta tutmam gerekiyordu ve babamın bugün için bilmediği bir şey ona zarar veremezdi. Mağazanın banka bilgilerini girdim ve bam. Kredi kartı ödemeleri için ayarlanmıştık.

Müşteriler masanın etrafında dolanırken Wyatt ve Liya kitapların geri kalanını aldılar. Liya en sevdiklerimizi sergilemek için üstte duran küçük bir raf getirmişti. Küçük *Personel Seçimleri!* tabelasını bile getirmiştik.

Hasır şapkalı bir kadın Ijeoma Oluo'nun *So You Want to Talk About Race* kitabını eline aldı ve arkadaşı masanın üzerindeki kitaplara göz atarken arka kapağını okudu.

"O kitaba bayıldım," dedim ona. "Amerika'daki ırkçılıkla ilgili verileri kişisel hikayelerle harmanlıyor ve göz açıcı. Yazıları çok güzel."

Başını salladı ve çantasından cüzdanını çıkardı. "Ben alırım."

Wyatt, onun kredi kartıyla telefonumdaki kareyi nasıl kullanacağımı bulmamı yüzünde küçük bir gülümsemeyle izledi.

Kadın telefonunu çıkardı. "Sosyal medyanız var mı?"

"Var." Sosyal medya adreslerimizi sıraladım. "Şuradayız." Omzumun üzerinden kitapçıyı işaret ettim.

"Seni buldum," dedi, gözleri parlayarak. "Muhteşem fotoğraflar. Sizi bulduğuma çok sevindim."

"Oh." Yüzüm ısındı ama ona sııttım. "Ben de."

"The Vampire Diaries gibi bir şeyiniz var mı?" Hasır Şapkalı Kadın'ın arkadaşı sordu.

Wyatt telefonu benden alarak, "Al," dedi. "Bunu ben yaparım. Sen kitapları hallet, kitap kurdu."

Aradığım başlığı buldum ve kadına uzattım. "Ateşli vampirler, Güneyli bir garson, tehlikeli bir vampir kral ve çözülmemiş bir cinayet. Uzun bir seri, eğer hoşunuza giderse okumaya devam edebilirsiniz." Omuz silktim. "Kitaplar televizyon dizisinden daha iyi."

Liya biriyle mavi uzaylılarla ilgili bir bilimkurgu aşk dizisi hakkında hararetli bir konuşma yaparken fotoğrafını çektim ve yayınladım. Liya'yı kitabın kapağını kameraya doğru çevirirken yakalamıştım.

Pemberley Books bugün Queen's Cove çiftçi pazarında. Gelin bizimle kitaplar hakkında konuşun!

Sonraki bir saat boyunca Liya ve ben müşterilerin aradıklarını bulmalarına yardımcı olduk, Wyatt da satış işlemlerini gerçekleştirdi.

"Bridgerton gibi bir şeyiniz var mı?" diye sordu yirmili yaşlarının başında bir kadın.

Gözlerim parladı. "Evet." Masadan tarihi bir romanı aldım ve eline tutuşturdum.

Kargo şortlu ve beyzbol şapkalı bir baba, genç kızını kürsüye doğru götürdü. "Benim çocuğum non-binary. İkili olmayan ana karakterleri olan YA kitaplarınız var mı?"

"Ya da trans," diye ekledi genç kız.

Birkaç kitaba uzanmaya başlamıştım bile. "Belirli bir türün var mı, fantezi ya da romantik komedi gibi?"

Bunu düşündüler. "Fantastik şeyleri severim."

"Şanslısınız." İki kitap seçtim ve onları uzattım. "Aradığınız bunlar değilse diye şuradaki kitapçada daha fazlası var."

Bana kocaman gülümsediler ve baba cüzdanını çıkardı.

Wyatt onları yanına çağırarak, "Sana burada yardım edeceğim, dostum," dedi.

Yarım blok öteden Don'un aceleyle masaya doğru geldiğini gördüm. "Olamaz."

"Ne?" Liya benim baktığım yere baktı. "Oh, hayır."

"Hannah." Kollarını kavuşturdu ve kitap standını inceledi.

"Merhaba, Don." Sesim kararsızdı. Wyatt'a bir bakış attım. Babasının ödemesine yardım ediyordu ama ağzında küçük bir gülümseme belirdi.

Don başını salladı ve sesini alçaltarak eğildi. "Seni dışarıda gördüğüme sevindim. Reddedilmemin seni depresyona sokmamasına sevindim."

Ağzım bir çizgi halinde düzleşti. "Bugün size nasıl yardımcı olabilirim?" Bu konuşmayı ilerletmek için her şeyi yapardım.

Canlandı. "Şu ork serisinin ikincisinin sende olup olmadığını görmek istedim." "Oh. Um. Evet, dükkânda. Gidip getireyim."

Serinin ikinci kitabıyla standı döndüğümde Don kamerasını kaldırmış, Liya'nın bir müşteriyle sohbet ederken fotoğraflarını çekiyordu.

Beni görünce fotoğraf makinesini bıraktı ve kitaba uzandı. "Mükemmel, teşekkür ederim. Benim kitabımı Miri'ye ödünç verdim ve o da *bayıldı*."

Miri Yang, Don'un en iyi arkadaşıydı. Aynı zamanda kasaba etkinlikleriyle ilgili popüler bir sosyal medya hesabı yönetiyordu. Geçen gün benim fotoğraflarımdan birini, Liya'nın mağazanın vitrininde bir kitabı rafa yerleştirirken çekilmiş bir fotoğrafını yeniden paylaşmıştı.

Ve şimdi de ork erotikası okuyordu.

Tamam.

Wyatt, Don'un kitabını yerleştirdikten sonra telefonumu Liya'nın getirdiği bataryaya takıyordum ki Wyatt'ın annesi Elizabeth yanımdan geçti.

Ona hızlı bir el salladım. "Merhaba, Elizabeth."

Altmışlı yaşlarındaydı, her zaman kalın bir kolye takardı ve kitapçıya uğrayıp kitap alır, merhaba der ya da babamın nasıl olduğunu sorardı. Wyatt ve benim aramda meraklı bir gülümseme takınmıştı.

"Hannah, tatlım, seni burada görmek çok güzel." Oğluna başıyla selam verdi. "Wyatt."

"Merhaba anne."

Ben ayaklarımın üzerinde zıplarken birbirlerine bakıyorlardı ve Elizabeth'in gözleri heyecanla parlıyordu. "İkinizin arkadaş olduğunu bilmiyordum."

"Bana sörf yapmayı öğretiyor," diye açıkladım. "Ben de onun sosyal medyasını yönetiyorum."

Kaşları kalktı. "Öyle mi? Bu harika."

Başımı salladım ve telefonunu çıkardığında ona Wyatt'ın hesabını nasıl takip edeceğini gösterdim. Sayfada gezinirken gülümseyerek başını iki yana salladı. "şu videolarına bak, Wy. Çok yakışıklısın."

Elini onun omzuna koydu. "Tamam. Gitme vaktin geldi."

Güldüm. "Wyatt."

Elizabeth onun yanağına bir öpücük kondurdu ve bana göz kırptı. "İkinizle sonra görüşürüz."

Öğleden sonra Wyatt müşterileri ararken Liya ve ben de onların kulaklarını çınlatarak kitaplar hakkında konuştuk. İki saat içinde masadaki yığın sadece birkaç kitaba inmişti, bu yüzden Wyatt ve ben daha fazlasını toplamak için mağazaya geri dönerken Liya standa göz kulak oldu.

Yığınları masaya geri taşıırken ona "Bu bir günde sattığımız en çok kitap ve daha öğle yemeği bile değil" dedim.

"Bu iyi bir şey, değil mi?"

Liya'nın o günkü maaşını ve muhtemelen benimkini de ödemiştik, bugünlerde kendime ödeme yaptığımdan değil. O parayı kamu hizmetleri için saklayacaktım.

"Gerçekten iyi bir şey." Bir ailenin geçmesine izin vermek için durduğumuzda ona baktım. "Bunu yaptığın için teşekkürler."

Omuz silkti. "Ben sadece sana fikir verdim, kitap kurdu. İnsanları kitaplarıyla eşleştiren sensin."

Yüzümde beliren gülümsemeye engel olamadım. "İşimin en sevdiğim kısmı bu."

"Anlayabiliyorum." Bakışları sıcak ve sabitti ve midem lezzetli bir şekilde öne doğru yuvarlandı.

Kabine döndüğümüzde Beck oradaydı ve Liya ile sohbet ediyordu.

"İşte orada." Bana o güneşli gülümsemesini verdi. "Selam, Hannah." Wyatt'a başını salladı. "Wyatt."

"Beck." Ses tonu rahattı ama kırılmıştı. Wyatt'tan daha önce duymadığım tuhaf bir tonu vardı.

"Gurur ve Önyargı'yı ne kadar çok sevdiğimi söylemek için uğramıştım." Beck sırtarak bana baktı ve masayı işaret etti. "Burada yaptıkların hoşuma gitti."

Yüzüm ısındı. Beck o kadar arkadaş canlısı olmasına rağmen bakışlarını karşılamak benim için zordu. "Hepsi Wyatt'ın fikriydi." Wyatt'ı dürttüm ve ona hızlı bir gülümseme gönderdim.

Beck'in kaşları kalktı. "İyi iş, Wyatt."

"Teşekkürler." Sesi hâlâ kırılmıştı. "Klinik bugün kapalı falan mı?"

"Hayır. Sadece Hannah'yla randevumuz hakkında sohbet etmek için uğradım." Beck Wyatt'la göz teması kurdu ve Wyatt daha dik durdu.

Kaşlarımı çattım. Bir şeyler ters gidiyordu. Havada garip bir gerilim vardı.

Wyatt başını eğdi, düşünüyordu. "Arkadaş edinmekle ilgili bir kitap mı sipariş ettin? Teslim alma rafında gördüm. *Libidosu Düşük Biriyle Nasıl Arkadaş Olunur*, onun gibi bir şey."

Wyatt'a göz kırptım. O kitabı ne Liya ne de ben sipariş etmiştik. Liya başka bir müşteriye yardım etmek için dönmeden önce bana şaşkın bir bakış attı.

Beck başını sallamadan önce ona tuhaf bir bakış attı. "Hayır. Bunu ben sipariş etmedim."

Wyatt çenesini ovuşturdu. "Huh. Tamam." Omuz silkti. "Yemin ederim senin içindi."

Beck ensesini ovuşturdu ve bana baktı. "Bir sürü arkadaşım var ve libidom düşük değil. Bu normal bir şey. O konuda her şey normal." Kendini salladı. "Bu garip bir konuşma. Her neyse, tekneyle denize açılabiliriz diye düşünüyordum, ben de piknik hazırlayabilirim. Çarşamba akşamı nasıl? Perşembe günleri klinikte erken saatlerde çalışmıyorum, böylece istediğimiz kadar geç saate kadar dışarıda kalabiliriz."

Liya müşteriye dönmeden önce Beck'in arkasından, "Perşembe günü dükkânı açabilirim," diye ekledi.

Wyatt kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Sabah sörf dersleri var."

Beck'in kaşlarından biri kalktı ve midem bulandı. O sadece nazik davranıyordu ve Wyatt durumu garipleştiriyordu. Midem garip bir takla attı. Yine de altında heyecanlı küçük bir çırpınış vardı.

Wyatt *kıskanıyor* muydu?

Hayır. İmkânı yok. Wyatt kıskanmazdı. O sadece sörf yapmayı önemserdi. "Çarşamba kulağa hoş geliyor," dedim Beck'e başımı sallayarak.

Bana hızlıca göz kırpmadan önce Wyatt ve benim aramda bir bakış attı. "Görüşürüz o zaman. Ben seni alırım?"

"Kitapçıdan doğruca geleceğim. Saat yedide marında buluşalım mı?"

"Mükemmel." Tekrar gülümsedi. Bronz tenine rağmen dişleri bembeyazdı ve gözleri çikolata kahverengisi gibi güzeldi. Yanımdan geçerken dirseğime dokundu. "İyi günler, Hannah. Güle güle, Liya. Güle güle Wyatt."

"Güle güle, Beck!" Liya arkasından seslendi.

Wyatt'la yüzleşmek için dönmeden önce o giderken el salladım. "Neyin var senin?" "Hiçbir şey." Yer değiştirdi, hâlâ kollarını kavuşturuyordu.

"Beck'in arkadaşın olduğunu sanıyordum." "Öyle." Boğazını temizledi.

Gözlerimi ona diktim. "Neden bu kadar garip davranıyorsun?"

Elini cebine attı ve elinde vızıldayan telefonunu çıkardı. "Üzgünüm, ben Holden. Bir saniye. Alo?" Bana bakmadan önce cevap verdi. "Evet, o burada." Bana uzattı. "Bu senin için."

"Holden?"

"Hannah." Arka planda sesler vardı. Bir kamyon geri geri giderken çıkan bip sesi, birbirlerine seslenen insanlar. Su sesi mi? Bir alarm çalıyor. "Bir müteahhit şantiyelerimden birinde su hattına çarptı." Gürültüyü bastırmak için bağırarak zorunda kaldı. "İş bitene kadar burada mahsur kaldım."

"Oh." Meraklı bir ifadeyle beni izleyen Wyatt'a baktım. "Sanırım bugünlük gidiyoruz."

"Öyle görünüyor. Özür dilerim."

Beni görememesine rağmen başımı salladım. "Sorun değil. Anlıyorum."

Mideme bir rahatlama yerleşti. Holden'ı sevmediğimden değil. Seviyordum. O iyiydi. Onu gerçekten tanıımıyordum. Ama pazar çok iyi gidiyordu ve

O kadar çok kitap satıyorduk ki Liya'yı kendi başına uğraşmak zorunda bırakmak istemedim.

"Başka bir gün için izin isterdim ama bugün serginin son günü."

"Bunu bilmiyordum." Ağzım buruştu. "Sorun değil. Geri gelecektir, eminim."

"Ah, hayır, orada değil!" diye seslendi diğer uçtaki birine. "Gitmem gerek."

Tekrar özür dilerim."

"Sorun yok. Güle güle."

Görüşmeyi sonlandırdım ve telefonu Wyatt'a geri verdim.

Bakışları endişeyle yüzümde gezindi. "Her şey yolunda mı?"

Omuz silktim. "Her şey yolunda." Yanında beş yaşlarında küçük bir kız çocuğu olan bir kadın kabine doğru yürüdü. "Merhaba."

Kadın küçük kıza gülümsedi. "İçinde prensesler ya da penguenler olan kitaplarınız olduğunu umuyorduk." Kız yüzünü annesinin gömleğinin içine sokup dışarı bakmadan önce bana gülümsedi.

Kalbim yerinden fırladı. Küçük kız ve annesi çok sevimliydi. "Her ikisi hakkında da kitaplarımız var." Birkaç seçenek çıkardım ve onlara gösterdim.

Sonraki birkaç saat bir bulanıklık içinde geçti. Bir noktada, o kadar çok kitap sattık ki Wyatt'ı bulabildiği her şeyi alması için mağazaya geri gönderiyordum.

"Sörf dükkanının sana ihtiyacı yok mu?" Romantizm bölümünden bir yük daha alıp döndüğünde sordum. "Gitmen gerekiyorsa sorun değil. Bize çok yardımcı oldun."

Başını iki yana salladı. "Bugün tam kadro çalışıyorlar. Bu işi hallettiler." Öğleden sonra olduğunda etrafımızdaki stantlar kapanmaya başladı.

Liya ve Wyatt'a döndüm. "Toparlanalım mı? Pazar bitti ve bir haftalık kitap sattık." Yüzümde beliren gülümsemeye engel olamadım. Bunu gelecek hafta sonu yine yapacaktık.

Dışarıdaki parlak güneş ışığına kıyasla dükkân çok karanlıktı. Satmadığımız birkaç kitabı yeniden raflara yerleştirmeden önce gözlerimin alışması biraz zaman aldı. Wyatt tezgâha yaslandı ve ben de ona minnettar bir gülümseme gönderdim. "Bugünkü yardımın için teşekkürler. Gidebilirsiniz."

Liya'yı işaret etti. "Kapanışa kadar burada tek başına iyi misin?"

Başını salladı. "Kesinlikle. Plan zaten buydu çünkü Hannah galeriye gidecekti."

"Harika." Doğruldu ve bana eliyle işaret etti. "Hâlâ öyle. Hadi, kitap

kurdu."

"Nereye gidiyoruz?"

"Seni galeriye götüreceğim. Kardeşim bir işkolik olduğu için bu fırsatı kaçırmamalısın."

Mutluluk göğsümü doldurdu ve ona sııttım. "Tamam. Hadi gidelim."

WYATT, Fransız kırlarının resmedildiği tabloya başını eğdi. "Onun resimlerinin buralardaki ormanlardan oluştuğunu sanıyordum."

"Hayatının çoğunu Vancouver ve Victoria'da geçirdi ve en çok bu yönüyle tanınıyor ama San Francisco, Londra ve Paris'te de sanat eğitimi aldı." Bir sonraki resme geçmeden önce bir süre daha parlak turuncu ve sarı renklerdeki resmi inceledik. "İnsanlar onun evcil maymunuyla ormanda inzivaya çekilmiş bir sanatçı olduğu imajına sahip ama okulu bitirdikten sonra on beş yılını resim yapmadan geçirmiş. Sonra ona ilham veren bir grup ressamla, Yediler Grubu ile tanıştı ve bu onun en üretken dönemi oldu."

Emily Carr'ın en çok tanındığı doymuş, saykodelik tarzdaki yemyeşil yeşillikler, yükselen ağaçlar ve girdaplı gökyüzüyle önümüzde duran tabloyu işaret ettim.

"İşte o zaman böyle eserler yaratmaya başladı." Resme baktım, bakışlarımla çizgilerin izini sürdüm. "İçinizdeki bir şeyi ortaya çıkaran insanlarla tanışmanız inanılmaz." Wyatt'ın bakışlarını yakaladım, utanmışım. "Özür dilerim."

"Neden üzgünsün?" Yüz hatlarında küçük bir gülümseme belirdi.

"Çok konuşuyorum. Ben kötü bir randevuyum. Yani, bu bir randevu falan değil."

Hannah, kapa çeneni, dedim kendime. Konuşmayı kes ve durumu daha da kötüleştir.

"Bana bunları anlatman hoşuma gidiyor." Beni dürttü. "Bir randevuda tutkulu olduğun şeyler hakkında konuşmak iyi bir şeydir."

Yüzüm ısındı ama midem yine bulandı. "En sevdiğin hangisi?"

Bir sonrakini işaret etti. "Teyzelerimin evinde bunun bir baskısı vardı."

"Evli mi, kız kardeş

mi?" "Evli."

"Yakınlarda mı yaşıyorlar?"

Başını iki yana salladı. "Beatrice halam birkaç yıl önce taşındığında onların evini satın aldım."

Yer değiştirdi, kollarını kavuşturdu, bakışları tabloya kilitlendi. Orada bir hikaye vardı ama isterse bana anlatırdı.

İnsanların durumu hafifletmek için takındıkları o hızlı gülümsemelerden biriyle bana baktı. *Önemli bir şey değil* türünden bir gülümseme. Benim her zaman yaptığım türden. "Karısı, Rebecca Teyzem, ben gençken vefat etti. Vefatından önceki yaz işlerine yardım etmek için onlarla kalmıştım. Rebecca'da Alzheimer vardı." Boğazını temizledi ve tabloya baktı. "Yaz sonunda bir bakım tesisine taşındı ve oradan sonra hızla kötüleşti."

Kalbim sıkıştı ve elim koluna gitti. Teni çok sıcaktı. "Ah. Çok üzgünüm."

Başını salladı ve omuz silkti. Bakışları tabloda oyalandı. "Sorun değil. Uzun zaman önceydi."

Sanatçının kendi portresine gelene kadar serginin geri kalanında dolaştık.

Wyatt kulağıma, "Bunu sevdim," diye mırıldandı; titredim ama başımı sallayarak ona baktım. "Neden?"

"Sadece..." İçimi çektim, düşüncelerimi düzenledim, bu resme neden bu kadar ilgi duyduğumu gözden geçirdim. "Sanatçıların kendi portrelerini seviyorum. Birçoğu gerçekten çok sert." Yutkundum. "Sanki hepsi kendilerinin en kötü eleştirmenleriymiş gibi. Dünyanın geri kalanı onların inanılmaz olduğunu düşünüyor ama onlar kendilerini çok farklı görüyorlar. Van Gogh gibi. Portreleri ne kadar depresif olduğunu ya da kulağını nasıl kestiğini gösterirdi." Tuvalden dışarıya mağrur ve meydan okuyan bir ifadeyle bakan Emily Carr'ın resmine bakarak başımı salladım. Kıyafetleri sadeydi, bir şapka saçlarını gizliyordu ve sessiz renkler kullanmıştı ama bakışları heyecan vericiydi.

"Ama onunki öyle değil." Dudağımı çiğnedim. "Sanki diyor ki, ben buyum ve beğenmiyorsan git kendini becer."

Wyatt'ın bakışları parladı ve bana çapkın bir sırıtış fırlattı. "Dil, kitap kurdu."

"Keşke ben de o kadar cesur olabilsem. Bir kadın kolejinde resim öğretmeni olduğunu ama sigara içtiği ve çok küfür ettiği için herkesin ondan nefret ettiğini biliyor muydun?" Güldüm. "Kimsenin ne düşündüğü umurunda değildi."

Annem gibi olduğunu fark ettim. Annem eğlendiği ve sevdiği şeyi yaptığı sürece başkalarının ne düşündüğünü umursamazdı. Baktım

Wyatt'a baktı. Bakışları yumuşaktı ve gözleri galeri ışığının altında parlıyordu.

Kaşlarını bana doğru kaldırdı. "Yola çıkmışsın. Bugün şu haline bak, kitaplar hakkında konuşuyor ve insanları heyecanlandırıyorsun."

Burnumu kırıştırdım ve başımı salladım. "Muhtemelen onları okumayacaklar bile."

"Evet, yapacaklar." Serginin sonuna geldiğimizde dışarı çıktık. "Sevdiğiniz hikâyeler hakkında konuşma şekliniz, insanların onları okumak istemesine neden oluyor."

Beck'in Gurur ve Önyargı'yı okuduğunu düşündüm. "Belki de haklısın." Sonra bir şey hatırladım ve ana caddede dolaşırken ona kaşlarımı çattım. Gün hâlâ sıcaktı ama rahatsız edici değildi ve bir blok ötedeki okyanustan hafif bir esinti geliyordu. "Bugün Beck'e karşı neden bu kadar tuhaftın?"

Bir saniye konuşmadı ama çenesinde bir kas kıpırdadı. "Öyle miydin?"

Alay ettim. "Hiç arkadaşı olmadığını ve ereksiyon olamadığını ima ettin."

Wyatt bir kahkaha patlattı ve ben de koluna bir tokat attım.

"Berbatsın," dedim ona, hâlâ gülerek. "Bunu neden yaptın? Arkadaş olduğunuzu sanıyordum."

Elini saçlarında gezdirdi ve iç çekti. "Kıskandım, tamam mı? Kıskandım çünkü sana sanki seni becermek istiyormuş gibi bakıyor." Çenesi titredi.

Oh. İlk içgüdüm doğru çıkmıştı. Gözlerimi birkaç kez kırıştırdım, aklım Beck'le olan etkileşimlerimdeydi. Hoş biriydi ama flört etmiyordu.

Öyle miydi? Aman Tanrım. Beck benimle flört ediyordu da ben mi fark etmemiştim? "Hayatımda hiç kıskanç olmadım. Sonra yakın arkadaşlarımdan biri seninle planlar yapıyor ve bu beni çok kızdırıyor."

Yutkunurken adem elması titredi ve ağzını bir çizgi haline getirdi. "Özür

dilerim. Öyle bir şey değildi.

havalı."

Düşüncelerim dönmeye başladı. Wyatt gibi ulaşılmaz birinin beni kıskandığını bilmekten kaynaklanan bir zevk ve sıcak duygular kan dolaşıma karıştı.

Kısa bir an için, kitapçıdaki utangaç, görünmez kızıdan daha fazlasıydım.

Wyatt'la işler hiçbir yere gitmiyordu. Pacific Rim'e katılacaktı, sonra da dünyanın dört bir yanına uçacaktı.

Rakip. Hala burada, küçük dükkanımda kitap raflarında olurdum.

En iyisi unutmaktı. Ona sıkı bir gülümseme verdim. "Sorun değil. Zaten geçeceğine eminim."

Başını sallamadan önce gözlerinde belirsizlikle beni izledi. "Evet."

Vedalaşırken duraksadı ve sanki bana sarılmak istiyormuş gibi kolu seğirdi. Bakışları yüzümü taradı ve kalbim sıkıştı. Bakışları çok yoğun ve odaklanmıştı.

"Güle güle," diye

ağzımdan kaçırdım.

"Güle güle, kitap

kurdu."

Köşeyi dönene kadar ensem karıncalanarak döndüm ve eve yöneldim. Eve vardığımda, spor ayakkabılarımı çıkarırken koridordaki aynada yansımaımı gördüm. Dışarıda, suyun üzerinde o kadar çok vakit geçirmiştik ki burnum, elmacık kemiklerim ve alnım hafif bronzlaşmıştı. Tenimde çiller belirmişti. Çocukluğumdan beri çillerim olmamıştı. Yanaklarımın elmaları pembeydi. Saçlarım bile daha parlak görünüyordu.

Değişiyordum. Bunu biliyordum. Ama bundan hoşlanıp hoşlanmadığımı bilmiyordum. Annem bana beni ben olduğum için sevecek birini bulmamı söylerdi, bu ister erkeklerle konuşmayan utangaç halim olsun, ister bütün gün kitapçada saklanan kız olsun. Ama annem benim gibi değildi, o yüzden bunu söylemek onun için kolaydı.

Bronz tenli, sörf tahtasının üzerine çıkıp seksi doktorlara çıkma teklif eden bu yeni versiyon kimdi?

Annemin kahkahası hafızamda çınladı, yüksek ve gür sesi göğsümün ortasında nostalji ile beni soktu.

Eminim Wyatt'ı severdi. İkisinin de o kolay mizacı vardı, çabuk gülümser ve hayatı fazla ciddiye almazlardı. Yutkundum.

Telefonum çaldı ve babamın fotoğrafı ekranda

belirdi. "Selam, baba."

"İşte benim Hannah Banana'm." Telefonun diğer ucundan onun sesi geliyordu. "Günün nasıldı, tatlım?"

"Güzel." Mutfığa girdim ve tezgâha yaslanıp pencereden dışarı baktım. "Salt Spring nasıl?"

"Meşgul ama güzel. Bu keçiler çok yiyor."

Sırıttım. Çocukken amcamı birkaç kez ziyaret etmiştik ve keçileri beslediğim güzel anılarım vardı.

"Bugün biraz kitap satar mısın?"

Bir suçluluk duygusu daha. Ona çiftçi pazarından, sattığımız tüm kitaplardan ve dükkânın bir süredir nasıl zarar ettiğini anlatmanın tam zamanı olacaktı. Ağzım buruştu. "Birkaç tane."

Ona mağazanın iyi gitmediğini söylersem endişelenirdi ve Salt Spring'den bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu. İçimde küçük bir cesaret dalgası yükseldi.

"Hey, baba, sana bir şey sormak istiyorum." "Sor bakalım."

Son birkaç gündür sosyal medyada daha fazla vakit geçirdikçe yerel sanatçılara ait birkaç hesap buldum. Bir sanatçı, Naya Kaur, resimleriyle dikkatimi çekmişti. Tarzı renkli ve tuhaftı, detaylar ve doğa ile karakterize edilmişti. Son koleksiyonu ormanlarda hayal kuran insanları tasvir ediyordu. Resimlerinden birinde hamakta uzanmış, ağaçların arasından gökyüzüne bakan bir kadın vardı.

Birkaç gündür o resmi düşünüyordum. Aklımdan çıkaramıyordum. Bana Wyatt'ın yanında sörf tahtamın üzerinde uzanıp gökyüzüne bakmayı hatırlatıyordu.

Hiç şüphesiz, Naya mağazanın dışındaki duvar resmini yeniden yapmak için doğru sanatçıydı. Çiftçi pazarında bugünkü gibi daha çok günümüz olsaydı, bunu karşılayabilirdik.

"Mağazanın dışındaki duvar resmi oldukça kötü durumda."

Hiçbir şey söylemedi ve karnım sıkıştı. Endişemi yuttum.

"Um, ve, sanki, parçaları parçalanıyor." Boğazımı temizledim. Kahretsin. Buna çalışmalıydım. "Birinin onu biraz onarmasına ne dersin? Değiştirmek zorunda değiliz, sadece bazı soluk kısımları doldururuz. Canlandırırız."

Bir uğultu çıkardı ve kalbim sıkıştı. Bu sesi daha önce de duymuştum.

"Bilmiyorum tatlım." Oflama sesi çıkardı. "Biri şikayet falan mı etti?"

"Hayır, ama-" Düşüncelerimi toparladım. Kalbim göğsümde çarpıyordu. "Kötü görünüyor. Yeni bir duvar resminin iş için iyi olacağını düşünüyorum."

"Yeni bir duvar resmi mi?" Sesi yükselmişti.

"Aynı duvar resmi," diye ekledim hemen. "Biraz düzeltilmiş."

"Bilmiyorum," dedi tekrar. "Bence olduğu gibi kalmalı. Döndüğümde bunu konuşabiliriz."

Burnumdan nefes verdim ve çenemi sıktım. Bu hayır demekti. Sadece bunu açıkça söylemek istemedi.

Babam mağazada tek bir değişiklik yapmama bile izin vermezdi. Bu çok açıktı.

"Pekâlâ, şimdi yemek yapmam gerekiyor." Ses tonum kastettiğimden daha sertti. "Seninle sonra konuşuruz."

"Oh. Tamam. İyi geceler, tatlım. Seni seviyorum." "Güle güle. Ben de seni seviyorum."

Telefonu kapattık ve Naya'nın sosyal medya hesaplarını açıp bir DM yazmadan önce bir süre telefona baktım.

Merhaba, Naya. Çalışmaların çok güzel. Pemberley Books'un dışında bir duvar resmi yapmakla ilgilenme şansın var mı?

OceanofPDF.com

Wyatt

HANNAH suyun içinde sertçe ilerledi, dalga onu kaldırırken sörf tahtasının üzerinde zıpladı ve kıyıya doğru kolaylıkla ilerledi. Dirseklerimi tahtanın üzerine dayadım, suyun içinde yüzüyor ve gülümseyerek onu izliyordum.

Gün zaten sıcaktı ve daha büyük dalgaların arkasında birkaç ileri düzey sörfçü vardı, ama sadece Hannah ve ben kıyıya daha yakındık, tercih ettiğim yol buydu.

Sadece o ve ben.

Çarşamba sabahıydı ve bu gece Hannah Beck'le dışarı çıkacaktı. Midemde garip ve huysuz bir şeyler kaynıyordu. Cumartesi günkü çiftçi pazarında, onunla benimle olduğu kadar rahat ve konuşkan değildi. Göğsümdeki düğüm gevşedi. Benim yanımda rahattı.

Ya da Beck'ten o kadar etkilenmişti ki Beck onu sinirlendirmişti. Gerginlik geri gelmişti.

"Dalgayı yakaladığımda ne kadar hızlı gittiğime hâlâ inanamıyorum," dedi bana doğru kürek çekerken. Yanakları kızarmış ve gözleri sabah güneşinde parlıyordu ve bunu bütün gün yapabilirdim, antrenman yapmam gerekirken onu izleyebilirdim.

Doğru. Eğitim.

Yine de her sabah Hannah'yla işimiz bittikten sonra ve akşamları tekrar dışarı çıkıyordum. Dükkândaki her şey halledilirse öğleden sonraları da giderdim. Yine de sabahları Hannah ve benim içindi.

Onun peşinden kürek çektim ve küçük bir dalgada sörf yaptım. "Çok kolaymış gibi gösteriyorsun," diye seslendi.

Omuz silktim ve ona en ukala gülümsememi verdim. Kolay *oldu*. Ancak bir sonraki dalgada zıpladım ve dengesizmiş gibi davranarak ileri geri yalpaladım, sonra da suya düştüm. Yüzeye çıktım, saçlarımdaki suyu silkeledim ve gözlerimi açtığımda onun düz bakışını gördüm.

"Bunun ben olmam mı gerekiyor?" Göğsü kahkahalarla sarsıldı ve gözleri parladı.

"Sana ileri düzey sörfçülerin bile düşebileceğini göstermeye çalışıyorum." Ona biraz su fırlattım ve o da bana karşılık verdi. "Bugünlük bu kadar yeter."

"Bir tane daha." Yanımdan geçip gitti, moladan önce daha da uzaklaştı, öncekinden daha hızlıydı ve yüzerken sırtındaki kasların hareket ettiğini hayal ettim.

Ve sonra onun dalgıç kıyafetinin altındaki diğer kısımlarını hayal ediyordum. Arzu içimde depreşti ve kaşlarımı çattım.

Birkaç gün önce galeride kıskandığımı itiraf ettikten sonra işler garipleşmemiş gibiydi. Memnun değildi ama kızgın da değildi.

Sanki hiç olmamış gibiydi.

Hannah'nın büyürken bana aşık olduğunu düşünmüştüm hep, hatta yakın zamana kadar. Yüzünün kızarması, göz teması kuramaması, herhangi bir konuşma yapmak zorunda kalmadan ortadan kaybolması.

Ama şimdi? Üzerime su sıçrattı, benimle dalga geçti ve benim önümde mayosuna kadar soyunurken hiç düşünmedi. Göğsümde rekabetçi ve tatminsiz bir şeyler pırıldadı. Kitap kurdunun bana aşık olmaması beni rahatlatmalıydı. Bu işleri kolaylaştırırdı. Romantik duygular her şeyi karmaşıklılaştırıyordu.

Elimi ıslak saçlarımdan arasında gezdirdim, bir nefes verdim ve bakışlarım dalgayla birlikte kulaç atan, zıplayan ve suyun yüzeyinde süzülen Hannah'ya döndü.

"Tamam, *artık* bırakabiliriz." Gövdesini tahtanın üzerine koyarak bana doğru yüzdü. "Sana söylemeyi unuttum. Bir sanatçıyla anlaştım. Duvar resmini onaracak."

"Bu harika, kitap kurdu. Fikrini ne değiştirdi?"

Alt dudağını dişlerinin arasına aldı ve bu hareket beni heyecanlandırdı. Ağzı çok yumuşak görünüyordu.

"Babamla telefonda konuşuyordum ve..." Burnu kırıştı. "O çok inatçı. Fikrini asla değiştirmeyecek ve iş hakkında en ufak bir fikri bile yok." Boğazından sinirli bir ses çıkardı.

Ona sıırttım ve kaşlarını kaldırdım. Tükürdüğü ateş hoşuma gitmişti.

Kaşları çatık bir şekilde birbirine çarptı. "Özür dilerim, kızmak istememiştim."

"Kızdığın zaman hoşuma gidiyor. Daha sık kızmalısın."

Bakışlarımız kilitlendi ve göğsüm sıkıştı. Bir damla su boynundan aşağıya, dalgıç kıyafetinin içine yuvarlandı. Kaşlarını çatarak bana baktı. "Ne?" Bir eliyle ıslak saçlarını düzeltti. "Beni yine yosunlar mı yakaladı?"

"Hayır, böyle çok güzel görünüyorsun." Kelimeler ağzımdan uçup gitti.

Bir kaşını kaldırdı ve güldü. "Boğulmuş bir fare gibi mi? Tamam, ucube. Kafanı kayalara falan mı çarptın? Gel hadi." Yanımdan yüzerek geçti ve bizim koya doğru kürek çekti.

Ağzım açık kaldı ve yüzerek uzaklaşmasını izledim. Bu muydu? Beni kolayca başından savdı. Ben ona güzel dedim, o bana *ucube* dedi.

İşte cevabım. Kesinlikle bana aşık değildi.

İşte orada bırakmalıydım. Bu konuyu kapatmalı, Hannah'nın seksi bir kız olmasına yardım etmeye devam etmeli ve aramızdaki ilişkiyi platonik tutmalıydım. Arkadaştık. Biz böyleydik. Her şeyi orada bırakmalıydım.

Her sabah sörf yaparken hissettiğim o rekabet kıvılcımı göğsümde alevlendi. Yarışmalarda hissettiğimin aynısı. Ona yetişmek için sert yüzdüm.

"Beck'le randevun ne zaman?" Cevabı bildiğim halde yaklaşırken seslendim.

"Bu gece."

Sakin koya doğru sürüklendik. Bileğindeki saç bağını kaydırđı ve saçlarını ensesinden çekip at kuyruğu şeklinde bağladı. Hareketleri büyülenmişçesine izledim ve titreyip titremediğini görmek için parmağımı ensesinde gezdirme isteğı duydu. Boğazım çalıştı.

"Onu öpecek misin?"

Yüzü kızardı ve yanaklarında pembelik belirdi. "Bilmiyorum." Gözlerini kırıştırdı.

Çenemi kapatmalıydım ama yapamadım. "En son ne zaman birini öptün?"

Ofladı ve pembe renk yayıldı. Böyle çok şirindi, utanıyordu. "Seni ilgilendirmez."

Oturmak için kendini tahtasına çekerken üzerine su sıçrattım. "Anlat bana." Güldü. "Hayır. En son ne zaman birini öptün?"

"Beni tutup şantaj yapmadan birkaç gün önce."

Gözlerini devirdi ve sırtıtmamaya çalıştı. "Seni tutmadım."

Yatakta olduğumuz bir görüntü gözümün önüne geldi. Benim yatağım. Hannah üstümde, utangaç bir gülümsemeyle bileklerimi tutuyordu. Ben onun merhametine sığınmış gibi davranıyordum.

Kasıklarına kan hücum etti. Neyse ki alt tarafım suyun altındaydı. Böyle bir şey olmadı. Bir kadınla sohbet ederken ereksiyon olmuyordum,

İkimiz de giyiniktik, ikimiz de dokunmuyorduk.

"Üniversite. Bana tasmanı ver." Elini uzattı ve ben de bileğimden çözüp ona fırlattım.

"Bekle, üniversite mi? Kitap kurdu, o yıllar önceydi."

Şimdi *gerçekten* utanmış görünüyordu ve ben de zihinsel olarak kendimi tokatladım.

Pislik.

Kalbim göğsüme gömüldü. "Kitap kurdu."

Omuz silkti, sahili inceledi. "Biliyorum, tamam mı? Hoşlandığım birini bulamadığımı söyleyebilirdim ama ikimiz de denemediğimi biliyoruz. Birkaç yıl önce bir arkadaşlık uygulaması denedim ama oradaki herkes ya üçlü seks arayan bir turistti ya da liseye birlikte gittiğim biriydi." Ağzı buruştu ve ürperdi. "Bana göre değildi." Yüzünü buruşturdu, bana baktı ve dudağını çiğnedi.

"Bir şey söylemek ister gibi görünüyorsun."

Derin bir nefes almadan önce ağzını bir çizgi haline getirdi. "Beck'in bunu isteyeceğini düşünüyor musun..." Boğazından bir ses çıkardı.

"Ne isteyeceğini düşünüyor muyum?"

"Bu gece seks yapacak mısınız?" Sesi yüksek ve gıcırtilıydı, tıpkı dükkânının önündeki kaldırımında insanlara çıkma teklif ettiği zamanlardaki gibi.

Beynim durma noktasına geldi.

Beck. Hannah ile yatmaya çalışıyor. Elleri onun üzerinde. Saçlarına dokunarak. At kuyruğundaki saç bağını çekerek.

Derim çok sıkıydı. Gidecek hiçbir yerim olmadığı için içimde bir hayal kırıklığı vardı. Tahtamdaki bir çizigi inceledim. "Bilmiyorum."

Göğsü bir kez daha derin bir nefesle inip kalktı. "Bundan hoşlanmıyorum."

"Seks mi?" Sesim boğuk çıkıyordu. Kendimi uyardım. Hannah'nın kendini güvende hissetmesini, bana her şeyi anlatabileceğini düşünmesini sağlamak gibi tuhaf bir dürtü vardı içimde. Bana bu soruları sorduğu için utanmasını istemiyordum.

Başını salladı. Yüzü kıpkırmızı olmuştu.
Bu benim bakir sorumun cevabıydı. "Açılacak çok şey var."

"Ugh." Tahtasının üzerine uzandı. "Bu çok utanç verici. Bunun hakkında konuşmayalım."

"Hayır," dedim, kendimi yakalayıp yumuşamadan önce çok hızlı bir şekilde. "Bunun hakkında konuşalım." Boğazımı temizledim. "Neden seksten hoşlanmıyorsun?"

Tahtanın üzerinde kayarak uzaklaştı ve ben de tahtamı bileğime bağlayan tasmaya rağmen onu kendime çekmek için kenarından tuttum.

Parmaklarını suya daldırdı. "Um. Okulda o çocukla takıldığımda-" Acı ve hayal kırıklığı karışımı bir ses çıkardı. "Tam olarak acımadı-"

Öfke. Evet. İşte bu duyguydu. Saf, bembeyaz bir öfke damarlarımda dolaşıyordu. Biri Hannah'ya dokundu ve onlar-

"Kitaplarda okuduğum gibi büyü bir deneyim değildi." Elleriyle yüzünü kapattı. "Tamam, şimdi gidip öleceğim. Cenazem gelecek hafta. Lütfen çiçek getirin."

Bu adamın adını soracaktım, onu bulacaktım ve sonra da ağzını burnunu kıracaktım.

Vay be. Hayır. Ne oluyor lan? Kavga eden adam ben değildim. Derin nefes al. Nefes alıyorum. Sakin ol. Hannah için güvenli alan.

"Orgazm olmadın." Sesimi sabit ve hafif tuttum, sanki kahvaltıda ne yiyeceğimizi konuşuyormuşuz gibi. Nötr bir şey. İçimde birini öldürme isteği uyandırmayan bir şey.

İnançsız bir kahkaha attı. "Yakınından bile geçmiyor."

Nereden başlayacağımı bilemedim. "Neyi yanlış yaptı?"

"Bunu konuştuğumuza inanamıyorum. Bu konuyu kimseyle konuşmuyorum. Ne Avery, ne Liya, hiç kimseyle."

Gurur üzerine çöktü. Gurur ve zevk. Bana bu konuları konuşacak kadar güveniyordu.

"Sadece birbirimize bağlanamadık." Bir eli karnının üzerinde duruyordu, diğeri hâlâ suya dalmış, parmak uçları yüzeyi sıyrıyordu. Atkuyruğunun ucu suyun içine düşmüş ve dalgalanarak sörf tahtasının hareketlerini takip ediyordu.

"Ona ne istediğini söyledin mi?" Bakışlarım yüzüne yapışmış, o mavi gökyüzüne bakarken ipucu arıyordum.

"Hayır."

"Neden olmasın?" Aynı rahat ses tonuyla. Sadece Hannah'yı yatakta başka bir adamla hayal etmemeye çalışıyorum, hepsi bu. Harika gidiyor. Kafa karıştırıcı azgın bir öfkeyle dolu değil.

"Um." Bir ayağını uzattı.

Dalış kıyafetinin altındaki göğüslerinin kıvrımlarına bakmamaya çalıştım. Başaramadım.

"Sanırım ben de neyi sevdiğimi bilmiyordum? O-" Bir tiksinti sesiyle sözünü kesti. "Sanki çok fazla porno izlemiş gibiydi."

Aklıma binlerce görüntü geldi ve kendimi hasta hissettim. Bundan nefret ediyordum. "Açıkla." Ses tonum kastettiğimden daha sertti.

Yüzünü tekrar kapattı. "Aman Tanrım. Tamam, ellerini üzerime koyup kadınlık organlarımı ayırdığı bir şey yaptı ve canım acıdı."

Bu adamı öldürmek istedim. Ne yaptığını bilmeyen bu lanet herif, pis ellerini Hannah'mın her yerine sürmüş ve onu rahatsız etmişti. Onun için harika olması gereken bir deneyimi mahvetti. Onun dünyasını sarsmalıydı ama onun yerine seksten hoşlanmamasına neden oldu.

"Bu çok mu fazla bilgi oldu?" Başını kaldırıp bana kaçamak bir bakış attı, ben de hemen boğazımı temizleyip başımı salladım.

"Hayır. Kulağa aptal gibi geliyor."

Başını tekrar tahtasına koydu ve homurdandı. "Evet. Öyleydi." Bir an sessiz kaldık. İçimden sörf tahtasını ona yaklaştırmak ve ağzımı onunkinin üzerine koymak geldi. Onunla kıyıya kadar yarışmak, onu omzuma atmak ve yatağıma götürmek, orada ona her türlü cinselliği yeniden yaşatmak istiyordum.

bir deneyim yaşadı.

Benimle daha iyi olurdu. Daha ateşli. Altımda kıvrınmasını sağlardım. Saçımı çekip adımı haykırana ve bunun ne kadar iyi hissettirdiğini kaldıramayana kadar üzerine inerdim. Boşalırken nasıl görüldüğünü görmek için yanıp tutuşuyordum, bulanık, telaşlı ve nefessiz.

İçimde bir sızı hissettim. Uzun vadeli istiyordu. Gerçek aşkı. Gelecek ay başarılı olursam, uçağa binmiş olurum ve o hala burada olurdu.

Ama Beck. Beck de Hannah gibi Queen's Cove'da kalacaktı. Hannah'ya her gülümsediğinde yüzündeki ifadeyi silip atmak istememe rağmen, iyi bir adamdı.

Hannah'nın mutlu olmasını istedim.

Yine de onun Hannah'ya dokunduğunu düşünmek yumruklarımı sıkımda neden oldu. "Wyatt?"

"Mmm?" Bakışlarım tekrar onunkilere kaydı.

Kaşlarını kaldırdı. "Üçüncü randevu kuralı gerçek mi? Üçüncü buluşmada biriyle yatmak zorunda mısın?"

Midem bulandı ve bu ıstırabı tüm yüzümde hissedebiliyordum.
Bu parçalanmışlık hissi.

"Kitap Kurdu, Beck'le ilgili endişelerin varsa, doğru hissettiğin şeyi yap."

Bana kaşlarını çattı. Kafasının içinde çarklar dönüyordu.

Omuz silktim ve onun yanına uzanabilmek için kendimi tahtamın üzerine kaldırdım. "Sana yemek ısmarlarsa bile ona hiçbir şey borçlu değilsin. Bu gece onunla yatmak ya da onu öpmek zorunda değilsin. Üçüncü randevu kuralı saçmalık. İstersen onunla ilk randevunda, onuncu randevunda ya da hiç yatmayabilirsin." Gözlerimiz kilitlendi. "Patron sensin. Anladın mı?"

Bana küçük bir baş selamı verdi.

"Beck iyi bir adam ve sana karşı sabırlı olacaktır. Olsa iyi olur."

Mırıltılı bir ses çıkardı, düşündü ve bir nefes verdi, tahtasının üzerine uzandı ve gökyüzüne baktı. O rahatladı ve biz martıları, kıyıya vuran dalgaları ve ara sıra sahildeki birinin kahkahasını ya da diğer sörfçülerden birinin çığlığını dinleyerek süzüldük.

Daha sonra, sörf dükkânına dönmek üzere kumların üzerinde ilerlerken Hannah bana sırtıttı.

"Sabahları seninle birlikte suya açıldıktan sonra kendimi hep çok daha iyi hissediyorum."

Kalbim sıkıştı. "Su bunu yapacaktır."

Başını iki yana salladı. "Sadece su değil. Seninle takılmayı seviyorum. Endişelendiğim konularda beni her zaman daha iyi hissettiriyorsun."

Kalp, balyozla tanıştı. İçimden onu kucaklamak geldi ama kendimi tuttum. Onun yerine omuz silktim. Her zamanki gibi rahat. Taahhütsüz. "Bu konuyu benimle konuşabilirsin. Umarım bunu biliyorsundur."

Başını salladı. "Biliyorum." Uzandı ve kolumu hızlıca sıktı. Soğuk elinin tenime teması içimde bir sarsıntı yarattı. "Peki, ödevim ne profesör?"

"Profesör mü?" Bir kaşımı kaldırdım ve bana böyle seslendiğinde aletimin kıpırdanmasını görmezden geldim.

"Benim için bir takma adın var." Omuz silkti, yüzünde küçük sevimli bir gülümseme vardı.

Ona öyle bir gülümsedim ki yüzüm acıdı.

"Hoşuma gitti." "Yani, ev ödevi."

"Doğru. Uhhh..." Gözlerimi kısarak düşündüm. "Bugün kolay bir gün. Bu gece randevuya gittiğinde-" kelimeleri söylemek bile midemi bulandırdı, "-

sadece istediğın şeyi yap. İstemediğınız hiçbir şeyi yapmayın. Ne istersen onu giy. Şampanya iç, bira değil." Ona bir adım daha yaklaştım ve ağzı açıldı. "Ve eğer onu öpmek istemiyorsan, öpme."

Başını salladı. "Tamam."

Bir an için bakışlarını tuttum. Mavi-yeşil gözleri çok güzeldi. "Tamam."

Şurada. Onu tanıyorum, zor olsa bile ödevine sadık kalırdı. Ona baskı yapsa bile. Göğsümdeki gerginlik bir parça yatıştı.

Ama ya Beck'le işleri daha da ileriye götürmek *isterse*? Çiftçi pazarında Beck onunla rahatça konuştuğunda nasıl güldüğünü hatırladım. Ona nasıl baktığını, şaşkınlığını.

Göğsümdeki gerginlik geri gelmişti.

Bütün gün Hannah'nın Beck ile randevusunu düşündüm. Sörf dersleri verirken, bir müşterinin dalış kıyafeti almasına yardım ederken, yedek sörf tahtaları sipariş ederken ve o akşam sörf yaparken bunu düşündüm.

O akşam telefonumdan saati kontrol ederken, muhtemelen şu anda teknesinde olduğunu fark ettim. Kolunu ona dolamış, o sevimsiz esneme ve gerinme hareketini mi yapıyordu? Hayır. İmkânı yok. Beck böyle oyunlar oynamazdı; sadece kolunu ona dolamasını isterdi.

O da evet diyebilir.

Hmm. Bu fikir hoşuma gitmedi. Hem de hiç.

Mutfağında geç saatlere kadar yemek yerken onu düşündüm. Gurur ve Önyargı'yı bitirdiğimde, kitabı komodinin üzerine koyup birkaç dakika ona bakarken onu düşündüm. Saate tekrar baktım.

Ertesi sabah sörf dersimiz için erkenden kalkmak istiyorsam uyumalıydım. Kafamın içinde ve uzuvlarımda huzursuz bir enerji dolaşıyordu. Başıma bir tişört geçirdim, ayakkabılarımı giydim ve kapıdan çıktım.

Kitap kurdunu ziyaret edecektim.

Hannah

"Bence yanlış adamla çıkıyorsun, Hannah."

Yatakta uzanmış, karanlıkta tavana bakarken Beck'in sözleri kafamda tekrarlandı. Kötü bir randevu olduğumu ima ederken nasıl da yüzünü buruşturmuştu. Kaşlarımı çatarak nefesimi dışarı verdim.

Her şeyi doğru yapmıştım. Beck'in bakışları altında hâlâ kızarıyordum ama istediğim gibi susmak yerine kendimi sohbet etmeye zorladım. Ona kliniği, Vancouver'da okula gittiği zamanı, üniversite ve tıp fakültesi arasında Güney Amerika'da yaptığı gönüllü çalışmaları sordum. Wyatt ile yaptığım sörf derslerinden, onun için yaptığım sosyal medya işlerinden, kitapçıdan, geçen gün Liya ile güldüğümüz bir konudan, Wyatt'ın kitapçı için sosyal medya işlerini benim yapmam fikrinden bahsettim. Gittiğimiz Emily Carr sergisi hakkında konuştum. Sörf derslerinden sonra uğradığımız kahvaltılık yiyecek kamyonundan. Çiftçi pazarındaki kitap standından ve kaç kitap sattığımızdan.

Wyatt. Bunca zamandır Wyatt'tan bahsediyordum.

İnledim ve ellerimle yüzümü kapattım. Zavallı Beck.

Carter'la felaketle sonuçlanan randevu, Holden'la çıkma ihtimali olan ama onun kaçtığı randevu ve Beck'le sürekli başka bir erkek hakkında konuştuğum randevu derken, bu çıkma işi hiç de iyi gitmiyordu.

Annem bunu komik bulurdu. Çok *komik* bulurdu. Bana güler ve bu konuda endişelenmememi, dışarıda korkunç randevulara çıkabileceğim bir sürü erkek olduğunu söylerdi.

Bunu hayal edebiliyorum. "Hayatımın en kötü randevusunu yaşadım," derdim ona.

Elini kaldırırdı. "Hayatının *şimdiye kadarki* en kötü randevusu." Sonra kıkırdamaya başladık.

Bir ay sonra otuz yaşında olacaktım. Midemde bir rahatsızlık hissettim ve yutkundum. Kendime koyduğum bu kuralın aptalca olduğunu biliyordum, ama otuz yaşında ve hâlâ bekâr olmak istemiyordum. En azından özel bir şey bulmaya çalışmalıyım ama bu işe başladığım zamankinden bile daha uzaktaydım.

Camıma vurulan bir tıkırtı beni ürküttü. Sarsıldım ve donakaldım. İçimden yatağımın altına saklanmak geldi.

Başka bir dokunuş. "Kitap Kurdu?"

Rahatladım ve camın diğer tarafında onun tembel sırtıışını görmek için perdeleri açtım.

"Burada ne yapıyorsun?" Pencereyi açarken fısıldadım. "Geç oldu."

"Randevunun nasıl geçtiğini görmek istedim." Pencereden içeri girmeden önce bana kenara çekilmemi işaret etti.

Ağzım bir karış açık izledim. "Burada olamazsın!" Neden fısıldıyordum ki? Evde bir tek ben vardım.

Odamda bir çocuk vardı. Daha önce burada hiç erkek arkadaşım olmamıştı. Bakışlarım odamda geziniyor, eşyalarımı katalogluyor, onları yeni bir ışık altında görüyordum. Her yerde kitaplar vardı, bazıları düzgün bir şekilde istiflenmiş, bazıları ise yüzüstü ve açık bir şekilde duruyordu, bir kitap ayracı bulamadığımda yerimi işaretleme yöntemim. Kıyafetlerimin düzgünce asılı olduğu dolabım. Kabarık beyaz bir yorgan ve çok fazla yastıkla yatağım.

Wyatt şifonyerimin üzerinde durmuş, üst üste yığılmış kitapların başlıklarını okuyordu. O kadar uzundu ki. Dışarıdayken bunu fark etmeyi bırakmıştım. Dağların, ağaçların ve okyanusun yanında bir adam neydi ki? Ama burada, küçücük yatak odamda, bana çok yakın duruyordu.

Farkındalık içimde çırpındı. Nerede duracağımdan emin olamayarak ayaklarımın üzerinde kıkırdandım. Küçük alanda Wyatt'ın kokusunu alabiliyordum; deodorant, şampuan ya da vücut yıkama suyu ve biraz da okyanus kokusu, eşsiz ve sarhoş edici bir şey. Bir kitabı kenara çekerken sırtındaki ve omuzlarındaki kaslar beyaz tişörtünün altında hareket ediyordu.

"Eee?" Şifonyerin üzerinde duran bir kolyeyi aldı; üzerinde küçük, açık mavi bir taş bulunan gümüş bir zincir.

"Avery bunu bana geçen yıl doğum günümde vermişti."

"Seni bunu giyerken hiç görmedim." Sesi alçak ve tonu nötrdü. Tanıdığım rahat Wyatt değil.

Dikkatli davranıyordu. Onda bir şeyler vardı.

"Bu gece taktın mı?" Kolyeyi tekrar yere bıraktı, döndü ve şifonyere yaslandı. Kollarını kavuşturdu ve bakışlarını bedenimde gezdirdi.

"Evet."

Loş ışıktaki bile bakışları alev alev yanıyordu. Göğüs uçlarım gerildi. Aramızdaki hava elektrikle doldu ve nasıl karşılık vereceğimi bilemedim.

Kaşlarını kaldırdı ve çenesini kıyafetime doğru eğdi. "Yatarken bunu mu giyiyorsun?"

Pembe atletime ve şortuma baktım. Sıcak bir geceydi ama sütyen giymemiştim ve göğüs uçlarımla uylarımla ince kumaştan görünüyordu.

"Bana cevap vermedin."

"Bazen tişört giyiyorum."

Bu onun yüzünde bir gülümsemeye yol açtı. "Randevuyu kastetmiştim. Randevu nasıl geçti?"

"Oh. Kötü."

Bakışları alevlendi. "Ne yaptın? Sana dokundu mu?" Bir adım öne çıkıp üzerime yürüdü. "Seni çok mu zorladı?"

Başımı salladım ve ofladım. "Kötü davranan bendim. Berbat bir randevuydum. Sörf yapmakta flört etmekten daha iyiyim ve bu size her şeyi anlatmalı."

"Ne oldu?"

Otoriter ses tonu midemi bulandırdı. Karanlık bakışları yüzüme kilitlendi ve benim karıncalandı. Ellerimi birbirine kenetleyerek yere baktım ve başımı salladım. "Kimya orada değildi."

Yumruğunu sıktı ve kaşlarımı çattım. Bu *hiç* Wyatt'a göre değildi. Bu gece ona neler oluyordu?

"Ödevini yaptın mı?" diye sordu alçak bir sesle ve içim kıpır kıpır oldu. Hiçbir şeyin etrafında bir sıkışma.

Titredim ve kollarımda tüylerim diken diken oldu. Bu cümleyle ilgili bir şey vardı, daha sonra bunu düşüneceğimi biliyordum. Wyatt bunu seksi bir şekilde söylememişti ama öyle anlaşıldığı kesindi.

Ev ödevi, doğru. Wyatt bana sadece doğru hissettiğim şeyi yapmamı söylemişti.

Başımı hafifçe salladım ve bakışlarımı onunkilere çevirdiğimde gözlerinde öfkenin parladığını gördüm.

"Yani onu öptün ve kimyaları uyuşmadı." Elini saçlarının arasından geçirdi, ağzı sert bir çizgiye bastırdı.

"Onu öptün mü? Hayır." Hayal kırıklığına uğramış gibi bir ses çıkardım. "O kadar ileri gidemedik. Bütün zamanımı konuşarak geçirdim-" Utanç verici bir şey söylemeden önce sözümü kestim.

"Ne hakkında konuşuyorduk?" Karanlık bakışları tekrar üzerimdeydi. Başımı salladım ve ağzımı kapattım.

"Ne hakkında konuşuyorsun, kitap kurdu?"

"Burada garip bir enerji var," diye ağzımdan kaçırdım, başımı sallayarak. "Belki de o kolye lanetlidir," diye şaka yaptım ama gülmedi.

Bana doğru bir adım daha attı ve ben geri çekildim, dizlerimin arkası yatağa çarptı. "Konuşmak. Hakkında. Ne hakkında."

Ellerimi havaya kaldırdım. "Sen. Senin hakkında konuşmak. Aman Tanrım. Çok ısrarcısın." Gözlerimi devirdim, beni kızdırmış gibi davrandım, oysa gerçekte kalbim hızla çarpıyor, derim karıncalanıyor ve meme uçlarım sertleşiyordu. Tüm bu enerjim vardı ve gidecek hiçbir yerim yoktu.

Onu bir adım geri itmek için ellerimi göğsüne koydum ama bileklerimi tuttu ve bana baktı. Yüz hatlarında kendini beğenmiş bir sırıtış belirdi. Karanlık bakışlarıyla birleşince hipnotize edici bir etki yaratıyordu.

"Ben mi?" Başını eğerek kaşlarını kaldırdı. Elleri bileklerimi kavurdu. Sanki normal insanlardan daha sıcak koşuyordu. Belki de bu yüzden suyun içinde hiç üşümüyordu.

Yine gözlerimi devirdim. "Sohbet sırasında sörf derslerinden bahsettiniz."

"Doğru. Sörf dersleri yüzünden." Bakışları bana yapışmış, hâlâ sıcaktı. "Yani doğru gelmediği için mi onu öpmedin?"

Ona küçük bir baş selamı daha verdim.

"İlginç." Başparmağı sanki bunu yaptığının farkında değilmiş gibi bileğime dokundu. Kolumda aşağı yukarı karıncalanmalar yarattı ve nefes almamı zorlaştırdı. Bu onun yakınlığından da kaynaklanıyor olabilirdi. Ya da inanılmaz kokuyor olmasından.

Yutkundum. O neden buradaydı? Neler oluyordu? Onun burada, odamda olması heyecan vericiydi. Tehlikeli ve iyi anlamda kötüydü. Yanlış değil. Doğruydı. Kitaplarımın, yatağımın ve benim üzerimde yükselmesi hoşuma gidiyordu. Bileklerimi öyle tutması hoşuma gidiyordu.

Bakışları pijama üstümün ön kısmına, meme uçlarımın gerildiği yere kaydı.

Burnundan nefes verdi ve çenesindeki bir kas gerildi. "Hayal kırıklığına mı uğradın?" Konuşurken göğsü ellerime çarparak gümbürdedi.

Dudağımı çiğnedim. "Hayır. Beck iyi biri-" Adını söyleyince elleri bileklerimi sıktı, "-ama o sadece bir arkadaş." Yutkundum ve bakışlarına karşılık verdim. "Bu gece biriyle öpüşmeyi dört gözle bekliyordum ama bunu yanlış kişiyle yapmak istemiyorum."

Bu kulağa müstehcen geliyordu. Wyatt'ın kaşları kalktı, hâlâ o karanlık bakışlarıyla beni izliyordu ve omurgamdan aşağı bir ürperme yayıldı. Sıcak elleri bileklerimi dağladı.

"Ve Beck yanlış kişi olur." Sesi alçak ve kalındı. Tekrar başımı salladım.

"Çünkü bütün randevuyu benim hakkımda konuşarak geçirdin."

Kalbim göğsümde küt küt atıyordu. Titrek bir nefes aldım ama Wyatt parmaklarını bileğime bastırıldığında nefesim boğazımda düğümlendi.

"Nabızın," diye mırıldandı.

Tekrar başımı salladım. Çekirdeğimde bir çırpınma daha, hiçbir şeyin etrafında bir sıkışma daha.

Ağırlaşmış gözlerle yüzümü izledi. "Birini öpmeyeli uzun zaman oldu."

Yine başımı salladım.

"Pratiğini kaybetmeni istemiyorum." Bakışları ağzıma kaydı ve boğazını temizledi. "Bilirsin işte, doğru insanla karşılaştığında."

"Doğru. Ben de antrenmansız kalmak istemiyorum."

Yüzünden acı dolu bir ifade geçti ve bir an gözlerini kapatıp nefes aldı. Çenesi titriyordu. Teni çok sıcaktı ve ağzımı boynuna, boynunun omzuyla birleştiği noktaya bastırmanın nasıl bir şey olacağını merak ettim. Teni dudaklarıma karşı sıcak olur muydu? Teninin tadı nasıl olurdu? Başını geriye düşürmek, onu inletmek için ne yapabilirdim?

Dudağımı çiğnedim. Şu anda düşünebildiğim tek şey onu inletmekti. Beynimin bir köşesinde tereddüt ve merak bilek güreşi yaparken, bir başka köşede utanç ve arzu başparmak savaşına tutuşmuştu. Kendimi toparladım ve daha cesur bir ruha büründüm. Bunca zamandır pratik yaptığım şey buydu, değil mi? Bütün o adamlara çıkma teklif etmek, kendimi ortaya koymak

orada, hem sokakta hem de sörf tahtamın üzerinde kendimi utandırdım, kendimi aptal durumuna düşürdüm. Peki ne için?

Çünkü seksi bir kız olmak istiyordum. Çünkü dolu dolu bir hayat yaşamak istiyordum.

Tekrar yutkundum, Wyatt'ın ağzının kıvrımlarını izledim, göğsünün ellerime doğru inip kalkışını fark ettim. Ellerim gerildi, tırnaklarım ona battı ve nefesi kesildi.

"Öyleyse pratik yapmalıyız." Bir omzumu yarı omuz silkme şeklinde kaldırdım. Rahat, çok rahat. Wyatt gibi.

Kararsız kalmış gibi kaşlarını çattı. Benden pencereye, sonra tekrar bana, sonra da arkamdaki yatağa baktı. Göbeğim tekrar sertçe sıkıştı ve neredeyse inliyordum. İç çamaşırım ıslanmıştı. Bu *hiç* olmamıştı ve kesinlikle bir erkeğin yanında birkaç dakika durmakla olmamıştı.

Ağzını tekrar izledim. Onun tadına bakmak istedim. Sadece bir tane. Bu yeterli olurdu.

Ne var biliyor musun? Siktir et.

Parmak uçlarımda yükseldim ve ağzımı Wyatt'inkine bastırdım.

Wyatt'ın dudaklarında ilk fark ettiğim şey ne kadar sıcak olduklarıydı. Tenimin yavaşça onunkine sürtünmesi, çenemdeki kirli sakalının hafifçe çizilmesi. Ağzı, gününün çoğunu dışarıda geçiren biri için beklenenden daha yumuşaktı. Wyatt'ı öpmek, bütün gün yağmur yağan kış akşamlarından birinde, bir daha asla ısınamayacağınızı hissettiğiniz o günlerde ılık bir banyoya girmek gibiydi. Doğrudan Wyatt'ın içine gömülmek istedim. Alt dudağını ağzıma aldım ve zevkle mırıldandım.

Şimdiye kadar Wyatt kıpırdamadan durmuş, ağzımı onunkine dayayıp suyu test etmeme izin vermişti ama o sesi çıkardığım anda içinde bir şeyler koptu. Bileklerimi sıktı.

"Siktir, kitap kurdu." Kesik kesik bir nefes verdi. "Bu iyi miydi?"

Hırladı. *Hırladı*. Wyatt. Ağzımı açtım ama o kendi ağzıyla kapattı.

Ağzı benimkini okşadı, elleri bileklerimi bıraktı ve bir eli saçlarımı kavrayarak başımı geriye yatırdı. Kafa derimin çekilmesi beni ürpertti. Artık öpüşmemize seyirci kalmıyordu. Dili ağzıma girmeyi talep etti ve ben de ona izin verdim, dili benimkini kayganlaştırıp vücudumdaki her sinir ucunu aydınlatırken usulca inledim.

Bana karşı uzun ve alçak sesle inledi ve diğer eli sırtıma dolanarak beni kendisine doğru çekti. Tekrar ve tekrar tadıma baktı.

Nefesim kesilene kadar. Başım döndü. Öpücüklerin tatlı ve sevgi dolu olması gerekiyordu.

Bu şekilde değil. Çaresiz, muhtaç, talepkar, uyuşturucu kullanan ve Bunun gibi *sıcak*.

Kollarımı boynuna doladım. Alt dudağımı ısırды ve keskin, tatlı bir çimdik bacaklarımın arasına çarptı. Gülme ve inleme karışımı bir ses çıkardım. Parmakları saçlarımda gevşedi ve yavaş, sert hareketlerle kafa derimi ovdu ve dili benimkine kaymadan önce ağzına karşı inledim.

Kendi başıma ayakta durmuyordum, koluna yaslanmışım, kollarımı boynuna dolamışım, o ağzımı tutarken beni tutmasına izin veriyordum.

Wyatt'ın beni tamamen kendi zevki için kullanması fikri içimde bir zevk dalgası yarattı. Zihnimde ellerini kalçalarımaya koyduğu, sertçe içime girdiği ve serbest kalmaya doğru hızla ilerlediği bir görüntü canlandı. Bu fikir içimi zonklattı.

Wyatt öpücüklerin arasında ağzıma doğru inleyerek, "Tanrı aşkına kitap kurdu, böyle öpüşmeyi nereden öğrendin?" diye sordu. "Bütün gece seni düşündüm. Bütün gün. Onun ellerinin senin üzerinde olduğunu düşündükçe deliriyordum." Sırtıma dolanan ve beni yukarıda tutan kolu, kıcıımı kavrayana kadar aşağı kaydı. Nefesim tekrar kesildi.

Parmaklarım ensesindeki deride gezinirken alnını benimkine yasladı ve sertçe nefes aldı. Parmaklarım boynunun üst kısımlarında gezinip saçlarına doğru ilerlerken titredi.

"Saçlarını seviyorum," diye fısıldadım, parmaklarımı tararken. "Beni tekrar öp." Çekiştirdim.

Düşük bir hayal kırıklığı sesi çıkardı, ağzı tekrar benimkine geldi ve tekrar suyun altındaydık. Ağzı açtı, benim için açlık çekiyordu, talepkâr ve muhtaçtı ve ben bunun her saniyesini sevdim. Wyatt'ın benimkinin üzerindeki ağzı, sahiplenici elleri ve boğazından çıkan zevk ve inançsızlığın o alçak iniltileri dışında başka hiçbir şey önemli değildi, başka hiçbir şey yoktu.

Tokadın sesini fark etmeden önce elinin popomda yarattığı keskin acıyı hissettim ve eli şortumun kumaşını yumuşatmadan önce zar zor nefes alabildim.

"Sen böyle küçük şortlar giyerken senin yanında kendimi nasıl kontrol edebilirim ki?" Eli eteğin altından, çıplak tenimin üzerinden kaydı ve ağzına karşı inledim.

"Kendini kontrol etmeni istemiyorum."

Sesim hırıltılı ve soluk soluğaydı. Kimdi *o*? Bu kız kimdi, Wyatt Rhodes'la, şehirdeki en müsait olmayan adamla öpüşüyordu.

Beni havaya kaldırdı. Bacaklarım, içimde uykuda olduğunu bilmediğim ilkel bir içgüdüyle onun beline dolandı. Yere düştük ve beni kucağına oturttuk yatağına indirdi, ona yapışmıştım, demir bir çubuk bana baskı yapıyordu-

"Oh." Kaşlarım havaya kalktı. Kalbim hızla çarpıyor ve başım dönüyordu ama kötü anlamda değil.

İyi bir şekilde. *En iyi* şekilde. Çaresizlikten bir ses çıkardım ve merkezimi Wyatt'ın sert uzunluğuna sürttüm. Bedenim kontrolü ele aldı. Vücudum daha fazlasını istiyordu, daha fazla Wyatt ve içimde oluşan bu ağırlı gerginlikten daha fazlasını.

Merkezim Wyatt'ın horozuyla temas ettiğinde, içimden beyaz sıcak bir şey fırladı, tam çekirdeğime doğru ve ben büküldüm ve nefes aldım. Bir saniyeden kısa bir süreydi ama çok iyiydi. Kalçalarım sarsılarak kapandı ve beline sıkıca sarıldı. Wyatt'ın boyu bana karşı titreşti ve elleri popomda sıkılaştı, o kadar sertti ki yarın morluklarım olacaktı. Üzerimdeki izleri düşündükçe daha da tahrik oluyordum.

"Hannah," diye nefes nefese ağzıma yapıştı. "Bunu yapamazsın." "Özür dilerim," diye fısıldadım. "İsteyerek yapmadım. Sadece çok iyi hissettim."

"Biliyorum bebeğim, biliyorum." Nefesini tutarken göğsü inip kalktı ve alnını bir kez daha benimkine yasladı.

Tam burada. Tişörtünü çıkarmak, onu aşağı itmek ve tam burada ona binmek istedim. Gözlerine baktım, bu ışıktaki çok karanlık, karamsar, öfkeli ve çaresizdi. Onun için acı çekiyordum. Çenesinin gerilmesinden ama ellerinin kıcımdan ayrılmamasından onun da beni istediğini anladım.

Sonra ayağa kalktı, ben havadaydım ve o beni yatağa indiriyordu.

Vücudum heyecan ve beklentiyle aydınlandı. Bu gerçekleşiyordu. Bu *çok* oluyordu-

Doğruldu ve bedenim protesto çığlıkları attı. "Ne-"

Ben başladım.

"Başka bir randevuya gideceksin." Sesi alçaktı, göğsü hâlâ inip kalkıyordu ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuştu.

İçimden bir alarm geçti. Beck'le yine garip bir randevuya çıkmak istemiyordum. "Bunun iyi bir fikir olup olmadığını bilmiyorum."

"Tek başına."

"Neden?"

Yatağa, üzerime doğru eğildi ve ellerini başımın iki yanına koyup beni içine hapsederken şilte kayd. "Çünkü başka biriyle zevk almadan önce kendi başına nelerden hoşlandığını bilmen gerekir."

Gözlerim açıldı. Neden kulağa bu kadar pis geliyordu?

Sıcak bakışları şişmiş ağzıma düşmeden önce benimkilere kilitlendi. "Randevudan sonra eve geleceksin, yatağa gireceksin ve boşalana kadar kendine dokunacaksın."

Merkezime ıslaklık doldu ve ağzım açık kaldı.

"Bu sefer not al." Bakışları tekrar benimkilere kayd. "Başkasına nasıl yapılacağını göstereceksen neyi sevdiğini bilmen gerekir."

Yutkundum. Vücudum onun için şarkı söylüyordu, uğulduyordu, ağrıyordu ve bacaklarımın arası nemliydi. Şu anda bana dokunmuyordu bile ama klitorisime birkaç fırça darbesiyle boşalabilirdim.

Kaşlarını kaldırdı. "Ödevi anladın mı, kitap kurdu?"

Tek yapabildiğim başımı sallamaktı.

"Güzel," diye mırıldandı, hâlâ üzerimde geziniyordu. Başını eğdi ama beni öpmek yerine ağzını boynuma dayadı ve sertçe emdi.

Nefesim kesildi ve acı kanımı kaynatırken sırtımı dikleştirdim. "Wyatt," diye nefes nefese kaldım.

Emdiği yere nazik bir öpücük kondurdu. "İyi geceler, kitap kurdu." Doğruldu, bana son bir kez acı dolu, uzun bir bakış attı, altındaki yatağa uzandı ve pencereden çıkıp arkasından kapadı.

O gittikten sonra uzun süre pencereye baktım, ıslak göbeğim ağrıyordu ve ağzım şişmişti. Parmak uçlarımı boynumdaki noktanın üzerinde gezdirdim.

Az önce ne oldu öyle?

Wyatt

YAPMAMALIYDIM.

Ertesi sabah, güneş ufuktan yükselip gökyüzünü renklere boğarken, mola yerinin arkasında sörf tahtamın üzerinde takılırken yanımdan bir dalga kükreyerek geçti. Hannah en yakın arkadaşlarımdan biri haline geliyordu ve ben onun penceresine tırmanıyor, onunla öpüşüyor, sanki beni iyileştireyormuş gibi onu öpüyordum bir şeyin.

Öyle sayılır. Haftalardır o küçük tatlı ağzın tadının nasıl olacağını, nefesini çalarken sesinin nasıl çıkacağını merak ediyordum.

Beni iyileştirdi ve karşılığında bana yeni bir hastalık verdi. O lanet öpücüğü düşünmeden edemiyordum.

Ağzını.

O ince bluzun içindeki göğüsleri.

Kıçı o küçük şortun içindeydi. O şortlar tam bir suçtu. Bana sürtünürken çıkardığı hırıltılı inilti.

Başımı tahtama yasladım, gözlerimi kapattım ve suyun içinde sallanmaya başladım. Fuuuuuuuuuuck.

Ereksiyonlar en iyi zamanlarda bile rahatsız ediciydi, ama dalgıç giysisi içinde?

Lanet olası işkence.

Kıyıya yaklaşan iki sörfçünün çığlıkları ve kahkahaları beni şimdiki zamana geri getirdi. Kendimi toparlamak için derin bir nefes aldım ve verdim. Buraya dalgaları yakalamak için gelmişim, onun hayalini kurmak için değil.

Hannah'yla durum farklıydı. Daha önce hiç takıldığım biriyle yakın arkadaş olmamıştım. Hiçbirinin gözlerinin güneş ışığında nasıl görüldüğünü fark etmemiş ya da günün ilerleyen saatlerinde

gölümsemelerini hayal etmemiştim. Bir takımyıldızı vardı

Hannah'nın burnunun ve yanaklarının üzerindeki illeri, bana okuduğu bir kitaptan bahsederken parmak ucumla izlemek için kaşındım.

Daha önce hiçbir kadına güzel olduğunu söylememiştim.

Kesinlikle hiçbir kadına kendini bir randevuya götürmesini ve sonra eve gelip kendini boşaltmasını söylememiştim.

Göğsümü ovuşıtdım. Kendime hep ne derdim? İyİ vakit geçirmek için buradayım, uzun bir süre için değil. Hannah'ya bulaşmanın bir anlamı yoktu. Queen's Cove'da kalsam bile bunun uzun süreceğini hayal bile edemezdim. Biz çok farklıydık. Kendimi hiçbir zaman uzun vadeli bir şeyin içinde hayal etmemiştim.

Yüzü olmayan bir adamın ellerini onun üzerinde gezdirdiğini, dün gece benim yaptığım gibi yatak odasında onun üzerinde yükseldiğini, onu kucağına aldığını düşünmek, bir şeyleri kırmak istememe neden oldu.

Görüntüyü kafamdan silkeledim. Odaklan, dedim kendime. Onu tekrar suya yönlendir.

Bir sonraki dalga yaklaştı ve onu yakalamak için sertçe kürek çektim, son anda toparlandım ve yüzey boyunca ilerledim. Tahta üzerinde dengemi korumaya çalışırken, kaslarım beni dik tutmak için gerilirken ve verirken adrenalin içimden fırladı. Kalbim göğsümde sertçe atıyordu ve ağırlığımı fırlatarak tahtayı döndürdüm ve kıyıya doğru ilerlemeden önce srfn içine girdim. Adrenalin kan akışıma karıştı ve memnuniyet göğsümü doldurdu.

Kahretsin, bu inanılmaz hissettirdi. Neredeyse dn geceki kadar iyi.

Tekrar tekrar dalgaların arkasından yüzdüm ve dalgaları yakaladım. Vcuduma, dalgaları okumaya ve yaklaştıklarında sezgilerimi dinlemeye odaklandım. Hannah birkaç kez aklıma geldi ama bu sadece odaklanmamı artırdı. Onun kıyıda beni izlediğini düşünmek hareketlerimi daha keskin, daha kasıtlı hale getirdi. Yakaladıığım her dalganın daha değerli olmasını sağladı.

Yutkundum, ayaklarım suyun içinde kırıgın arkasında yüzüyordum. Bu sabah burada olmasını diledim, ki bu hiç mantıklı değildi çünkü burada olsaydı antrenman yapıyor olmazdım, koyda yüzüyor, gökyüzüne bakıyor ve onunla dükkânı, kasaba ya da okuduğu bir kitap hakkında konuşuyor olurdum.

Göğsümde bir sızı hissettim. Ev özlemi, ki bu da hiç mantıklı değildi, çünkü tam burada, Kraliçe'nin Koyu'ndaydım.

Tüm bunlara veda etmek canımı acıtacaktı. Soğuk sularda srf yapmak, dağlar, ormanlar, sahildeki küçük evim. Hannah.

Dün gece odasında bana öyle güvenle bakmıştı ki, gözleri puslu ve muhteşemdi, inanılmaz hissettirmişti. Bana beni istiyormuş gibi bakması, göğsümdeki bir şeyi yeniden ayarladı ve o parça bir daha eski haline dönmedi. Şimdi onun tadına baktığıma, o küçük iniltiyi duyduğuma göre, bunu unutamazdım.

İnledim ve başımı tekrar tahtaya koydum, göğsümde çirkin bir gerginlik oluştu. Bana güvenmişti ve ben de bundan yararlanmıştım. Birini bulmasına yardım ediyordum. Kabuğundan çıkmasına yardım ediyor, ona çuvallamanın, başarısız olmanın ve kendini utandırmanın normal olduğunu gösteriyordum.

Tahtasının üzerine çıktıktan sonra, ilk kez bir dalga yakaladığında muhteşem yüzündeki ifadeyi düşündüm. Kulaktan kulağa yayılan o kocaman gülümsemeyi, gurur ve inançsızlıkla parlayan gözlerini hatırlayınca kalbim göğsümde sıkıştı.

Daha çok sörf yapmamız gereken şey *buydu*. Sevişmek değil. Kıçının pürüzsüz derisini sıkmamam. Parmaklarımı onun yumuşak saçlarında gezdirmek değil. Benim flört geçmişime sahip birinin, onun flört geçmişine sahip biriyle takılması? Her yerinde *yanlış* damgası vardı.

Yanlış hissetmedim ama daha iyisini biliyordum.

O sabah eve döndüğümde annem ön merdivenlerde oturmuş, yanında iki kişi ile kahve içiyordu.

"Selam anne," diye seslendim ona.

"Günaydın, tatlım." Kahveye uzandı ve bana uzattı. "Bugün Hannah yok mu?"

"Teşekkürler." Bir yudum aldım ve başımı salladım. "Bugün olmaz. Yarın."

Yumuşakça gülümsedi ve bir kaşını kaldırdı. "İkiniz birlikte çok zaman geçiriyorsunuz."

Yanına oturdum ve omuz silktim. "Ona sörf dersleri veriyordum."

Mırıldanarak onaylar gibi bir ses çıkardı. "Peki ya çiftçi pazarı?"

Ona cevap vermedim. Elizabeth bir şahin gibi sezgileri kuvvetli biriydi. Göğsüm sertçe büküldü ve onun bildiğini biliyordum. Hannah hakkında *böyle* düşündüğümü biliyordu. Yine de bu konuyu onunla konuşmak istemedim. Hannah şu anda özel ve mahremdi. Suda düşündüğüm o tereddüt, benim geçmişime karşılık onunki? Hannah hakkında konuşmak, insanların bunu bana göstereceği anlamına geliyordu. Tekrar omuz silktim.

Kahvesinden bir yudum daha aldı ve okyanusu inceledi. "Hannah çok tatlı bir kız."

Hannah'nın dün gece bana nasıl dayandığını düşündüm. O kadar da tatlı değil.

"Claire öldüğünden beri işleri hiç kolay olmadı. O ve Frank için zor oldu, sadece ikisi için."

Sinirden ensem diken diken oldu. "Kitapçıyı tek başına işlettiğini biliyorsun, değil mi?"

Durakladı. "Hayır. Frank ve onun birlikte işlettiklerini sanıyordum."

"Son birkaç yıldır geri adım attı. Tüm işi tek başına yürütüyor." Suyu işaret ettim. "Geçen hafta sörf tahtasına çıktı. Sörf yaptı. Sörfte berbattır. Dengesi sıfır." Başımı salladım. "Ama denemeye devam etti ve sörf tahtasının üzerine çıkıp bir dalga yakaladı." Sözlerim sert bir şekilde ağzımdan döküldü. "O pısrık küçük bir çiçek değil."

Annem başını geriye attı. "Öyle olduğunu söylemedim."

"Çok çalışıyor ve pes etmiyor. İnsanlar ona yeterince değer vermiyor."

Beni izledi, yüzünde bilmiş bir sırıtış belirdi. Yakalandım.

Gözlerimi devirdim ama yüzümde de bir sırıtma belirdi. "Bana öyle bakma. Biz arkadaşız."

Bunu söylemenin tadı yanılttı.

"Hmm." Ellerin üzerine yaslanmış, pırıl pırıl okyanusu inceliyordu.

"Arkadaşlar."

"Evet."

Birkaç dakika sessiz kaldık.

"Senin beyninde neler döndüğünü bilmiyorum Wy." Bana yan gözle baktı. "Hiçbir zaman bilemedim. Sen de su gibisin, yüzeyin altını görmek zor." Başını sallayarak ağzını bir çizgi haline getirdi. "Her zaman çok korkusuzdun." Güldü ve alnını ovuşturdu. "Tatlım, dışarıda yaptığın gösterilerle hayatımdan yıllar çaldın."

Yüzümde bir gülümseme belirdi.

Başını iki yana salladı. "Ne söylemeye çalıştığımı bilmiyorum. Umarım aynı korkusuzluğu hayatının her alanına uygularsın."

Kaşlarımı çattım. "Tamam." Ne?

"Saat kaç?" Telefonunu kontrol etti ve ayağa fırladı. "Avery'nin annesiyle birlikte Katherine'i ziyarete ve biraz bahçe işleriyle uğraşmaya gidiyoruz." Katherine Waters'ın The Water's Edge adında bir hanı vardı ve son birkaç yıldır hastaydı. Kasabadaki insanlar handa ona yardım ediyor, akan muslukları tamir ediyor ve bahçeyi ayıklıyorlardı. Holden gençliğinde birkaç yaz orada çalışmıştı ve hâlâ sık sık uğrardı.

Annem ayağa kalktı ve pantolonunun tozunu aldı. "Pazar günü aile yemeği var. Hannah'yı da getir. Etrafta daha çok kadın olsun istiyorum." Ağzımı açtım -ne diyecektim ki? - ama o çoktan yürüyüş yolundan aşağı inmiş ve ön bahçemden çıkmıştı. "Güle güle, tatlım!"

"Hoşça kal anne."

Kalkıp içeri girmeden önce birkaç dakika orada oturup suya baktım. Telefonumda cevapsız bir arama ve sesli mesaj vardı.

"Hey Wyatt, ben Billabong'dan Emilio Sanchez. Geçen yıl seni Avustralya'da yarışırken gördüm ve gördüklerime bayıldım. Sosyal medyanın nasıl yükseldiğini görünce sörf dünyasında bir varlığın olduğu çok açık. Sizinle Billabong ekibinin bir parçası olmanız hakkında konuşmak istiyorum. Pacific Rim Worlds için Queen's Cove'da olacağız. Beni ara."

Basamakta oturup telefonuma bakarak mesajı birkaç kez dinledim.

Hannah sosyal medyada her ne yapıyorsa işe yarıyordu. Oluyordu.

Dünyanın en iyi noktalarında sörf yapmak. Her gün sörf yapmak. Güçlü, çarpan dalgaları yakalamanın telaşı. Titrek bir nefes aldım. Hep istediğim şey buydu.

Peki neden göğsüm böyle gergin ve tuhaftı?

Hannah

Dalış kıyafeti almak için sörf mağazasının arka kapısından içeri adımımı attığımda midemde gerginlik vardı. Sörf mağazasına sabahın altısında bile rahatça girebilecek kadar çok gitmişim, bu yüzden doğrudan benim bedenimdeki dalış kıyafetlerinin asılı olduğu rafa yöneldim.

"O değil," dedi Wyatt arkamdan. Sesi hâlâ uykunun verdiği ciddiyetle çıkıyordu.

Karnımdaki sinirler gerildi ve o çakıllı ses ayak parmaklarıma kadar ulaştı. Bu sesi en son duyduğumda, ağzı benimkine dayanmıştı ve ağzımı alıyordu, ağzımı kendisine aitmiş gibi sahipleniyordu.

Eve geleceksin, yatağa gireceksin ve boşalana kadar kendine dokunacaksın.

Alçak sesle söylediği sözler kafamın içinde yankılandı. Titredim ve döndüm.

Lanet olsun, çok ateşliydi. Hâlâ uykulu ve saçları biraz dağınık olsa bile. Gözleri ıslık ıslık parlıyordu, teni bronzlaşmıştı, ağzı büyüleyiciydi ve onu görmek içimde bir dizi kıvılcım oluşturdu.

Wyatt Rhodes'tan çok hoşlanıyordum.

Yutkundum ve kaşlarımı kaldırdım. "Ne demek istiyorsun?"

Fazladan envanter tuttukları arka odayı işaret etti. "Sana kendininkini aldım."

Şimdiye kadar, mağazanın sörf dersi alan turistlere kiraladığı kıyafetlerden birini kullanıyordum. Bedeni pek iyi değildi. Kolları ve bacakları çok uzundu, bu yüzden paçalarını kıvırdım. Orta kısmı hantaldı ve fermuarı

her zaman takılırdı, ama ben farklı bir şey bilmiyordum ve şikayet etmek istemedim, bu yüzden idare ettim.

Arka odada yeni bir dalgıç kıyafeti asılıydı, etiketleri hâlâ üzerindeydi. Takım daha kısıydı ve çok çok daha güzeldi. Süngerimsi neopren pürüzsüzdü ve önündeki logo dükkânda satılan bir marka değildi. Parmaklarımı üzerinde gezdirdim.

"Bu benim takımım mı?"

Başını salladı, ağzının kenarları titriyordu.

"Bunu yapmak zorunda değildin." Ona baktım, duvara yaslanmıştı, çok rahat ve kayıtsız görünüyordu. Hatta kayıtsız. "Her zaman giydiğim takım elbiseyi giymek benim için sorun değil."

"O takım berbat. Sen bunu aştin." Ağzında bir gülümseme belirdi. "O takımın içine çok fazla insan işedi."

İçimden dehşet dolu bir kahkaha patladı. "Hayır! Ne?"

Başını salladı ve yüzünü buruşturdu. "Ah, evet." Omuz silkti. "Artık bu kıyafetle işeyen tek kişi sen olabilirsin."

Başımı sallayarak kahkahalara boğuldum. "Asla yapmam."

Gözleri parlıyordu. "Sorun değil, kitap kurdu. Bana yalan söylemek zorunda değilsin.

Ayrıca," diye ekledi, "son zamanlarda harika gidiyorsun. Her konuda."

Övgüsü göğsümü kabarttı ve birbirimize gülümsedik. Milyonuncu kez öpüşmemizi düşündüm.

Ağzını ağızıma dayaması, dili dilime değdiğinde çıkardığı ses, ellerimin altındaki sert göğsü. Saçlarımdaki eli, kontrolü ele geçirip başımı geriye yatırması.

Bakışları dudaklarıma kaydı. İçimde bir şey zonkladı, bacaklarımda arasında bir sızı.

"Geçen gece hakkında konuşmalıyız." Hâlâ ağızıma bakıyordu, bakışları yoğundu.

Yutkundum ve başımı salladım.

"Bunu yapmamalıydım." Bir elini saçlarında gezdirdi, saçlarını çekiştirdiğini ve boğazından çıkan zevk sesini hatırladım.

Bekle, ne?

"Neden olmasın?"

Yüzünü buruşturdu. "Olmamam gerekiyor-" Aramızda eliyle işaret etti.

"Bu o değil."

İçinde delik olan bir balon gibi söndüm. Yavaş, acınası bir batış. Wyatt beni öptüğüne pişman olmuştu.

Dudağımın içini çiğnedim ve yere baktım. Yüzüm kızardı ve boynumdan aşağı bir kızarıklığın süzüldüğünü biliyordum. Wyatt hâlâ lisedeki seksi çocuktu ve ben de kenarda duran utangaç, görünmez kızdım. Kitapçıdaki inek. Tabii ki benimle bu şekilde bir ilişkiye girmek istemiyordu.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. Karnım gerildi ve kaşlarımı çattım ama bunu silmeye çalıştım. Wyatt'ın benimle öpüştüğüne pişman olmasından daha utanç verici tek şey bana acıması olurdu.

"Kitap kurdu mu?"

Yanımızdaki duvara yaslanırken ona göz kırptım. Beni merakla izliyordu, ama merakının ardında ne olduğunu anlayamadığım başka bir şey daha vardı.

Yatak odamda onu düşündüm. Kendisi de söylemişti, uzak kalamıyordu. O gün beni düşünmeden duramamış.

Çünkü Beck ile randevum vardı. Yani oyuncakıyla başkası oynadığı için kıskanıyordu.

Burnumdan sinirli bir nefes üfledim. "Benim büyük hayallerim yok, biliyorsun."

Kaşlarını çattı. "Ne?"

Omuz silktilim. "Seninle sahilde evleneceğimizi ve gün batımında el ele tutuşacağımızı düşünmüyorum." Gözlerimi devirdim ve tişörtümü başımın üzerine çektim. Altımda zaten mayom vardı.

Wyatt'ın bakışları göğsüme kaydı. Çenesi titredi. Arkasını döndü ve kollarını kavuşturdu.

İşte o zaman beni tekrar öpmek istediğini anladım. Çünkü sörf derslerine başladığımızda? Böyle tepki vermemişti.

Dalga tam arkamdayken sörf tahtama atlamak üzereyken hissettiğim o cesaretin bir zap'ı beni vurdu. Duvar resmi için sanatçıya ulaştığımda hissettiğim duyguyla aynı. Geçen gece ayak parmaklarımın ucuna kalkıp Wyatt'ı öptüğümde hissettiğim duygunun aynısı.

Wyatt da benim onu istediğim kadar beni istiyordu ama bir şey onu engelliyordu.

İşini kolaylaştırmayacaktım.

Şortumu çıkardım. "Pratik yapacak birine ihtiyacım vardı."

Hâlâ diğer tarafa bakarken ensesini ovuşturdu. "Bu yeni bir mayo mu?"

"Evet. Konuyu değiştirme." İki parçalı mayoyu kasabada turistlere yönelik bir mağazanın vitrininde görmüştüm.

floplar ve üzerinde Queen's Cove yazan plaj çantaları. Yeşil palmiye baskısı o kadar güzel, eğlenceli ve yazlıktı ki bir an önce satın almak istedim.

Ve göğüslerimi yukarı kaldırıyordu. Son birkaç haftadır sörf yapmaktan ve tahtamın üzerinde dengede durmaya çalışmaktan karın kasları oluşmuş olan karnımı gösteriyordu. Şirin görünmek istiyordum. Wyatt için değil. Kendim için.

Wyatt boğazını temizledi. "Pratik yapmana gerek yok. Dalış kıyafeti konusunda yardıma ihtiyacın var mı?" Omzunun üzerinden bir bakış attı, bana bir kez baktı, *lanet* olsun diye mırıldandı ve başını arkaya çevirdi.

İlginç. Ağzımda küçük bir gülümseme belirdi. "Hayır."

"O zaman acele et."

Onun sabırsız ve sinirli ses tonuna karşı bir kahkahayı bastırdım, hiç ona benzemiyordu. Bu mayo, satın almaya değer bir şey olduğunu kanıtlıyordu.

Zihnim uğuldadı ve dudaklarımı birbirine sürterek gözlerimi onun arkasına diktim. İçimde dolaşan bu his neydi? Kendimi... güçlü hissediyordum, sanki bu durumda güç bendeydi. Wyatt'ın önünde kedi gibi bir şey sallandırıdım, onunla oynadım.

Thérèse aklıma geldi. Bahse girerim erkeklere karşı her zaman gücü elinde tutuyordu.

"Eğer benimle pratik yapmayacaksan," dedim, takım elbiseyi giyerken sesimi rahat tutarak, "belki Beck yapar."

Bu alçakça bir darbeydi. Wyatt kıskanç olduğunu itiraf etmişti ve ben de bunu istismar ediyordum. Wyatt her zaman çok soğukkanlı ve umursamazdı ama geçen gece yatak odamda onun başka bir yönünü görmüştüm.

Onun bu halini daha çok istiyordum. Tutkulu, çaresiz, muhtaç. Sanki bir şeyi önemsiyormuş gibi. Beni. Beni istiyordu, benim ona verebileceğim kadarını.

Bundan daha fazlasını istedim.

Döndü, bana doğru bir adım attı ve bana ters ters baktı. "Yapma bunu, kitap kurdu."

"Ne yapacağım? Beck ile öpüşmek mi?"

Çenesi titredi. Ona masum bir gülümseme verdim ve birkaç kez göz kırptım. Boğazından öfkeli bir ses çıkardı ve fermuarı yukarı çekmeden önce beni çevirdi. "Nasıl oldu?" Kelimeleri bir ifade gibi tükürdü ve ben bir sırıtışı daha bastırdım.

Kasabadaki en sakın adamı huysuz bir pisliğe dönüştürmüştüm.

Omuzlarımı kıvırdım ve kollarımı hareket ettirdim. "Harika oldu. Kullandığım kiralık elbiseden çok daha iyi." Döndüğümde, sert bakışları biraz yumuşamıştı. "Teşekkür ederim Wyatt." Uzandım ve kolunu hızlıca sıktım.

Onunla alay etmeyi henüz bitirmemiştim. Elimi çıplak teninde gezdirdim. "Tenin her zaman çok sıcak. Bunu biliyor muydun?"

Bana cevap vermedi ama yutkunurken boğazı çalışıyordu ve yüzünde acı çekiyormuş gibi bir ifadeyle bana bakıyordu. Bana küçük bir omuz silkme hareketi yaptı.

Başımı salladım, elimi geri çekmeden önce kolunda gezdirdim. "Beni öptüğünde ilk fark ettiğim şey buydu. Ne kadar sıcak olduğun."

Onunla göz teması kurmak için mücadele ettim. Beynimin derinliklerinde, kendimin bir versiyonu cüretkârlığım karşısında ciyaklıyor ve yerde yuvarlanıyordu. Farklı bir versiyonum onu susturdu ve bana cesaret verici bir göz kırptı.

Wyatt'ın çenesi öyle gergindi ki, bana bakarken kaşları öyle çatıktı ki. Yumruklarını iki yanında sıktı.

"Ödevini yaptın mı?" Sesi alçak ve gergindi ve yatak odamda söylediği başka bir şeyi düşündüm.

Biliyorum, bebeğim. Biliyorum.

Titredim ve başımı salladım. "Bu gece."

Randevudan bahsediyordum. Pazartesi günüydü ve The Arbutus'ta tek başıma bir akşam yemeğine çıkacaktım.

Ve tabii ki ödevimin diğer kısmı da vardı. Yatağında tek başıma yaptıktan sonra yapmam gereken şey. Elbette daha önce birçok kez yaptığım şey.

Ama bu sefer farklı olacaktı. Bunu biliyordum.

Tekrar ürperdim ve bacaklarımın arasına bir ağırlık yerleşti. Gergindim ama aynı zamanda... heyecanlıydım? Daha sonra bana bunu soracak mıydı? Bu düşünce beni dehşete düşürmeliydi ama bunun yerine, omurgamdan aşağı yeni bir dizi ürperti gönderdi.

İçimi çektim ve çantamı alt rafa yerleştirip kapıdan içeri girmeden önce ona gülümsedim.

"Geliyor musun?" Omzumun üzerinden durduğu yere seslendim. "Yakalamamız gereken dalgalar var, Profesör."

Ona böyle seslendiğimde yüzündeki acı dolu ifadeye gülmediğim için uzun süre kendimle gurur duydum.

O ö ğ l e d e n sonra öğle yemeğinden sonra kitapçı sessizdi, ben de dizüstü bilgisayarımı çıkardım ve geçen yılki Pacific Rim'in eski görüntülerini izledim. Yarışma her zaman İşçi Bayramı hafta sonunda yapılırdı ve serin sonbahar aylarından önceki son turist akınıydı. Tüm hafta sonu boyunca sörfçüler ana caddeden sahile doğru yürür, dalış kıyafetlerini giyer ve sörf tahtalarını kollarının altına sıkıştırırlardı. Geçen yıl yarışmayı izlemedim, onun yerine mağazada çalışmayı tercih ettim.

Bu yıl beni bundan alıkoyamazsınız. Mecbur kalırsak dükkanı kapatırız. Babam Ekim'e kadar dönmeyecekti. Tereddüt göğsüme baskı yaptı. Onu özliyordum elbette. Diğer koltukta oturup kendi kitabını okumadığı son zamanlarda evdeki akşamlar daha da sessizleşmişti.

Ağzımı düz bir çizgi haline getirdim ve mağaza için aldığım iPad'den çıkan küçük beyaz kareye baktım. Her Cumartesi çiftçi pazarına geri dönüyor ve her seferinde daha fazla kitap satıyorduk. Birkaç turizm hesabı, Liya'nın pazarda bir müşteriyle konuşurken çekilmiş bir fotoğrafı da dahil olmak üzere bazı içeriklerimi yeniden paylaşmış ve bu da bize iş gelmesini sağlamıştı.

Don'un blogunda, serideki her ork erotik kitabı hakkında ayrıntılı bir inceleme yazmıştı. Victoria'daki bir web sitesi bunu komik bulup yeniden yayınlamıştı ve serideki tüm kitaplar tükenmişti. Yeni bir sevkியatın ertesi gün gelmesi bekleniyordu. Dişçime ork pornosu satmak utanç vericiydi ama insanları seks konusunda utandırma işinde değildim.

Aşk romanları satma işindeydim.

Mağazanın romantizm bölümü her sevkியatla birlikte büyüdü. Sosyal medya paylaşımlarımın çoğu romantizm etrafında dönüyordu, çünkü Liya ve ben bunları okuyorduk ve bunlar hakkında konuşmayı seviyorduk. Hakkında paylaşım yaptığım her kitap bir hafta içinde tükeniyordu.

Uzun zamandır ilk defa mali durumumuz iyi gidiyordu. Hala kendime maaş ödemiyordum ama duvar resmi için eşdeğer fonları biriktiriyordum.

"Hey, Hannah?"

"Mm?"

Liya başını öne eğdi. "Nasıl oluyor da mağazanın sosyal medyasında hiç fotoğrafını paylaşmıyorsun?"

Tereddüt ettim. "Um. Bilmiyorum. Pek fotojenik değilim."

Tezgâhın üzerine bir kutu koydu ve kutuyu dilimleyerek açtı. "Bence öylesin ve sen de kendi fotoğraflarını koymalısın. Sen buranın kalbisin."

Bu bilgiyle ne yapacağımı bilmiyordum. Buranın kalbi ben değildim, annemdi. Burası onun dükkanıydı.

"Naya ile ne zaman buluşacaksın?" Liya düşüncelerimi bölerek sordu.

"Gelecek hafta. Salı gecesi." Doğrudum. "Sen de benimle gelmelisin. Sen de bu mağazanın bir parçasısın."

Bana özür dileyen bir ifade takındı. "Gelecek hafta kız kardeşim şehre geliyor, ben de ona etrafı gezdireceğim. O gece bir komedi gösterisine gideceğiz. Bana Naya'nın ne bulduğunu göster."

"Tabii ki." İçimi bir heyecan kapladı ve küçük bir sevinç çılgılığı atarak ellerimi çırpıttım. "Liya. Çok güzel görünecek." Ona gülümsedim. "Yeni duvar resminin altında fotoğrafını çekmek için sabırsızlanıyorum."

Bana gülümseyerek karşılık verdi ve kutudan bir avuç kitap çıkardı. Kapaklara bakınca gözleri büyüdü ve güldü. "Daha fazla hokey oyuncusu romanı mı?"

Omuz silktim. "İnsanlar onları seviyor."

Liya kapaktaki gömleksiz adamı inceledi. "Cazibesini görebiliyorum." Homurdandım. "Sapık."

"Sen de bir sapıksın." Omzu kahkahalarla sarsıldı.

"İkimiz de sapığız," diye kabul ettim ve dükkânı işaret ettim. "İki sapık, sapık kitapların olduğu bir dükkânda çalışıyor. Hayallerim gerçek oldu."

Tekrar güldü ve kitapları rafa kaldırmak için Spor Romantizmi bölümüne yöneldi. Bakışlarım dükkânda gezinirken tekrar duvar resmini düşündüm.

Üç hafta içinde mağazanın dışında yeni ve güzel bir duvar resmimiz olacaktı ama içerisi hala *böyle* görünüyordu. Tozlu, soluk duvar kağıtları. Koli bandıyla bir arada tutulan raflar. Deponun kapısında yıpranmış halı. Ön taraftaki tabela soyulmuş, zar zor okunuyor.

Sosyal medya içeriği için fikir üretirken, Liya ve ben giderek daha yaratıcı olmaya başladık. Görsellerde mağazamızı göstermekten çekiniyordum, bu nedenle ya kitapların yakın çekimlerini ya kendimizi ya da vitrinin yanında bir görüntümüzü çektik. Çekimde mağazayı mümkün olduğunca az göstermeye çalıştım.

Göğsümde keskin, genişleyen bir his titreşti. Artık dükkândan utanmak istemiyordum.

Kitap yığınlarından bir dizi yumuşak gümbürtü geldi.

Liya kollarında bir avuç kitapla raflardan çıkmadan önce, "Şekil değiştiren romantizm hayattan vazgeçti," diye seslendi. Onları masanın üzerine bıraktı. "Wyatt bir sonraki kitabı düzeltebilir."

"Ne?" Kaşlarım havaya kalktı.

Başını salladı. "O ve Holden dün buradaydı. Mafya Romantizmini düzelttiler."

Mafya romanları rafına doğru yürüdüm ve tahtaların altına baktım. Parlak köşebentler artık rafı ayakta tutuyordu. "Huh."

"Biri senden hoşlanıyor," diye şarkı söyledi

Liya geçerken. Öpücük, dalış kıyafeti ve şimdi de raf.

Göğsümde lezzetli bir sıcaklık yayıldı ve sııttım. "Hayır, değil."

Başını eğdi. "Öyle mi? Seksi kardeşiyle birlikte yerel işletmeleri dolaşıp rafları mı tamir ediyor?"

Gözlerimi devirdim. Ne diyeceğimi bilemedim. Wyatt'ın rafı tamir etmesi tüm günümü güzelleştirmişti. Omuzlarımı silktim ve kalan kitapları toplamak için masaya döndüm.

Aptal duvar kâğıdı yine gözüme çarptı. Liya kutuyu düzleştirmek için altını kesti ve bıçak pencereden gelen ışığı yakaladı.

İşte yine aynı cesaretle mayoyu satın aldım. Wyatt'ı öptüğüm zamanki gibi. Göğsümü doldurdu ve kanıma karıştı. Göğsüm derin bir nefesle yükselip alçaldı.

"Şunu bir saniyeliğine ödünç alabilir miyim?" Elimi bıçağa uzattım ve Liya bıçağı bana verdi. Masanın arkasındaki duvar kağıdı paneline döndüm, uzandım ve uzun bir kesik attım.

Liya şaşkınlık içinde bakakaldı. "Oh, bunu gerçekten yaptı," diye fısıldadı, iri gözlerle başını sallayarak.

Devasa kesiğe baktım. İşte. Şimdi değiştirmemiz *gerekliyordu*. İçimden çılginca bir kıkırdama yükseldi.

Bıçağı Liya'ya geri verdim. "Teşekkürler."

"Sorun değil."

Biz hasara bakarken arka planda Spice Girls çalıyordu. Artık geri dönüş yoktu. Babam bundan nefret ederdi ama burada değildi ve benim de yürütmem gereken bir işim vardı.

"Yemekten sonra internetten duvar kağıdı örneklerine bakalım." Sesim hissettiğimden daha güçlü çıkmıştı.

Liya öğle yemeğini yedi ve ben de müşteriler arasında Wyatt'ın eski sörf görüntülerini inceledim, belki sosyal medyası için bir şeyler bulabilirim diye. Üzerinde benim dizüstü bilgisayar Ekran, Wyattoyulmuş ve kaymış üzerinde ve Suyu bir tanrı gibi kullanıyordu. Bunu çok kolaymış gibi gösterdi, yürümek ya da

Nefes alıyorum.

Geçen yılki görüntülerde Wyatt büyük bir dalgayı yakalamak için sert bir şekilde kürek çekiyordu.

Zıpladı ve döndü, sörfü oydu-

Sonra arka ayağını dışarı attı ve tahtadan düştü.

Videoda, kalabalık toplu bir hayal kırıklığı iniltisi çıkıyor.

Gözlerim kısıldı ve son on saniyeyi tekrar izledim. Wyatt sertçe kulaç atıyor, Wyatt hızlanıyor, Wyatt sörfün içine dalıyor ve sonra o garip tekneyi atıyor.

O vuruş doğal değildi. Onu hem şahsen hem de videoda pek çok kez sörf yaparken görmüştüm.

Mideme yerleşti, ağır ve huzursuzdu.

Farkında olsun ya da olmasın, Wyatt bilerek kaçmıştı.

OceanofPDF.com

Hannah

O akşam dükkândan eve doğru yürürken, Wyatt'ın o sabah sörf mağazasında çıkardığı boğuk sesi düşünüyordum ki kuaför salonunun önünde durdum.

Div ne demişti? *Saçını kestirmelisin. Omuz uzunluğunda ve dalgalı bir şey.*

Parmaklarım atkuyruğumla oynadı, omzumun üzerinden çekip inceledi. Uçları güneş ve tuzlu su yüzünden kızarmıştı. Kuaför salonuna, kuaförün birinin saçını kuruttuğu yere, sonra da camdaki yansımama baktım.

Saçlarım her zaman uzun ve düzdü. Sadece uçlarını kestirirdim. Çılgınca şeyler yaptığım bir gençlik dönemim hiç olmadı. Kaküllerimi hiç kendim kesmemiştim. Hiçbir zaman ucuz kutu boyalarla saçlarımı mahvetmemiş ve sonra da ne kadar kötü görüldüğü için bütün gece yatağымda ağlamamışım. Onunla hiç ilginç bir şey yapmadım.

Yeni bir şey denemenin zamanı gelmişti.

Bir saat sonra, omuz uzunluğunda ve dalgalı bir saçla salondan çıktım. Penceredeki yansımamda tekrar durakladım, sırtım dik, başım dik ve yüzümde küçük bir gülümseme vardı. Dudağımı ısırdım ve derin bir nefes aldım.

İyi görünüyordum. Gerçekten iyi. Hatta ateşli.

Midem bulandı. İşe yarıyordu. Dükkân daha iyi gidiyordu, randevulara gidiyordum, öpüşüyordum, sörf yapıyordum ve üzerinde dev çiçekler olan duvar kâğıtları sipariş ediyordum ve şimdi de saçlarımı kestirmiştim. Her geçen gün kendimi daha çok Thérèse gibi hissediyordum.

Wyatt'ın evine uğrayıp ona saç kesimimi gösterme isteği duydum.
Bu düşünceyi kafamdan attım. Yarın sabah sörf dersimizde ona gösterecektim.

Kendimle randevuma hazırlanmak için eve yürümeden önce pencereden kendime son bir kez baktım.

The Arbutus'a adımımı attığımda Avery kocaman bir gülümsemeyle "MERHABA," dedi. "Saçlarına bak! Çok şık görünüyorsun."

Gözlerim büyüdü ve kısa uçlarını çekiştirdim. Saçıma dokunmaya devam ettim, hâlâ uzun olmasını bekliyordum. Ona gülümsemekten kendimi alamadım.

Meraklı bir ifadeyle arkama baktı. "Baban burada mı? Hâlâ Salt Spring'de olduğunu sanıyordum."

"Öyle." Arbutus'ta sadece onunla yemek yedim. "Bu gece sadece ben varım."

Çiftler, aileler ve arkadaşlarla dolu, gülen, konuşan ve masanın diğer tarafına uzanıp tatlıyı paylaşan masalarla dolu kalabalık restorana bakarken yüzüm ısındı. Yutkundum.

Wyatt hassas bir noktaya basmıştı. Daha önce hiç tek başıma bir restoranda yemek yememiştim. Beni rahatlık alanımın bir santim ötesine nasıl iteceğini biliyordu. Kıyafetime baktım; geçen yıl doğum günümde aldığım ve giymediğim bir yazlık elbiseydi. Mavi çizgili ve V yakalı beyaz ketendi. Beyaz kumaşın bronz tenimi ortaya çıkardığını evimin banyosunda durup kendime bakarken fark etmişim. Göz kalemi sürerken el yordamıyla ilerlemiş, rimel sürmüş ve ağzıma güzel pembe bir dudak kremi sürmüştüm. Avery'nin geçen yıl bana hediye ettiği küçük mavi taşlı kolye boynumda asılıydı.

Bu gece kendimi güzel hissettim.

Avery beni ön pencerenin yanındaki bir masaya götürdü ve ben de kitabımı yanımdaki masaya koyarak oturdum.

"Sahibi her zaman hostes olarak mı çalışır?" Önüme bir menü koyarken ona sırıttım.

"Sadece çok özel müşteriler için." Göz kırptı. "Şarap mı?" Başımı salladım. "Evet, lütfen. Şaşırt beni."

Tekrar gülümsedi ve gözden kayboldu. Bakışlarım tekrar restoranın etrafını taradı. Başka bir masadaki bir adamla göz teması kurdum ve kendi kendime

Bilincim içimde yükseldi. İnsanlar yalnız olduğumu fark edeceklerdi. Başka biriyle randevuda olduğumu, onları beklediğimi mi düşüneceklerdi? Ekildiğimi mi düşüneceklerdi? Yalnız olduğumu mu düşüneceklerdi?

Parmaklarımla oynadım, kendimi durmaya zorlamadan önce çıplak tırnaklarımı büktüm ve bastırdım ve onları kucağıma yatırdım.

Wyatt ne derdi? Omuz silkip *"Ne düşündükleri kimin umurunda, kitap kurdu?"* derdi. Annem de aynı şeyi söylerdi. Thérèse, *erkek bakışının gücü onarıcıdır* gibi bir şey söylerdi. Kendi kendime homurdandım ve etrafa bir kez daha baktım.

Kimse bana bakmadı. Herkes kendi yemeğini yiyor ve sohbet ediyordu. Endişelenen tek kişi bendim.

Endişem bir parça azaldı ve kitabımı açtım.

Dakikalar sonra Avery döndü, önüme bir şarap kadehi koydu ve doldurdu. "Sebze kasesi mi?"

Durakladım. Sebzeli kase buradaki standart siparişimdi. Her zaman. Ama bu gece rutin değildi.

Ödevimin geri kalanını, Wyatt'ın karanlıkta tenime sürtünerek söylediği sözleri düşündüm ve ürperdim. Bu gece benimle ilgiliydi. Bu gece şımartılmakla ilgiliydi.

"Bu gece bir kase makarna istiyorum. Büyük bir tane." Bir kez başımı salladım. Evet. İstedğim şey buydu. "Peynirli olsun lütfen."

Avery kaşlarını kaldırdı ve bir kâğıt parçasının üzerindeki emri çizdi. "Ve alacağınız şey de bu." Bana baktı, yüzünde yine o meraklı ifade vardı. "Saçını neden kestirdin?"

Omuz silktilim ve tekrar dokundum. Uçları çok daha sağlıklı ve daha az karışıktı ve stilistin kullandığı ürünler her neyse inanılmaz kokuyordu. Hafif, taze ve güzel. "Değişiklik zamanı gelmişti."

"Bayıldım. Çok tatlı görünüyorsun. Tam senlik."

Tekrar omuz silktilim ve masaya gülümsedim. Göğsümde bir baloncuk makinesi köpüklü, mutlu duygular püskürtüyordu.

"Sende farklı bir şeyler var." Avery başını eğdi ve gözlerini bana dikti.

Dudağımı ısırdım, içimde yükselen utanç duygusuyla kendimi dik oturmaya zorladım. "Ne demek istiyorsun?"

"Sen sadece..." Omuz silkmeden önce mırıldandı. "Daha mutlu görünüyorsun. Bu hoşuma gitti. Sörf seninle aynı fikirde olmalı."

Sörf kelimesine garip bir vurgu yaptı. *Sörf* kelimesi gibi başka bir anlama geliyordu.

Fark etmemiş gibi davrandım.

"*Sörf* yapmayı gerçekten seviyor olmalısın."

Sırıtarak gözlerimi devirdim ve o da yüksek sesle güldü.

"Dur," dedim ama sırtışıımı gizleyemedim.

"Emmett haftada birkaç kez koşuya çıktığında ikinizi suda gördüğünü söyledi."

Her hafta onunla bir öncekinden daha fazla zaman geçiriyordum. Neredeyse her gün sörf yapardık ve sık sık Liya ve bana merhaba demek için dükkana uğrardı. Cumartesi günleri çiftçi pazarından bize öğle yemeği getirirdi. Sörf yaptıktan sonra her zaman kamyondan kahvaltılık sandviç alırdık.

Onunla herkesten çok daha fazla zaman geçirdim. Çoğu arkadaştan daha fazla.

Neredeyse erkek arkadaşım gibiydi.

I neredeyse Boğulmuş. Wyatt değildi.
benim *Erkek arkadaş*. O da düşündüm gülünçtü. Bir erkek arkadaş *bulabilmem* için seksi bir kız olmama *yardım* ediyordu. "Ona sosyal medya konusunda yardım ediyorum," dedim omuz silkerek. "Onun için Pacific Rim."

"Doğru." Başını salladı, gözleri hâlâ kısıktı. "Ve sana sörf yapmayı ve seksi bir kız olmayı öğretiyor."

Ona sıkı bir gülümseme ve hızlı bir baş sallama verdim. "Mhm. Aynen öyle."

"Ne olursa olsun, ki bu çok fazla bir şey değil, bence senden hoşlanıyor."

Kıpırdamadım. Göğsümdeki baloncuk makinesi hızlandı. "Neden böyle söylüyorsun?"

"Div'in evinde sana söylediğimle aynı sebepten. İnsanlarla takılmıyor, sadece sörf yapıyor. Biraz yalnız biri ama çok seksi olduğu için insanlar bunu fark etmiyor."

İçimden bir kahkaha patladı. "Gerçekten çok seksi."

"Ayrıca," diye bana doğru eğildi, "eğer senden hoşlanmıyorsa, boynundaki o morluk nasıl oldu?"

Nefesim kesildi ve elimi boynumdaki noktaya götürdüm. Liya bugün tek kelime etmemişti, kuaför de etmemişti.

Aman Tanrım. Bütün gün boynumda bir *morlukla* şehirde dolaşıyordum.

Aman Tanrım. Elizabeth bugün bir kitap almak için dükkâna uğramış

ve bakışları boynuma takılmıştı. Küçük bir kıpırdanma dansı yapmıştı. I

tuvaleti kullanması gerektiğini düşündü.

Alnıma bir tokat attım ve yüzüm alev alev yandı ama ben bir bahane bulamadan -herhangi bir bahane- Avery kocaman bir gülümsemeyle doğruldu.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Siparişinizi vereyim. Birazdan görüşürüz."

O mutfakta kayboldu ve ben kitabımı açtım, sayfalara baktım ama hiçbir şey göremedim. Yüzüm parlak kırmızı bir dur işaretiydi.

Ve sonra gülmeye başladım. Büyük bir yudum alırken şarap kadehime doğru güldüm. Saçlarını kesen ve boynunda morluklarla dolaşan bu kadın kimdi?

Kitabıma odaklandım, şarabımı yudumladım ve yemeğim gelene kadar sayfaları çevirdim. Avery iki porsiyon gibi görünen bir kâse getirmişti. Domatesin lezzeti dilimde patladı ve tuzlu peynir beni zevkle mırıldattı. Mmmm, yağ, tuz ve lezzet. Daha fazla yiyemeyecek hale gelene kadar devasa makarna kâsesinde çalıştım. Önümde bir kadeh şarap daha belirdi ve kitabımdan başımı kaldırdığımda restoranın yarısı boştu ve dışarısı karanlıktı.

Telefonum çaldı ve ekranda Wyatt'ın adını okudum.

Bunu bugün çektim. Görmem gerektiğini düşündüm.

Ön pencereden kitapçıya bakarken, pencerenin yanında bir kitabı rafa kaldırırken ve Liya ile bir şeye gülerken çekilmiş bir fotoğrafımdı. Kitabı doğru yerine yerleştirmek için uzandığımda yüzümde yumuşak bir gülümseme vardı.

Mutlu görünüyordum.

Avery kâsemi işaret etti ve ben de telefonu elimden bıraktım. "İşin bitti mi? Toparlayabilir miyim?"

Başımı salladım ve iç çektim. "Çok doydum. Bu harikaydı." "Tatlı?"

"Tabii ki."

Güldü ve bir kare tiramisu ile dönmeden önce tabağı fırçaladı. Heyecanla içine daldım.

Kendi kendime sırtarak bunun eğlenceli olduğunu fark ettim. İnsanların bana bakıp bakmadığını umursamayı bıraktığım an, eğlenmeye başladım.

Bana baksalar ne olur ki? Hannah Nielsen'ı şirin bir saç kesimiyle, göğüsleri varmış gibi gösteren güzel bir elbise giyerken, hoş bir tatlı yerken ve kitap okurken görürlerdi. Belki *de Hannah Nielsen'in iyi bir hayat yaşadığını* düşüneceklerdi.

Thérèse, "*Sana baktıkları için şanslı sayılırlar,*" gibi bir şey söyledirdi. Tiramisudan bir ısırık daha aldım ve gözlerim yuvalarından fırladı.

Kafa.

Tüylerim diken diken oldu ve gözlerimi açtım. Wyatt kollarını göğsünde kavuşturmuş, masanın üzerinde yükseliyordu. Gözleri karanlıktı, bakışları üzerimdeydi ve onu gücendirmişim gibi kaşlarını çatı.

Bana yatak odamda verdiği ifadenin aynısıydı.

"Saçını kestirmişsin." Eğildi, avuçlarını masaya dayadı, hâlâ o yoğun bakışıyla beni izliyordu.

Tek yapabildiğim başımı sallamaktı. Çatalım havada asılı kaldı. Nabzım kulaklarımda atıyordu. Ağzım açık kalmış olabilir. Neydi-

Ağzını benimkine doğru indirdi ve çatal masaya çarptı.

Tek fark ettiğim dudaklarının sıcaklığı ve kafamın içindeki sessizlikti. Müzik, kahkaha, kadeh şingirtisi ya da eski miras zeminlerde ayak sesleri yoktu. Wyatt'ın ağzı sıcak, sert ve talepkârdı, benimkini açmaya çalışıyor ve ikna ediyordu, dili ağzımın dikişine doğru kayıyordu.

Dilimi emdi ve ben inlemiş olabilirim. Bir restoranda.

Wyatt'ı öpmek.

İnlediğime eminim. Özellikle de eli saçlarıma geldiğinde ve beni daha fazla açmak için başımı geriye yatırdığında. Sıcak ve durgun bir şeyin dalgalanması vücudumdan aşağıya, merkezime doğru ilerledi ve zonkladım. Diğer eli çenemi okşadı, nazik ve hafifti, ağzı gibi değildi.

Okyanus gibi kokuyordu. Taze ve temizdi, altında erkeksi bir şey vardı.

Alt dudağımı ısırды ama diliyle acıyı dindirerek küçük soluğumu kesti. Beni tattı, ağzımı keşfetti, içindeki bir şeyi yatıştırmak için beni kullandı.

Ayrılmadan ve alnını benimkine dayamadan önce beni ne kadar öptüğünden emin değilim. İkimiz de zor nefes alıyorduk, bakışlarımız birbirimize kilitlenmişti. Bacaklarımın arası ağrıyordu ve kalçalarımı birbirine bastırdım.

"Beck'le pratik yapma." Sesi alçaktı, fısıltının biraz üzerindeydi.

Bakışları benimkilere kilitlendi. "Pratik mi yapmak istiyorsun? Benimle pratik yapacaksın." Başımı salladım.

"Peki ya Hannah?"

"Mmm?" Zar zor konuşabiliyordum.

"Ödevinin geri kalanını unutma." Nefesi ağzımı gıdıkladı.

Çekirdeğim hiçbir şeyin etrafında kenetlenmedi ve başımı salladım. Dudaklarıma bir öpücük daha kondurduktan sonra doğruldu ve ben şaşkınlıkla izlerken restoranın ön kapısından çıkıp gitti.

Gözümün ucuyla başka bir masadaki birinin kendini yelpazelediğini gördüm.

Tekrar yere düştüm ve restoranın etrafına bakındım. Müzik dışında her yer sessizdi. Herkes ağzı açık bir şekilde ya bana ya da kapıya bakıyordu.

Avery barda parlak gözleri ve *iflas* ettiğini söyleyen bakışlarıyla duruyordu.

Ben de öyle düşünmüştüm, diye mırıldandı.

Yirmi dakika sonra ön kapıdan uçarak girdim, çantamı yere attım ve doğruca yatak odama yöneldim. Kapıyı kapattım, elbisemi çıkardım ve yorganın altına girdim.

Ödevimi yaparken Wyatt'ı düşündüm.

Büyüleyici ağzını düşündüm, köşeleri nasıl kalkıktı, o rahat sırtışıyla beni nasıl izliyordu. Benimle dalga geçerken yüzünde beliren o şakacı, çapkın ifadeyi. Bu gece takındığı aç, öfkeli bakış.

Parmaklarım bacaklarımın arasındaki nemli noktayı bulduğunda ağzımdan çıkan iç çekişten utanmalıyım. Ama utanmadım. İslanmışım. Tabii ki ıslanmışım. Wyatt'ın ağzı benimkini aldığı andan beri ıslanmışım. Eve dönerken yol boyunca ağrımış, seğirmiş ve yaralanmışım. Ona kadar hiç bu kadar sinirli ya da muhtaç olmamışım.

Parmaklarım klitorisimin üzerinde hızla hareket etti ve kafamda Wyatt'ın beni restoranda öpüşünü canlandırımdım. Wyatt'ı yatak odamda, bana karşı inleyerek ve saçlarımı çekiştirerek tekrar oynattım. Ona süründüğümde ne kadar sertleştiğini. Uzuvarımdan elektrik fıskırdı ve parmaklarım ıslaklığımın üzerinde hızla hareket etti.

Sırılsıklam. Sırılsıklam olmuşum. Benimle gurur duyması için Wyatt'a söylemek gibi tuhaf bir istek duydum ve bunun saçmalığına neredeyse gülecektim, ama sonra onu öptüğümü, onun tarafından öpüldüğümü hatırladım ve iniltili bir inilti çıkardım.

Wyatt'ın yatakta benimle yatmasının nasıl bir şey olacağını düşündüm. Bunu yaparken beni izlemesinin. Parmaklarının klitorisimde çalışması. İçime girmesi, göbeğimin onun sert uzunluğunun etrafında gerilmesi için. Talepkâr, muhtaç ağzının vücudumun başka bir parçasını alması, beni kıvrınmaya ve ağzında öğütmeye zorlaması.

Sırtım dikleşti ve boşalırken haykırdım, tüm bu süre boyunca Wyatt'ı düşündüm. Gözlerim kapalı olmasına rağmen görüş alanımda ışıklar patladı.

Çekirdeğim boşluğun etrafında titreşiyordu ama bu yeterli değildi. Bu şimdiye kadar yaşadığım en güçlü orgazmdı ve yine de yeterli değildi. Uzun bir nefes verdim ve yastıklara gömüldüm. Gerçekten de farklı bir kadın.

OceanofPDF.com

Wyatt

Ertesi sabah Hannah sörf dükkanının arkasına geldiğinde on dakikadır yerde bir delik arıyordum.

"Günaydın." Gülümsemesi rahat ve neşeliydi, yeni kestirdiği saçları yüzünde dalgalanıyordu.

Uzanıp ona dokunmak için kaşındım. Dün gece ellerimde tuttuğum ipeksi saçlarının anısı bütün gece aklımdan çıkmadı.

Gülümsemesi düştü ve başını salladı. "Hayır. Hayatta olmaz."

Boğazımdan boğuk, anlaşılmaz bir ses çıkardım, *ha?* Ve kaşlarım havaya kalktı.

Parmağıyla göğsümü işaret etti ve gözlerini kıstı. Parmak beni dürttü ve ben de merak, şaşkınlık ve eğlence karışımı bir duyguyla parmakla onun yüzü arasında gidip geldim.

"Beni tutup, öpüp, sonra da bana garip davranmayacaksın. Garip davranmıyorum. Yani oldu." Kollarını kavuşturdu. "Beni öptün. İki kere. Ama garip davranamazsın."

Onun kibirli doğası beni sırttırdı. Birkaç ay önceki Hannah bana tuhaf davranmayı bırakmamı söylemezdi. "Özür dilerim."

Beni izledi. "Bunun komik olduğunu düşünüyorsun." "Bence her şey komik, kitap kurdu." Bir süre birbirimizi izledik.

Dün gece sörf yaptıktan sonra barda bir şeyler içmeye gitmiştim. Evde oturup Hannah'nın kendine dokunmasını düşünemezdim. Zaten bütün gün bunu düşünmüştüm. Onun o küçük iç çekişlerini düşünüyordum, tıpkı

ağzımız yatak odasında buluştuğunda yaptığı gibi. Yatakta eğildiğini, boşaldığında çılgık atmamak için dudaklarını sıkıca bastırdığını düşünüyorum.

Lanet olsun. Bütün gün beni deli etti.

Ben de dikkatimi dağıtmak için bara gittim ama işe yaramadı. Eve döndüğümde onu The Arbutus'un penceresinde oturmuş, kitabını okuyup şarabını yudumlarken kendi kendine usulca gülümserken gördüğümde o kadar muhteşemdi ki. Saçları daha kısaydı. Ayağı hafifçe yere vuruyordu. Daha önce hiç görmediğim beyaz ve mavi bir elbise giymişti. Randevu için mi almıştı? Ve bu beni neden bu kadar mutlu etmişti?

Kaldırımda dururken, onun *pratik yapmaktan* bahsettiğini hatırlamıştım. Sahiplenici bir öfke içimi parçalamıştı. Onun üzerinde birilerinin elinin olması fikrinden nefret ediyordum.

Ben hariç herkes.

O randevuda onunla birlikte olmak istedim ama buna ihtiyacı vardı. Kendini sevmeye ihtiyacı vardı-

Sertçe yutkundum ve sörf dükkanının dışında ona baktım. "Randevunda iyi vakit geçirdin mi?"

Başını sallamadan önce yüzünde yavaş, utangaç bir gülümseme belirdi. "Umarım randevun sana ne kadar muhteşem görüldüğünü söylemiştir."

Yanaklarına pembelik yayıldı ve daha sert sıırttı. "Randevum çok güzeldi. Şansım bile yaver gitti."

Sikim onun sözlerine tepki verdi. Başım geriye düştü ve gözlerimi kapatıp alnımı ovuşturdum. Zihnim karanlıkta onun görüntüleriyle dolup taşı. "Siktir, kitap kurdu."

Güldü. Gerçekten *güldü*. Acı içindeydim, ereksiyonla savaşıyordum ve onu yatakta tek başına düşünmemeye çalışıyordum ve o gülüyordu.

Dün gece eve döndükten sonra doğruca duşa girdim ve onun yumuşak dudaklarını, küçük iç çekişlerini ve ben boşalana kadar kendimi okşarken içimde eriyip gidişini düşündüm.

"Nerede benim utangaç kitap kurdu?" Gözleri kahkahalarla parıldarken başımı sallayarak sordum.

Benim. Dudaklarımdan izinsiz döküldü. Tepkisini ölçtüm ama o sadece gülümsedi. Yanaklarının elmaları patladı. Kahretsin, çok güzeldi.

Omuz silkti. "Sanırım beni utandırdın." "Saçların güzel görünüyor."

Dokunmak için uzandı. "Ben de beğendim. Böylece tahtamdan düştüğümde yüzüme dolanmayacak."

"Bugünlerde giderek daha az düşüyorsun."

Dudağını ısırdı ve bana kaçamak bir bakış attı. "Wyatt?"

"Mmm?"

"Seninle sörf yapmayı seviyorum."

Bu küçük iltifat kendimi bir milyon dolar gibi hissetmemi sağlamadıysa ne olayım. "Ben de seninle sörf yapmayı seviyorum, kitap kurdu."

Gözlerini devirdi. "Orada pek sörf yapmıyorsun, sadece yüzüyorsun ve benim üzücü bir girişimde bulunmamı izliyorsun."

"Ne demek istediğimi biliyorsun."

Yanakları yeniden pembeleşmişti ve ağzımın altında sıcaklıklarını hissetmek istiyordum.

"Her neyse. Um." Yer değiştirdi, elleriyle oynuyordu. "Eğer bir erkek arkadaş bulursam," Bu kelimeyi tadı kötüymüş gibi komik bir şekilde söyledi. "Yine de seninle sörf yapmaya devam etmek istiyorum." Bakışlarını benimkilere doğru kaldırdı. "Eğer zamanın varsa yani. Hâlâ burada, Queen's Cove'daysan. Ve eğer eğitimin falan yoksa."

Hannah'nın birini bulacağı düşüncesi - Arbutus'ta karşısında oturacak, saçlarına dokunup onu öpecek ve onu böyle gülümsetecek birini - beni hasta etti. Benden bir şey alınmış gibi hissediyordum.

Bu delilikti çünkü Hannah benim değildi. Ona yardım ediyordum.

Suçluluk duygusu midemi düğümledi. Ona yardım etmem gerekirken, onu elimde tutmaya çalışıyordum. O bana güveniyordu ve ben onun pantolonunun içine girmeye çalışıyordum, ona başka erkeklerle pratik yapmamasını söylüyordum. Hay sikeyim.

Tam bir pisliktim.

Çenem başımı sallayarak onu onayladı. Kaşlarını çatıldı. "Elbette, kitap kurdu. İstedğin kadar birlikte sörf yapabiliriz." Dükkânın arka kapısını işaret ettim. "Gidelim mi?"

İçeri girdik ve dalgıç kıyafetlerimizi aldık. Hannah aşağı uzandı ve tişörtünü başının üzerine çekerken onu izledim.

Hay sikeyim. Yine o mayoyu giyyordu. Göğüslerini inanılmaz bir şekilde yukarı kaldıran mayo. O kıyafetin içinde ne kadar sikilebilir görüldüğünü bilseydi, benim yanımda giymezdi.

Ya da belki de yapardı. Dün sabah dükkânın arkasında benimle oynamış, beni kızdırmaya çalışmıştı.

Bu düşünceyi kafamdan silip attım ve yüzümü diğer tarafa döndüm.

Sörf. Bugün yapacağımız tek şey buydu. Onunla ve okyanusla birlikte olacaktım.

"Fermuarımı çeker misin?"

Döndüğümde sırtı bana dönük durduğunu gördüm, mayosunun fermuarı açıldı ve pürüzsüz teni çok yakınımdaydı. Yutkundum ve boğazım düğümlendi. Fermuarı nazıkçe, yavaşça, gerekenden daha yavaş çektim. Kesinlikle bir turiste ders verirken yapacağımdan daha yavaş. Fermuarın tepesinde parmaklarım saçlarının uçlarına değdi ve dönüp bana küçük bir gülümseme vermeden önce titredi.

"Hey, profesör?"

Kahretsin, bu lakap. Dün gece elimi kendime sardığımda bana böyle seslendiğini düşünmüştüm. Bunu her zaman yumuşak, şakacı, alaycı bir şekilde söylemesi beni neredeyse anında boşaltıyordu.

"Mhm?" Gözlerimi kapattım ve burnumun kenarını ovuşturdum. *Derin bir nefes aldım.*

"Ödevlerimi yapıp yapmadığımı sormadın."

Sikime kan hücum etti ve burnumdan nefes verdim.

Ona yardım ediyorum. Onu becermek değil. Yardım etmek. Ondan faydalanmak doğru değil. O daha az tecrübeliydi. Yardım etmek. Onunla konuşurken sörf dükkanında sertleşmiyordum. Onun ağzını sikimin üzerinde düşünerek otuzbir çekmemek.

Şu anda doğru düzgün düşünemiyordum. "Eminim öyledir." Gözlerimi açtığımda kendini beğenmiş bir sırıtışla beni izlediğini gördüm.

Fuuuuuuck.

Sikim ağrıyordu. O kendini beğenmiş sırıtış bana bilmem gereken her şeyi anlatıyordu.

"Ödevimi yaparken seni düşündüm." Kapıya doğru yürümeden önce bana utangaç ama memnun bir gülümseme verdi.

Dalış giysisinin içindeki kışını izledim ve yaptığı şey için onu tokatlamayı arzuladım, beni kızdırdı ve beni bu şekilde kontrolün sınırına itti.

Onu istememi sağlıyordu ve ne yaptığını biliyordu.

Hannah kapının eşiğinde duraksadı ve hâlâ o kendini beğenmiş gülümsemesiyle kaşlarını kaldırdı. "Geliyor musun?"

O sabah suda fazla konuşmadık. Soğuk su ereksiyonumun azalmasına yardımcı oldu ve ben Hannah'ya odaklandım, tahtasının üzerinde zıplayıp dalgaları yakalıyordu. Bazen geri bildirimde bulunuyordum ama çoğunlukla kendi başına çözmesine izin veriyordum. Sezgileri keskinleşiyordu, dalgaların mükemmel zamanlamasını öğreniyordu, hangi dalgaları yakalayıp hangilerini yakalamayacağını öğreniyordu.

Çok dağınık oldukları için bıraktılar ve okyanus onu tahtasından fırlattığında?

Güldü. Gittikçe daha çok güldü. Başarısız olmasının önemli olmadığını öğreniyordu. O dalgayı tutturamaması önemli değildi, çünkü bir tane daha olacaktı. Her zaman bir başkası vardı. Her dalga sadece o an vardı ve sonra sonsuza dek yok oluyordu.

Göğsümde bir şey çarptı ama onu görmezden geldim.

Hannah ve benim böyle olduğumuzu biliyordum. Onunla vakit geçirmek dünyanın en kolay şeyiydi ama Eylül'de yarışma iyi giderse ayrılabilirdim. Bu his keskinleşti ve beni kıştırdı. Hannah ve ben, evrendeki diğer her şey gibi anın içinde var oluyorduk. Halalarımı düşündüm, onlar için ne kadar geçici olduğunu, çok geçici olduğunu ve karısı öldüğünde halamın ne kadar üzüldüğünü. Kalbi hala ne kadar kırık. Kadın bana evi sattığından beri kasabaya adımını bile atmamıştı.

Hannah ile sörf yapmama, sabahları onunla doğada vakit geçirmeme düşüncesi? Bu bana önemli bir şeyi kaybettiğimi hissettirdi.

Yutkundum ve düşünceleri de beraberinde götüren bir dalganın beni geçip gitmesine izin verdim. Onları istemedim. Bunu düşünmek istemiyordum.

Hazır. Odaklanmış. Bu sabah Hannah ile birlikteydim, bu yüzden düşüncelerimi şu ana geri çevirdim.

Tüm bunlar sona erdiğinde, anılarımı tazeleyebilir ve bu duygularla başa çıkabilirdim.

Ama şimdilik anın tadını çıkaracaktım.

Bir saat sonra yoruldu, biz de koyumuza doğru kürek çektik ve sabah güneşini içimize çekerek suyun üzerinde yan yana yüzdük.

Başını kaldırdı. "O adam seninle iletişime geçti

mi?" Tek gözümü açtım. "Hangi adam?"

"Billabong'daki adam. Emilio bilmem ne."

Doğru. Başımı salladım. "Evet." Geçen sabah onu tekrar aradım ve bana bir sponsorluğun nasıl görüneceğini anlattı. Şirket, profesyonel seviyede kaldığım ve burnumu temiz tuttuğum sürece ekipmanlarını giymem ve bir stüdyoda birkaç fotoğraf çekmem için bana ödeme yapacaktı.

Devam et gibi bir işaret yaptı. "Eee?"

Ona sıırttım ve omuz silktilim. "Pacific Rim'de ne yapacağıma bağlı."

"Peki ya başarılı olursan...?"

Gökyüzüne baktım. "Görünüşe göre bir sponsorum var." Yüzüme bir su sıçradı ve bir kahkaha patlattım. "Bu ne içindi?"

Bana öyle parlak bir şekilde baktı ki kalbim yerinden çıkacak sandım. "Wyatt. Başardın."

"Henüz değil." Bakışlarımı ona dikmek çok kolaydı. Sanki oraya aitmiş gibi.

Sanki ona bakmak ruhum için sağlıklıydı.

"Yapacaksın. Bu büyük bir olay. Bunu kutlamalıyız." "Aklında ne var?"

Başını eğdi ve dudağını çiğnedi. "Beni kampa götüreceksin mi?"

"Kampa." Homurdandım. "Böceklerle, pislikle ve ormana işemekle mi?"

Güldüğünde göğsü titredi ve benim göğsüm sıcaklıkla doldu. "Evet, o kampçılık. Ama aynı zamanda ağaçlarla, gökyüzüyle, yıldızlarla ve kamp ateşiyle. Eskiden ailemle giderdim. Annem buna bayılırdı. Kamp ateşi yakmaya iznimiz var, değil mi? Sahilde sürekli kamp ateşi yakan insanlar görüyorum."

Yaz aylarında ilimizde sık sık kamp ateşi yakma yasağı olurdu, çünkü sıcak ve kurak bir yaz orman yangınlarına yol açardı, kardeşim Finn de şu anda bu durumdaydı. Her yaz, Ekim ayında geri dönmeden önce British Columbia çevresindeki orman yangınlarıyla mücadele etmek için ayrılırdı.

"Sis bölgesindeyiz, bu yüzden ateş yakabiliriz. Kamp malzemeleriniz var mı?"

Yine o kocaman gülümseme vardı. Yüzünde kalması için her şeyi yapardım.

Başıyla onayladı. "Garajda bir çadırımız ve eşyalarımız var."

Ertesi gece gitmeye karar verdik. Bölgede çok sayıda eyalet parkı, eyaletin sahip olduğu ve bakımını yaptığı kamp alanları vardı, ancak aylar öncesinden dolmuşlardı. Ayrıca çok kalabalıklardı. Hannah doğa, sessizlik ve yıldızlar istiyordu. Ormanın ilerisinde, rahatsız edilmeden kamp yapabileceğimiz bir yer biliyordum.

Bir gece boyunca ona sahip olma düşüncesi kasıklarımın kan hücum etmesine neden oldu. Bu düşüncüyü aklımdan uzaklaştırdım. Ayrı çadırlarımız olacaktı. Böyle olmazdı.

Hannah yanımdaki tahtada uzun bir iç geçirdi. "Bugün çok rahatım."

Yatakta başka bir görüntüsü gözümün önüne geldi ve acı dolu bir iniltiyi bastırdım. Kıkırdadı.

Bir daha düşündüm de, Hannah'yla baş başa bir gece geçirmek, onunla baş başa kalmak, benimle alay etmek ve bana o kendini beğenmiş bakışları atmak?

Çok acı çekecektim.

OceanofPDF.com

Hannah

"SANA BİR ŞEY GETİRDİM."

Wyatt kamyonetinin sürücü koltuğundan bana belli belirsiz bir sırıtış fırlattı. "Oh, öyle mi?"

Otoyoldaydık, kamyoneti kamp malzemeleri ve yiyecek, içecek ve buz dolu bir soğutucuyla doluydu. Radyoda müzik çalıyor ve yanımızdan geçerken ağaçlar bulanıklaşıyordu.

Minik figürü ceketimin cebinden çıkardım ve dikiz aynasına astım. Wyatt kısa bakışlarla onu inceledi, yol ve sallanan figür arasında gidip geldi.

Homurdandı. "Bunun ben olmam mı gerekiyor?" Kocaman sırttım. "Evet."

Etsy'de Tula'nın klibini çeken biriyle iletişime geçtim ve deniz adamı kostümü, gümüş vücut boyası ve her şeyiyle onun 3D baskılı bir heykelciğini yaptırdım. Figür yaklaşık beş santim boyundaydı. Bunu Wyatt'a söylemedim ama kendim için de bir tane yaptırdım. Evdeki şifonyerimin üzerinde duruyordu.

İki tane satın almak ekonomik açıdan mantıklıydı. Tasarımcının tasarımı yalnızca bir kez oluşturması gerekiyordu. Ve bu şekilde, eğer kaybederse, bir yedeği olacaktı.

Wyatt bana alaycı bir bakış attı. "Aynı anda hem seviyorum hem de nefret ediyorum."

Bu beni güldürdü. Döndüm ve o arabayı sürerken camdan dışarıyı izledim, kendi kendime gülümsedim ve müziği dinledim. Midem öne doğru yuvarlandı. Tanrım, çok yakışıklıydı. Gözlerinin etrafındaki kırışıklıklar bile ateşliydi.

Uzanıp dizimi hızlıca sıktı ve karnımın çırpınmasına neden oldu. "Teşekkürler, kitap kurdu."

Dün sörf dükkanında ona ödevimi yaptığımı söylediğimde nasıl baktığını düşündüm. Gözlerindeki harareti açlığı. Ağzını mutsuz, tatminsiz bir çizgiye bastırışı, sanki kendini tutmak için elinden geleni yapıyordu.

Ona *profesör* dediğimde bakışlarının parlaması. Bunu daha sonrası için arka cebimde saklayacaktım.

"Bir şey değil." Pencereden dışarı gülümsedim.

İçimi bir beklenti kapladı ve kalçalarımı birbirine bastırdım. Belki bu gece beni tekrar öpecekti. Karnım guruldadı ve bir sırtışı ısıarak geri çektim.

"O gözlüklerin içinde çok tatlı görünüyorsun."

Bir süredir giymemiştım. Gözlerimi devirdim. "Lenslerimi takmayı tercih ederdim ama kirli kamp parmaklarını gözlerime sokmanın iyi bir fikir olup olmadığını bilmiyordum."

"Bir sürü el dezenfektanı getirdim." Bakışları takdirle yüzümü taradı. "Yine de gözlüklerini beğendim."

Çenem aşağı eğildi ve tekrar saçlarımla oynadım. Hiç kimse gözlük taktığımda sevimli olduğumu söylememiştı. Hep aptal gibi göründüğümü düşünürdüm. "Teşekkürler."

"Spice Girls'ü koymak ister misin? Benim için fark etmez."

"Emin misin?" Telefonumu çoktan çıkarmıştım, parmaklarım çalma listesinde geziniyordu. "Yapmak zorunda değiliz."

Çenesini radyoya doğru salladı ve sırtarak gözlerini devirdi. "Devam et. İstedğini biliyorum."

Wannabe'in açılış notaları başladı ve Wyatt'ı güldürmek için onlarla birlikte yüksek sesle şarkı söyledim.

"Bütün şarkı sözlerini biliyorsun."

Ellerimi havaya kaldırdım. "Tabii ki bütün sözleri biliyorum. Bu şarkı bir *klasik*. Beynimin derinliklerine kazındı."

Kırk beş dakika sonra Wyatt otoyoldan saptı ve kamyon bir dizi çakıllı yokuştan yukarı, daha da yükseğe çıktı. Kamyonu yoldan çekti ve bankete park etti.

"Şu ağaçların arasında bir açıklık var." Ormanı işaret etti.

Arabadan indik ve Wyatt beni ağaçların arasından geçen, ayak izlerinin aşındırdığı küçük bir patıkaya götürdü.

"Oh, vay canına," diye nefes aldım.

Açıklık okyanusa bakıyordu. Alan düzdü ve ayakların altında kayalar vardı. Elli metre ötede bir uçurum aşağı iniyordu, benim için çok uzaktı.

yaklaşıyordu. Onun ötesinde, masmavi su ufka kadar uzanıyordu. Etrafımızda ağaçlar yükseliyordu.

Wyatt arkamda duruyordu, sıcak ve sağlamdı ve ona yaslanma dürtüsüyle savaştım.

"Gördün mü, aşağıda?" Bir noktayı işaret etti. Suda birkaç benek vardı. "Orası sörf derslerinden sonra takıldığımız koy."

"Çok yüksekteyiz."

"Mhm." Alçak sesi göğsünde gürledi.

Sabahları o koyda süzüldüğümüz zamanlardaki gibi derin bir sakinlik duygusu içime yerleşti. Orman çok temiz kokuyordu ve saçlarım hafif esintiyle hareket ediyordu. Doğada böyle vakit geçirmeyi hangi noktada bırakmıştım? Burası ait olduğum yerd.

Doğru ya. Annem öldüğünde. Babam artık kampa gitmek istemiyordu çünkü bu onun şeyiydi. Artık burada olmak istememesi kalbimi kırmıştı.

Rüzgâr ağaçların arasından ıslık çalarak geçti ve ben temiz havayı ciğerlerime çektim.

Buraya bayılırdı.

Açıklığa şöyle bir baktım. Etrafı kayalarla çevrili kömürleşmiş bir kül yığını bizden birkaç metre ötede duruyordu. Wyatt onu incelediğimi fark etti ve o şakacı haliyle kaşlarını oynattı.

"Bu noktayı sadece Holden ve ben biliyoruz." Tepkimi izlerken sesi alçaktı.

"Bu bir sır mı?"

Başını salladı. "Çok gizli. Bir sosyal medya fenomeninin bunu bizim için mahvetmesini istemeyiz."

İşıldadım ve suya geri döndüm. Yarın sabah buna uyanmak için sabırsızlanıyordum. "Buna cesaret edemem."

Sonraki yarım saati kamyonu boşaltarak, çadırları, uyku tulumlarını, sobayı ve soğutucuyu açıklığa taşıyarak geçirdik.

"Tanrım, kitap kurdu." Wyatt çantamı arka koltuktan çıkardı. "Burada kaç gece kalacağız?"

İçimden bir kahkaha yükseldi. "Birkaç kitap getirdim."

Bana kaşlarını kaldırdı ve ben daha çok kıkırdadım. "Birkaç mı? Sence birkaç kişi kaç kişidir?"

Omuzlarımı silkerek kaldırdım ve parlak bakışlarıyla beni kıştırdı. Gözlerimi devirdim. "Dört. Tamam mı? Dört kitap getirdim." Ellerimi öfkeyle havaya kaldırdım. Göğsüm gülmekten titredi. "Karar veremedim. Onlar

Hannah, bizi de götür! Bizi evde yalnız bırakma. Burası çok üzücü. Seni seviyoruz."

Şimdi Wyatt da gülüyordu. "Çok tatlısın."

Kanım ılık ve durgunlaştı ve kahkahalarım kesildi. Bakışları ağzıma düştü ve nabzım hızlandı.

Gözlerini kırıştırdı ve arkasını döndü. "Bavulları boşaltmaya devam etmeliyiz."

"Tamam." Bavulları boşaltmak. Birbirimize bakıp azgın hissetmemek.

Bir noktada, çadırımı arabadan taşırken içinden bir örümcek çıktı. On sent büyüklüğündeydi ama yine de şaşkınlıkla irkildim, çadırı bıraktım ve koluyla beni koruyan Wyatt'a doğru yan adımlarla ilerledim.

"Özür dilerim." Yüzüm kızardı.

Omzumu sıktı. "Sorun yok." Örümceği kucağına aldı ve ormana götürdü. Döndüğünde çadırımı işaret etti. "Çadırın bizden daha eski."

İçinde gizlenen başka bir şey olma ihtimaline karşı ayağımla rulo halindeki bohçayı dürttüm. "Evet, öyle. Yıllardır garajdaydı. Her zaman sahip olduğumuz ve hiç sorgulamadığım şeylerden biri."

Sırtarak başını salladı, sonra da açmak için eğildi. Onu durdurmak için elimi uzattım. "Bunu yapabilirim."

Başını iki yana salladı. "Sorun değil. Kamyonundan gazete alır mısınız? Çadırları kurduktan sonra sana nasıl ateş yakılacağını öğreteceğim."

Ona bir kaşımı kaldırdım. "Ateş yakmayı zaten biliyorum." Annem bana çocukken öğretmişti.

Ağzı açık kaldı, çadırın üzerine çömeldi. "Özür dilerim. İstemedен oldu- sanırım artık kamp yapmadığın için-"

"Sorun değil." Ona sırttım. "Pratik yapmadığım için yardımına ihtiyacım olabilir." Bununla birlikte kamyonete yöneldim. Elimde gazeteyle açıklığa döndüğümde Wyatt'ın yüzünde tuhaf bir ifade vardı, kollarını kavuşturmuş çadırın üzerinde duruyordu.

"Uh, kitap kurdu, bir sorunumuz var." Ağzı buruştu ve kaşlarını çatarak yerdeki çadıra baktı.

"Ne?"

Bana göstermek için kaldırdı.

Fermuarın çadırın geri kalanına bağlanması gereken yerde büyük bir delik vardı. Fermuar hâlâ yerde duruyordu.

"Yırtılmış mı?"

"Öyle görünüyor." Sesi tuhaf geliyordu. Biraz gergindi ve bana bakmıyordu. Sadece fermuara baktı.

"Bilmem gerekirdi. Babamın garajda kurtulması gereken bir sürü eşyası var." Annemle ilgili her şeyi.

Wyatt çadırı tekrar toplamak için çömeldi. "Benim çadırımda uyuyabilirsin."

Kumaşı yuvarlarken ellerini izledim. Dışarıda olmaktan bronzlaşmışlardı, uzun parmaklarıyla güçlüydüler. Tırnakları temizdi. Titredim. Wyatt'ın çadırında uyumak. Bacaklarımın arasında bir zonklama hissettim ve ona kaçamak bir bakış göndermeden önce ellerimi sıktım.

"Ben kamyonda uyuyacağım." Çadıyla birlikte ayağa kalktı ve yanımdan geçip kamyonu doğru yürüdü, ben de onun uzaklaşmasını izledim.

Hayal kırıklığı midemi bulandırdı ama elimi sallayarak geçiştirdim. Bu kamp gezisi bununla ilgili değildi. Wyatt'ın sponsorluğunu kutlamakla ilgiliydi. Doğada olmaktı çünkü dünyanın en güzel yerlerinden birinde yaşıyorduk. Wyatt'ı her düşündüğümde ya da onun kokusunu her aldığımda ya da ellerinin kışımında iz bıraktığını hayal ettiğimde azmamla ilgili değildi.

Biliyorum bebeğim, biliyorum. Kafamın içinde onun sözlerini tekrar duydum ve ürperdim.

Wyatt ağaçların arasında ilerliyordu, çok uzun boylu ve kendinden emin bir şekilde hareket ediyordu. Elinde yeni bir bohça tutuyordu, mavi ve dokuma bir şeydi.

"O da ne?"

"Burası," dedi kumaşı sallayarak, "öğleden sonrayı geçireceğin yer."

Bir hamaktı. Suyu gören iki sağlam ağaç seçtikten sonra Wyatt'la birlikte hamakları gerdik ve o da içine girmeme yardım etti.

"Benim için öne doğru eğil," dedi alçak bir sesle, başımın arkasına bir yastık yerleştirmeden önce küçük bir gülümsemeyle beni hamakta hafifçe öne doğru çekti. Üzerime bir battaniye attı ve onu yanlarıma sıkıştırdı. "Rahat mısın?"

Kocaman gözler ve kocaman bir gülümsemeyle başımı salladım, o da güldü ve uzaklaştı. Yastığa gömüldüm ve kendimi sallanmaya bıraktım. Sonsuza kadar burada kalabilirdim. Battaniye sıcak ve ağırdı. Wyatt'ın bunu benim için getirmesi, beni hamağa yatırması ve burada uzanıp kitap okumamı istemesi göğsümde bir sıcaklık yarattı.

Sanki el üstünde tutulacak bir şeymişim gibi benimle ilgilenmesi, bu kamp alanından hiç ayrılmak istemememe neden oldu. Bunu takıldığı diğer kızlar için de yapıyor muydu? İçgüdülerim bana hayır diyordu.

Wyatt'ın Pacific Rim'den sonra ayrılma fikri kalbimi acıttı.

Yanımda o olmadan koyda yüzmek aynı şey olmazdı.

Göğsümü ovuşturdum ve düşünceleri kafamdan uzaklaştırdım.

Ben kitap okurken Wyatt kamp alanında dolaşüyor, kendi çadırını kuruyor, kendine kahve yapıyor ve bana kahve isteyip istemediğimi soruyordu. Bir ara bir baktım, kamp sandalyesine oturmuş, ayaklarını soğutucunun üzerine uzatmış, yüzünde tembel bir sırıtışla getirdiğim kitaplardan birini okuyordu.

Sanki eğleniyor gibiydi.

Uyuyakalmış olmalıyım çünkü gözlerimi açtığımda kitabım kamp sandalyesinin üzerindeydi.

Bir *güm!* Gürültü dikkatimi çekti. Doğrulduğum ve sesin kaynağını aradım.

Üstsüz Wyatt elindeki baltayı omzunun üzerinden kaldırdı ve bir odun parçasının üzerine indirerek onu parçalara ayırdı. Hareket ettikçe karın kasları dalgalanıyor, oblik kasları zıplıyor ve göğüs kasları esniyordu. Kolları belirgin ve güçlü, omuzları genişti. Onu neredeyse her gün üstsüz görüyordum ama böyle odun keserken görmek? Bu kadar erkeksi, ilkel, terli ve bu kadar muhteşem?

Kaybolmuştum.

Onun ne kadar muhteşem olduğunu görünce kendimi kaybettim. Ve çok ama çok ıslanmıştım.

"Sen ciddi misin?" Nefesimin altında fısıldadım.

Bir süre Wyatt'ı izledim, baltayı başının üzerine kaldırıyor ve parça parça ayırmak için aşağı indiriyordu. Bir ara başını çevirip beni izlediğini gördü, sonra da bana donumu eriten bir sırıtışla baktı.

Ne kadar ateşli olduğunu *biliyordu*.

Belki de bu, geçen sabah ona sataşmasının intikamıydı.

Sosyal medya için odun keserken hızlıca bir videosunu çektim. Hayran kitlesi aklını kaçıracaktı.

Öğleden sonra geç saatlerde Wyatt'a ateş yakma becerilerimi gösterdim. Gazeteyi buruşturdum, çıra çubuklarını üstüne koydum ve giderek daha büyük odun parçalarını üstüne yığmadan önce alevlerin tutuşmasını izledim. Birkaç dakika içinde önümüzde çığırdayan bir ateş vardı.

"İyi iş, kitap kurdu." Sesi alçak bir gürültüydü ve bana o sırıtışlarından birini daha attı.

Eridim.

"SPONSORLUĞUNUZA," dedim kamptaki kırmızı şarap bardağını kaldırarak. Ateş çatırdadı ve ayağımın yanına bir kıvılcım telaşı gönderdi. Wyatt uzandı ve benim kamp sandalyemi onununkine birkaç santim daha yaklaştırdı.

Wyatt'ın ağzı yanlara doğru çarpıldı. "Henüz çantamda değil."

"Evet, ama alacaksın. Ve bu büyük bir olay. İyi iş profesör."

Bakışları hararetle parladı ve bardağının kenarından beni izledi. "Bir sosisli daha ister misin? Çok getirdim."

Başımı salladım. Zaten iki tane yemiştım. "Sebzeli sosislileri nereden buldun?"

Queen's Cove'daki dükkânda satıldığını sanmıyordum."

"Onları almak için dün Port Alberni'ye gittim."

"Şaşırtıcı derecede iyiler. Sosisli için bile."

Bu onu sırttırdı. "Kamp yaparken sosisli sandviç yemek zorundayız, kitap kurdu. Kural bu."

Bir an için birbirimize gülümsedik. Wyatt'ın çadırında uyuma fikri tekrar aklıma geldi. İçerisi onun gibi kokar mıydı? Burnumda o sarhoş edici, erkeksi kokuyla nasıl uyuyacaktım?

Üstümüzde, karanlık gökyüzünden yıldızlar göz kırpıyordu. Ormandaki daha az ışık kirliliği gökyüzünü sanki biri bir avuç sim saçmış gibi gösteriyordu.

"Burası çok sessiz."

"Mhm." Başını salladı, bakışları üzerimdeydi. "Cep telefonu çekmiyor. Arka plan gürültüsü yok. Sadece sessizlik."

"Sürekli telefonumu kontrol etme isteği duyuyorum. Oh, sana söylemedim. Bir online mağaza açtım."

Gözleri şaşkınlıkla irileşti. "Sen mi yaptın? Bu harika bir şey. Ne zaman oldu bu?"

"Birkaç gün önce. Sosyal medya paylaşımlarım biraz ilgi gördü ve Vancouver Adası çevresinden satın almak isteyen birkaç müşteri oldu. Bazı insanlar birkaç kitap sipariş etmek istedi, böylece mağazayı online olarak kurmak daha kolay oldu." Omuz silktim.

"Şu haline bak." Sırtışı çok kolaydı. "Seninle gurur duyuyorum."

Göğsüm iyi bir şekilde gerildi ve yüzüm ısındı. Sırtmamı engellemeye çalıştım ama başaramadım.

Başını salladı. "Son zamanlarda mağaza için çok şey yaptın. Ve kendin için." Başını eğdi, hâlâ beni izliyordu. "Seni böyle görmek hoşuma gidiyor."

"Ne gibi?" Balık tutuyordum ama umurumda değildi. Wyatt'ın bu yeni bende neyi sevdiğini bilmem gerekiyordu.

"Kendin için bir şeyler yapmanı ve endişeli, gergin ya da korkmuş olmana rağmen kendini zorlamayı seviyorum." Gözleri saçlarıma kaydı ve gülümsedi. "Saç kesimini beğendim. Çok şirin görünüyorsun."

Yüzüme bir sıcaklık daha yayıldı. Gözlerimi kırıştıtararak kucağımdaki ellerime baktım. "Bazen yeni bir insana dönüştüğümü düşünüyorum." Dudağımı çiğnedim ve bu konu hakkında düşündüm. "Ama sonra merak ediyorum, belki de ben aslında buyum ve kendimi iyi olan her şeyden uzak tutuyordum." Omuz silktim. "Bir şeyleri denemekten, başarısız olmaktan." Bakışlarımı ona doğru kaldırdım, o da beni izledi ve bekledi. "Bir şeylerde başarısız olmaktan nefret ederim. Ya da nefret ederim." Kaşlarımı çattım. "Artık bilmiyorum. Bir şeylerde kötü olma konusunda daha iyiye gidiyorum."

"Doğum günün için tam zamanında."

İçimi bir tedirginlik kapladı. Doğum günüm her zaman zihnimin arka planında belirliyordu. Bazen bunu görmezden gelebiliyor ya da yokmuş gibi davranabiliyordum, ama sonra bir dalga için kürek çekerken, kitabımı okurken, sosyal medyada bir şeyler paylaşırken ya da markete yürürken aklımın en ön köşesine geliyordu.

Otuz. İki hafta içinde otuz olacaktım.

Dükkân bu ay tekrar kara geçti. Dükkânı kurtarıp kurtarmadığımı söylemek için henüz çok erkendi ama web sitesi, sosyal medya ve haftalık çiftçi pazarları daha fazla satış getiriyordu. Satışlar devam ederse kışa kadar karda kalabilirdik.

Geçen gece tek başıma çıktığımda kendimi çok güzel hissettim. Yeni saç kesimimi seviyordum. Başlangıç seviyesinde sörf yapabiliyordum ve hiçbiri işe yaramasa da erkeklere çıkma teklif etmişim. Seksi kız hedefini güvenle işaretleyebilirdim.

Ama bir erkek arkadaşım yoktu, gerçek aşkı bulamamıştım ve annemin benimle gurur duyup duymayacağından emin değildim.

Sanırım öyle de olabilir. Kendimi zorluyor, değişiklikler yapıyor ve korkutucu şeyler yapıyordum. Wyatt'ı öpmeyi, tüm bunlardan önce bunu asla yapamayacağımı düşündüm. Kamp sandalyemin kolundaki iplikle oynarken kendi kendime gülümsedim. Annem bir oğlanı nasıl öptüğümü duysa çok sevinirdi. Bu hareketi yaptığımı duysa çok heyecanlanırdı.

Tüm bunlar yeterli miydi? Annem bana bakıp "Evet, işte benim kızım, çok iyi gidiyor" diyecek miydi? Yoksa yine de hayal kırıklığına mı uğrayacaktı?

"O kafanın içinde neler oluyor?" Wyatt'ın sesi rahattı ama bakışları beni sabitledi. Çenesini ovuşturdu.

Ağzımın bir köşesi yarım bir gülümsemeyle kalktı. "Sadece düşünüyordum."

Kamp sandalyesinde kaykıldı, rahatladı ve şarabından bir yudum daha alarak ona daha fazlasını anlatıp anlatmama seçeneğini bana verdi. Ona her şeyi açıklamak için tuhaf bir çekim hissettim.

"Annem, o..." Gözlerimi yıldızlardan oluşan battaniyeye diktim. "Bir şeylerin peşinden gitti, biliyor musun? Çok eğlenceli bir ruhu vardı, bir şeyler hakkında çok tutkuluydu ve hayatını kontrol altına aldı. Kitapları çok severdi, bu yüzden onları satmak için bir dükkan açtı. Evde her zaman müzik açık olurdu ve adanın etrafında maceralara atılmayı severdi."

Kafamda bir anı belirdi ve yüzümde kocaman bir gülümseme oluştu. "Spice Girls'ün Vancouver'a geldiği zamanı hatırlıyorum. Biletleri ya şahsen ya da telefonla aldığınız zamanlardı." Wyatt'a doğru eğildim. "*Saatlerce* telefonda beklemişti."

"Bilet aldı mı?"

Hâlâ gülümseyerek başımı salladım. "Hayır, ama sorun değil. Hâlâ onunla ilgili anılarım var." Yutkundum ve boğazım düğümlendi. "Bir gün bunu biri için yapmak istiyorum. Birini sevgiye boğmak ve ona kendini özel hissettirmek istiyorum. Sanki benim her şeyimmiş gibi." Gözlerim yaşardı ve Wyatt görmesin diye dönerek onları kırptım. Göğsüm nostaljiyle sertçe büküldü.

"Onu hatırlıyorum."

Bakışlarım ona kaydı ve kaşlarım havaya kalktı. "Öyle mi?"

Cevap vermeden önce şarabından bir yudum daha aldı. "Mhm. Anaokulu sınıfıma geldi. Balıklarla ilgili bir kitap okudu."

Yüzüm aydınlandı. "Masal zamanı için gönüllü olmayı çok severdi."

"Hikayeyi okumakta gerçekten çok iyiydi. Bütün sesleri o çıkardı." "Tam ona göre."

Bir an sessiz kaldık. Kalbim çatlamak üzereydi. Wyatt yüz ifademi inceledi. "Üzgün görünüyorsun, kitap kurdu."

İçimden gülümseyip ona bir şey olmadığını söylemek geldi ama o da Wyatt'tı ve biz bunu yapmazdık. Ona karşı dürüst olabilirdim. Ona söyleyebilirdim.

"Sanırım annem şu anda bana baksa hayal kırıklığına uğrardı."

"Rodoslu çocuklardan biriyle ormanın ortasında otururken mi?"

Güldüm. "Hayır." Elimi kendime doğru salladım. "Onun gölgesinde yaşıyorum."

"Yani tüm bu doğum günü listesi olayı bununla mı ilgili?" Ağzımı bir çizgi haline getirdim ve ona başımı salladım.

Boğazından onaylama ve onaylamama karışımı bir ses çıkardı.

Kaşlarımı çattım.

"Şimdi, kitap kurdu, bu beni çok üzdü." Çenesini ovuşturdu ve gözleri benimkilerle buluştuğunda göğsümde bir kıvılcım çaktı. "Çünkü bence sen harikasin. Düşünceli, komik, cesur ve iyi bir patronsun."

"Patron ben değilim."

Bir kaşını kaldırdı. "Öylesin. Dükkânı sen yönetiyorsun ve Liya'nın seninle çalışmaktan hoşlandığı çok açık. Orayı sen işletiyorsun, ancak babanla senin aranda kâğıda dökülmüş durumda."

Hiçbir şey söylemedim. Haklıydı, işi ben yürütüyordum.

"Hayatı kendin için yaşıyorsun. Başarısız olmaya başlıyorsun. Annen onun klonu olmanı istemezdi. Seni ne mutlu ediyorsa onu yapmanı isterdi, bu ister kitapçada çalışmak olsun, ister tahtadan yüzüstü düşmek olsun, ister bir restoranda tek başına oturup kocaman bir kase makarna yemek olsun, çok güzel görünmeni isterdi."

Nefesim boğazımda düğümlendi. Beni o kadar dikkatle, o kadar net izliyordu ki, sanki tek görebildiği benmişim gibi. Kalbim sıkışmıştı.

"Bence sen harikasin," diye tekrarladı, bu kez daha yumuşak bir sesle. "Ve annenin seni hayal kırıklığına uğratacağını sanmıyorum. Gurur duyardı."

Yutkundum. Kalbim göğsümde sertçe çarptı. Wyatt'ın sözleri kalbime tatlı bir şeyler kazımişti. Nostaljiden, geçmiş anılardan, bir daha asla yaşayamayacağım deneyimlerden kaynaklanan bir acı vardı. Onunla bir daha asla konuşamayacaktım. Ona asla sarılamayacak ve göğsünün sıcaklığını yüzümde hissedemeyecektim. Onun hafif, çiçeksi parfümünü asla koklayamayacaktım.

Elimdeki tek şey buydu, Wyatt'la onun hakkında konuşmak.

Bir keresinde Wyatt'tan hoşlanıp hoşlanmayacağını merak etmiştim. Ormanda onun karşısında otururken, ateş önümüzde çıtırdarken, o sıcak bakışlarıyla beni izlerken, seveceğini biliyordum. İyi anlaşıyorlar ve Wyatt arkasını döner dönmez bana "*Çok tatlı!*" diye bakacağını biliyordum.

"Neye gülüyorsun?" Yüzünde alaycı bir sırıtış belirdi.

Başımı salladım ve daha geniş gülümsememe izin verdim. "Yok bir şey. Seninle onun hakkında konuşmak güzel."

Bir an için birbirimizi izledik. Ateşin ışığı yüzünde titreyiyor, gözlerini aydınlatıyordu. Bakışlarım onu içine çekerken

An.

"Seni özleyeceğim." Ona gülümsemeye çalıştım ama ağzım burkuldu. Boğazımı temizledim. "Sen gittiğinde yani."

Kaşlarını çattı ama bir şey söylemedi. Bakışları ateşe kaydı.

Wyatt'ın sörf yaptığı video ve attığı o garip tekme gözümün önüne geldi.

"Sana bir sorum var."

Bakışlarıma karşılık verdi ve başını salladı. "Devam et."

"Pacific Rim, geçen sene." Nasıl söyleyeceğimi bilemediğim için alt dudagımı dişlerimle çekiştirdim. "Bazı görüntüleri izliyordum." Dizim bir aşağı bir yukarı zıpladı. "Sosyal medya klipleri için. Um." Göğsümden rahatsız edici bir kahkaha yükseldi. "Tahtandan düştün."

Wyatt okunamayan bir ifadeyle beni izledi. Eli kupasının üzerinde sıkılaştı.

Yüzümü buruşturarak başımı eğdim. "Büyük bir dalga değildi ama düştün. Ve tekmeledin." Beni incelediğini görmek için ona baktım. "Bacağını geri tekmeledin ve sörf tahtandan düştün."

Boğazını temizledi ve gözlerini kapatıp uzun bir nefes vermeden önce ateşe baktı. "Evet. Tekmeledim."

"Sen-" Sözlerim kesildi ve bakışları bana doğru kaydı. "Söyle."

Başımı salladım. Ya yanılıyorsam? Gözleri parlıyordu. "Söyle, kitap kurdu." "Bunu bilerek mi yaptın?"

Gözleri hüznüldü ve başını sallamadan önce ağzını ince bir çizgiye bastırdı. "Evet."

"Neden?" Nefes aldım.

Saçlarını geriye taradı ve nefesini dışarı üfledi. "Bilmiyorum, kitap kurdu. Bir yıldır kendime bu soruyu soruyorum. Orada panikledim. Tam oradaydı." Boğazı düğümlendi. "Yarışmada iyi bir derece alacaktım ve sonra her şeyi gördüm - yaşamak için sörf yapmak, tüm dünyayı dolaşmak, en iyi sörfçülerle dirsek sürtmek." Bakışlarıma karşılık verdi. "Çocukluğumdan beri örnek aldığım insanlarla birlikte sörf yapacaktım." Eli tekrar kupasına sıkıca sarıldı ve başını salladı. "O kadar tatlıydı ki bakamadım bile. O kadar uzun zamandır bunun için çalışıyordum ki, sonunda buna sahip olma fikri..." Yer değiştirdi. "Panikledim."

Ateşte bir kütük çatladı ve kıvılcımlar uçuştı.

"Birkaç hafta sonra kendini nasıl hissediyorsun?"

Bu soruyu ona daha önce de sormuştum ama bu sefer ne demek istediğimi anladı.

Gerçekten nasıl hissediyorsun diye soruyordum.

"Aklımı kaçırarak kadar korktum." Bir kahkaha attı ve başını bana doğru salladı. "Bunu tekrar yapma fikri beni korkutuyor ve iyi yapma fikri beni korkutuyor. Bu da neyin nesi böyle? Neden böyle davrandığımı bilmiyorum."

Kalbim onun için acıyordu. Zihnimde Wyatt'ın önünde, üzerinde *her şeyin geçici olduğu* yazılı bir kalkan vardı.

"Kitap kurdu," dedi ve bakışları öyle hüzünlü bir özlemle üzerimde durdu ki kalbim parçalandı. "Seninle suda takılmak, hayatımın en güzel yazıydı."

Bana hüzünlü bir gülümseme attı ve kalbim merdivenlerden aşağı yuvarlandı. "Ben de," diye fısıldadım.

Titredim ve ceketimi daha fazla üzerime çektim. Dağlarda hava daha serindi.

"Soğuk mu?"

Ellerimi kollarımın içine soktum. "Birazcık." "Buraya gel."

Karnım öne doğru yuvarlandı. Mırıldandı ama içindeki otorite, emir beni ürpertti. Ayağa kalkıp ona doğru yürüdüm ve beni kucağına çekti. Kolları beni sardığında nabzım hızlandı. İçine gömüldüğümde, kalçalarına ve göğsüne bastırdığımda beni ısıttı. Kolları etrafımda kilitlendi ve başımı ona yasladım. Kokusu burnumu okşadı, taze ve erkeksi.

"Daha iyi misin?" Eli kolumu

okşadı. Küçük, utangaç bir gülümsemeyle başımı salladım.

"İstersen arabada senin için fazladan bir ceket ve şapka var." "Ben böyle iyiyim."

"Güzel. Ben de seni böyle seviyorum."

Ağzı benimkine çok yakındı. Birkaç santim ötede. İzini sürmek, parmağımı ağzının çizgileri ve yumuşak derisi boyunca gezdirmek istedim. Ensemdeki tüyler farkındalıkla diken diken oldu ve ceketimin altından tüylerim diken diken oldu. O öğleden sonra odun keserkenki gömleksiz görüntüsü aklıma geldi ve nabzım bacaklarımda atmaya başladı. Bir zonklama. Sanki boştum ve tutunacak bir şeye ihtiyacım vardı.

Titredim. *Ona* ihtiyacım vardı. *Onu* sıkmak istedim.

Altımda kaydı ve sert boyu içime girdiğinde gözlerim açıldı. Çenesindeki bir kas kıpırdadı.

"Kitap kurdu, bana böyle bakarak centilmen olmayı gerçekten zorlaştırıyorsun." Göğsü derin bir nefesle inip kalktı ama bakışları ağzıma kaydı.

"Öyleyse olma." Beni geri istediği fikri bacaklarımın arasındaki ağırlığın daha da artmasına neden oldu. Aramızdaki hava çatırdadı.

Çenesi tekrar titredi ve elleri üzerimde sıkılaştı, biri kalçamda diğeri belimdeydi. Belimdeki el kalçama doğru kaydı. Kıvılcımlar omurgamda zonkladı.

"Kitap kurdu." Acı çekiyormuş gibi inledi. "Sana yardım ediyor olmam gerekiyordu."

Ağzını tekrar üzerimde istiyordum. Ağzının her tarafımda olmasını istiyordum ve bana yiyip bitirmek ister gibi bakmasına bakılırsa o da aynı şeyi istiyordu.

Artık utangaç Hannah olmak istemiyordum. Artık hayatı kaçırmak istemiyordum.

Yüzünü daha iyi görebilmek için kucağında kaydım. Parmaklarım yakasının üstündeki sıcak, çıplak tenine değene kadar elimi göğsünde yukarı doğru kaydırdım.

Göz kapakları kapandı. Burnundan nefes verdi ve parmakları kalçama saplandı.

Çalıkların arasında bir şey hışırdadı. Gerildim ve başımı çevirdim. "O da neydi?" Karanlığa bakarak sordum.

"Muhtemelen bir ayı." Sesi kalındı.

"Ne?" Sesim gıcırdadı ve sanki bu yardımcı olacakmış gibi bacaklarımı yerden kaldırdım. Resmen ona tırmanıyordum.

Alçak sesle kıkırdaması göğsünü titretti. "Merak etme. Seni güvende tutacağım." Kolu etrafımda sıkılaştı ve ona inandım.

Bakışlarımız buluştu. Neredeyse onu kucaklıyordum. "Yapacağını biliyorum." Kan dolaşıma bir cesaret damlası vurdu ve dudağımı ısırdım. "Çadıra girmeliyiz. Böylece ayılar bizi yemez."

Homurdandı ama gözleri karardı. Bakışları tekrar ağzıma kaydı. "Hannah..." Sesindeki tereddütü duyabiliyordum. "Senden faydalanmak istemiyorum."

"Yapmanı istiyorum." Kafamın içindeki küçük bir ses *ne yapıyorsun???* diye bağırdı ama o sesi bir kenara ittim ve Wyatt'ın göğsüne yumuşak bir öpücük kondurdum.

Ağız.

Acı dolu bir ses çıkardı ve parmakları kalçamın derinliklerine saplandı. Kapüşonlu gözlerine bakmak için geri çekilmeden önce ağzına karşı gülümsedim.

"Ayrıca," diye mırıldandım, yüzündeki acı dolu ifadeyi keyifle izliyordum. "Bana daha fazla ev ödevi vermenin zamanı gelmedi mi sence?"

OceanofPDF.com

Wyatt

Hannah çadıra girerken ben ateşi söndürdüm. Alevlerin üzerine su döktüm ve buharın gökyüzüne yükselişini izledim. Tıslayan su buharlaşıp sadece birkaç köz kaldığında çadıra yöneldim.

Nabzım kulaklarımda davul gibi atıyordu. Çok sertleşmişim. Çok sertleşmişim.

Bu düşündüğün şey değil, dedim kendime. Bu Hannah'ydı. Tatlı, masum Hannah. Hiçbir erkeğin onu boşaltacak kadar zeki olmaması önemli değildi. Sırtını kamburlaştırmak, gözlerini başının arkasına yuvarlamak istemem önemli değildi. Bu bana düşmezdi.

Öyleyse ne halt ediyordum, onu kucağıma çekip kalçasına dokunarak ve saçlarını koklayarak, sanki onu elimde tutmak istiyormuşum gibi?

Bu duyguyu biliyordum. Bu *büyük dalga* beklentisiydi, üç yıl önce Tayland'da bir dalganın yaklaşmasını izlerken yaşadığım o belirsizlik anıydı. Bölgede yeniydim ve dalgaları Queen's Cove'daki gibi tanıımıyordum. Dalgayı okuyamıyordum ama yine de denedim ve sert bir şekilde kurtuldum. Dalga beni bir bez bebek gibi savurdu.

Hannah'yla aramızdaki bu şey normal değildi. Daha önce hiç kimseyi onu istediğim gibi istememiştim. Daha önce yaşadığım hiçbir şeye benzemiyordu ve bunu nasıl atlatacağımı bilmiyordum.

Fermuarı kapattığımda mırıldandı ve ben de onun yanındaki havalı yatağa oturdum. Karanlıktı ama loş ışıktaki onun şeklini seçebiliyordum. "Arabada uyumalıyım."

"Hayır, teşekkür ederim." Bir kahkaha attım.

Arkamdaki uyku tulumuna yerleşti ve ben yutkundum. Boxer klotuma kadar soyundum ve ona bakmadan kendi uyku tulumuma, onun yanına girdim. Aramızda en az bir adım mesafe bıraktım ve gözlerimi kapattım.

Bakışlarının ağırlığıyla tüylerim diken diken oldu.

Ödevimi yaparken sizi düşündüm profesör.

Boğazım tekrar çalıştı. Lanet olsun. Ellerim yanımda yumruk oldu ve sertleşen sikimdeki kanı boşaltmak için kalçalarımı sıktım.

"Wyatt." Hannah'nın sesi fısıltının biraz üzerindeydi ve içinde hafif bir katman vardı. Merak.

Sesinin yumuşak tonu içimi acıttı. "Mhm?" Ne kadar azgın olduğumu duyabiliyor muydu?

İç çekti ve o yer değıştirdikçe havalı yatak hareket etti. Hâlâ düşündüğünü hissedebiliyordum. Gözlerimi açtım ve çadırın üzerindeki ayın loş ışığında, ısırılmış bir dudakla beni izlerken gözlerinin parıltısını yakaladım.

"Ne oldu?" Sesim boğuk çıkıyordu. "Neyin var?"

"İstiyorum-" Dişleriyle dudağını yokladı.

"Ne?"

Tereddüt etti.

"Ne var, Hannah? Ne istiyorsun?"

Bakışları beni sabitledi. "Beni boşaltmanı istiyorum."

Şehvet içime doğru roket gibi fırladı. Bu ereksiyonun dikkatimi dağıtmasına imkân yoktu. Sikim Hannah'ya ve onun bunu muhtaç bir şekilde söylemesine acıyordu. İçimden bir ürperti geçti.

"Bilmiyorum," dedim, lanet bir aptal gibi.

Bu barda tanıştığım bir kadın değildi. Bu Hannah'ydı. Eğer bunu yaparsak, beni bir akıntı gibi içine çekerse, Eylül'de nasıl bırakıp gidebilirdim? Onu boşaltmak, sıcak küçük merkezini okşarken ya da içine girerken inletmek, kıvırmak, solumak ve sızlatmak... Lanet olsun, onu aklımdan asla çıkaramazdım.

Yanlış bir hareket yapsam, bir anlığına dikkatimi kaybetsem, beni altına çeker ve yutardı. İçimde beni ona doğru çeken bir akım vardı. Onu istiyordum.

Onu istiyordum, özellikle de şu anda yanımda uzanmış, umutlu ve aç bir bakışla beni izlerken. Yanaklarının kızardığına bahse girerim.

Benden birkaç santim uzaklaşana kadar kıpırdandı. Bana dokunmuyordu ama çok yakındı. "Hiç pratik yapmazsam neyi sevdiğimi nasıl bilebilirim?"

"Kendi başına pratik yapman gerekiyor." Sadece kendi başına. Başka biriyle değil.

"Söylediğin gibi seninle pratik yapmak istiyorum."

Hay sikeyim. Bunu ben söyledim. "Sana hayır demeyi zorlaştırıyorsun," diye homurdandım, gözlerimi sıkarak kapattım. Şampuanının kokusunu alabiliyordum ve bu bana onun odasındaiken vücudunu benimkine bastırduğım zamanı hatırlattı. İçimden bir ürperti daha geçti. Vücudumdaki her hücre onu tekrar öpmek, tatlı ağzını bana açması için saçlarını nazıkçe çekmek istiyordu.

"Sana güveniyorum."

Tanrım, şu kelimeler. *Sana güveniyorum*. İnledim.

İç çekti. "Gelmem gerekiyor. Bütün gün bunu düşündüm."

Kontrolüm kırıldı. İhtiyacı olan şey buysa, onun sadık hizmetkârı olurum. Bunu da iyi yapardım. Gecenin geç saatlerinde, tek başına, eli bacaklarının arasındayken hiç olmadığı kadar sert boşalmasını sağladım. Başka bir adama deliler gibi aşıkken ve ben dünyanın öbür ucunda onu düşünürken bile beni hatırlamasını sağladım.

Uyku tulumunun fermuarını indirdim ve onu kendime doğru çektim. Bacaklarımız birbirine dolandı. Pantolon giymiyordu. Elim tekrar kalçasına geldi. Üzerinde bir tişört ve dantelli minik bir külot vardı, öyle ki sikimin üzerinde nefes alıp verirken boşalacaktım gibi hissediyordum.

Gözlerinin içine baktım. "Gelmek ister misin?" Başını salladı.

"Buraya gel." Ağzını kendime çektim.

Ağzı yumuşaktı. Tatlı, utangaç, biraz da meraklı, tıpkı onun gibi. Ona karşı yavaş davrandım, parmaklarımı ipeksi saçlarına doladım, onu yavaş ve yumuşak bir şekilde öperken kafa derisini okşadım. Bu duyguyu ben de biliyordum. Hannah'yı öpmek her sabah suya girmek gibiydi. Ağzı beni hem rahatlatıyor hem de daha fazlasına olan ihtiyacımı artırıyordu.

Dişleriyle dudağımı ısırdı ve bana sürtündü. Kalçası sikimi okşadı.

"Hannah, *siktir*."

Güldü. Ağzıma karşı kahkaha attı. Ben bu mükemmel kadınla ağırdan almaya çalışıyordum ve o benimle dalga geçiyordu.

"Peki," dedim ona. "Gelmek mi istiyorsun? Seni öyle bir boşaltacağım ki yıldızları göreceksin, kitap kurdu."

Saçlarını avuçladım ve onu açmak için başını geriye çektim, dilimi içine daldırdım ve onu tattım. Diline karşı kayarken inledi ve sikim şişti.

"Hoşuna gitti mi?" Diğer elim çenesine geldi. "Kontrolü ele almam hoşuna gidiyor mu?"

İniltiyle başını salladı ve dilimi emdi. Sikeyim. İşim bitmişti. Çoktan bitmiştim.

Elim çenesinden aşağıya doğru kayarak sütyeninin arasından sıkışmış bir meme ucunu buldu. Onu yuvarladığımda, ovuşturduğumda, alay ettiğimde tekrar inledi.

"Umarım not alıyorsundur."

Ağızıma karşı başını salladı. Elleri saçlarımdaydı ve parmak uçları kafa derimi ovuyordu. Boynumdan aşağı karıncalanmalar yayıldı.

"Yeterince ısındın mı?"

Tekrar başını salladı. "Tenin çok sıcak ve çoraplarım var."

Güldüm. "Çorapların hâlâ ayağında mı?"

Utangaç sırtışını ağızımda hissettim. "Kadınların çorap giydiklerinde orgazm olma şanslarının daha yüksek olduğunu okumuştum."

Göğsüm kahkahalarla sarsıldı. "Tamam, o zaman çoraplarını çıkarmayalım." Elim hâlâ saçlarındayken onu kendime çektim ve daha fazla öptüm. "Yine de bu gece onlara ihtiyacın olacağını sanmıyorum." Diğer elim diğer meme ucuna gitti ve yine inledi.

"Bunu sevdim," diye nefes aldı.

Yüce Tanrım. O nefesli ses tonu omurgamın tabanını ısıttı.

Tişörtünün altından çekiştirdim. "Çıkar."

Başının üzerinden çekti. Uzanıp sütyeninin arkasını açtım ve bir kenara attım.

O mükemmel, sıkışmış meme uçlarından birini yaladım ve nefes nefese bana doğru eğildi.

Ben emdim ve o haykırdı. Göğsüne doğru sırttım, ellerim teninin her yerindeydi. Yumuşaklığına ve sıcaklığına doyamıyordum.

Artık çok geçti. Dalga beni altına aldı ve kontrolüm kayboldu. Bunu yapıyorduk.

"Wyatt," diye nefes aldı ve ben inledim. Adımı söyleyiş şekli pornografik, cömert, tatlı, çaresiz, muhtaç ve minnettardı. Hepsi o muhteşem dudaklarından çıkan tek bir kelimede.

Ağzım memelerini okşarken ellerim kalçalarını kavradı. "Daha ıslanmadın mı, bebeğim?"

Kabul ettiğini inleyerek belirtti.

"Güzel. Sırılsıklam olana kadar kimsenin bacaklarının arasına dokunmasına izin verme. Anladın mı?"

Tekrar başını salladı, gözleri parlıyordu ve dudakları aralanmıştı. Aletim o kadar sertleşmişti ki havalı yatağı delecekti.

Bu benim gibi değildi, bu bölgeci, muhtaç, şehvet düşkününü psikopat. Yine de Hannah bana hak iddia ettirdi. Onun bir partnerle ilk orgazmı olmak istiyordum. Her boşaldığında beni hatırlamasını ve hayatının geri kalanındaki her orgazmını ona vermek üzere olduğumla kıyaslamasını istiyordum.

En iyisi olmak istiyordum. Bundan on yıl sonra, bu geceyi düşündüğünde ürpermesini ve benim onu arzuladığım gibi onun da beni arzulamasını istiyordum.

Ellerimi gövdesinde, karnında ve kalçalarında gezdirdim, ne yaptığımı bilecek kadar yavaş. Tüm bu süre boyunca onu izledim, herhangi bir tereddüt olup olmadığına baktım, gerildiği anda durmaya hazırdım ama bu hiç olmadı. Bana sadece merak ve şehvetle baktı.

Kahretsin, bana bakışını seviyordum.

İç çamaşırının üzerinden parmaklarımı onun sıcaklığına bastırdım ve neredeyse bayılıyordum.

"Lanet olsun, çok ıslaksın." İç çamaşırı nemliydi. Kenara çektim ve parmaklarımı ıslak kıvrımlarının üzerinde kaydırdım. Başı geriye düştü.

Klitorisini sıyırdım. Diğer elim kıcının altına doğru ilerledi.

"Bana bak."

Başını kaldırdı ve o muhteşem gözleri şehvet doluydu. Onu delirtiyordum ve bu hoşuma gidiyordu.

"Ben seni boşaltırken sen de izleyeceksin. Anladın mı?" Başını salladı ve alt dudağını ısırdı.

"Güzel. Aferin kızıma."

Ona böyle seslendiğimde ürperdi ve içimi bir ihtiyaç dalgası daha kapladı. "Çıkar şunları." İç çamaşırını çektim ve o da kalçalarını kaldırarak

Onları aşağı kaydırdım. Ağzım amından sadece bir adım uzaktaydı ve onun uyarılmışlığının tatlı kokusuyla inledim. Onu tatmaya ihtiyacım vardı, çölde yürüyen bir adamın suya ihtiyacı olduğu gibi. Ona o kadar çok ihtiyacım vardı ki taşaklarım ağrıyordu.

Parmaklarımı tekrar kaygan merkezinin üzerinde kaydırdım ve inledi.

"Sen lanet olası bir tanrıçasın, bunu biliyor musun?" Sesim sert ve talepkârdı.

Sözlerim üzerine gözleri bir parça açıldı, sanki bir rüyadaymış gibi dudaklarını aralayarak beni izledi.

Parmaklarımı durdurdum. "Cevap ver bana."

Başını salladı ve ben de onu klitorisinin üzerinde daha yumuşak daireler çizerek ödüllendirdim.

Yüz hatlarımda hınzır bir sırıtış belirdi. Ne kadar seksi olduğu, beni ne kadar sertleştirdiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Hiçbir fikri yoktu. Yine de onu kıracaktım. Sahip olduğu gücün farkına varana kadar o masum küçük kafasına girmeye çalışacaktım.

Hannah'yla işim bittiğinde güzel olduğunu anlayacaktı. Sıkı sinir tomurcuğunun üzerinde daha durgun fırçalar. Kaşları şaşkınlıkla kalktı ve gözlerini kapatarak geriye doğru eğildi.

"Çok seksisin," dedim ona. "Gözlerini aç."

Başını tekrar kaldırdı, puslu gözlerle irkildi. Meme uçlarından birini ağzıma aldığımda nefesi kesildi.

"Bu gece boşalacaksın," dedim ona, bir parmağımı içeri kaydırarak. Nefesi kesildi ve beni sıkarak inledi. Lanet olsun, çok sıkıydı. İçgüdüsel olarak sikimi yatağa dayadım.

Parmağımın içine girip çıkarken çıkardığı sesler çadırı dolduruyor, ona kısa, soluk soluğa inlemeleri eşlik ediyordu. Ben onun ateşiyle uğraşırken beni sıktı ve alıştığında ikinci bir parmak daha ekledim.

"Wyatt." Sesi ihtiyaçla gerildi ve bedenim ürperdi. Gözleri yine kapalıydı. Uyku tulumunu sıkıca kavradı.

"Sana tekrar söylemeyeceğim, Hannah. Ben seni parmaklarımla becerirken gözlerini açık tut."

Dirseklerinin üzerinde doğrulup beni izledi. "Çok iyi hissettiriyor."

"Biliyorum. Biliyorum, bebeğim." Parmaklarımı kıvırdım ve doğru nokta.

Gözleri büyüdü ve duvarları etrafımda sıkıştı. Karın kasları gerildi ve kışını sıktım.

"Bu da ne?" Sesi yüksek ve soluk soluğaydı.

Karnına bir öpücük kondurmadan önce kısık ve karanlık bir kahkaha attım. "Bu senin G noktan, bebeğim. Bu gece yıldızları görmeni sağlayacak nokta burası."

"Vay canına," diye nefes aldı. "Bu işte çok iyisin." Gezegende daha mutlu bir adam yoktu.

"Bu işte çok iyisin," dedim ona. "Şu haline bak, çok iyi yapıyorsun. Geleceksin."

Başını salladı ve yüzünü buruşturdu. "Ben de istiyorum. Seninle gelmek istiyorum." "Geleceksin. Bunu hissedebiliyorum."

Göz kapakları yarıya kadar düştükten sonra tekrar açıp izlemeye başladı. Be

n. "Aferin kızıma," diye fısıldadım ve kaygan duvarları etrafımda titreşti. Parmaklarımla G noktasına masaj yaptım ve başparmağımı klitorisinin üzerinde gezdirdim.

Kalçaları titriyordu.

"Bu gece kim gelecek?" Ses tonum alçaktı. Zevkten yüzünü buruşturdu. "Ben."

"Doğru, öylesin."

Başını salladı ve sıırıslıklam amcığı beni tekrar sıktı. "Çok iyi gidiyorsun bebeğim. Hem de çok iyi."

Tekrar inledi ve elleri uyku tulumunu sıktı. "Sana dokunmak istiyorum."

"Hayır. Şu anda olmaz. Meşgulüm. Şu anda seni boşaltıyoruz." Başparmağımla klitorisine baskı uyguladım ve tekrar inledi. Elimi kışının altından çıkardım ve avuç içimi karnının üzerine koydum. "Elimi tut, bebeğim. Boşalırken bana tutun."

Tekrar yastığın üzerine düştü ve iki eliyle elimi kavradı. Kahretsin, o kadar tatlı, o kadar güven dolu ve cesurdu ki. Göğsümde seksle ilgisi olmayan bir şey genişledi. Elimi sıktı, ben de bırakırsam uçup gidecekmiş gibi sıktım.

"Wyatt," diye inledi. Kasları parmaklarımla etrafında sıkılaştı ve içindeki noktaya daha sert masaj yaptım.

Pürüzsüz kalçasına bir öpücük kondurdum ve dişlerimi teninde gezdirdim.

"Wyatt. Aman Tanrım." Rüyalarımdaki gibi ellerimin altında kıvrandı. Bacakları titriyordu.

"İstediğin kadar bağır, kilometrelerce ötede kimse yok. Çok iyi hissedene kadar elimi sikmeye devam et. Bunun hayalini kuruyordum."

"Çok yoğun." Sesi çılgınca ve çaresiz bir şekilde uçlarda geziniyordu. Bana karşı kıvrandı. "Yapamam."

"Evet, yapabilirsin." Parmaklarımla ıslatıyordu ve başparmağım daha hızlı dönüyordu. "Her zamankinden daha sert boşalacaksın. Beni duyuyor musun?"

Başını salladı, yüzünde acı dolu bir ifade vardı ve gözleri kapandı.

"Öleceğim," diye inledi. Lanet olsun, sesi beni deli ediyordu.

"Ölmeyeceksin bebeğim. Bırak ve olmasına izin ver. Parmaklarıma gel."

Tekrar nabızı atmaya başladı. Haykırdı ve sesi dışarıdan çadırımıza kadar yankılandı. Kahretsin, bu beni daha da sertleştirdi, Hannah ne kadar gürültü yaptığının farkında değildi. Onun kontrolünü kaybetmesine neden oluyordum.

"Yakında boşalacaksın, biliyorum."

Amı tekrar sıkıştı. Ağzımı klitorisine doğru indirdim ve sertçe emdim.

Kalçaları ağzıma çarptı ve onun tatlı tadıyla neredeyse boşalıyordum. Göğsümden saf bir zevk sesi yükseldi.

Boşalmaya başladığında haykırdı ve içimdeki şeytan serbest kaldı. İçindeki düğmeye bastım, amı parmaklarımın etrafında çırpınırken sertçe ovuşturdum, klitorisine baskı uyguladım. Yüzüme doğru eğildi ve zamanın sonuna kadar tekrarlayacağım muhteşem sesler çıkardı. Umutsuzca nefes alıp verirken elleri benimkileri sıkı ve ben de onu sıkıttım.

Arkasına yaslanıp gözlerini açtığında dilimi kaygan ağzında gezdirdim. Artık onun tadını biliyordum, geri dönüşü yoktu. Daha fazlasına sahip olmalıydım.

"Aman Tanrım." Göğsü kabardı ve gözleri inanılmaz derecede odaklanmamış, sersemlemiş bir ifadeye büründü.

"Çok iyiydin." Kalçasının iç kısmını öptüm. "Çok iyiydin."

Uzun, alçak, tatmin edici bir inilti çıkardı ve elleri saçlarımı taradı. Tüylerim diken diken oldu ve ağzımı tekrar tekrar onun yumuşak tenine bastırdım. Ona doyamıyordum.

Yanına uzandım ve onu öpmek için eğildim. Ağzı benimkiyle buluştu ve içime doğru iç çekti. Ne kadar rahatlamış ve tatmin olmuş olduğunu görünce göğsüm gururla genişledi. Bir kolumu ona doladım ve onu kendime çektim.

Eli sikime geldi ve ben sarsıldım. Boxerımın üzerinden beni sertçe okşadı.

"Hannah." Sesim boğuk çıkmıştı. "Sorun değil, bunu yapmak zorunda değiliz."

-" Beni tekrar okşadığında sesim kesildi. "Siktir."

"İstiyorum." Sesinde bir gülümseme vardı.

Beni sıkı ve boğazımdan bir inilti kaçtı. Vücudum ona doğru kıvrıldı ve kollarım onu bana doğru katladı. "Siktir. Bebeğim." Yapmalıydım

Hayır dedim, onu itmeliydim, ama yapamadım.

Hannah elini bel kemerimden geçirip beni kavradı. Sıcaklık omurgamdan yukarı fırladı.

"Tanrım," diye nefes nefese kaldım. "Böyle mi?"

Çıkardığım ses şaşkınlık ve kahkahanın bir karışımıydı. "Evet. Aynen böyle."

Ben ağzımı onun boynuna bastırırken o da boyumu okşadı.

"Çok sıcaksın," diye nefes aldı. Onun her dokunuşu omurgamın dibine baskı yapıyordu. "Aletin çok büyük."

Kalçalarım tekrar kıpırdandı, elinin içine doğru mekik dokuyordu. "Beni çok hızlı boşaltmaya mı çalışıyorsun?" Saçlarına doğru nefes nefese kaldım.

Omzuma doğru gülümsedi ve dişleriyle beni hafifçe ısırıldı. "Evet." Beni daha sert sıktı ve diğer eli keseme geldi.

Çok uzun sürmedi. Vücudum onun etrafında eğildi. Nabzım kulaklarımda atıyor ve beynim boşalma ihtiyacıyla kaynıyordu.

Taşaklarımı hafifçe çekiştirdi ve ben inledim.

"Bunu nereden öğrendin lan?" Sesim boğuk çıkıyordu.

"Bir kitapta." Omzumda ısırıldığı yeri emdi ve iç çekti. "Sana mastürbasyon yapmayı seviyorum."

"Uh huh," diye inledim içine doğru. Ellerimden biri kıkırını kavrarken diğeri omuzlarına dolanmıştı. Aramızda hiçbir şey yokken onun ıslak sıcağına sokulmayı, bunun ne kadar inanılmaz olacağını düşündüm. Elleri etrafımda dolanırken ne kadar iyi hissettirirdi. Ağzı nasıl da sıcak ve ıslak olurdu.

Kahretsin. Omurgama elektrik çarptı.

"Seks yapmamızı düşünerek kendime dokundum." Hannah omzuma doğru fısıldadı, yumuşak ağzı tenimi okşarken eli ruhumu sikimden dışarı çıkardı.

Bu çok fazlaydı. Sıcaklık içime işlerken kısık bir inilti çıkardım. Kapalı gözlerimin arkasında ışık patladı ve onun üzerine kıvrıldım.

"Hannah, siktir. Hannah." Elleri sıcak sıvı dökerken adını tekrar tekrar boğuk bir şekilde söyledim.

Taşaklarımda hiçbir şey kalmayana kadar ereksiyonumu çalıştırdı ve ben de onun üzerine yığıldım. "Vay anasını. Acemi olduğumu sanıyordum."

Sevimli kahkahası içimi titretti. "Çok okurum."

"Aman Tanrım. Çok çalışmışsın. A artı." Nefes verdim ve zihnim tekrar odaklandı. Boxerımı çıkardım ve üzerimizi temizledim.

"Bekle." Silmeye çalıştığımda elini çekti. Islak parmağının ucunu ağzına götürdü ve bir damla meniye emdi.

Sikim seğirdi ve ağzım açık kaldı.

Dudağını ısırdı. "Tadının nasıl olduğunu merak ediyordum."

Beni öldürecekti. Ne kadar mükemmel olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Acı çekiyormuşum gibi bir ses çıkardım ve o da kıkırdadı.

Dakikalar sonra, uyku tulumuma yerleştiğimizde, göğsüme yaslanarak memnuniyetle iç çekti. "Çok rahatladım." Kolunu belime doladı. "Harika iş çıkardınız profesör."

Parmaklarım saçlarını okşadı ve karanlığın içinde gülümsedim. Birkaç dakika içinde nefes alış veriş yavaş ve ritmik hale geldi.

Orada uzun süre uyanık yattım, düşündüm. Bu gece Hannah'yla her şey değişmişti. Ya da belki de yatak odasının penceresinden gizlice girip onu öptüğüm gece değişmişti. Ondan sonra onu düşünmeden edemedim.

Hayır, bu doğru değildi. Ondan önce onu düşünmeden edemiyordum. Bu yüzden o gece gizlice odasına girdim.

Uykusunda yumuşak bir ses çıkardı ve göğsüme daha da gömüldü.

Akıntının içindeydim, oradan oraya savruluyordum ve bununla mücadele etmek mümkün değildi. Deneyimli sörfçüler ve yüzücüler çırpınırken enerjilerini boşa harcamamaları gerektiğini bilirlerdi. Dip akıntısı bittiğinde, işte o zaman hava almak için yüzerdiniz.

Belki de yeniden yüzeye çıkmaya hazır olana kadar kendimden uzaklaşmama izin verecektim. Kalbim sıkışmıştı. Onunla birlikte ormanın ortasında bir çadırda yatarken, sıcaklığı bana doğru bastırılmışken ve tadı hala dilimdeyken, evren aynı hizaya gelmişti. Sanki o benim evimdi, tam da olmam gereken yerdeydi. Birbirimize uymuştuk.

Boğulmadan önce yüzerek havalanabilmeyi umuyordum.

Hannah

Ertesi sabah gözlerimi açtığımda ağır bir kol belime dolanmış, sıcak ve sert bir göğse sokulmuştu. Çırılçıplak. İlk defa bir erkekle uyanmıştım.

Cennet gibiydi.

Wyatt hâlâ uyuyordu, göğsü bana doğru inip kalkıyordu. Dudakları hafifçe aralandı ve ben de fırsattan istifade parmağımı ağzının kenarında gezdirdim.

Ağzı açıldı ve parmağımı ısırdı. Ağzımdan bir kıkırtı çıktı ve gözlerini açıp bana sırttı.

"Günaydın." Sesi alçak ve hırıltılıydı. Kolunu bana doladı.

"Merhaba."

"Nasıl uyudun?"

Yumuşak, memnun bir gülümseme ağzımı çekti.

"Harika." Bilmiş bir sırıtışla bir kaşını kaldırdı.

"Eminim öyledir."

İçimden bir kahkaha daha yükseldi ve yüzüm pembeleşti. Yine de gülümsemeyi bırakamadım.

Dün gece. Ugh. Dün gece... şimdiye kadar yaşadığım en iyi orgazmdı. İçimden bir tsunami gibi geçti. Birkaç dakika için, vücudum benim değildi. Wyatt'ındı. Üzerimde tam bir kontrolü vardı ve ben buna bayıldım. Ne yapacağımı bilmesi, bana tam istediğim gibi dokunması, bana bakıldığını, değer verildiğini, rahat olduğumu ve çok ama çok tahrik olduğumu hissettirdi. Daha fazlasını istiyordum ama daha fazlasının asla yeterli olmayacağını da biliyordum.

Çok iyi hissedene kadar elimi sikmeye devam et.

Ona karşı ürperdim. Elinden dolayı canım yanıyordu ama daha fazlası için zonkluyor ve ağrıyordum.

"Üşüdün mü?"

Başımı salladım, kızarıklığımı gizlemek için yüzümü göğsüne gömdüm ve kolu parmakları saçlarımda olacak şekilde yukarı kaydı. Boynumdan aşağıya, sırtımdan aşağıya doğru yeniden ürperdim. Genelde böyle değildim, bu kadar tahrik olmuş, acıyan, dokunulmayı bekleyen bir kız değildim. Bu azgınlık yeniydi.

Bunun hayalini kuruyordum.

Göbeğim sıkıştı ve boğazımdan mutsuz bir ses çıktı. "Neyin var?"

Göğsüne doğru nefes verdim. "Azgın." Sözlerim teninde boğuklaştı. Tanrım, çok güzel kokuyordu. Kokusu gözlerimi geri döndürdü. Bacaklarımdan arası kaygandı ve onun için tekrar acı çekiyordum. Göğsüne hafif bir öpücük kondurdum ve kendi iniltisini duydum. Yer değiştirdi ve sert boyu karnıma baskı yaparak içime bir ihtiyaç dalgası daha gönderdi. Ona doğru geri bastırdım ve nefesi kesildi.

"Öyle mi?" Sesi nefes nefese geliyordu.

Başımı sallayarak göğsüne bir öpücük daha kondurdum. Parmakları saçlarımda kafa derime doğru gerildi ve ben de onaylayarak mırıldandım.

"Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle Hannah, ben de sana vereyim."

Bakışları ağır, karanlık ve yarı kapalıydı. Gözbebekleri büyümüştü. Saçları dağınıktı.

Daha önce bu kadar yakışıklı birini gördüğümü sanmıyorum. Onu böyle çözülmüş görmek hoşuma gidiyordu.

"Elinize ihtiyacım var," diye nefes aldım.

Ağzıma yumuşak bir öpücük kondurdu ve kirli sakalları beni lezzetli bir şekilde tırmaladı.

Geri çekilmeye başladım. "Daha dişlerimi fırçalamadım."

Eli enseme dolandı ve beni kendisine doğru çekti. "Umurumda değil."

Elim göğsünden karnına doğru kayarak, belirgin olan tüm karın kaslarını izledi. Dokunduğumda zıplıyorlardı ve Wyatt'ın ağzına karşı gülümsedim.

"Vücudunuz inanılmaz profesör."

Ağzı benimkine karşı bir sırıtışa dönüştü ve alt dudağımı ısırıldı.

Eli çıplak tenimde sırtımı bir aşağı bir yukarı okşadı. "O senin." Benim.

Göbeğim tekrar sıkıştı ve nefesim kesildi. Sıcak, baygın duygular beynimi ve kan dolaşımımı doldurdu ve ona süründüm. Basınç

Bacağının bacaklarımın arasına girmesi beni inletti.

Wyatt kendimi ona sürtmemden hoşlanmış olmalı ki elini ön tarafıma doğru kaydırды. Parmakları sıkışmış bir tepe buldu ve onu yuvarladı.

Tekrar inledim, dokunuşuna doğru eğildim. Göğsünden alçak bir kahkaha yükseldi.

"İyi hissettiriyor," diye

fısıldadım. "Mhm.

Biliyorum."

Sesindeki otorite, kendinden emin, bilmiş ton, sanki kontrolün kendisinde olduğunu biliyormuş gibi, beni daha da sıktı. Daha fazla sıcaklık, daha fazla ıslaklık merkezime aktı. Karnımı dürtmekte olan çelik uzunluğu kavradım.

Acı çekiyormuş gibi bir ses çıkardı ama ben bile daha iyisini biliyordum. Onu sertçe okşadım ve o da karşılık olarak meme ucumu sıktı.

"Yavaşla," diye homurdandı.

Onu tekrar okşadım. Dün gece yaptığı gibi aklını yitirdiğini görmek istiyordum, elime düşmüştü. Wyatt her zaman çok sakın ve soğukkanlıydı ama dün gece benim merhametime kalmıştı. Sanki patron benmişim gibi. "Hayır."

Elime karşı sarsıldı. "Hannah." Ses tonu uyarıcıydı.

"Bunun benim olduğunu söylemiştin." Elimde çok kalın olan o ağır uzunluğa dokundum.

Omzuma doğru inledi. "Tanrım, kitap kurdu, ben hazır olmadan beni boşaltacaksın."

Onu tekrar sertçe okşadım ve dişlerinin arasından bir nefes çekti.

"Tamam." Elini göğsümden çekti ve bileğimi ondan ayırdı.

Bana bakmak için üzerime eğilmeden önce. Üstümde durarak beni hapsetti, burnu benimkinden bir santim uzaktaydı. Ağzında küçük bir gülümseme belirdi ve ben de ona sııttım.

"Küçük bir oyun oynamak ister misin, kitap

kurdu?" Sırıtişım büyüdü ve başımı salladım.

"Tamam. Bu oyunun adı 'kim diğerinin önce gelmesini sağlayabilir'."

Düşünüyormuş gibi yaparak gözlerimi kısıtım. "Bu oyun benim için yeni ama sanırım bunda iyi olacağım."

Kaşlarını kaldırdı. "Ah, öyle mi?"

"Hı hı."

Bakışları ağzıma düştü. "Seninle oynayacağımız bu oyunu uzun zamandır düşünüyordum. Hem de çok. Uzun. Zaman." Dudaklarıma yumuşak öpücükler kondurdu.

Her kelimenin arasında ağzım. Merkezim yine ağrıyordu. "Daha fazla pratiğim var ve çok dikkat ediyorum. Peki kazanacağını düşündüren ne?"

Sesi çok hafif ve alaycıydı. Kalbim hızla çarptı ve sırtışıımı ısırarak geri çektim. Omuz silktim ve masum bir ifade takındım. "Kazanabilir miyim bilmiyorum ama denemek zorundayım. Bana öğrettiğin şey bu değil miydi?" Diğer elim göğsüne dokunmak için yukarı uzandı ve o bileğimi yakalayıp onu da sabitledi. Beni bastırıyordu ve bu hoşuma gidiyordu. Hem de çok.

Bana hınzırca bir sırtış fırlattı. "Mhm."

Kanıma yeni bir güven duygusu daha karıştı. Onu kaydırmak istiyordum. "Sikinin muhtemelen ağzıma sığmayacak kadar büyük olduğunu biliyorum ama denemek istiyorum."

İnanamayarak güldü ve alnını benimkine dayayarak bana yaslandı. "Tanrım, Hannah, biz daha oyuna başlamadan kazanacaksın." Derin bir nefes almadan önce inledi. "Planlar değişti."

"Ne yap-oh." Uyku tulumunu itip kalçalarımı birbirinden ayırınca sözlerim kesildi. Eğildiğinde nefesim kesildi.

Ağzı amıma geldi ve başım geriye düştü. Takdirle inledi ve sıcak dili klitorisimin üzerinde kayarken, kemerlerim açıldı.

"Bu adil değil," diye fısıldadım, dili üzerimde daireler çizerken, tekrar ve tekrar, beni daha sıkı sararken. Ağzına karşı kıvrınarak daha da yükseldim.

"Lanet olsun, Hannah. Tadın çok güzel." Dili ıslak kıvrımlarıma daldı ve ben inledim. "Senden daha tatlı bir şey yok."

İçimi bir sıcaklık kapladı ve ona tekrar uzanmak için can attım ama yapamadım, bunun ne kadar inanılmaz bir his olduğunun üstesinden gelemiyordum. Dili yumuşak, hızlı ve kaygandı ve yüzünü ıslatıyordum ama umurunda değil gibiydi. Dili üzerimde kayarken göz kapakları yarıya kadar düştü ve midemde bir basınç oluştu. Çadırımızı inlemeler ve nefes alışlarla doldurduk ve sonra içime bir parmağını soktu ve ağzım açık kaldı.

Göbeğim onu sıktı ve o da bana karşı inledi.

Bir kahkaha attım. Zar zor konuşabiliyordum. İçimde bir şeye dokundu ve karnımda basınç oluşmasına neden oldu.

Beni izlemek için ağzını kaldırdı, parmağı hâlâ ön duvarımda o bölgede çalışıyordu. Bakışlarına karşılık verdim ve yüzümdeki bir şey onun hınzırca sırtıtmasına neden oldu. "Parmağımı çok iyi alıyorsun. Bahse girerim ikinci bir parmağımı soksam onu da kabul edersin, değil mi?"

Başımı salladım.

Alçak sesle güldü ve bir parmak daha ekleyerek beni gerdi.

Başım arkaya düştü.

"Şu haline bak, çok iyi gidiyorsun. Çok güzelsin, Hannah. Hep böyle düşünmüşümdür." Sesi tenime dokunan bir okşayış gibiydi ve körü körüne uzandım. Eli benimkiyle buluştu.

Dün gece bunu yaptığında, elimi tuttuğunda, ihtiyacım olan şey buydu. Bir dayanak, sıkacak bir şey, bana dokunanın o olduğunu hatırlatacak bir şey. Sadece bir adam değildi.

Wyatt'tı.

"Wyatt," diye sızlandım. Ayak parmaklarım kıvrılıyordu.

"Mhm. Biliyorum. Bana ne kadar iyi hissettirdiğini söyle." İçime girip çıkan elini inceledi.

"İnanılmaz," diye soludum, sırtım kaskatı kesilmişti. Bacaklarım titriyordu. "Sanki boşalacaktım gibi."

"Güzel. Kukun beni sıkıyor, Hannah. Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?"

Sertçe başımı salladım ve zevkli dalgalar yaklaşırken gözlerim kapandı.

"Bu yakın olduğun anlamına geliyor bebeğim. Her şeyi doğru yapıyorsun demek.

Beni ne kadar zorladığını biliyor musun? O güzel ağzınla benimle alay ediyorsun, bana sığmayacağımı söylüyorsun?"

Ağzını klitorisime indirdi ve beni tekrar yaladı, zevk üzerine zevk bıraktı ve daha ne kadar dayanabileceğimden emin değildim. Elim onunkini kavradı.

"Neredeyse vardın bebeğim," dedi üzerimde çizdiği daireler arasında.

İçimdeki dalga doruğa ulaştı ve zar zor konuşabiliyordum. Zar zor nefes alabiliyordum. "Wyatt." Kelimeyi boğarak söyledim.

Parmakları daha sert çalıştı ve klitorisime karşı bir onay sesi çıkardı.

Beni uçurumun kenarına getiren o küçük sest, yarı hırıltı, yarı homurtu. Kahvaltı ettiğimizde, sabah sörfünden sonra açlıktan ölmek üzereyken çıkardığı sesin aynısıydı ve gözlerini kapatıp içine daldı. Bundan zevk alması, beni çok lezzetli ve gerekli bulması, merkezimden vücuduma elektrik yayılmasına neden oldu. Ağzına yapıştım ve her şey sıkı, sıcak ve inanılmazdı, o kadar inanılmazdı ki. Nabız üzerine nabız içimde kıvılcımlandı ve odağım her yere ve hiçbir yere gitti, hepsi de

aynı anda. Düşüncelerim havada dağıldı. Ağırılıksızdım ve süzülüyordum.

Dünyaya geri döndüğümde, yatağa ve yastıklara gömüldüm, zor nefes alıyordum. Bir kahkaha attım. "Sen kazandın."

Güldü ve üzerime tırmandı, ağzıma tatlı bir öpücük kondurduktan sonra boynumdan aşağıya doğru bir iz bıraktı. Ereksiyonu karnıma çarptı. "Bu kadar ses çıkarmana bayılıyorum."

Yüzüm utançtan kızardı. "Aman Tanrım." Güldü.

"Sorun değil. Dışarıda kimse yok."

Boyuna uzandım, beni aceleyle dürttü ve parmaklarımı etrafına doladığımda inledi.

"Oh, lanet olsun." Onu sertçe okşadığımda nefesi kesildi. "Teselli ödülü," diye mırıldandım ona karşı, boynuna bir öpücük kondurarak hassas deriyi emmeden önce. Ürperdi.

Elimle onu keşfettim, uzunluğu boyunca ilerledim, kesesine kadar indim ve onu kavradım. Tekrar ürperdi. Ucunda bir sıvı damlası belirdi ve onu üzerine yaydım.

"Siktir," diye fısıldadı saçlarıma doğru, kendini elime doğru iterek. "Siktir, Hannah." Tekrar itti ve boğazından acı dolu bir ses çıktı.

Şansım varken istediğimi alacaktım. Doğruldu, eğildim ve onu ağzıma aldım.

Dudaklarım üzerinde kayarken ondan tiz bir inançsızlık sesi geldi ve ağzımdayken inleyebildiğim kadar inledim. Ucunda boncuk boncuk biriken damlanın tadı biraz tuzlu, biraz da misk gibiydi. Aleti çelikten daha sertti ama derisi kadife gibi yumuşacıktı ve daha da üzerine düşüp ağzımı onunla doldurmanın çok tatmin edici bir yanı vardı. Başımı kaldırıp ona baktığımda beni acı, inançsızlık ve zevk dolu bir ifadeyle izlediğini gördüm.

"Bunu ilk kez yapıyorum," dedim ona, "yanlış yapıyorsam söyle bana."

Başını yavaşça salladı, ağzı açıktı. "Yanlış değil. İyi. Hem de çok iyi." Göğsü hızla inip kalktı ve ben onu tekrar ağzıma almadan önce sııttım. Gözleri yarı yarıya kapandı. "Kahretsin Hannah, beni çok iyi alıyorsun."

Bunu söylediğinde içim zevkle ürperdi ve dilimi onun alt tarafında gezdirerek aşağı yukarı sallandım. İnledi.

Bu eğlenceliydi.

"İşte benim kızım. Aynen böyle, bebeğim." Ellerini kendi saçlarına götürdü ve geriye doğru taradı. Karnındaki kaslar taştan oyulmuş gibi gerildi. Bu anı uzun süre düşünecektim.

Emmeyi eklediğimde ağzımın içinde nabızı atmaya başladı ve ben zevkten gırtlaktan bir ses çıkardığımda nefesi kesildi.

"Hannah. Ben geleceğim."

Sertçe emerek ağzıma sokup çıkarırken ona baktım. "Mhm."

Sertçe başını salladı, acı çekiyormuş gibi kaşlarını çattı, bakışları bana kilitlendi. Ağzı açık kaldı ve ağzımın içine girdi. Sıcak sıvı fişkırırcasına dilimin üzerine döküldü ve Wyatt'ın kendini boşaltırken çıkardığı nefesleri ve inlemeleri dinledim.

İşi bittiğinde ona kocaman bir sırtış attım ve kaşlarımı oynattım. Hâlâ nefesini tutmuş, arkasına yaslanmış ve komik bir bakışla beni izliyordu.

Sanki benden korkuyor gibiydi.

"Bu bakış ne için?" Homurdandım ve beni kendine, göğsüne doğru çekti.

"Bunu yapabildiğini bilmiyordum."

Omuz silktim. "Ben de öyle. Eğlenceliydi."

"Eğlenceli." Güldü. "Vay anasını, Hannah."

"Herhangi bir not var mı profesör?"

İnledi ve gözlerini kapattı. "Lanet olsun. Bana böyle seslendiğinde..." Dudağımı ısırdım ve göğsüne daha da sokuldum.

"Biliyorum."

"Sen lanet bir baştan çıkarıcısın, bunu biliyor musun?"

Neredeyse gülüyordum. Ben mi baştan çıkarıcıydım? Bir tırtılın cinsel gücüne sahiptim. Baştan çıkarıcı kadınlar uzun, tüylü kırmızı elbiseler, kırmızı ruj, iç çamaşırları ve yüksek topuklu ayakkabılar giyerlerdi. Ben kitapçıda saklanan kızdım.

Wyatt'ın onu boşaltmak üzereyken, sanki onun üzerinde tam bir güce sahipmişim gibi bakması? İnanılmazdı. Kendi türümde bir baştan çıkarıcı olabilirdim. Sadece Wyatt'ın baştan çıkarıcısı olabilirdim.

Bu düşünce beni kendi kendime güldürdü. Wyatt'ın. *Senin*, demişti vücudu hakkında. O söyleyene kadar bunu duymak istediğimi bile bilmiyordum. Benim vücudum. Daha önce hiç birinin vücudunu kendime ait görmemiştim. Wyatt'ı sahiplendiğim gibi birini sahiplendiğimi hiç hissetmemiştim.

Bu düşünce beni şok etti. Wyatt benim değildi. Gerçek aşka bile inanmıyordu. Tanrı aşkına, sonsuzluğa bile inanmıyordu. Bir tutam endişe

karnıma vurdu.

Wyatt *şu ana* inanırdı. Şimdiki zamanda yaşamak ve hayatın sunduklarının tadını çıkarmak. Her şeyin geçip gitmesine izin vermek ve zamanı geldiğinde yoluna devam etmek.

Belki ben de aynısını yapmalıyım. Wyatt'la geçirdiğim bu zamanın tadını çıkarmalı, onunla dalga geçmenin ve ondan bir şeyler öğrenmenin keyfini çıkarmalıydım. Bitirme zamanı geldiğinde, buna izin vermeliydim.

Bu sonun düşüncesi bende ağlama isteği uyandırdı, bu yüzden onu bir kenara ittim. Bu gelecekteki Hannah'nın sorunuydu. Şu anda sadece şimdiki zamanla ilgileniyordum. Wyatt'ın bana öğrettiği gibi.

Wyatt gözleri kapalı bir şekilde kolunu omuzlarıma doladı ve ben de bu anı ezberleyerek onu içime çektim.

"Biraz kestirmem lazım," diye mırıldandı.

"Kendime gelmem gerek." Gülümseyerek başımı salladım. "Tamam."

Kasabaya döndüğümüzde öğleden sonra erken saatlerdi.

"Bir kahve içelim," diye önerdi Wyatt ve ben de kabul ettim. Park ettik ve caddeyi koşarak geçmeden önce trafiğin durmasını bekledik.

Miri Yang elinde bir yığın kâğıt ve etrafında toplanmış küçük bir grup insanla kafenin önünde duruyordu. Birkaç yüzü tanıdım.

"...gece on ile on bir arasında." Gözleri geniş ve hareketliydi. "Elimizde neredeyse hiçbir ayrıntı yok ama çok acı çektiğini biliyoruz."

Randeep Singh arkasından, "Yürüyüş yaparken ayağı kaymış olabilir," diye ekledi. Turistler için bir yürüyüş rehberiydi. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Oradaki bazı patikalarda bir ayağınızı yoldan çekerseniz uçurumdan aşağı düşersiniz. Ağlama şekline bakılırsa, eminim bir yerini kırmıştır."

Orada durduğumuzu fark ettiler ve Miri bize broşürleri itti. "Oh, güzel, siz ikiniz. İşte, biraz broşür alın ve bunları işyerlerinizde dağıtın."

"Neler oluyor?" Gazeteye baktım ve okudum.

Pacific Rim bölgesinde zor durumdaki kayıp yürüyüşçü. Hazırlıksız ve ağır yaralı olduğu düşünülüyor. Hava ikmali gerekebilir.

Kaşlarımı çattım. "Bu korkunç."

Miri grubumuza "Bir saat içinde bölgeyi taramak üzere arama ekiplerimiz yola çıkacak" dedi.

Randeep Wyatt'a, "Sen ve Holden boşsanız," diye ekledi, "yardımınız işimize yarayabilir. Siz ikiniz sürekli o bölgede kamp yapıyorsunuz."

Donakaldım ve Wyatt'a döndüm. Bu olamazdı...? Yüzünde tuhaf bir ifade vardı ve midem ayaklarımın arasından yerin dibine indi. Ağzı gülmemeye çalışıyormuş gibi kıpırdadı ve çenesini ovuşturarak başını salladı.

Duydukları, acı içinde haykıran kadın bendim. Farklı bir sebepten dolayı ağlayan.

Herkese açıklamak zorunda kalmak istemediğim bir sebep.

"Özür dilerim," diye boğazımı temizledim. Sesim ince ve yüksekti. "Neden zor durumda bir kadın olduğunı düşünüyorsunuz?"

"Dün gece orada kamp yapıyordum ve onu duydum," diye tekrarladı Randeep kocaman gözlerle. "Acı içinde inliyordu. Tekrar ve tekrar. Hem de yüksek sesle. Yaralanmıştı. Bundan eminim. Ona yardım etmeliyiz." Başını iki yana salladı. "Çok fazla inleme vardı."

Birisi Miri'ye "Sesler neye benziyordu?" diye sordu.

"*Unh, unh, unhhhh* gibiydiler," diye inledi Miri ve gözlerim yuvalarından fırladı. "Değil mi, Randeep?"

Randeep başını salladı. "Daha yüksek sesle ve daha uzun, *UNHHHHHHH, UNHHHHHHH* gibi." İnsanlar durup inleyen Randeep'e baktıkça Miri ve Randeep'in etrafındaki kalabalık artıyordu. "Hatta '*Öleceğim, öleceğim*' dedi."

Wyatt'ın eli omzumda kıpırdadı ve orada ölmeyi diledim. Yüzüm alev alev yanıyordu.

Don kalabalığın arasından kafasını uzattı. "*Unhhhhnnn, unhhhhhhh* gibi mi? Yoksa *unh-unh-unh* gibi mi?"

Boğazımı temizledim. "Bu ayrıntı düzeyinin neden önemli olduğunu anlamıyorum." Sesim tizleşti ve Wyatt omzumu sıktı.

Randeep Don'u işaret etti. "İlki. Çok uzun sürdü."

Don başını salladı ve not defterine bir not düştü. "Açıklama için teşekkür ederim. Sizi kaynak olarak gösterebilir miyim?"

Utançtan kafam patlamak üzereydi. "Don, bunun üzerine bir blog yazısı mı yazıyorsun?"

Gözlüklerinin üzerinden kaşlarını çatarak bana baktı. "Tabii ki."

Wyatt elini ağzına götürdü ve bakışlarımız buluştu, benim kocaman gözlerim lanet olası bir utançla, onunkiler ise kahkaha ve eğlenceyle doluydu. Göğsü titredi ve bir kahkahasını öksürükle bastırdı.

"Bize biraz müsaade edin." Omzunun üzerinden onlara bakarak beni uzaklaştırdı.

Bir kahkaha patlatmadan önce köşeyi dönmüştük.

Koluna bir tokat attım. "Wyatt! Yalnız olacağımızı söylemiştin." Sesim bir cin gibi çıkıyordu.

Sırtışı kulaktan kulağa yayılırken güldü ve duvara yaslandı. "Öyle olacağımızı düşünmüştüm."

"Bu hiç komik değil."

"Ah, kitap kurdu." Gözlerini sildi. "Bu çok ama çok komik."

Miri'nin etrafındaki grubun sayısının arttığı köşeye göz attım. Randeep arama kurtarma için nerede buluşacağımızı açıklıyordu ve ben irkildim.

"Arama ekipleri gönderiyorlar," diye fısıldadım Wyatt'a.

Saklanmak istedim. Kitapçıma koşmak, kapıyı kilitlemek, tabelayı *kapalıya* çevirmek ve bir kitabın içinde kaybolmak istedim. Arama ekipleri dışarı çıkacak ve kimseyi bulamayacaktı, çünkü kimse yoktu.

Ama bu yanlış olurdu. Çok yanlış. Herkesin gününü boşa harcamış oluruz. Bir polis arabası yanaştı, sonra da bir itfaiye aracı köşeyi döndü.

"İtfaiye neden bu işe karışıyor ki?" Omzumun üzerinden, bakmak için kafasını uzatan Wyatt'a tısladım.

Kasaba kaynaklarını boşa harcamak olur. Bir şeyler söylemem gerekiyordu. Ellerim sıkıştı ve derin bir nefes alarak yutkundum. "Bir şeyler söylemeliyiz."

Wyatt'ın eli enseme duruyordu. "Bunu benim almamı ister misin?"

Yüzümde umutla ona baktım. "Yapar mısın?"

Sırıtarak bana doğru başını salladı. "Bu sabahtan sonra sana bir borcum var." Göz kırptı ve yanağıma hızlı bir öpücük bıraktı. "Hemen döneceğim."

Gruba yaklaşıp Randeep'i işaret ederken köşeden baktım.

"Bir saniyen var mı?"

Randeep Wyatt'ı birkaç adım geriden takip etti. "Elinde bilgi var mı?"

"Sayılır." Wyatt kıkırdadı. "Dün gece duyduğun o kadın sıkıntı içinde."

Randeep kaşlarını çattı ve eğildi. "Ne demek istiyorsun?"

Wyatt boğazını temizledi ve doğruldu, garip bir şekilde gururlu görünüyordu. "Arayan Hannah ve bendim."

Randeep şaşkınlıkla kaşlarını çatı. "Sen ne-" Ağzı açık kaldı. "Oh. Yani sen iki-" Kaşlarını kaldırdı.

Wyatt başını salladı. "Evet."

"Peki o zaman." Ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Bana söylediğin için teşekkür ederim. Sanırım arama ekibini geri çağırmalıyım." Kaşlarını çatarak yere baktı ve düşündü. "Sen ve Hannah Nielsen?"

"Mhm." Wyatt yüzünü göremeyeceğim şekilde yer değıştirdi.

Kalbim göğsümde sertçe çarpıyordu. Konuşma tarzına bakılırsa, sanki biz...

Bir çift mi?

Bu düşünce kan dolaşıma karıştı. Bir çift. Wyatt ve ben bir çift olarak.

Yani, tabii ki yapmıyorduk. Pratik yapıyorduk. O bana yardım ediyordu, ben de ona yardım ediyordum.

Ama düşüncesi güzeldi.

Randeep Wyatt'ın omzuna vurdu. "Aferin sana Wyatt. Herkesin iyi olmasına sevindim."

Wyatt bir kez başını salladı ve Randeep gruba geri döndü.

"Yanlış alarm millet. Tehlikede olan kimse yok," diye yüksek ve gür bir sesle gruba duyurdu. "Hannah Nielsen ve Wyatt Rhodes şakalaşıyorlardı."

Boğazımdan boğuk bir aşığılanma sesi çıktı. Yüzüm öyle bir yandı ki eriyebilirdim. Ben dehşet içinde izlerken Wyatt kocaman bir sırtışıla yanıma döndü.

"Hannah Nielsen?" Miri sordu. "Ve Wyatt Rhodes?" Gözleri hiç görmediğim kadar büyüktü. Randeep'in kollarını kuvvetle kavradı. Bir buçuk metre boyunda ufak tefek bir kadındı ama Randeep onun gözlerindeki vahşi ateş karşısında korkuyla geri çekildi. "Bana gerçeğı söyle. Şu anda şaka mı yapıyorsun?"

"Bana kendisi söyledi."

Keskin ve meraklı bakışları bize yöneldi, ben de köşeden baktım.

Wyatt'ın eli benimkine kaydı ve çekiştirdi. "Garip sorulara cevap vermek zorunda kalmadan önce buradan gidelim kitap kurdu."

Bana iki kez sormasına gerek kalmadı. Kamyonete döndük ve Wyatt arabayı çalıştırdı. Yan aynadan Miri'nin bize doğru koştuğunu gördüm. Wyatt

kamyoneti çalıştırdı ve park yerinden çıktı, ona el sallamak için camı indirdi.

"İkiniz adına çok mutluyum!" diye seslendi arkamızdan.

Wyatt yüzüme bir kez baktı ve tekrar kahkahayı patlattı, gözlerinin etrafındaki çizgiler kırıştı ve sırıtışı kulaktan kulağı ulaştı.

"Newfoundland'e taşınacağım." Yanan yüzümü ellerimle kapattım.

"Artık herkes biliyor."

Omuz silkti, yüzünde hâlâ o sırıtış vardı. "Ne olmuş yani. Bırak bilsinler." *Neyi* bilsinler? Ne olduğumuzu mu?

şu anda yaşıyordum ya da yaşamaya çalışıyordum ve bunlar geleceğı yönelik sorulardı. Nefesimi dışarı verdim, Wyatt'a baktım ve kahkahayı patlattım.

OceanofPDF.com

Hannah

ERTESİ AKŞAM, yakınlardaki Port Kennedy'de bir barda tezgâhta oturmuş Naya'yı bekliyor ve Wyatt'ın odun kestiği video viral olurken telefonumu izliyordum. Ona videonun ekran görüntüsünü göndermiş, izlenme ve yorum sayılarını belirtmişim; o da bana *iyi iş çıkardın, kitap kurdu* ve göz kırpan bir emoji ile yanıt vermişti.

Wyatt'ın bana yaptıklarını hatırlayınca tüylerim diken diken oldu. Bana nasıl dokunduğunu ve beni nasıl inlettiğini.

Sonra Miri ve Randeep'in o iniltileri yeniden canlandırdıklarını hatırladım ve o gün bininci kez ürperdim.

"Sen Hannah olmalısın."

Telefonumdan başımı kaldırdım. Naya beni kocaman bir gülümseme ve sıcak bir kucaklamayla karşıladı.

"Sizinle tanıştığıma çok sevindim," dedim yan taraftaki tabureye otururken.

Ben.

Naya bana gülümsedi ve kahverengi gözleri parladı. "Konuşmak için heyecanlıyım seninle kavramlar. Pinterest panosunu gönderdiğiniz için teşekkürler."

Hafta başında Liya ile birlikte sevdiğimiz duvar resimlerini araştırdık ve hepsinin ortak bir teması vardı: canlı, çarpıcı ve renkli.

Suçluluk duygusu beni boğazımdan yakalayınca başımı salladım ve yutkundum. Bir barda oturmuş, babamın hayır dediği bir duvar resmini planlıyordum. Annemin yaptırdığı duvar resmini kapatacaktım.

Yine de duvar resminin güncellenmesi gerekiyordu. Mevcut duvar resmindeki kitaplar farklı bir zamandan kalmaydı ve artık dünyayı temsil etmiyorlardı. Queen's Cove'u temsil etmiyorlardı ve yayıncılığı da temsil etmiyorlardı.

Yine de üzerini boyayarak onu sildiğime hiç şüphe yoktu. Kalbim burkuldu.

Naya bir tablet çıkardı ve ekranlara dokundu. "Annenle ilgili konuşmamız hakkında çok düşündüm."

Göğsüm sıkışmıştı. "Oh?"

Başını salladı ve bana hüzünlü bir gülümseme fırlattı. "Evet." Nefes aldı ve içini çekti. "Onun hakkında konuşma şekline bakılırsa, mağazanın her yerinde olduğu çok açık."

Başımı salladım ve boğazımdaki taşa rağmen yutkundum. Naya da bunun bir hata olduğunu görebiliyordu.

"Ve bunu duvar resminde onurlandırmak istiyorum." Kulaklarım dikildi. "Öyle mi?"

Geniş gülümsemesiyle dişleri parladı. "Kesinlikle. Onun kitaplara duyduğu tutkunun aynısı sende de var."

"Seviyorum. Hikayeleri severim. Bana ne kadar inanılmaz olduklarını gösterdi."

Resimler arasında gezinirken tabletinin ekranı parlıyordu. "Eskiden ne dediğini düşünüyordum, *her ruh için bir hikaye vardır*."

"Var. Dışarıda herkes için bir kitap var. İnsanların mükemmel kitabı bulup geri gelmelerini ve bana anlatmalarını seviyorum."

"Ben böyle bir şey buldum. Eğer beğenmezseniz, sorun değil, değiştirebiliriz. Bu sadece bir başlangıç konsepti."

Tableti masanın üzerine koydu ve ben de çizimi incelemek için öne doğru eğildim. Eflatun harfler girdaplı, tuhaf bir yazı tipinde dönüyor ve dalgalanıyordu.

Tropik çiçekler metni çerçeveliyor, zümrüt yapraklar ve sarmaşıklarla sık ve yabani bir şekilde büyüyordu. Kuşlar yeşilliklerin arasına tünemiş, bir rakun bir çiçeğin arkasından dışarı bakmış ve bir geyik resmin alt kısmı boyunca otlamıştır.

Her ruh için bir hikaye, diyordu. Gözlerim yaşardı. Bu annemin sanat eseri idi. Suçluluk duygum kayboldu ve yerini kararlılık aldı. Onu silmiyordum. Duvar resmi *oydu*.

Naya'ya başımı salladım ve dökülen bir damla gözyaşını silmek için acele ettim. "Bu iyi mi?" diye sordu yüz ifademi dikkatle izleyerek. Başımı salladım ve bir gözyaşı daha döküldü. "Özür dilerim. "Evet. Güzel."

Eli koluma geldi. "Sorun değil. Beğendiğin için çok mutluyum."

"Çok güzel," d i y e mırıldandım, resme bakarken. "Çok güzel, Naya. Bunu bana gönderebilir misin?"

Yüzünde ışıl ışıl bir gülümseme belirdi ve başını salladı.

Birkaç dakika daha barda oturup lojistik ve program üzerine sohbet ettik. Naya duvar resmine gelecek hafta başlayacaktı. Eskizi incelerken heyecandan karnım zil çalıyordu. Zihnim duvar resminin sosyal medya paylaşımları için fikirlerle dolup taşıyordu. Kasabanın duvar resminin bitmiş halini görmesi için sabırsızlanıyordum.

Babam aklıma girdi.

Nefret edebilir. Hayır, nefret *ederdi*. Onun şahsen onaylamadığı her şeyden nefret ederdi.

Göğsümde keskin bir şey burkuldu. Bunu aşması gerekiyordu, çünkü yeni duvar resmi yapılacaktı.

Naya tabletini elinden bıraktı ve ayağa kalktı. "Pekâlâ dostum, haftaya görüşürüz." Heyecanla omuzlarını salladı. "Bu çok eğlenceli olacak."

Kalbim mutlu bir beklentiyle çarptı. "Haftaya görüşürüz."

Naya'nın gidişini izledim ve telefonumdan saati kontrol ettim. Eve yaklaşık bir saatlik yol vardı.

"Gösteriden önce başka bir şey ister misiniz?" diye sordu barmen. Mavi saçları vardı, yanları kısa kesilmişti.

"Gösteri mi?" Ona göz kırptım.

"Drag gösterisi. Ayın ilk Salı günü." Nefesim

kesildi. "Hep bir drag şovuna gitmek istemişimdir."

Güldü. "İşte sana bir şans. Drag Race değil ama eğlenceli bir zaman."

Burada tek başıma oturuyor olma fikri içimi ürpertti.

Kimin umurunda, diye bir ses kafamın içinde sordu. Wyatt'a çok benzeyen bir ses.

Ona bir gülümseme attım. "Elbette. Bana alkolsüz, meyveli ve eğlenceli bir şeyler hazırlayabilir misin? Araba kullanıyorum."

Göz kırptı. "Emin olabilirsin, tatlım."

Işıklar kararırken ve müziğin sesi artarken önüme küçük bir şemsiye ile eflatun bir içecek koydu. Duvar resmindeki yazı gibi eflatun bir içecek. Bir işaret gibi. Kendi kendime gülümsedim ve arka köşedeki küçük sahne alanına döndüm. Cılız spot ışıkları bas sesiyle birlikte titriyordu.

Barmen elinde mikrofonla sahnenin yanında belirdi. "Tüm kızlara, geylere ve erkeklere iyi akşamlar!"

Bar müşterileri etrafımda tezahürat yaptılar.

"Bu gece sizin için harika bir gösterimiz daha var. İlk olarak, ağırbaşlı, zarif ve incileri olmadan asla yakalanmayacak. "Wouldn't it Be Lovely-" şarkısını söylüyor.

Yanımdaki biri inledi ve alnını bara dayadı.

"-yüzüncü kez My Fair Lady'den, Josephina Duvet!"

Barı arkadan ayıran siyah perde yana kaydı ve dev platin bukleleri, teatral kanatlı gözlüğü ve deniz köpüğü yeşili geniş tül elbisesiyle uzun boylu bir kraliçe sahneye çıktı. Mikrofonu alıp sahneye adım attığında seyirciler onu alkışladı ve alkışladı.

"İspanya'da yağmur çoğunlukla ovada kalır!" diye mikrofona gürledi ve Audrey Hepburn'ün klasik şov melodisinin neşeli, pop versiyonuna başladı.

Sahnedeki kasıla kasıla yürümesini, müzik eşliğinde dans etmesini ve şarkı söylemesini izlerken içimi yudumladım. Makyajı çok ustaca uygulanmıştı, çok eğlenceli ve teatraldı ve yine de kıyafeti kadın modasının bir dönemine hassas detaylarla saygı gösteriyordu. Elbisesi zaman ve emek harcanmış gibi görünüyordu. Bakışlarım göğüs dekoltesine kaydı. Nasıl bu kadar gerçekçi görünüyordu?

Josephina başını bana doğru çevirdi ve bana doğru şarkı söyledi. Gözlerim büyüdü ama gülümsemem arttı. Kalçalarını salladı ve telefonumla hızlıca bir fotoğraf çekmeden önce huşu içinde baktım.

Bunun yerine ondan seksi kız dersleri almalıydım, diye Wyatt'a mesaj attım. Yazarken noktalar belirdi ve cevabı çıktı.

Dışarıda bensiz mi eğleniyorsun, kitap kurdu?

Telefonuma bakıp sııttım. *Evet. Bana öğrettiğin gibi barda tek başıma oturuyorum.*

Çok iyi vakit geçiriyorum!

Aferin kızıma. Her şeyi duymak için sabırsızlanıyorum.

Karnım zıpladı ve çırpındı. Josephina setini bitirdi ve perdenin arkasından kayboldu.

Mavi saçlı barmen sahneye geri döndü. "Josephina'yı bir kez daha alkışlayalım!"

Ben de diğer müşterilerle birlikte alkışladım. Sırada Rockstar Anise vardı; seksenlerden kalma kocaman bir metal peruk takmış, file çoraplar giymiş ve Boston'dan More Than a Feeling'in hava gitarıyla yorumlanması için her şeyini ortaya koymuştu. Şarkı sözlerini dudaklarıyla senkronize ederken müzik hoparlör sisteminden gürledi. O kadar çok gülümsüyordum ki canım acıyordu.

"Teşekkürler, Rockstar Anise!" Barmen siyah perdeye bir göz attı. "Bu gece burada eski bir favorimiz var, bu-"

Perde yana savrulduğunda ve Union Jack mini elbisesi ve dev kırmızı peruğuyla bir drag queen dışarı çıktığında nefesim kesildi. Elim ağzıma geldi.

Kırmızı platform ayakkabıları bile vardı.

"Woouoooo!" Elimden geldiğince sert bir şekilde alkışlayarak çılgılık attım.

Kraliçe bana baktı, biraz nazlı bir gülümsemeyeyle durakladı ve Say You'll Be There'in açılış notaları çaldı. O şarkı söylerken kalbim yerinden çıkacak gibi oldu ve yerimde dans ettim.

Nakarat sırasında beni işaret etti. Şarkı sözlerine eşlik ettim ve etrafımdaki herkes alkışladı.

Performansını sergilerken onu hayranlık ve hayranlıkla izledim. Kliplerindeki tüm koreografiyi biliyordu ve gülümsemem kulaktan kulağa yayıldı. Sahneden ayrılmadan önce bana göz kırptı ve ben onu sertçe alkışlarken tanıdık bir şey dikkatimi çekti. Gözlerimi kısmıştım.

"Bir pembe içki daha?" diye sordu barmen ve ben de kocaman bir gülümsemeyeyle başımı salladım.

Küçük barda iki kraliçe daha sahne aldı ve ben gözümü ayıramadım. Avery'yi buraya getirmeliydim, buna bayılırdı. Belki Max ve Div de gelmek ister. Bir gece geçirebiliriz.

"Merhaba," idolüm yanımdaki tabureye çöktü.

Gözlerim büyüdü. "Merhaba." Nefesim kesilmişti. Makyajı mükemmeldi. Sert, dalgalı kaşlar, dolgun kırmızı dudaklar, çılgın kirpikler ve kusursuz bir göz kalemi. Mükemmeldi.

Barmene el salladı. "Bir su alabilir miyim, lütfen?" O ses.

O sesi *tanıyordum*. Tıkladı ve nefesim kesildi. "Div?"

Çenem yere düşmüştü.

Bana sırttı.

"Ama sen-" Başımı salladım, kıyafetini içime çektim. "Nasıl... Bilmiyordum. Aman Tanrım." Işıldadım. "İnanılmazsın."

Biraz daha geniş sırttı. Bunu daha önce nasıl görememiştim? Gülümsemesindeydi. Barmen tezgahın üzerine bir su ve ikinci pembe içkimi koydu.

"Hadi gel." Beni takip etmem için eliyle işaret etti. "Bu peruk kaşındırıyor."

Siyah perdenin arkasından, diğer kraliçeler çeşitli sökülme durumlarındaydı. Div, hacimli kırmızı peruğunu nazikçe çıkararak

bir çantanın içinde. Yakındaki bir tabureden, duvara yaslanmış bir aynanın önünde mendillerini çıkarışını ve makyajını temizleyişini izledim.

"Böyle makyaj yapmayı nereden öğrendin?"

Bir kaşını kaldırmadan önce bana hızlı bir gülümseme attı. "Çoğunlukla YouTube, ama bazen kraliçeler şovlardan önce veya sonra birbirlerine yardım ederler. Birbirlerine bir şeyler öğretiyorlar, bunun gibi şeyler."

"Neden *onu* seçtin?" Sesim hayret vericiydi.

Omuzlarından biri kalktı ve aynaya bakıp kalanını çıkarmaya çalışmadan önce bir an makyaj mendilini inceledi. "O kız gücü, o kadınlık ve o insanların ne düşündüğünü umursamıyor."

Başımı salladım. "Ben de onu bu yüzden seviyorum. Çok seksi."

Dostluk hissi veren bir gülümsemeyle birbirimize karşılık verdik. "Öyle, değil mi?"

İkisi ayrılırken kraliçelerden biri "Hoşça kal tatlım," diye seslendi. Div aynadan onlara el salladı. "Güle güle, yeni kız."

Kızardım. Onların dünyasında bir seyirciydim ama görünmez olmak yerine görülmek güzeldi.

"Neden drag yapıyorsun?"

Div cevap vermeden önce makyajını silmeyi bitirdi. Kirpiklerini açık bıraktı. "Birkaç yıl önce terapistim bana eğlenmek için ne yaptığımı sordu."

"Peki sen ne dedin?"

Düz bir kahkaha attı. "Hiçbir şey. Ne diyeceğimi bilemedim. Garip bir soru olduğunu düşündüm. Çalıştım. Tek yaptığım çalışmaktı. Ondan önce de okula gittim ve ders çalıştım." Boğazı düğümlendi ve mendili çöpe attı. "Bütün bunların ne için olduğunu anlamamı sağladı. Tek yaptığım çalışmaksa ve hiçbir şeyi sadece kendim için yapmıyorsam, ne anlamı var ki?"

Son kraliçeler de el sallayarak ayrıldılar ve Div ile ben depoda yalnız kaldık. Bardan gelen müzik perdenin arasından süzülüyor ve barın ön kapısı açılıp kapandıkça perde sallanıyordu.

"Ben o olduğumda, her şeyin bir anlamı var." Ağzını bir çizgi halinde bastırdı. "Bu sadece benim için, beni mutlu ediyor ve bunu seviyorum. Beni korkuttu ama iyi ki yapmışım. Oradaki benim gerçek benliğim ya da gerçek benliklerimden biri."

Bana alaycı bir bakış fırlattı, sanki gülmem ya da onunla dalga geçmem için bana meydan okuyordu.

Başımı salladım ve gülümseyerek yutkundum. "İnanılmazsın."

Yüz ifadesi yumuşadı ve makyaj çantasına baktı. "Teşekkürler."

"Bana göz kalemi nasıl yapılır gösterebilir misin?"

Güldü. "Elbette. Bunu yapabilirim."

Div temizliğini bitirdi ve birlikte arabalarımıza doğru yürüdük. İçimden cüretkâr bir şey geçti.

"Hey, Div?"

Telefonuna bir mesaj gönderdi ve başını kaldırıp bana baktı. "Evet, Hannah."

"Bir ara gelip kitapçımnda takılmalısın." Omuz silktim. "Yani, sürekli çalıştığını biliyorum, ama bir gün izinli falan olursan. Zorunda değilsin-"

"Elbette." Gülümsedi. "Bu eğlenceli olur. Avery bu konuda hiç susmayacak." İçimden bir kahkaha yükseldi. "Tamam. Güzel."

Başını öne eğdi. "Yani, sen ve Wyatt." Bir kaşını kaldırdı ve gözleri parladı. "Kamp."

İnledim. "Aman Tanrım. Ölümcül."

Ağzının köşesi kalktı. "Bir kurt adam gibi ulumana neden olan şeyin tüm ayrıntılarını bekliyorum."

"Kurt adam gibi ulumadım," diye kekeledim, gülmekten titriyordum.

"Belki, belki de değil. Belki de Miri'nin herkese söylediği budur. Wyatt senden hoşlanıyor ve sen de bunun peşinden gitmelisin."

Kızarmış bir sırıtişla kendimi geri çektim.

"Belki de yaparım." Kaşlarını bir kez

kaldırdı. "Güle güle."

"Güle güle."

Arabalarımıza bindik ve ben telefonumu çıkardım. Kilidini açtığımda Wyatt'ın kitapçıda çektiği fotoğraf ekrandaydı.

Div, drag olarak sahneye çıktığında en otantik hali olduğunu söylemişti. Bunun korkutucu olduğunu ama ona mutluluk getirdiğini ve hayatı buna değer kıldığını söylemişti.

Kitapçı bana böyle hissettirdi. Kitapçının eski versiyonu değil, yeni versiyonu. Çoğunlukla aşk romanları sattığımız, çiftçi pazarında bir standımız olan ve yakında dışarıda büyük, güzel bir duvar resmine sahip olacak olan.

Kitapçım.

Wyatt'la birlikte olmak bana hayatın buna değer olduğunu hissettirdi. Pacific Rim birkaç hafta içinde başlıyordu ve o da ayrılıyor olabilirdi ama kamp yaptığımız, sörf yaptığımız ve barda oturup karaoke izlediğimiz anılar sonsuza dek sürecekti.

Kalbim boğazıma kadar sıkıştı. Sosyal medyamı açtım ve Wyatt'ın çektiği fotoğrafımı paylaştım.

Kitapların arkasındaki kız, diye yazdım.

OceanofPDF.com

Wyatt

Ertesi sabah HANNAH bana sırtıttı, yeni bir dalga yakalamasını izleyip izlemediğimi görmek için arkasına baktı. Ben de sırtıttım ve suyun içinde bir aşağı bir yukarı sallanırken gövde mi tahtamın üzerine koydum. Güneş yeni doğmuştu ve güzel bir gün olacaktı.

Hannah'yla kampta yaptıklarımız günlerce aklımdan çıkmadı. Ona dokunduğumda çıkardığı yumuşak, tatlı inilti ler. Bana karşı nasıl eğildiğini. Tadı nasıldı. Beni nasıl sıkıca kavradığını. Sonrasındaki sersemlemiş, do ygun ifadesi. Tekrar yastığa gömülürken bana attığı o hülyalı, tembel gülümse me.

O güzel dudaklarını etrafına sardığında nasıl da inanılmaz hissettirdi. Ben.

İnledim ve başımı tahtama yasladım. Onun hevesi ve Coşku, gereken her türlü becerinin çok ötesindeydi ve son birkaç gün içinde onu düşünerek defalarca mastürbasyon yapmış tım.

Bu bir sorundu ama ileride, her sabah bunu yapmadığımı düşünmek göğsümü ağrıtmadığında bununla başa çıkacaktım. Her şeyin bir sonu vardı ama bugün bitmeyecekti. Bugün bizim içindi.

Bu sabah gelen kutumda Aralık ayında Kaliforniya'da yapılacak bir sörf yarışması için bir kayıt e-postası belirdi. Kamp yaparken Hannah'yla ateşin başında yaptığımız ve ona karanlık sırrımı açıkladığım konuşma kafamda canlandı.

Onu suyun üzerinde izledim, parlak sarı saçları sabah ışığını yakalıyordu. Kaliforniya o kadar da uzakta değildi. Bir hafta sonu için gidebilirdim.

Hannah daha önce hiç California'ya gitmemiştir. Benimle gelmek ister miydi? Meksika yemeği için dışarı çıktığımızı, margaritalarımızı yudumladığımızı ve elimi yemeğinden uzaklaştırdığını hayal ettim.

Ensemi ovuşturdum ve bu düşünce karşısında gülümsemek için kendimi zor tuttum. Birkaç hafta sonra doğum günüydü, Pacific Rim yarışmasının son günüydü ve ona bir hediye almak için beynimi zorluyordum. Mükemmel olmalıydı ama şu ana kadar aklıma gelen hiçbir şey yeterince iyi değildi.

Islak saçlarını kocaman bir gülümsemeyle yüzünden iterek bana geri döndü.

Ona göz kırptım. "Bu işte iyiye gidiyorsun, kitap kurdu."

Övgülerim karşısında kızardı ve kalbim sıkıştı.

Dalgaların daha büyük olduğu okyanusun ilerisinde, mendireğin arkasında omzumun üzerinden başını salladı. "Bunlardan birini denemek istiyorum."

Dalgalar kırıldıkça sertleşirdi. Daha önce birlikte çalıştığımız orta düzey sörfçüler olmadıkça orada ders yapmazdık. O dalgalar okyanusta rahatlık ve sezgi gerektiriyordu. Kaşlarımı çatarak yüksekliklerini inceledim. Öğrenmekte olduğu bebek dalgalarından büyük bir seviye yukarıdaydılar. Dalgalar arasındaki süre yeterince uzundu, bu sayede eğer denize düşerse kendini toparlamak için yeterli zamanı olacaktı.

Eğer kaçtıysa.

Kaşlarımı çattım ve tahtamın üzerinde kaydım. Muhtemelen kaçacaktı. Hayat böyle bir şeydi, değil mi? Ben de ona hep bunu söyledim. Göğsümde bir şey sıkıştı ama görmezden geldim. Hannah kutusundan çıkarılamayacak bir cam bebek değildi. Birlikte yaptığımız şey buydu, ona dağılıp düşebileceğini ve yine de iyi olabileceğini göstermek.

Derin bir nefes aldım ve bir kez başımı salladım.

"Tamam." Gülümsemesiyle birlikte kaşları kalktı.

"Tamam mı?"

Gülümsemesi göğsümü sıcaklıkla doldurdu ve kendimi kral gibi hissetmemi sağladı. "Mhm. Hadi gidelim."

O dalgalarla uğraşırken benim takıldığım alana doğru kürek çektik. Dalgalar daha büyük olduğu için burası daha gürültülüydü ve dudağını çiğniyordu ama gözlerinde kararlılık vardı. Gurur beni tam kalbimden vurdu.

Biliyordum. Tüm o utangaçlığın altında, beynindeki tüm o kitapların altında, lanet bir aslanın kalbi vardı.

"Al bakalım, kitap kurdu. Bu iş sende. Kendine güven."

Hevesle başını salladı. Bekledi, bir dalganın yaklaşmasını izledi ve ona

yetiştiğinde kürek çekti. Kollarını hızla suya daldırdı.

Birkaç ay öncesine göre çok daha güçlüydü. Dün arabada gülüşürken tüm kasabanın onun için bir arama partisi düzenlediğini düşündüm. O kadar çok gülmüştü ki gözyaşları yüzünden aşağı yuvarlanmıştı. Nefes nefese kalmıştı. İki ay önce olsa utancından yerin dibine girerdi. Şimdi ise sadece gülüyordu.

Onun kürek çekişini izlerken yüzümde kocaman bir gülümseme belirdi.

Kasabanın bizim dalga geçtiğimizi bilmesi umurumda değildi. Bırak bilsinler. Kasabadaki her erkek Hannah'dan uzak durması gerektiğini bilsin çünkü o benimdi.

Benimkini mi?

Bu düşünce beni sarstı. Benim. Tabii ki benim kızımdı.

Hannah omzunun üzerinden dalgaya baktı. Kendini toparlamaya hazırlanırken elleri tahtanın üzerinde düzleşti.

İçimi kötü bir his kapladı. Başımı salladım. Çok erkendi. Dalga gidiyordu-

Dalga Hannah'nın üzerine çöktü ve Hannah su yüzeyinin altında kayboldu. Lanet olsun. Korku damarlarımda dolaştı.

Sertçe kürek çektim, kalbim hızla atarken başım kanla çarpıyordu.

"Hannah!" Gözlerimi etrafta gezdirerek seslendim. Tahtası neredeydi? "Hannah!"

Siktir. Sikeyim. Amına koyayım amına koyayım. Boğazım düğümlendi ve kalbim patlamak üzereydi. Bu benim hatamdı.

Arkamda nefes nefese kaldı ve ben de döndüm. Alnından aşağı kan damlıyordu. Gözlerindeki suyu ve kanı kırıştırdı ve göğsü hava almak için sertçe inip kalktı. Bileğine bağlı olan sörf tahtası arkasında yüzüyordu ve ona uzandı.

Bir anda onun yanımdaydım, onu kendime çektim ve su öksürürken alnını inceledim. Ellerim ıslak saçlarında geziniyor, kesiği incelemek için başını eğiyordum.

"Başımı dibe çarptım," diye nefes nefese kaldı. Elini tahtasına dayadı ve bir kırmızı çizgi daha bulaştı.

Çok derin değildi. "Bilincini mi kaybettin?"

Başını salladı ve ben gözlerini inceledim. Bakışlarımız kilitlendiğinde kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Gözleri genişti ama göz bebekleri normal görünüyordu.

Elini tuttum. Avuç içi parlak kırmızı sıyrıklarla parlıyor, kan sızdırıyordu.

Öfke damarlarımı sarstı. Lanet olsun. Yaralanmıştı ve bu benim hatamdı. Bunu yapmasına asla izin vermemeliydim. Hazır değildi. Onu çok zorladım ve şimdi yaralandı. Beyin sarsıntısı geçirmiş olabilir.

Bir dalga daha yaklaştı.

"Bu bölgeden çıkmalıyız. Sörf tahtana bin, bebeğim. Seni çekeceğim."

Başını salladı. "Ben iyiyim Wyatt. Yüzebilirim."

Çenem gerildi. "Get. Bin. Senin. Tahtana. Şimdi." Sesim sert ve talepkârdı ve bir eliyle sıyrılan elini suyun dışında tutarak kendini sörf tahtasına kaldırmadan önce gözleri büyüdü.

Kıyıya vardığımızda kalbim hâlâ çarpıyordu.

"Tahtaları burada bırak," dedim, elimi koluna doladım ve onu aceleyle sörf kulübesine doğru çektim.

Yaralıydı. İç kanaması olabilirdi. Alnında bir şey kırılmış ya da kaburgası çatlamış olabilir. Gözbebekleri normal görünse bile beyin sarsıntısı geçirmiş olabilirdi. Hastaneye gitmesi gerekiyordu.

"Wyatt, ben iyiyim, gerçekten." Hafifçe güldü. "Neredeyse hiç acımadı."

İtirazlarını görmezden geldim ve onu sörf dükkanına kadar çektim. Neyse ki kamyonetim bugün buradaydı. Yolcu kapısını çekip açtım ve ellerine dikkat ederek onu içeri ittim.

"Nereye gidiyoruz?" Emniyet kemerini bağlamak için uzandığımda inanamayarak güldü. "Dalış giysimi çıkarabilir miyim lütfen?"

"Oraya vardığımızda çıkarabilirsin." Kapıyı çarpmadan önce tamamen içeride olup olmadığını kontrol ettim ve aceleyle sürücü tarafına geçtim.

Arabaya binip motoru çalıştırdığımda "Nereye?" diye sordu. Geri geri gittim ve arabayı vitese taktım.

"Acil Servis."

Başı bir hışımla arkaya düştü. "Ne dedin? Wyatt, hayır, acile gitmeme gerek yok. Ben iyiyim."

"İyi değilsin. Kafanı çarptın." Gaz pedalına basmamak için kendimi zor tuttum. Kendime onu oraya tek parça halinde götürmem gerektiğini hatırlattım. Ona zaten yeterince zarar vermiştim. Bakışlarım alnındaki kırmızı yaraya takıldı. Yaklaşık bir santim uzunluğundaydı ve artık kanamıyor gibi görünüyordu.

Gözlerini devirdi ve bana yalvaran bir ifade verdi, uzanıp küçük bir gülümsemeyle elini dizime koydu. "Ben iyiyim. Gerçekten iyiyim. Ben iyiyim."

Yola geri döndüm ve yolun geri kalanında tek kelime etmedim. Dizlerim aşağı yukarı titriyor, kalbim hızla çarpıyor ve ciğerlerim sıkıştıyordu. Küçük çocuklu bir aile yavaş adımlarla karşıdan karşıya geçerken kornaya bastım.

"Wyatt!" Hannah koluma vurdu. "Kırmızı ışık yandı."

Ailem bana kötü kötü baktı. *Acele* et işareti yaptım.

Kamyoneti hastane kapısına kadar çektim, park yasağı işaretlerini görmezden geldim ve Hannah'nın kapısına koştum, kapıyı açtım ve onu acil servise taşıdım.

İçeri girdiğimizde bekleme odası sessizdi. Resepsiyondaki hemşire bize şöyle bir baktı, dalgıç kıyafetlerinden yere su damlıyordu ve ikimizin de ayağında ayakkabı yoktu. "Sörf kazası mı?"

"Beyin sarsıntısı geçiriyor. Hemen bir doktora görünmesi gerekiyor."

Hemşire gözlerini devirdi ve içimi bir öfke kapladı. Göz ucuyla Hannah ona özür dileyen bir bakış attı. Umurumda değildi. Pislik gibi davrandığımı biliyordum ama umurumda değildi. Hannah incinmişti. Tek düşünebildiğim buydu. Hannah'm incinmişti ve bu benim hatamdı.

Göğsümde bir acı hissettim. Bununla daha sonra ilgilenecektim. Şu anda Hannah'nın iyi olduğundan emin olmalıydım.

"Hannah?" Beck elinde bir pano ile resepsiyon masasında belirdi.

Çenem sıkıştı. Yine bu lanet adam.

Kaşlarını çattı, kızın alnını inceledi. "Ne oldu?" Sonra bir onun dalgıç kıyafetine bir de bana baktı. Göz göze geldiğimizde gerildi ama üstünü örttü. "Sörf mü?"

Hannah başını salladı, yüzünü buruşturdu. "Ben iyiyim."

"O iyi değil. Kafasını çarptı. Ve elini." Ona göstermek için elini tuttum. "Beyin sarsıntısı geçiriyor."

Beck'e "Başımı sert bir şekilde çarpmadım," dedi.

Başımı salladım. "Bilemezsin. Bilincini kaybetmiş olabilirsin."

Hannah burnundan sinirli bir nefes verdi ve elindeki panoyu yere bırakıp Hannah'ya kendisini takip etmesini işaret eden Beck'e sıkıca gülümsedi. Bir adım attım ama hemşire beni durdurmak için kolunu uzattı.

"Sen orada kal," diye emretti. "Bazı formları doldurman gerekiyor."

Hannah onu koridorda takip etmeden önce omzunun üzerinden bana güven verici bir gülümseme attı. Boğazım düğümlenerek yutkundum.

"Karınız hamile mi?"

Ağzım bir karış açık hemşireye döndüm. "Ha?"

Soruyu tekrarladı, daha yavaş.
Beynimde bir şeyler uyandı. "Um."

Gözlerimi kırptım.

Karım. Hamile.

Beynim suda ilerler gibi yavaş hareket ediyordu. Yutkundum. Hannah.

Karısı. Hamile.

Ağzımın köşesi kalktı. Beynimin ilkel bir parçası bu kelimeleri bir arada sevdi.

"Hayır." Hemşireye başımı salladım. "O değil."

Bana inanmamış gibi kaşlarını kaldırdı. "Siz kocalar, bebek söz konusu olduğunda en ufak bir kağıt kesiği ya da karın ağrısı için eşlerinizi sürüklersiniz." Bana bir kalemle bir pano uzattı ve bekleme alanını işaret etti. "Oturun ve bu formları doldurun. Dr. Kingston birazdan burada olur." Tezgâhın altından bana bir havlu attı. Neden orada bir zulası olduğunu bilmek istemiyordum. "Ve acil servisime daha fazla su getirme."

Başımı salladım ve sessizce oturup formu okurken bir yandan da aklımdan geçenleri anlattım. Hannah. Sarsıntı. Hannah. Yaralı. Kocası. Hannah. Karısı. Hannah. Hamile.

Elimi yüzüme sürdüm. Kapa çeneni, dedim kendime. Hamile mi? Hamile. Bu istediğim son şeydi. Geçiciliğin tam tersiydi. Hamile bebek demekti, bebek de aile ve sonsuzluk demekti.

Hannah ile.

Gülümsedim. Kocacığım.

Hayır. Kapa çeneni, dedim kendime. Buna gülümsemek yok. Teyzelerime ne olduğuna bak. Bea Teyze olanlardan sonra hâlâ kırgındı. Hannah'nın babası, Hannah'nın annesini çok özlediği için on beş yıl sonra kendi bildiğinden şaşmayan bir insan kabuğuna dönüştü. Ona korkusuz olmayı öğretiyordum ki bir adam onun ayaklarını yerden kessin. Onu kendime saklamayacaktım.

Profesör.

Takma isim kafamda yuvarlandı ve omurgamda kıvılcımlar çaktı. Bir elimi saçlarımın arasında gezdirdim ve formlara odaklandım.

Doğum günü, adresi ve telefon numarası gibi bazı bilgileri biliyordum. Bazılarını ise bilmiyordum, kişisel sağlık numarası gibi. Onu boş bıraktım. Bazılarını kendim doldurdum, acil durum irtibat kişisi gibi. Babası uzaktaydı, Avery bir şeylerle meşguldü. Ben de kendimi yazdım.

Karım. Hamile. Sikeyim.

Seks bile yapmamıştık.

Kafamın içinde, yatağımın altında tatlı, uysal bir Hannah belirdi. Çıplak ve bana açıktı. Ben ona sokuluyordum, o etrafımda esnedikçe gözleri kapanıyordu ve ben onun içine akıyordum. Prezervatif yoktu. İçine batmanın sıcaklığı.

"Wyatt?"

Başımı kaldırdım. Beck önümde duruyordu. Hannah resepsiyondaydı ve resepsiyonistle konuşuyordu. Beyaz gazlı bez elini kaplamıştı ve alnında bir bandaj vardı.

Beck onu takip etmem için başıyla işaret etti. Onu bırakmak istemiyordum ama endişem onu kucağıma alma ve güvende olabileceği bir yere, kolumun altına sokma isteğini bastırdı. Bir muayene odasına girdiğimizde kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum.

"O iyi mi? Neler oluyor?"

Başını salladı. "O iyi. Herhangi bir beyin sarsıntısı belirtisi görmedim. Yaralarını temizledim, birkaç dikiş attım ve elini sardım."

"Başını çarptığını biliyorsun, değil mi?"

Adam homurdandı. "Evet, bundan yaklaşık altı kez bahsettin."

"Bu hiç komik değil!" Hem Beck'i hem de kendimi şaşırtarak bağırdım.

"Özür dilerim.

Siktir." Yüzümü ovuşturdum ve derin bir nefes aldım.

Beck elini omzuma koymak için uzandı ama fikrini değiştirdi. "Sorun yok dostum. Anlıyorum. Ama en ufak bir sarsıntı geçirdiğini düşünseydim bile sana söylerdim. O iyi." Tezgâha yaslandı. "Şişlik ve ağrı için ona birkaç Advil verdim ve bu gece daha fazla almasını söyledim. Birkaç gün alnında bir şişlik olacak."

Başımı salladım. Advil. Şişlik.

"Rahat ederse üzerine buz koyabilir."

Tekrar başımı salladım, yutkundum. Çenem o kadar gergindi ki acıyordu. Beck yüzünü buruşturdu.

"Ne?" Ben sordum.

Başını salladı ve biraz güldü. "Bilmiyordum." Kaşlarını havaya kalktı. "Neyi bilmiyordun?"

Bana alaycı bir gülümseme verdi. "İkinizin bir şey olduğunu." Omuz silkerek bir omzunu kaldırdı. "Yapmazdım..." Gözlerini kısarak düşündü. "Ama aynı zamanda bana çıkma teklif etti. Hem de senin önünde." Bana komik bir bakış attı.

Ona bir grup erkeğe çıkma teklif etmesini asla söylememeliydim. Ne aptalca bir fikirdi. Bana tekrar tekrar çıkma teklif etme pratiği yapabiliirdi.

Evet. Hala pratik yapabiliriz.

Ayrıntı vermeyince omuz silkti. "Her neyse. Bunun için üzgünüm." Omzuma vurdu. "O iyi, tamam mı? Bol bol dinlen ve onu birkaç gün sert dalgalarından uzak tut."

Sonsuza kadar dene. O sörf tahtasına bir daha asla binmeyecekti. Kıyıdan üç metre ötedeki bebek dalgalarında sörf yapabiliirdi.

"Onu bu kadar çabuk gördüğünüz için teşekkürler." Boğazımı temizledim ve gözleriyle buluştum. İçimde bir parça utanç hissettim. "Pislik gibi davrandığımın farkındayım."

Sırıttı. "Sorun değil. Kız arkadaşınla ilgileniyorsun. Anlıyorum." İfadesinde tuhaf bir şey vardı. Özlem. Kıskançlık. "Ve aramaya devam edeceğim."

Adam için göğsümde empati titreşti. O benim arkadaşımdı ve iyi bir adamdı. Hannah'ya vurma olayı hariç.

Hannah benimdi. Başka birini bulabiliirdi ve bulacağını umuyordum.

Beni Hannah'ya geri götürdü ve ben de onu bekleme odasında kucakladım. Son yarım saattir yapmak istediğim gibi onu göğsüme bastırdım ve ağzımı şakağına bastırarak nemli saçlarını içime çektim. Bana doğru gevşedi ve göğsüm birkaç çentik gevşedi.

Elleri sırtımı okşadı. "Gitmeye hazır mısın?" Saçlarına doğru söyledim. Başını salladı. "Evet."

Arabaya geri döndük ve Hannah'nın sokağını durmadan geçtiğimizde, sorgulayan bir bakışla bana döndü.

"Wyatt." Ses tonundan eğlenen bir şüphe damladı ve acı içinde yüzünü buruşturmadan önce bir kaşını kaldırdı.

Bu sadece kararlılığımı pekiştirdi.

"Nereye gidiyoruz?"

"Benim evim."

Gözleri büyüdü. "Neden?" Başı hayal kırıklığıyla geriye düştü ama yine de bir kahkaha attı. "İyi olduğumu söyledi. Kendimi iyi hissediyorum. Beck herhangi bir beyin sarsıntısı belirtisi görmedi."

Başımı sertçe salladım ve arabamı garaj yoluma çektim. "Neden bahsettiğini bilmiyor."

Göğsü kahkahalarla sarsıldı. "O tam anlamıyla bir doktor."

Arabayı park ettim ve ona döndüm. "Bunu bilmiyoruz." Ağzım bir sırtışıla kalktı.

Gözlerini devirdi. "Sen imkansızsın."

Beck zeki bir adamdı ve ona güveniyordum ama içimden bir ses bu garip korumacılık ortadan kalkana kadar Hannah'nın yanımda olmasını istiyordu.

Arabadan inerken, "Beynin uyuşmuş," dedim. "Bu gece yalnız kalmanı istemiyorum. Elektrik prizlerini falan yalamaya çalışabilirsin." Evime doğru yürürken ona uzandım ve kolumun altına sıkıştırdım. Gözümün önünden ayrılmasına izin vermeyecektim.

Karım. Hamile. Ona baktım ve nabzım hızlandı. Homurdandı.

"Bu bakış da ne?"

Başımı salladım ve kapının kilidini açtım. "Bir şey yok."

İçeri girdik ve bir elimi dalgınca göğsümde gezdirdim. Bu duygularla daha sonra başa çıkacaktım. Şimdilik tek odak noktam Hannah'ydı.

Hannah

O AKŞAM Wyatt beni Elizabeth ve Sam'in evinin ön kapısından içeri soktu. Ayakkabılarımızı çıkardık ve mutfaktan gelen sesleri duyabiliyordum.

"Normal davran ve sakın ikisini de garip hissettirmeye kalkma."

Elizabeth'in sesi sert ve meydan okuyucu bir ton taşıyordu.

Kaşlarımı çattım ve Wyatt'la meraklı bir bakış alışverişinde bulundum.

"Yemin ederim, bir gelin şansımı daha mahvedersen," diye sesi kesildi ve başını salladığını hissettim.

Gelin mi? Yüzüm erimiş lav gibi yanıyordu ve Wyatt'a bakmayı reddediyordum.

"Neden bana bakıyorsun?" Arayan Emmett'ti.

Avery'nin sesine benzeyen alaycı bir homurtu duyuldu.

"Şimdiden bizi garip hissettirmeye başladın," diye seslendi Wyatt, elimi tutup beni mutfığa çekti.

Avery, Emmett ve Holden tezgâhın bir tarafına dizilmiş, Elizabeth de diğer tarafında durmuş onlara tahta kaşık sallıyordu. Dışarıda mangal yapan Sam'in cızırtısını duyabiliyordum. Döndü ve fazla parlak bir gülümsemeyle bizi selamladı.

"Buradasın!" Koşarak yanıma geldi ve beni kucakladı, kendine çekti ve sıktı. Bir süre sonra alnımı endişeyle incelemek için geri çekildi. "Bir kaza geçirdiğini duydum."

Gözlerimi devirerek başımı salladım. "Küçük bir şişlik. Birkaç dikiş."

"Küçük bir şişlik değil. Beyin sarsıntısı geçirmiş olabilir." Wyatt buzdolabını açtı ve bir bira çıkardı.

"Beyin sarsıntısı geçirmiyorum," dedim ona ve yüzümde bıkkınlık ifadesiyle diğerlerine döndüm. "Acil servise gittik ve gözlerime ışık tuttular ve iyi olduğumu söylediler."

Elizabeth bir şişe beyaz şarap uzattı. "Bir şeyler içmek ister misin?" Ona gülümsedim ve başımı salladım. "Elbette."

Wyatt başını salladı. "İçki içemez. Bazen doktorlar bazı şeyleri gözden geçiriyor."

Avery kaşlarını çatı ve başını bana doğru eğdi. "Seni kim kontrol etti?" "Beck."

Minnettar bir sırtışıla kaşlarını oynattı. "Şanslı kız." Emmett ona döndü. "İzninizle."

Holden ve ben homurdandık. Elizabeth Wyatt'ı görmezden geldi ve bana bir bardak şarap uzattı.

"Sorun yok," dedim ona. Yüzünde belirsizlik ve korumacılığın karışımı acı dolu bir ifade vardı.

Wyatt bütün gün garip davranmıştı. İlk olarak, bu sabah, tenimi yakan ve beni ürperten ateşli bakışlar atıyordu. Kamp yaparken yaptıklarımızı düşünüyordu şüphesiz. Ben düşünüyordum. *Tek* düşünebildiğim buydu. Dilini üzerimde gezdiriyor, parmaklarını döndürüyor, beni daha sıkı sarıyor ve beynimin yıldızlarla patlamasına neden oluyordu.

Kafamı suya çarptığımdan beri bana kırık bir çay fincanı gibi davranıyordu. Bütün gün kanepede uzanıp sesli kitap dinlemek dışında bir şey yapmama izin vermedi. Liya'yı arayıp dükkânda iyi olduğundan emin olduktan sonra beni bir battaniye ve çay ile kanepeye yatırdı. Bana kahvaltı ve öğle yemeği hazırladı ve sonunda sıkılıp biraz kestirdim. Uyandığımda, dizüstü bilgisayarı sessizde sörf yarışmalarından eski görüntüleri oynatırken pencereden suya bakıyordu.

Elizabeth'in mutfağında Wyatt'ın koruyucu ve endişeli bakışlarıyla karşılaştım. "Bir bardak içeceğim. Bütün şişeyi içmeyeceğim. İyi olacağım." Parmaklarımı bronzlaşmış kolunun üzerinde gezdirdim.

"Bir bardak." Boğazı düğümlendi. Alnı endişeyle kırıştı.

Sam elinde bir çift maşayla avlu kapısında belirdi. "Yemek beş dakika içinde hazır olacak." Bana kocaman bir sırtış attı ve yüz ifadesinde Wyatt'ın tembel, rahat sırtışını gördüm. "Selam Hannah. Kafanı çarptığını duydum."

Başımı salladım ve bardağımı kaldırdım. "Yaptım ve şimdi sarhoş oluyorum." Wyatt yüksek sesle "O sarhoş olmuyor," dedi ve herkes kahkahalar ama o.

Kolum beline dolandı ve onu ittim. "Çok kolaysın."

Kolunu omuzlarıma dolamadan önce gergin bir ifadeyle bana baktı ve ağzından belli belirsiz bir gülümseme geçti. "Burada hayatımdan yıllar çalışıyorsun, kitap kurdu."

Avery şarap kadehinin kenarından bizi ilgiyle izledi.

Sam hamburger tabaklarını getirirken biz de verandadaki masaya gidip yerimize oturduk. Wyatt soluma, Avery de sağma oturdu. Masanın karşısındaki Emmett Holden'a bir şeyler fısıldadı ve Holden'ın ağzının kenarı kalktı. Elizabeth'in ölümcül uyarı bakışını yakaladım ve bakışlarını indirdiler.

"Emily Carr sergisi nasıldı?" Holden bana bir kase salata uzatarak sordu.

Heyecanla başımı salladım. "İnanılmaz. Resimler çok güzeldi ve gerçekte çok farklıydı." Ona sempatik bir bakış attım. "Kaçırdığınız için üzgünüm. Sanırım gelecek ay başka bir yerel sanatçının sergisine katılabilirsin."

Elizabeth canlandı ve başıyla beni onayladı. "Seninle oraya gitmeyi çok isterim.

Sonrasında öğle yemeğine gidebiliriz."

Göğsümde tuhaf, mutlu bir gerginlik hissettim. "Bu bir randevu."

"Güzel." Kaşlarını oynattı. "Emmett, tatlım, salatayı bekletiyorsun."

Avery yüzünde küçük, bilmiş bir gülümsemeyle Elizabeth ve benim aramda bakıştı.

Wyatt eğildi ve nefesi kulağıma değdi. "Bir Advil daha ister misin? Başın iyi mi?"

"Ben iyiyim," diye fısıldadım küçük bir gülümsemeyle. "Teşekkür ederim."

Bakışları benimkilerle buluşmadan önce alnımdaki bandaja irkilerek baktı.

"Ben iyiyim," diye tekrarladım.

Başını salladı ve yemeğine geri dönmeden önce şakağıma hızlı bir öpücük kondurdu. Tenime değen dudakları rahat, kolay ve normaldi.

Bekle. Wyatt tüm ailesinin önünde şakağımı öpmüştü.

Bakışlarım genişledi ve masanın etrafına göz gezdirdim ama kimse fark etmemiş gibiydi. Herkes dikkatle bize bakmıyordu. Holden gözlerini tabağına dikmişti. Emmett birasının etiketiyle ilgileniyordu. Sam çitin üzerindeki bir şeyi inceliyordu. Avery ve Elizabeth'in bakışları birbirlerine kilitlenmişti.

Huh.

Sam, Holden'a son inşaat projesini sordu ve şehir izinlerini tartışmaya başladılar. Emmett belediye binasından kaldırdığı tüm bürokrasiyi açıklamak için araya girdi. Wyatt'ın eli dizime yerleşti. Merakla ona baktığımda bana göz kırptı.

O göz kırpma bacaklarımın arasına kadar indi.

"Yüzüklerini ne zaman alacaksın?" Emmett Avery'ye sordu.

Çıplak elini inceledi. "Yarın uğrayıp temizlemeyi bitirip bitirmediklerine bakacağım."

Mutsuz bir ses çıkardı. "Güzel." Gözleri parladı. "Yeminlerimizi yenilemeliyiz. Sana başka bir yüzük almalıyım."

Güldü. "Ne?"

Emmett başını salladı. "Yedek olarak. Elini yüzüksüz görmekten hoşlanmıyorum."

Holden çatalını tabağına fırlattı. "Anladık, Emmett, sen *mutlu bir evliliği* var." Ses tonundan küçümseme damlıyordu.

"Aferin sana." Masa sessizleşti ve herkes Holden'a tuhaf tuhaf baktı. "Holden," diye azarladı Elizabeth. "Bu kadar dramatik olmayı bırak."

Yemeğimizi bitirdiğimizde çocuklar tabakları toplamak için ayağa kalktı. Ayağa kalkmaya başladım ve Wyatt beni oturtmak için elini omzuma koydu.

"Anladık," dedi bana.

"Ama..." Ben başladım ama o elinde bir avuç tabakla uzaklaştı.

Avery masanın üzerinden bana doğru başını salladı. "Zahmet etme."

Elizabeth düşünceli bir ifadeyle bir kadeh şarap daha doldurdu. "Ataerkillik hakkında hâlâ bir şeyler öğreniyorum ama benim çıkardığım sonuç şu: Bulaşıkları *yıkamayarak* ataerkilliği yıkıyoruz." Şişeyi Avery'ye uzattı. "Doldurayım mı?"

Avery hevesle başını salladı. "Evet, lütfen. Yarın çalışmıyorum."

Elizabeth gözlerinde bir parıltıyla kaşlarını kaldırarak bana baktı. "Artık senin için yok, canım, yoksa önceden rahat olan oğlum kellemi alır." Kaşlarını zevkle oynattı, sanki daha fazla istediği bir şey hayal edemiyormuş gibiydi.

Yutkundum ve yüzümde bir kızarıklık belirdi. Hayal mi görüyordum yoksa Elizabeth Wyatt'ın garip korumacılık gösterisinden hoşlanıyor muydu?

"Bugünlerde ne okuyorsun, tatlım?" Elizabeth bana sordu ve bu sevgi ifadesi kalbimi burktu.

Ona okuduğum tarihi romanı anlatmaya başladım, nasıl çok komik,

ilham verici ve aptalca olduğunu ve aşk ilgisinin beni bayılttığını anlattım.

Başlığı not aldı ve ben de okumak isterse diye kendi kopyamı ona götürmeyi aklıma not ettim.

Adamlar ellerinde limonlu turta tabaklarıyla masaya döndüler ve Wyatt yanımdaki sandalyesine yerleştikten sonra kolu omzuma dolandı. Tenim farkındalıkla karıncalandı ama kıpırdamaya cesaret edemedim. Birkaç kişinin bize doğru baktığını fark ettim ama belki de Elizabeth'in mutfaktaki sözleri herkesi etkilemişti çünkü kimse bir şey söylemedi.

Eğer başka bir gelin alma şansımı mahvedersen, demişti.

Gelinim.

Wyatt ve benim evlenmemiz fikrine neredeyse gülüyordum. Evlilik onun istediğinin tam tersiydi. Wyatt gelip geçicilikten ve bağlanmaktan hoşlanmazdı.

Evlilik yasal bir bağ ve duygusal bir bağdı. Wyatt ve benim evlenmemizin bir anlamı olacaktı.

Kafamda alarm zilleri çaldı ve turtama bakarken bakışlarım alevlendi. Wyatt'la evlenmeyi düşünerek ne halt ediyordum ben? Belki de kafamı düşündüğümünden daha sert çarpmıştım.

Elizabeth sadece heyecanlıydı çünkü oğulları için iyi şeyler istiyordu. Kendini aşıyor ve beni de peşinden sürüklüyordu. Anneler böyle yapar. Benimkiler de yapardı. Yüzümde küçük bir gülümseme belirdi. Annem Wyatt'ın kolunu bana dolamasını, şakağıma öpücükler kondurmasını ve içemediğim için insanlara havlamasını seyretmeye bayılırdı.

"Kasaba haberlerinden bahsetmişken," dedi Emmett ve masum, endişeli bir ifadeyle masanın etrafına bakmadan önce Wyatt'a attığı bakış muziplik doluydu. "Şu kayıp yürüyüşçüyü bulabildiler mi?"

Dondum kaldım.

"Ne kayıp yürüyüşçüsü?" Holden birasından bir yudum aldı.

Emmett, Wyatt'ın omzumdaki koluna takılan bakışlarıyla Wyatt ve benim aramda dolaştı, sonra da bize hınzırca bir gülümseme fırlattı. "Şu ormanda çığlık atan kayıp kadın."

Avery'nin göğsü kahkahalarla sarsıldı ama gözlerini tabağına dikti, Holden yumruğunu ağzına dayadı ama gözleri parlıyordu ve Emmett, Wyatt ve bana açıkça baktı. Sam kıkırdadı ve Elizabeth ters ters baktı.

Yüzüm dur işareti gibi kızarmıştı. "*Herkes* biliyor mu?" Masadakilere tekrar mahcup bir şekilde sordum.

Herkes gülmeye başladı, Elizabeth bile. Bana sempatik bir bakış attı. "Ah, tatlım. Evet, herkes biliyor. Herkes biliyor."

Ellerimi yüzüme gömdüm ve Wyatt kolumu ovdu. Göğsü gülmekten titriyordu.

"Sorun değil, kitap kurdu." Alaycı sırıtışı geri döndü ve dişleri parladı. "Herkesin neler yapabildiğini bilmesi umurumda değil."

"Ew." Avery peçetesini ona fırlattı.

"Sadece sana zor anlar yaşıyoruz, Hannah." Sam bana sırıttı. "Bizim işimiz bu."

Yanan yüzüme rağmen gözlerimi devirdim. "Biliyorum."

Wyatt boğazını temizledi ve masadakilere hitap etti. "Geçen yıl Avrupa'da olduğum zamanı biliyor musun?"

Holden bir kaşını kaldırdı. "Öyle mi?"

"Oradayken bir müzik klibi çektim ve beni gümüş rengi vücut boyasına buladılar." Yüz ifadesi okunamıyordu. "Deniz adamı kuyruğu takmak zorunda kaldım."

"Ne?" Holden gözlerini kırıştıtararak sordu.

Ben de dahil olmak üzere tüm masa ağzı açık bir şekilde ona bakıyordu. "Ne yapıyorsun sen?" Fısıldadım. "Neden herkese söylüyorsun?"

Wyatt Holden'a başıyla onay verdi. "Evet. Arka planda dans ettiğimi görebilirsin."

Emmett'in gözleri sanki bu gerçek olamayacak kadar güzelmiş gibi parlıyordu. "İsim. Sanatçı.

Şimdi." Telefonunun kilidini açtı, parmakları havada geziniyordu.

"Tula'dan Aşkın Derinlikleri." Wyatt turtasından bir ısırık aldı ve benim ona şaşkın şaşkın bakmamı görmezden geldi.

Açılış notaları Emmett'in telefonunda çaldı.

"Aman Tanrım." Emmett kocaman gözlerle ekrana baktı. Avery homurdanmadan önce göz ucuyla baktı. "Önce odun kesme videosu, şimdi de bu mu? Aman Tanrım. Bu inanılmaz."

Emmett, Elizabeth ve Sam yerlerine dönmeden önce herkese iki kez izletti.

"Tanıdığım herkese gönderdim bile," diye Wyatt'a bilgi verdi Emmett. "Cadılar Bayramı için senin gibi giyineceğim."

Wyatt küçük bir gülümsemeyle omuz silkti. "Tamam."

Yan tarafını çimdikledim ve o da bana bir göz kırptı. Kafama dank etti. Ben.

Wyatt herkese videodan bahsetti, böylece aramayı unutacaklardı. Parti olayı.

"Bunu sosyal medyada da paylaşabilirsin," dedi bana ve uzanıp turtamdan bir ısırık çaldı.

Elizabeth doğruldu ve bana işaret etti. "Tatlım, sana söylemeyi unuttum. Penceredeki fotoğrafına bayıldım."

Ağzımda bir gülümseme belirdi. "O n u Wyatt aldı." Omuzlarımdan biri omuz silkmek için kalktı. "Yeni bir şey deniyorum."

Wyatt omzumu sıktı. "İşe yarıyor."

Dükkânla mı, seksi kız planlarımla mı, yoksa gerçek aşkı bulmakla mı ilgili? Emin değildim.

Sam birasından bir yudum aldı. "Oraya yeni bir soluk getiriyorsun."

"Bugün önünden geçerken biri duvarı boyuyordu," dedi Elizabeth. eklendi.

Başımı salladım. "Bu Naya ve ekibi. Yeni bir duvar resmi yapacak."

Elizabeth'in gözlerindeki ışık değişti ve küçük bir gülümsemeyle beni izledi. "Zamanı geldi. Görmek için sabırsızlanıyorum."

"İlerleme fotoğraflarını sosyal medyada yayınlayacağım. Hızlandırılmış çekim yapmayı düşünüyorum." Bu sabah Naya ve ekibi annemin duvar resminin üzerine astar sererken ben de video çektim.

Naya gelmeden önce duvarın önünde bir selfie de dahil olmak üzere yüz kadar fotoğrafını çekmiştim. Üzerine resim yapma fikri hâlâ içimi burkuyordu ama Elizabeth haklıydı. İçgüdülerim de haklıydı. Zamanı gelmişti.

"Duvar kâğıdı aldım," diye ağzımdan kaçırdım. "Yarın sabah postaneden alacağım."

Avery'nin gözleri parladı. "Bunu bilmiyordum. Uygulamak için yardıma ihtiyacın var mı?"

"Vaktin varsa, tabii. Ne yaptığımı bilmiyorum." Kaşlarımı çattım. "İyi görünüp görünmeyeceğini bilmiyorum ama mağazanın doksanlardan fırlamış gibi görünmesinden bıktım." Gözlerimi devirdim. "Hâlâ halıyı sökmek istiyorum ama her seferinde bir adım."

Wyatt omuz silkti. "Hadi yapalım

şu işi." "Neyi yapalım?" Bir

kaşımı kaldırdım.

"Hepsini. Halıyı sökelim, rafları düzeltelim ve duvar kâğıdı koyalım. Ön pencere için bir sürü bitki alabiliriz."

Holden Emmett'a döndü. "Ucluelet'teki evin döşemeleri hâlâ duruyor mu?"

Emmett düşünceli bir şekilde kaşlarını çattı ve başını öne eğdi. "Sadece tekneyle girilebilen mi?"

Holden başını salladı.

"Depoda olmalı."

Holden çenesini bana doğru eğdi. "Geçen yıl büyük bir evde tadilat yaptık ve ev sahibi döşeme rengiyle ilgili fikrini değiştirdi ama biz onu iade edemedik." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak arkasına yaslandı. "Güzelmış, koyu kiraz ağacından, mağazanızda iyi durur."

Emmett başıyla onayladı. "Bir günde kurabiliriz." Gözlerimi kırptım. "Yapabilir misiniz?"

Holden omuz silkti. "Elbette. Zaten depoda yer kaplıyor."

Heyecandan karnıma ağrılar girdi ve gülümsememi ısırarak geri aldım. "Tamam."

Wyatt tekrar omzumu sıktı ve bana eğlenen bir gülümseme attı. "Rafları ve duvar kağıdını aynı anda yapabiliriz. O zaman iki kez kapatmak zorunda kalmazsın."

Avery elini kaldırdı. "Elizabeth ve ben yardım edebiliriz."

"Garajımda raf olarak kullanabileceğim birkaç parça eşya var, Hannah," diye ekledi Sam. "Sana yenilerini yaparım. Dışarı için çiçek kutuları ister misin?"

Zar zor konuşabiliyordum, her şey çok hızlı geliyordu ve kafamda yeni ve güzel bir kitapçının görüntüleri canlandı. Aynı dükkân ama daha iyisi. Aynı dükkân ama bu sefer benim damgamla.

Wyatt benim şaşkın ifadem karşısında homurdandı. "Evet. Öyle."

Ailece bir plan yaptık ve Pazartesi günü dükkânı kapatıp değişiklikleri yapmaya karar verdik.

Göğsümün derinliklerinde bir şey ağrıyordu. İki ay önce akşam yemeğini mutfağında tek başıma ya da babamla birlikte kitabımı okuyarak yemiştım.

Artık yemek masasında ailem gibi hissettiğim, mağazayı yeniden güzelleştirmeme yardım eden insanlarla otuyordum.

Kalbim burkuldu. Benimle alay etmelerine aldırımıyordum bile. Holden ve Emmett bana kardeşlerimmiş gibi davranıyorlardı. Her zaman sadece annemle babam ve ben olmuştuk, sonra babamla ben olmuştuk ve bu çok farklıydı. Daha gürültülü, daha uyarıcı, daha kaotik ve daha duygusal. Rhodes ailesini inceledim, Avery'nin restoranını ve Pacific Rim için bir yemek kamyonu kiralamak isteyip istemediğini tartışıyorlardı ve beni bir ev duygusu sardı.

Boğazım düğümlendi. Gelecek hafta otuzuma basacaktım. Gidecek olan bir adamla vakit geçiriyordum. Hala farklı bir yerde zaman harcıyordum.

bir şekilde. Belki de düşündüğüm kadar değişmemiştim. Gözlerimin arkasında garip bir baskı oluştu ve ayağa kalktım.

"Sadece biraz su alacağım." Bakışlarım masanın etrafında gezinmeden önce Wyatt'a sıkı bir gülümseme attım. "Bir şeye ihtiyacı olan var mı?"

Herkes başını salladı ve ben de sessiz, yalnız olduğum ve düşünebildiğim mutfağa geri döndüm. Duygularımı güvenli bir yere itebileceğim bir yere.

Wyatt endişeli bir ifadeyle mutfağa girdi. "İyi misin, kitap kurdu?"

Başımı salladım, dolaptan bir bardak indirdim ve doldurmak için mutfak musluğunu çalıştırdım. "Ben iyiyim."

Arkamdan yaklaştı ve iki elini de tezgâhın üzerine koyarak beni içine hapsetti. Sırtımı ısıttı ve ona doğru eğilmemek için kendimi zor tuttum. Bir adım öne çıktı ve bana başka seçenek bırakmadı. Kolları beni sardı ve ağzı kulağımın altından boynuma indi. Hassas temastan ürperdim ve tenime karşı memnun, mırıltılı bir ses çıkardı.

"Ne zaman istersen gidebiliriz," diye mırıldandı, elleri kollarımı okşayarak tüylerimi diken diken etti.

Başımı salladım. "Biliyorum. Biraz daha kalalım." "Burada olman hoşuma gidiyor."

Bu kelimeleri ne kadar çok sevdiğimden nefret ettim. Onun ve ailesinin yanında ne kadar hoş karşılandığımı ve istendiğimi hissetmekten nefret ediyordum. Beni etrafında istemediğini hiç hissetmedim. Asla. Bir kere bile.

"Burada olmayı seviyorum." Fısıltı gibi çıkmıştı. "Çılgın ve aşırı korumacı olsan bile."

Boynuma doğru sırttı.

Başımı öne eğdim. "Benim için bu kadar endişelenmeyi bırak."

"Yapmayacağım." Eğildi ve hızlı bir öpücük çaldı, nefesim kesildi. "Sana bir şey söylemem gerek."

Karnım guruldadı. İşte başlıyoruz. "Tamam."

Ellerini kollarımda gezdirdi. "Acil servisteki hemşire seni hamile karım sandı."

İçimden bir kahkaha yükseldi. Gözlerim fincan tabağı gibiydi. "Oh."

İç çekerek alnını omzuma yasladı. "Bunu aklından çıkaramıyorum."

Zihnim bunu işlemek için yarıştı. "Neden böyle düşündü?"

Omuz silkti ve boynumu tekrar öptü. "Bilmiyorum. Ve onu düzeltmedim."

"Beck *hamile* olduğumu mu düşünüyor?" Son kelimeyi fısıldadım. "Hemşireyi bu konuda düzelttim. Ama diğer kısmı hakkında değil." "Eş kısmı."

"Mhm." Tenime yumuşak bir öpücük daha kondurdu.

"Neden olmasın?" Kalbim göğsümün ön duvarına çarptı. Sesi kulağıma alçak geliyordu. "Çünkü bu fikir hoşuma gitti."

Beynim buzda kayıyormuş gibi patinaj yaptı. "Ama sen..." Nasıl ifade edeceğimi bilemedim.

"Evet, biliyorum." Dişleri tenimi çizdi ve nefesimi içime çektim. "Sadece bunu bilmeni istedim."

Bacaklarımın arasında bir baskı oluştu. Wyatt'ı gömleksiz odun keserken, kasları dalgalanırken ve alnından ter damlarken gördüğümde oluşan baskının aynısı.

"Senin yaralanman benim hatamdı, kitap kurdu." Sesi alçaktı ve merkezim sıkıştı. "Ve şimdi seninle ben ilgileneceğim." Sesini fısıltıya düşürdü. "Bütün gece boyunca." Kıçıma bir tokat attı ve şaşkınlıkla irkildim. Sinsi bir göz kırpışla avlu kapısından geri döndü ve ben ağzım açık bir şekilde arkasından bakakaldım.

Merkezim ağrıyordu ve kimin gördüğünü ya da ailesinin ne düşündüğünü umursamadan onu buradan sürükleyip götürme dürtüsü vardı içimde.

İnledim ve su bardağımın yarısını içtim. Kayınvalidemin mutfağında tahrik olamıyordum.

Bekle, kayınvalide mi? Başımı sertçe salladım. Hayır. Hayır, hayır. Dur, Hannah.

Avery'nin kayınvalidesiydi.

Yine de *evlenmemizi* düşündü. Wyatt. Uzun süreli aşka inanmayan adam.

"Düşünüyordum da," dedi Elizabeth, veranda kapısından mutfağa girerek beni düşüncelerimden uzaklaştırdı. "Bir kitap kulübü kurmalıyız."

"Kitap kulübü mü?" Kaşlarımı kaldırdım ve gözlerimi kırptım.

"Şey," diye yüzünü buruşturdu. "Daha çok, sen kitap öneriyorsun, ben okuyorum ve öğle yemeğinde onlar hakkında konuşuyoruz."

"Oh." Gözlerimi daha fazla kırptım. "Elbette. Sana bahsettiğim o tarihi romanı getirecektim zaten."

Bana kocaman gülümsedi. "Harika. Bu harika olurdu." Yüzünde hüznü bir ifadeyle bir süre beni izledi. "Sana tapıyorum,

Tatlım. Annen seninle çok gurur duyardı."

Boğazım düğümlendi ve nefes alamadım. Arkamı dönmeye başladım ama Elizabeth'in elleri kollarıma geldi ve beni kendisine doğru çevirdi. Saklanamadım.

"Annemi tanıdığını unutmuşum." Sesim titredi ve boğazımı temizledim.

"Eminim öyledir." Gülümsediğinde yanaklarının elmaları patladı. "Claire'in küçük bir kızken seninle ne kadar gurur duyduğunu hatırlıyorum ve sonra büyüdüğünde, genç bir kız olduğunda." Başını salladı. "Ah, evet. Bugün seni o dükkânı işletirken, saçlarını keserken, kamp yaparken ve sörf yaparken görseydi çok heyecanlanırdı."

Hiçbir şey söylemedim, sadece sözlerinin kafamda yer etmesine izin verdim. Onları düşünürken zihnimde yuvarlanıp durdular.

Belki gurur duyardı.

"Onun istediği tek şey senin mutlu olmandı. Ben de Wyatt için bunu istiyorum." Omuz silkti. "Kendisi için iyi olan bir hayat yaşadığı sürece bunun neye benzediği önemli değil." Bir kaşını kaldırdı ve bakışlarında o kurt gibi parıltı belirdi. "Ama onun için iyi olanın sen olduğun kesin gibi görünüyor."

Ağzım açık kaldı. "Ben-"

"Bu beni ilgilendirmez." Tekrar kollarımı ovdu ve gülümseyip göz kırparak uzaklaştı. "Kimseye bir şey açıklamak zorunda değilsin." Avlu kapısında gözden kayboldu ve ben orada öylece durdum, görülmüş, özel, kafası karışmış ve parçalanmış hissediyordum.

Hava kararana kadar verandada oturduk. Holden ertesi gün sabah erkenden kalkacağı için eve gitmek zorundaydı, Emmett koşuya çıkmak istiyordu ve Wyatt bana endişeli bakışlar atıyordu, bu yüzden vedalaştık, birbirimize sarıldık ve eve doğru yola koyulduk.

Holden'ın Emmett ve Avery'nin yüzük tartışmasına verdiği tepki aklıma geldi. "Holden'ın yalnız olduğunu mu düşünüyorsun?"

İnanmadığını belli eden eğlenceli bir ses çıkardı. "Hayır. Eğer isterse çıkabilir. için."

Wyatt'la olan bu şey başlamadan önce kim olduğumu düşündüm. Birini nasıl istediğimi ama bunu nasıl yapacağımı bilemediğimi. Kitapçımda burnumu cama dayayıp saklanmış, dünyanın geçip gidişini seyretmiştim. "Ya nasıl yapacağını bilmiyorsa?"

Kamyonu garaj yoluna çektiğinde karnımda bir beklenti oluştu.

Bu gece nerede uyuyacağımı konuşmamıştık. Öğleden sonra benim evimde durmuştuk ve ben bir çanta dolusu kıyafet ve kitap hazırlamıştım. Muhtemelen bir centilmen gibi bana yatağını teklif edecek ve kanepede uyuyacaktı.

Ama ben bunu istemedim. Kamp yaparken yaptıklarımızdan daha fazlasını istedim.

Kendi kendime gülümsedim. Cesur olacak ve istediğim şeyin peşinden gidecektim.

OceanofPDF.com

Hannah

Wyatt'ın evinin ön kapısından içeri adım attık ve ayakkabılarımızı çıkardık. Hava gerginlikle yayılıyordu.

"Yorgun musun?" Eli koluma geldi ve yüzümü inceleyerek bana baktı. Saat daha dokuz buçuktu. Gülümsedim ve başımı salladım. "Harika. Sen kanepeye otur, ben de sana çay getireyim."

Kalbim sıkışmıştı. Bende kalması, bana çay yapması, ailesiyle akşam yemeği, sanki onun kız arkadaşıydım. Onunmuşum gibi. Sanki onun için değerli olan bir şeyle ilgileniyordu.

Hannah, kapa çeneni, dedim kendime. Sadece çaydı. Avery bana daha önce de çay yapmıştı. Önemli bir şey değildi.

Wyatt'ın oturma odasındaki kanepeye uzandım. Evi küçük ve düzenliydi, seyrek, minimalist mobilyalar vardı ve oturma odasında fazla vakit geçirmediği hissine kapıldım. Ya denizde, ya dükkânında ya da kardeşleriyle takılıyordu. Yine de bir televizyonu ve sansevieria bitkisi ve çerçeveli eski bir sörf posterisi gibi birkaç vurgu ögesi vardı. Belki de bunları Elizabeth getirmişti.

Wyatt elinde çay fincanlarıyla mutfaktan döndüğünde Avery'nin bana söylediği bir şeyi hatırladım.

Çay en az azgın içecektir.

Bir homurtumu tuttum. Bu bir fincan çay, Wyatt'la çadırdaki yaptıklarımızı yeniden canlandırma umutlarımı suya düşürmüştü. Kimse Sleepytime çayıyla dolu bir mideyle orgazm olamazdı.

"Neye kıs kıs gülüyorsun, kitap kurdu?" Wyatt fincanları sehpanın üzerine bıraktı ve bana meraklı bir bakış fırlattı.

"Hiçbir şey. Film izlemek ister misin?"

"Ekranlara bakmaman gerekiyor."

Başım öfkeyle arkaya düştü. "Çok inatçısın."

Ağzının köşesi yukarı kalktı ve çantamın üzerine koyduğum kitaba uzandı. Koltuğun diğer ucuna çöktüğünde pembe çoraplı ayaklarımı kucağına çekti.

"Wyatt." Bir kaşımı kaldırdım.

Kitabı, yer imimin sayfayı işaretlediği yere kadar açtı ve boğazını temizledi. "Yatmadan önce televizyon izlemek uyku için iyi değil zaten."

Sonra kitabımı yüksek sesle okumaya başladı.

Kalbim göğsümde eridi. Çıplak ayakları sehpanın üzerinde duruyordu ve boştaki eli kucağındaki bileğime yerleşmişti. Konuşurken keskin çenesinin hareket edişi beni büyülüyordu ve ağzımı tekrar kirli sakalının üzerinde gezdirmek istiyordum ama o zaman yerimden kıpırdamam ve bu mükemmel anı mahvetmem gerekecekti.

Wyatt'ın tembel dili, tatlı romantik komediye yeni bir ton kattı. Her cümlenin kulağa seksi, durgun ve müstehcen gelmesini sağladı. Okuduğu sahnede iki öğretmen birbiriyle didişiyordu ve ben gülümsedim, o okurken izledim, alçak sesle anlatışını dinledim. Eli bileğimi okşadığında, elektrik kıvılcımları bacağımdan yukarı fırladı.

İki karakter çılgınca öpüşmeye başladı. Başparmağı bileğimde durdu ve ben donup kaldım, iki karakterin aç, çaresiz, muhtaç bir şekilde birbirlerine dokunuşlarını anlatışını dinledim.

Kalp atışlarım hızlandı ve bacaklarımın arasında sıcaklık titreşti.

Bu kitapta kapalı kapılar ardında seks sahneleri olması gerekiyordu ama şimdi erkek ana karakter kadın ana karakterin dilini emiyordu. Wyatt'a bunu yaptığımı ve sonrasında çıkardığı acı dolu sesi hatırlayınca içim zonkladı. Bacaklarımı sıkma isteği duydum ama kendimi tuttum. Wyatt sanki hiçbir şey olmamış gibi karakterlerin birbirlerinin kıyafetlerini yırtmalarını okumaya devam etti. Sanki mobilya talimatlarını okuyormuş gibiydi.

Bu kötü bir fikirdi. Kötü, çok kötü bir fikir. Ayak parmaklarım kıvrıldı ve Wyatt göz ucuyla bana baktı, sonra ayak parmaklarına baktı ve çenesi gerilerek durakladı.

Derin bir nefes aldı ve okumaya devam etti.

Tanrım, bu haliyle çok seksiydi. Akşam yemeğinden önce duş almış ve saçlarına biraz krem sürmüştü ve koyu sarı saçları öyle güzel görünüyordu ki. Ve güçlü, bronzlaşmış elleri, biri kitabı tutarken diğeri bileğime sıcak bir şekilde temas ediyordu. Ellerimi göğsünde gezdirdiğimde çıkardığı sesi hatırladım. Ne kadar sıcaktı. Beni yakıyordu ve her zaman daha fazlasına ihtiyacım vardı.

Ve o ağız. Müstehcen kelimeleri okurken ağzı yukarı kalktı ve gözleri ağırlaştı.

Bacaklarımın arasındaki ağırı şiddetlendi ve yer değiştirdim. Ayağım Wyatt'ın kucağındaki sert bir şeye değdi ve nefesim kesildi. Durakladı, ağzını sert bir çizgiye bastırdı ve gözlerini kapattı.

Vücudum içten dışa doğru ısındı ve kanım cesur bir şeyle doldu. Ayağımı tekrar ereksiyonuna doğru seğirttim ve başı geriye düştü.

"Hannah." Ses tonu uyarıcıydı ve eli bileğimde gerildi. Sırıtişımı bastırdım ve titredim. "Neyin var?"

"Sorunun ne olduğunu biliyorsun." Sesi acı çekiyormuş gibi geliyordu.

Wyatt bütün gün, alnımdaki çirkin sıyrık dışında hiçbir sorunum olmadığından emin olduğum zamanlarda bile bana çok iyi baktı. Kalbim göğsümde çarpıyordu.

Wyatt'a bakma vaktim gelmişti. "Ben yorgunum."

Başını kaldırdı ve kitabı kapatıp sehpanın üzerine fırlattı. "Tamam." Kendi kendine başını salladı. "Hadi yatağa gidelim."

Homurdandım. *Hadi yatağa gidelim* deme şekli, birinin *dişimi çekebilirsin* deme şekline benziyordu. Yatağa gitme düşüncesi karşısında bu şekilde davranması beni incitiyordu ama çenesi titriyor ve bakışları üzerimde geziniyordu. O da benim gibi tahrik olmuştu ama bu gece bir centilmen olmaya çalışacaktı.

Başımda dikilmiş, elini saçlarının arasında gezdiriyordu. Bakışları okunmuyordu. "Kanepede yatmayı teklif ederdim ama bu gece yanında olmak istiyorum. Belki kendini iyi hissetmiyorsundur diye."

Başımı salladım. "Çünkü kafamı çarptım."

"Çünkü kafanı çarpmışsın." Sesi alçak ve bakışları karanlıktı. Elini uzattı. "Gel bakalım."

Sonraki birkaç dakikayı yatağa gitme hareketlerini yaparak geçirdik: dişlerimizi fırçaladık, lenslerimi çıkardım, pijamalarımızı değiştirdik. Wyatt pijama giymiyordu, ama ben atlet ve şort takımını

Gece pencereynden içeri girdi, çünkü ateşle oynamak istiyordum. Ben üstümü değiştirirken evin içinde dolaştı, kapıları kilitledi ve ışıkları kapattı, sonra banyo kapısının önünden ayak seslerini duydum.

Odasında, kollarını başının arkasında birleştirmiş, üstsüz bir şekilde yatıyordu. Bakışları pijamalarımın üzerinde geziniyordu. Meme uçlarım sıkıştı ve burun delikleri açıldı. İnledi ve acı dolu bir ifadeyle gözlerini kapattı.

Güldüm.

"Kahretsin, kitap kurdu, beni öldüreceksin." Bakışları göğsüme, şortumun eteklerine, çıplak köprücük kemiğıme takılırken boğazı düğümlendi. Yatak odası da evinin geri kalanı gibiydi; küçük, düzenli, seyrek ve erkeksi. Temiz çizgiler, tıpkı onun gibi. Burası bile onun gibi kokuyordu, kanımı kaynatan erkeksi, taze bir koku. Yatağıının başucunda bir kitap

masa dikkatimi çekti.

"Gurur ve Önyargı mı?" Kitabı elime alıp kapağıını incelerken ona sorgulayan bir bakış attım. Ağzım başka bir soru oluşturmak için açıldı ama hiçbir şey çıkmadı.

Küçük bir gülümsemeyle bir omzunu kaldırdı. "Haklıydın. İyiydi."

Kaşlarım birbirine çarptı. Kalbimi tatlı bir şey sardı. "Neden okudun?"

Yüz ifadesi yumuşadı. "Bu senin favorin. Beyninin içine bir göz atmak istedim." Yorganı geri çekti ve içeri girmemi işaret etti. "Gel bakalım."

Wyatt en sevdiğim kitabı okudu. Benim için. Bu konuda çok düşünseydim... Bilmiyordum. Sadece bir kitaptı. Beck de kitabı okudu.

Ama bu farklıydı. Wyatt farklıydı.

"Beğendin mi?" Yanında yorganın altına kayarak usulca sordum. Kolunu bana dolayarak beni sıcak göğsüne çekti ve nefesim kesildi.

Elizabeth'in mutfağıında yeniden duruyordum, görölüyor, isteniyor ve seviliyordum. Boğazım sıkıştı ve ellerim Wyatt'ın sert göğsüne geldi. Gözlerinin içine baktım, çok gri, nazik ve şefkat doluydu.

Küçük bir gülümsemeyle başını salladı. "Mhm. Bay Collins'le olan sahne konusunda haklıydınız."

Wyatt'ın boynuna yumuşak bir öpücük kondurdum. Nefes aldı ve göğsü ellerimin altında yükseldi.

"Uyumalıyız. Başın-"

"Bence bana bir ders daha vermelisin." Dudaklarımı kirli sakalının üzerinde gezdirdim ve ürperdi. "Profesör."

Bir saniye içinde sırtüstü yatmıştım, Wyatt'ın ağzı boynuma sıcak, hızlı öpücükler konduruyordu.

"Kendimi kaybetmem için ne söylemen gerektiğini çok iyi biliyorsun," diye mırıldandı bana karşı ve ben yine ürperdim. Parmakları üstümdeki ince kumaşın arasından sıkı bir meme ucunu buldu ve ben doğruldum.

Yumuşak bir inilti duydum ve ona doğru uzandım ama ellerimi savuşturdu.

"Henüz değil. Bırak da işimi yapayım."

Gülümsedim ve ağzı benimkini kapladı, dili beni açmaya ikna etmeden önce bir an oyalandı. Dillerimizin yavaşça kayması beynimi yazın dondurma külahı gibi eritti ve ona karşı iç çekerek bilincimin batmasına izin verdim. Bacaklarımın arasında ıslaklık birikti, ılık ve kaygandı ve birbirimizin tadına baktığımız, birbirimizin ağzını keşfettiğimiz, benim onun boyuna uzandığım ve onun bileklerimi tuttuğu birkaç dakikadan sonra, nihayet, nihayet bana dokundu.

"Oh, Tanrım, kitap kurdu, benim için çok ıslaksın," diye hırıldadı. Alt dudağını ısırdım. "Bu kadar heyecanlanmana bayılıyorum."

Parmakları merkezimin üzerinde kaydı ve başım geriye düştü. Daha fazla. Daha fazlasına ihtiyacım vardı. Gömleğimi başımın üzerine çektim ve ağzı göğsüme düştü, tadına baktı, yuvarladı ve çekiştirdi. Boğazımdan boğuk bir ses çıktı. Göbeğim hiçbir şeyin etrafında kenetlenmedi ve kalçalarım daha fazlasına ihtiyaç duyarak eline doğru daha sert itti.

"Bu kadar yumuşak olmana bayılıyorum." Parmakları klitorisimi buldu ve inledim. "Mhm. Bunun gibi mi?"

Başımı sallayarak onayladım. "İşte böyle. İşte böyle." Geveliyordum ama midemdeki sıcaklık azalmıştı ve umurumda değildi. Wyatt'ın üzerimdeki elleri beni akılsız yapıyordu ve bunun durmasını istemiyordum.

"Neden bana ödevini göstermiyorsun?" Sesi çok alçak ve yumuşaktı. "Randevundan sonra kendine nasıl dokunduğunu göster bana."

İçimden bir utanç çizgisi geçti ve dudağımı ısırıp gözlerimi açtım. Wyatt gözlerinde karanlık ve aç bir şey ve ağzında zalim, küçük bir gülümsemeye beni izliyordu.

"Birçok kez kendine dokunmanı düşündüm." Boğazı çalıştı ve şortumu çıkarmaya başladı. "Bana gerçek olanı göster." Bakışlarını benimkilere kaldırdı. "Lütfen, bebeğim."

Elim merkezime kaydı ve Wyatt aç bir hayranlıkla beni izlerken klitorisimde yavaş, yumuşak daireler çizmeye başladım. Omurgamın etrafını saran sıcak ısı ve izlediği yoğun yol, öz-bilincimi boğdu. Biraz daha hızlı hareket ettim ve baskı arttıkça zevkten irkilerek dudaklarımı birbirine bastırdım.

"Yüce Tanrım," diye nefes aldı ve uyluğumun iç kısmına bir öpücük kondurdu. "Çok güzelsin, Hannah. Durmadan bunu düşünüyordum. Bütün gün seni istedim."

"Ben de," diye nefes nefese kaldım. "Beni çok sert boşaltıyorsun."

Sihirli kelimeler bunlardı. Bileğimi yakaladı ve yatağa sabitledi. "Ders bitti." Bir parmağını içime soktu ve merkezimde çalışmaya başladı. İçimdeki o noktayı buldu ve uzuvlarımdan beyaz sıcak elektrik fişkırdı.

"Wyatt," diye nefes nefese kaldım. Bacaklarım titredi ve her yerim zevkle doldu. Yorganı kavradım. Wyatt'ın bakışları parmaklarının içime girdiği yerden yüzüme doğru hayranlıkla kaydı.

"Bunu uzatmalı ve bu sabah beni korkuttuğun için sana işkence etmeliyim." Yarı alaycı, yarı öfkeli gözleri beni yaktı. "Çok endişelendim, kitap kurdu. Seni asla incinmiş görmek istemiyorum. Sen benim için çok önemlisin."

"Acımıyor," diye tekrar nefes aldım, eğildim. Kaşlarımı çattım ve irkildim, çok iyi hissettiriyordu. Tüm zevk dalgaları parmağının titreştiği yerden yayılıyordu. Vücudum onu sıktı. "Gayet iyiyim."

Alçak sesle güldü ve uyluğumun iç kısmına bir öpücük daha kondurdu. "Bunu görebiliyorum. Şimdi, boşalmak için neye ihtiyacın var?"

"Daha fazla."

"Daha fazla ne?"

Yeterli olmayan derin nefesler alırken göğsüm kabardı. Parmağı içimde daha az basınçla yavaşladı ve hayal kırıklığıyla inledim. "Wyatt."

"Kitap Kurdu, gelmek için neye ihtiyacın var?" Ses tonu alaycı ve bilgiliydi.

Boğazımdan öfkeli bir ıstırap sesi çıktı. "Elini ver." Elimi karnımın üzerinde açık tuttum ve o da avucunu benimkine bastırdı.

Onun sıcak teni, ellerimizin birbirine yakın teması bana bir şeyler yaptı. Beni sabitledi. Bizi birbirimize bağladı.

Kadife dilini uyluğumun iç kısmında, onu istediğim yerden birkaç santim ötede gezdirdi. Başım dönüyor ve klitorisim sürtünme ve baskı için ağırıyordu.

"Başka ne var?" Sesi çok alçak ve kontrollüydü.

Başım dönüyordu ama ihtiyacım olan şeyi önümde sallandırdı.

"Ağız." Bir nefes daha aldım ve ona bir bakış attım. Gözleri karanlık ve ağırdı. "Benden."

Boğazından memnun bir ses yükseldi. "Ben de bunu söylemeni umuyordum." Başını eğdi, ağzını klitorisimin üzerine koydu ve başım geriye düştü.

Dilinin sinir tomurcuğu üzerindeki sıcaklığıyla ağızımdan bir dizi kelime döküldü. Ben ağzının üzerinde kıvranıp dururken o da g noktam üzerinde çalışıyordu. Serbest kalan elim saçlarına gitti ve tüm bunlar yeterli olmadığına, karnımda duran elini göğsüme koydum. O çimdikledi, ben kamburlaştım, o yuvarlandı, ben inledim. Saçlarını çektim ve içime doğru inledi, dilinin üzerimde kayma hızını artırdı ve yüzünü merkezime daha da gömdü.

Midemde ısı büyüdü, sıkılaştı ve baskı yarattı. Yaklaşmıştım. Yaklaştım ama yine de tam olarak oraya ulaşamadım.

Wyatt bana karşı mırıldandı: "Seni böyle altımda, kıvranırken ve akılsızca seviyorum," dedi. Nefesi beni gıdıklıyordu. "Bunu, tadının nasıl olduğunu ve boşalmak üzereyken nasıl görüldüğünü düşünerek mastürbasyon yapıyorum." Klitorisimi emdi ve bir çığlıkla kalçalarımı yüzüne doğru ittim.

"Yapabilir miyim bilmiyorum." Kelimeleri zar zor çıkarabildim.

Bedenim kopacak kadar gergindi ama bir şeyler eksikti. Hayal kırıklığı beynime hücum etti ve dikkatimi dağıttı.

"Yapamazsan sorun değil." Wyatt beni girişten klitorisimin tepesine kadar yaladı ve içimden geçen elektrikle nefes nefese bir inilti daha çıkmasına izin verdim. "Bu senin için ve gelip gelmemen önemli değil. Bu şekilde tepki vermeni izlemek beni çok sertleştiriyor." Klitorisime emme eklemeyen önce yine o yalama şeyini yaptı ve ben inledim. "Bunu istediğin kadar yapabiliriz." Dişleri klitorisimi hafifçe çizdi ve yataktan eğilirken gözlerim genişledi.

Üzerimdeki baskıyı kaldırması, boşalmamamın sorun olmadığını söylemesi üzerimden birkaç ağırlık kaldırdı ve klitorisimi daha sert emdiğinde ne düşündüğümü unuttum. Ne için endişelendiğimi unuttum. Vücudumla oynaması gereken oydu ve beynim kıvılcımlarla çatırdıyordu. Nefes nefese inlemelerimle yatak odasını doldururken, yüzüne gömüldüm ve saçlarını çektim.

Normal ben utançtan ölebilirdim ama azgın, neredeyse orada olan ben umursamıyordum. Boşalmak istiyordum.

"Evet, bebeğim, evet," diye inledi yüzüne daha sert bastırduğımda. "İşte böyle. İyi bir kız gibi ver onu bana. Benim için gel."

Ve yaptım da. Uçurumdan yuvarlandım ve vücudumdaki her kas gerildi. Dalga dalga içimden geçerken zaman içinde asılı kaldım. Wyatt inledi ve ben onun çaresiz ağzının altında sallanırken kıvrımlarıma karşı cesaret verici *mhm*'ler verdi. Kalçalarım büküldü ve kalçalarım onu sıktığında, ona zevk veren benmişim gibi inledi.

Hava almak için çırpınarak yatağa geri düştüm. Yanımdaki yatağa tırmandı ve beni göğsüne çekti, şakağıma, yanaklarıma ve dudaklarıma öpücük üstüne öpücük kondurdu. Yüzü ıslaktı ve içimde çok kötü bir şey zevkle kızardı. Onun sıcaklığına gömüldüm, kalbim hala sertçe çarpıyordu.

"Harika kokuyorsun," dedim onu içime çekerek.

Ellerinden biri saçıma geldi ve onu okşayarak sırtımdan aşağı ürperti gönderdi. "Yatağымda olmana bayılıyorum."

Boxer külotunu ayarlamak için aşağı uzandı. Ereksiyonuyla birlikte gerilmişlerdi. Elim onu kumaşın içinden sardığında boğulur gibi bir ses çıkardı.

Onu okşadım ve o da kıpırdandı.

Yüzü acı dolu bir ifadeye büründü ve ben uzunluğunu keşfederken inledi. Sıcak, kaya gibi sert ve ağırdı ve elimi külotunun içine soktuğымda teni elimi yaktı.

"Tanrım, bebeğim." Elim bir aşağı bir yukarı gidip gelirken, başparmağıımı şişmiş ucun üzerinde gezdirirken ve orada beliren sıvı damlasını sürüklerken kelimeleri saçlarımda boğdu.

Birçok kez Wyatt'ın bu uzunluğu içime batırdığını, beni gerdiğini ve harika hissettirdiğini hayal etmişim. Onun içimde ürperdiğini hissetmek istiyordum. Birbirimize bağlı olmamızı, bunu birbirimiz yerine birlikte deneyimlememizi istiyordum.

Wyatt'ın kontrolünü kaybetmesini istedim.

Doğrudum ve külotunu aşağı doğru kaydırmaya başladım ama elleri omuzlarıma geldi ve beni kendisine doğru çekti.

Ona sorgulayan bir bakış attım.

"Sana karşı nazik olmak konusunda kendime güvenmiyorum." Derin bir nefes çekti. "Seni çok fazla istiyorum."

İçimde bir ihtiyaç kıvılcımı çaktı.

"Zaten birkaç dakika önce kafamı patlattın," diye homurdandım.

"Orada kontrolü kaybettim." Elim sikine dönüp okşamaya başladığında homurdandı.

"Böyle mi?" Ağzımı kirli sakalında gezdirmeden önce onun muhteşem yüzünü izledim.

Başını salladı. "Aynen böyle." Diğer elimi tutup kesesine götürdü ve hafifçe sıkıldığında nefesini içine çekti. "Lanet olsun, kitap kurdu, gitmene asla izin vermeyeceğim."

Sözleri içime işledi ve kalbimi yerinden oynattı. Onu daha hızlı okşadım. Boğazından çıkan sesleri seviyordum, vücudu üzerinde tam kontrol sahibi olmamı seviyordum. Yüzünü izlerken başım güç, zevk ve arzuyla doldu. Puslu gözlerini açtı ve beni izledi. Tatlı, kıvrımlı ve ağır bir şey beni çarptı.

"Bebeğim," diye nefesini tuttu. Eli benimkini kapladı ve elimi sıkıca kavrayarak kendini daha hızlı okşadı. "Aman Tanrım. Hannah, beni boşaltacaksın."

Gözleri kapandı, ağzı açık kaldı ve elimi zevk için kullandı. Bir titreme ve iniltiyle, ben hayranlıkla izlerken sıcak sıvıyı ellerimize ve karnına döktü.

Uzun ve alçak bir nefes verdi. "Vay anasını. Bir el işiyle beni çok sert boşalttın." Sanki inanmıyormuş gibi söyledi ve ben de gülümsedim.

Sırtışı, her zamanki gibi sıradan bir ukalalıkla birlikte durgun ve tembeldi. Ayağa kalktı ve ağzımla buluştu. İçimdeki her türlü aciliyetin yerini saf sevgi ve minnettarlık aldı ve kalbim göğsümde genişledi. Sarhoş edici kokusu beni baştan çıkarıyordu. Yumuşak yorgan çıplak tenimi okşadı ve onun teni ayak parmaklarıma kadar beni ısıttı. Beynim rahatlıkla mırıldandı.

"Temizlenmem gerek," diye fısıldadı. "Bir saniye, tamam mı?"

Başımı salladım ve o da kalkıp banyoya gitti ve elinde bir bezle geri döndü. Elim silerken bana göz kırptı ve ben de iç çektim.

Yorganın altına girdiğimizde beni kendine çekti ve yastığa gülümsedim. Vücudum sanki birbirimiz için yaratılmışız gibi onunkine sokuldu.

"Sana aşık oluyorum, kitap kurdu." Bu sözleri karanlıkta başımın arkasına doğru fısıldadı.

Beynimde alarm zilleri çaldı. Tek duymak istediğim bu sözlerdi, öyleyse neden göğsüm sıkışmıştı?

"Ben de sana aşık oluyorum." Bu yarı gerçek karşısında sertçe yutkundum.

Wyatt'a aşık olmuyordum. İçindeydim. Ona aşıktım. Onun ayrılma düşüncesi-

"Ne yapacağız?" Nefes aldım.
"Bilmiyorum."

OceanofPDF.com

Hannah

"BURADAYIM, KİTAP KURDU."

Boya fırçam durdu ve omzumun üzerinden kaldırımdaki Wyatt'a bir gülümseme attım. Dükkânın önündeki merdivene çıkmış, şablonun üzerine *Pemberley Books*'u boyarken fotoğrafımı çekmişti.

Mağazanın önü eskisi gibi soluk bir gri yerine artık koyu bir orman yeşiliydi. Öğleden sonraki altın saatin ışıltısında bile renk muhteşemdi. Zengin, gürlü ve rahatlatıcı.

Konuşmalar, kahkahalar ve bir matkabın vızıltısı altımdaki açık kapıdan geçiyordu. Emmett, Holden ve Sam'in döşediği yeni zemini gördüğümde söyleyecek söz bulamamıştım. Derin kiraz ağacı, dükkânın arkasındaki çöplükte bir yığın halinde duran iğrenç eski halıyla tam bir tezat oluşturuyordu. Pemberley Books artık gerçek bir dükkân gibi görünüyordu.

Dükkân henüz bitmemişti bile. Kitaplar depoda yığınlar halinde duruyor, Sam ara sokaktaki rafları tamir etmeyi bitirdiğinde yerleştirilmeyi bekliyordu. Naya onun yanında çalışıyor, kulaklığı takılı halde duvar resmini boyuyor ve işine dalyordu.

Kalbim minnettarlıkla sıkıştı. Döşemeyi veya montajı asla karşılayamazdım. Tüm bu işleri tek başıma bir günde asla yapamazdım.

Wyatt başka bir fotoğraf çekmek için geri çekildi. "Renk konusunda iyi seçim."

Mağaza ismine taç yaprağı pembesi boyayı sürerken kendi kendime gülümsedim. Bu

harika görünüyordu ve fikrimi değiştirirsem üzerini boyayabilirdim.

Çünkü Wyatt'ın dediği gibi her şey geçiciydi.

Geçen geceki sözleri kafamda yankılandı ve kalbim sıkışmaya başladı.
Sana aşık oluyorum, kitap kurdu.

Wyatt'a aşık olmak geçici görünmüyordu. Midem düğümlendi ve tabelaya daha fazla boya sürerken bu düşünceyi aklımdan uzaklaştırdım.

Arka cebimdeki telefonum çaldı. Klip Wyatt'ın sosyal medyasında viral olmuş, yorumlar, beğeniler ve mesajlar yağmaya başlamıştı. Hayranları kliplerin çok komik olduğunu düşünüyordu ve hatta Tula bile yorum yapmış ve yeniden paylaşmıştı. Daha fazla marka sponsoru benimle temasa geçmişti ve yarın bir menajerle görüşmesi vardı.

Holden kapıdan çıktı ve bana baktı. "O ışıkları şimdi mi takmamı istiyorsun?"

"Tabii." Merdivenden aşağı indim ve Wyatt bir anda yanıma geldi, düşersem beni yakalamaya hazırды.

Acil servisteki hemşire seni hamile karım sanmış, günler önce ailesinin evinde bana söylemişti. Bu fikir hoşuma gitmişti.

Wyatt'ın bakışları farkındalıkla tenimin karıncalanmasına neden oldu. Kısık bir sesle "Dikkatli ol," dedi ve ben ürperdim.

Eğer şimdi bu kadar korumacıysa, ben *küçükken* nasıl olurdu?
Hamile misin?

Beynim sarsıldı. *Eğer. Eğer* hamile olsaydım. Ki Wyatt'la asla olmazdım. Seks bile yapmamıştık. Ve bu öyle bir şey değildi. Onunla sonsuza kadar birlikte olmayacaktık.

Başparmağı çeneme dokundu ve ben de onun dokunuşuna doğru eğildim. "Üzerinde biraz boya var."

Bakışlarımız buluştu ve dudacağımı ısırdım. Bu sabah beni diliyle uyandırmış, klitorisimin üzerinde yavaş, sarhoş edici daireler çizmişti. Hatırladıkça içime bir sıcaklık yayıldı.

Yanımızda Holden öfkeyle kollarını göğsünde kavuşturdu. Yüzüm kızardı ve Wyatt gülerek Holden'ı içeri kadar takip etmeden önce kıcıma bir tokat attı.

Elizabeth ve Liya duvar kağıdını uygulamayı neredeyse bitirmişlerdi. Ciyaklamamı engellemek için ağzımı kapattım. Dev çiçekler Alice Harikalar Diyarında'dan fırlamış gibiydi. Vay anasını. Mağaza neredeyse tanınmaz haldeydi.

"Üzgünüm," dedim Holden'a. "Yapacak daha iyi işlerin olduğunu biliyorum."

Holden artık inşaat şirketini yönetiyordu. Yıllardır kablolama yapmamıştı, ama burada dükkândaıydı ve tüm ekibiyle birlikte bana yardım ediyordu.

Aile.

Bana el salladı. "Sorun yok." Kapının yanındaki kutuları işaret etti. "Bunlar ışıklar mı?"

Başımı salladım, arka cebimden maket bıçağını çıkardım ve kutuyu keserek açtım.

Tüylü küreyi çıkardığımda Holden yüzünü buruşturdu. Işığa onu ısıracakmış gibi baktı, sonra içini çekti ve onu benden aldı.

Kahkahamı bastırdım. "Teşekkür ederim."

"Ohhh, güzel ışıklar." Avery elinde büyük yapraklı bir saksı bitkisiyle arkamda belirdi. Onu havaya kaldırdı. "Çin yaprak dökmeyen bitkisi. Bahçe dükkanındaki Dana bunun düşük ışık için iyi olacağını söyledi." Emmett elinde başka bir saksı bitkisiyle kapıdan içeri girerken başını öne eğdi. "Arabada bir sürü var."

Onlara gülümsedim. "Teşekkür ederim. Biz kitap raflarını geri taşıyana kadar onları dışarıya koymak ister misiniz?"

Max ve Div köşeyi dönerken onları dışarı çıkardım.

"Oha." Max dükkânın içine adım attı.

Div yüzünde küçük bir gülümsemeyle yeni boyanmış vitrini inceledikten sonra bana bir kez başını salladı. "İyi görünüyor." Bakışları saçlarıma kaydı. "Senin saçların da öyle, geçen gece bundan bahsetmeyi unutmuştum."

Parmaklarım saç uçlarıma geldi. Bugün yaptığım onca gülümseme yüzünden yarın yüzüm yorgun düşecekti. "Teşekkürler."

Div ellerini kalçalarına koydu. "Nasıl yardımcı olabiliriz?"

"*CONNOR onu sırtüstü yatırdı ve sırlıslıklam olmuş girişine diz çöktü,*" diye okudu Emmett pizza ısırtıkları arasında, biz kıkırdayarak yere yığılırken.

"Yüce Tanrım." Holden'ın gözleri penceredeki asılı sandalyenin sağlamlığını incelediği yerden açılmıştı. "Bunun bir hokey kitabı olduğunu sanıyordum."

Saat dokuzu biraz geçiyordu ve pizza kutuları yerde açık bir şekilde duruyordu. Avery ve Emmett sırtlarını masaya dayamış oturuyorlardı. Div ve Liya ana alana sürüklediğimiz yumuşak mavi sandalyelere uzanmışlardı. Holden ağırlığını asılı sandalyenin üzerinde test etti ve montaj braketlerini inceledi.

Max tuvaletten döndü ve Div'in sandalyesinin koluna oturdu. Sam ve Elizabeth son kitabı da rafa koyduktan sonra günü bitirmişlerdi.

Liya, Holden'a sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi, "Bu bir hokey romantizmi," dedi.

Mağaza bir peri masalı serası gibiydi. Bir kitaptan fırlamış gibiydi, tam istediğim gibi ama daha iyiydi çünkü gerçektir. Pırıltılı ışıklar kitap raflarının tepesinde parıldıyordu. Kiraz zeminlerin zengin kahverengisi duvar kağıdındaki ağaçlarla uyumluydu ve yumuşak aydınlatma mağazayı sıcak bir ışıltıya boğuyordu. Avery, sarmaşıkların tavana kadar uzanması umuduyla asma sandalyenin yanına asma bitkileri yerleştirmişti.

Ona Ana Karakter koltuğu adını vermiştim. İnsanlar oraya oturabilir ve kendilerini kendi hikâyelerinin başrol oyuncusu gibi hissedebilirlerdi. Mutlulukla mırıldandım.

Emmett, "*Bu gece küçük güzel karımı sertçe boşaltacağım,' diye homurdandı Connor, etli bir parmağını karısının ıslaklığında gezdirerek,*" diye okudu. Pizzasından bir ısırık aldı ve sayfayı taradı. "Vay canına. Bu çok fazla. Etli." Kendi kendine başını salladı.

Holden dehşet içinde Emmett'e baktı. Liya ve Avery o kadar çok gülüyorlardı ki nefes alamıyorlardı. Wyatt ve ben karşılıklı sırttık. Div bile telefonuna bir e-posta yazarken küçük bir sırıtma takındı.

"*Connor, lütfen,' diye yalvardı. Connor onun titreyen kıvrımlarına sert bir tokat attı ve kadın acı ve zevkle nefesini tuttu.*"

Avery yüksek sesle kıkırdadı ve ağzına bir parça ekmek tıktırdı.

"Seks tokadı mı? Aman Tanrım." Max başını bana doğru salladı. "Porno satıyorsun." Div'e baktı. "Heteroseksüeller iyi mi?"

Div telefonundan başını kaldırmadı. "Hiçbir zaman iyi olmadılar."

Yüzüm kıpkırmızı oldu ama gülmeden duramadım. "Ailenin gitmesine çok sevindim," diye fısıldadım Wyatt'a.

Ürperdi ve titredi.

Emmett bir sayfa çevirdi. "Zonklama, itme, ağrıyan sikler, falan filan." Bir sayfa daha çevirdi. "İşte başlıyoruz. *Connor orgazmı içinden geçerken kükredi ve şişmiş penisi bir yangın hortumu gibi karısının iri göğüslerinin üzerine tohum püskürttü.*" Kitabı kapattı ve memnun bir iç çekişle hepimize baktı. "Ne sahne ama."

Holden'ın gözleri inanamamaktan kocaman olmuştu. "Kadınlar bunu mu okuyor?" "Ve Don," diye ekledim.

"Yangın hortumu mu?" diye fısıldadı kendi kendine.

Wyatt ona bir bakış attı. "Romantizm insanları mutlu eder. Kadınlar seviyor diye bir şeyler aptalca değildir."

"Aptalca olduğunu söylemedim." Holden gözlerini kırptırdı ve ensesini ovuşturdu. "Sadece azgın."

"Kadınlar azgındır, Holden." Avery pizza kutusunu kaldırdı. "Bunun son parçasını kim ister?"

Wyatt pencere kenarındaki bankta beni kendine doğru çekti. "Nasılsın?" Dudaklarımı yuvarladım. Bugün o kadar çok gülümsediğim için yüzüm acıyordu. "Harika."

Başını salladı, sıcak bakışları beni yakıyordu. "Harika. Mutlu görünüyorsun."

"Öyleyim. Burası sonunda..." Nefesimi içime çekerek herkesi inceledim. "Benim." Burada Wyatt'la otururken, kitapçada olmam gerektiğini biliyordum. Sanki değişiklikleri yapmak için yaşadığım tüm o rahatsız edici şeyler buna değmişti. Sanki kaderdi.

Ama bu gece Wyatt'ın evine dönmek için de sabırsızlanıyordum. "Yorgun musun?" diye sordu alçak bir sesle.

Ben de onun hararetli bakışlarına karşılık verdim. "*O kadar* da yorgun değilsin." Sırıttı.

Arka cebimdeki telefonum çaldı. Ekrana baktığımda babamın fotoğrafı yanıp söndü.

Gerginlik iyi ruh halimi kırdı ve omurgam sertleşti.

"Bir saniye," dedim Wyatt'a hızlı ve sıkı bir gülümsemeyle, ayağa kalkıp arka odaya doğru ilerlerken. "Merhaba baba."

"Selam, tatlım."

"N'aber? Salt Spring nasıl?" Sesim zayıf ve suluydu ve hayal kırıklığı içinde gözlerimi sıkarak kapattım. Bugün babamı bir kez bile düşünmemiştim.

Ben de annem hakkında pek düşünmemiştim.

Depoda duvara yaslandım ve masanın üzerindeki polisiye-gerilim kitapları yığınının baktım. Kitapları yeniden raflara yerleştirirken, romantik olmayan her şeyi burada bırakmaya karar vermişim. Romantik kitaplar sosyal medya paylaşımlarımızın çoğunu oluşturuyor ve bugünlerde satışlarımızın yüzde doksanını oluşturuyordu. Yaz boyunca sosyal medyanın da etkisiyle Pemberley Books'un markası tamamen aşk romanlarından ibaret hale gelmişti. Mağazamızın markasına uymayan kitaplarla raflardaki değerli gayrimenkulleri kaplamak mantıklı değildi.

"Bu iyi bir şey. Meşgul oluyorum. Burası oldukça güzel." Güldü. "Yolun aşağısında harika bir dondurmacı var, her gün oraya gitmeyi

severiz.

akşam yemekten sonra."

"Biz mi?" Kaşlarımı çattım. "Rick Amca döndü mü?" Babamla birlikte dondurma almaya gitme fikri çok hoştu.

Ses tonu değişti. "Um. Hayır. Uh, komşu. Neyse, dükkan nasıl?"

Gittiğinde tanınmaz halde olan mağaza mı? O mağaza mı? "Tamam." Sesim gerildi.

Kalbim göğsüme çarpıyordu. Bunu yapamazdım. Ona bu şekilde yalan söyleyemezdim. Bu yanlıştı.

"Sana bir şey söylemem gerek." Durakladı. "Tamam."

"Um." Gözlerimi kırptım ve yavaşça nefesimi vermeden önce içime çektim. *Bu iş sende kitap kurdu, diye* içimden geçirdim. "Mağaza için bir sosyal medya başlattım. Biz..." Boğazımı temizledim ve alnımı ovuşturdum. "O kadar da iyi gitmiyorduk."

"Tamam." Kelimeyi üç hecede çıkardı.

"İnsanlar Queen's Cove'a tatile geldiklerinde, burada ne yapılabileceğini görmek için belirli hashtag'lere ve kasabanın sosyal medya sayfalarına bakıyorlar." Yutkundum. "Bu yüzden çevrimiçi bir varlığımızın olması ve en azından insanlara var olduğumuzu göstermemiz önemli." Spor ayakkabımın burnunu biyografilerle dolu bir karton kutunun kenarında sürükledim. "Dükkânın tekrar kara geçmesine yardımcı oldu."

Cevap vermesini beklerken nabzım kulaklarımda atıyordu. İç çekti.

"Mağazanın işlerinin iyi gitmediğini bilmiyordum."

"Düzeltmek istedim. Endişelenmeni istemedim." Ağzım buruştu.

Düşünerek mırıldandı ve yüzündeki kararsız ifadeyi hayal edebiliyordum. "Daha fazla etrafta olmalıydım. Döndüğümde mağazada daha fazla zaman geçirmeliyim."

Sesindeki isteksizliği duyabiliyordum.

Ben de onu burada istemiyordum. Onun mağazada daha fazla olması geriye doğru bir adım olurdu. Dükkânın her yerinde artık benim damgam vardı.

"Bunun gerekli olduğunu sanmıyorum." Kot pantolonumdaki kurumuş bir boya damlasını elime aldım.

Burası ona tadilattan bahsetmem gereken kısım.

Wyatt kafasını depodan içeri uzattı ve başparmağını kaldırarak bana sorgulayan bir bakış attı. *Her şey yolunda mı?* diye mırıldandı.

Başımı salladım. "Baba, gitmem gerek."

Bebek adımları, kendime söyledim. Bugün, sosyal medya. Gelecek hafta ona birkaç şey daha söyleyecektim.

"Tamam. Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara." "Ararım. Hoşça kal, seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum."

İşte. O kadar da kötü değilmiş. Belki de annemi tamamen sildiğimi görünce aklını tamamen yitirmezdi.

Wyatt benim alanıma girdi ve ben onun kokusunu içime çektim.

"Herkes toplanıyor." Üzerimde yükseliyor, gözlerimin içine sıcaklıkla bakıyordu. "Seninle çok gurur duyuyorum."

"Ne için?" Kollarımı beline doladım.

Başını mağazaya doğru eğdi. "Her şey için. Şu haline bak, kitap kurdu, dalgaya biniyorsun. İleri atılıyorsun."

Başını eğdi ve ağzıma yumuşak bir öpücük kondurdu. Onun içinde eridim.

"Hadi eve gidelim," diye fısıldadı ve ben de başımı sallayarak dudaklarına yapıştım.

Wyatt

Birkaç sabah sonra yüzümde bir gülümseme, kollarımda Hannah ve yatak odama giren güneşle uyandım.

Ben de sörf yapmanın cennet olduğunu sanıyordum.

Hâlâ uyuyordu, bana doğru kıvrılmıştı, göğsü usulca inip kalkıyordu ve yüzünü inceledim, yatağımda altımda kıvranıp soluk soluğa kaldığı son birkaç geceyi hatırladım.

Kadınları boşaltmaktan her zaman zevk almışımdır. Bir kadının zevk aldığını görmek beni tahrik ediyordu ama Hannah'da daha fazlası vardı.

Coşkuydu. Tek düşündüğüm buydu. Ona seksin daha önce deneyimlemediği yeni bir yönünü gösteriyordum ve boşalırken elimi tutup sıkıldığında, o da bana yeni bir yön gösterdi. Onun aklını kaybettiğini ve zevk aldığını görmek için can atıyordum. Onun üzerinde, hem bedeninde hem de zihninde izimi bırakmak istiyordum.

Kalıcı bir izlenim bırakmak istedim.

Boğazım düğümlendi. Kimin için? Ona bir daha kimsenin dokunmasını istemiyordum. Ama bu düşünceyle ne yapacağımı bilmiyordum.

Hannah. Kocas. Hannah. Hamile. Günler önce acil servisten çıktığımızdan beri hemşirenin sözleri kafamın içinde dönüp duruyordu. Dün kanepede uyuklarken de çalışıyordu. Ailemle birlikte yemek masasının etrafında otururken, herkes onunla gülüp konuşurken ve onu kollarını açarak karşılarırken çalışıyordu. Ve dün gece ben en derin uykuya dalarken de çaldılar.

Hannah'yla birlikte bu kelimeler kulağa eskisi gibi gelmiyordu. Ondan önce, benim için geçerli değillerdi. Başkaları içindi. Ama onu izlediğimde

Yanımda uyurken, kalbim bu sözler için acıyordu. Hannah burada yaşıyor. Tüm kitaplarını içeri taşımak, düzenli yığınlar halinde her yerde yer kaplamaları ve kitaplıkları doldurmaları. Bu düşünce beni gülümsetti.

Göğsümün derinliklerinde soğuk ve keskin bir şey beni dürttü. Teyzelerimle geçirdiğim yaz aklıma geldi. Hannah'yla olan bu şey uzun sürmeyecekti. Işığını, mutluluğunu ve parlaklığını evime getirecekti ve sonra gidecekti, her şey bitecekti ve ben hayatımda bir boşlukla kalacaktım. Bea Teyzem gibi. Hannah'nın babası gibi.

Yutkundum. Şimdi bunun için endişelenmeyecektim.

Onu uyandırmamaya dikkat ederek yataktan kalktım ve mutfığa doğru yürüdüm, gerindim ve buzdolabını açtım.

Yirmi dakika sonra, yüzünde sevimli, uykulu bir ifade ve dağınık saçlarıyla içeri girdi. Ocağın önündeki yerimden ona sııttım ve o da arkamdan yaklaşp kollarını bana doladı.

Evet, gitmiyordu. Ona bu şekilde, rahat, uykulu ve tatlı bir şekilde sahip olabileceksen olmazdı.

"Ne yapıyorsun?" Ağzı omzumun çıplak tenine değdi.

"Kahvaltı hazırlıyorum. Kahve ister misin?" Başıyla onayladı ve ben de bir fincana uzandım.

"Ben bakarım." Bana bir gülümseme attı ve mutfak adasına oturmadan önce kendine bir fincan doldurdu. "Bugün sörf yapmaya gidelim."

İçimde bir tereddüt belirdi ve yüzümü buruşturdum. Bakışlarım onun alınına takıldı. Kaşlarımı çatıttım.

"Wyatt." Gözlerini devirdi.

Kollarımı göğsümde kavuşturdum ve oturma odasına doğru yürüdüm. Pencerenin dışındaki su, sabahın ilk ışıklarında parıldıyordu.

Yanıma geldi. "Bugün büyük dalgalar yapmamıza gerek yok. Ağırdan alabiliriz. Seninle oraya çıkmak istiyorum." Gözleri yalvardı ve güzel ağzı bir gülümsemeye dönüştü. "Güne başlamak için mükemmel bir yol."

İçimi çektim. "Sana hayır diyemem." Onu göğsüme çektim ve mutfığa dönmeden önce bir süre suyu izledik.

Yemeğimizi yedikten sonra mayolarımızı giydik ama dikkatimiz dağıldı. Yatağa geri döndük, birbirimize uzandık ve birbirimizi tekrar soyduk. Ona dokunmaya doyamıyordum. Pürüzsüz teni, yumuşak kıvrımları, meme uçlarına dokunduğumda ya da kıcını sıktığımda ya da dişlerimle boynunu çizdiğimde nefesinin kesilmesi beni çıldırtıyordu. Bu

İstediğim her şey vardı ama asla yetmiyordu. Ona asla yeterince sahip olamadım.

Henüz sonuna kadar gitmemiştik. Her boşaldığında parmaklarımı sıkıldığı gibi beni sıkarken, ağrıyan sikimi onun sıcak, ıslak göbeğine sokmayı her şeyden çok istiyordum ama bir şey beni engelliyordu.

Hazır değildi.

Belki de hazır değildim.

Ki bu hiç mantıklı değildi. Seks benim için önemli bir şey değildi.

Sanırım onunla öyleydi. Bu işte sadece ben yoktum. O da vardı ve sırf ben istediğim için bir şey yapmadığından emin olmak istiyordum. Bunu kendisi için istemeliydi. Bunu istemeliydi.

Sonunda suya açıldık ve sörf derslerinden sonra takıldığımız koya doğru kürek çektik.

Tahtasının üzerine uzandı ve gözlerini kapattı. Ağzı memnuniyet ifadesiyle yukarı kalktı. "Daha alaycı olsaydım, sörf yapmadığım için kavgaya meyeyim diye bu sabah dalga geçmek istediğini düşünebilirdim." Tek gözünü bana doğru açtı ve ben de sııttım.

"Her zaman seninle takılmak isteyeceğim, kitap kurdu."

Bir süre birbirimizi izledik, suyun içinde bir aşağı bir yukarı sallanarak yüzdük ve bakışlarımızdan bir şey geçti. Sıcak, durgun, rahat ve anlayışlı bir şey. Kalbim onunkine doğru çekildi ve boğazım düğümlenerek yutkundum.

Yakınlardaki bir su sıçraması dikkatimizi çekti ve kaşlarını çatarak başını kaldırdı.

Onları aynı anda gördük.

"Aman Tanrım." Sarsılarak ayağa kalktı ve tahtası suda sallanarak devrilmekle tehdit etti.

"Kıpırdamadan dur." Sesim sakindi ve elini tutmak için uzandım.

"Olduğun yerde kal ve nefes al."

Elimi tuttu ve siyah yüzgeçlerin elli metre ötedeki suda süzülüşünü izledik.

"Saldıracaklar mı?"

Hafifçe güldüm. "Hayır, sadece merak ediyorlar."

Orka sürüsü yaklaştı ve elimi sıkı. "Korkuyorum." Sesi titrete bir fısıltı gibiydi.

Ses tonumu onun için sakın ve sabit tuttum. "Bize zarar vermeyecekler. Sadece merhaba demeye geliyorlar." Başparmağım elinin arkasını ileri geri okşadı. "Yanımdayım."

Orkalardan biri nefesini üfledi ve Hannah keskin bir nefes aldı. Bakışlarım sudaki orkalar ve onun şaşkın ifadesi arasında gidip geldi. Gözleri irileşmiş ve ağzı açık kalmıştı. İkimiz de bu anı unutamayacaktık. Daha önce de orkaları suda görmüştüm -her yaz kıyıya göç ederlerdi ve kasabada balina izleme turları düzenlenirdi- ama hiç bu kadar yakından ve Hannah gibi biri elimi sıkarken görmemiştim.

Birkaç dakika sonra balinalar sıkıldı ya da acıktı ve yüzerek uzaklaştı. Hannah uzun bir nefes verdi ve tahtasına uzanıp gökyüzüne baktı.

"Kutsal."

Ağzım bir sırtışıla kalktı. "İyi misin?"

"Uh huh." Parlak gözlerle bana baktı ve güzel ağzında bir gülümseme belirdi. "Bu çok havalıydı!"

Ona gülümseyerek başımı salladım. Göğsüm sıkışmıştı ve o daha fazlası için yüzeyi izlerken gözlerimi ondan alamıyordum.

Geri dönmeden önce bir saat boyunca orada yüzdük.

Evin içine girdiğimizde bana "Dükkânı açacağım," dedi. İtiraz etmeye başladım ama elini kaldırdı. "Başım ağrırsa eve gelirim. Söz veriyorum."

Başımı salladım, ağzım kesin bir çizgi halindeydi. *Evimden evim* diye söz etmişti ve bu konuyu kapatmamın tek nedeni bu olabilirdi. "Tamam." Boğazımı temizledim. "Düşünüyordum da..."

Bir kaşını kaldırdı. "Mhm?"

"Bu gece bir randevuya çıkıyoruz." Ona doğru yaklaştım ve ellerimi kollarının üst kısmına koydum. Bir elim omzunda gezindi ve mayosunun askısıyla oynadı. Dokunuşumla ürperdi ve ben de sırttım.

"Randevu mu?" Kaşları kalktı. "Nerede?"

"Bırak ben halledeyim." Eğildim ve boynuna bir öpücük kondurdum. Yumuşak bir inilti çıkardı. "Wyatt. Bunu yaptığında düşünemiyorum."

Tenine karşı bir kahkaha attım ve onu tekrar öptüm. "Yediye hazır ol." The Arbutus'ta tek başına oturduğunu ve güzel bir elbise giydiğini düşündüm. "Kendini güzel hissettirecek bir şeyler giy."

O AKŞAM, sörf dükkanındaki işimi bitirdim, kapıyı kilitledim ve ailemin evine doğru yürüdüm. Sevdiğim şeylerden biri de buydu.

Queen's Cove'a yarım saatlik bir yürüyüşten daha uzak bir yer yoktu. Akşam ılıktı ve ben yürürken Hannah'yı düşündüm. Bu sabah yatağım da olanları, dün gece yatağım da olanları, orka sürüşünü gördüğümü, kitapçıya gitmek için ayrıldığı anda evimin nasıl boşaldığını düşündüm. Atölyesine girdiğimde babam "Tekrar merhaba," diye seslendi. Elini kaldırdı.

güvenlik gözlüklerini taktı ve bana
kocaman bir sırıtış attı. "Ne üzerinde
çalışıyorsun?"

"Annen toplum merkezinin yeni bir bank kullanabileceğini düşündü." Ölçtüğü kontrplağı işaret etti. "Onu yürüyüş yolunun önüne, gül bahçesinin yanına koyacağız." Eldivenlerini çıkardı ve onu takip etmemi işaret etti. "Gel bakalım."

Atölyeden çıkıp dün gece hep birlikte oturduğumuz arka bahçeden geçerek mutfağa kadar onu takip ettim.

"Geçen gece Hannah'nın burada olması çok güzeldi," dedi lavabonun başında durup ellerini yıkarken.

"Eğlendi."

Ellerini yıkamaya devam etti. Babamın bu yönünü severdim. Söyleyeceğini söyledi ve gitti. İtidalini takdir ettim. Nerede durduğunu biliyordum ama o zorlamadı. Buna minnettardım çünkü beynimin ön saflarında birçok düşünce vardı, kafa karıştırıcı düşünceler ve eğer konuşmaya başlarsam, söylemek istediğimden çok daha fazlasını söyleyebilirdim.

"Porsche'yi ödünç almak ister
misin?" Kaşlarımı çattım.

"Nereden biliyorsun?"

Babam materyalist bir adam değildi. Kıyafetlerinin çoğunu annem alırdı. Gösterişli ya da gösterişli değildi. Ailesine, çevresine, gündüzleri atölyesinde çalışmaya ve akşamları annemle birlikte kendi yaptığı verandada soğuk bir bira içmeye değer verirdi.

Ama bu arabası vardı.

Kardeşlerim ve ben gençken almıştı. Yıllarca belirli bir marka, model ve renk aradı ve sonunda uygun olduğunda, o gün adamı aradı, test sürüşü yaptı ve garajımıza yuvarladı.

O eski, zümrüt yeşili Porsche 911'i çok severdi. Kardeşlerimin ve benim onu sürmemizi yasaklamıştı. Yirmili yaşlarımızın ortalarında, kendisi yolcu koltuğunda otururken bizim kullanmamıza izin vermişti. Bu araba onun beşinci çocuğuydu.

Bugün buraya Hannah'yla bu akşamki randevum için ondan ödünç istemek niyetiyle gelmişim. Onu özel hissettirmek istiyordum. İstedim ki

Ellerini bir kurulama bezine silerken ağzı bir sırıtışa dönüştü. "Sende o bakış var."

Dolaba doğru ilerledi ve bir bardak çıkardı. "Su?" Başımı salladım. "Hayır, teşekkürler."

Yüzündeki sırtışı kulaktan kulağa yayılıyordu. "Emmett'in geçen yılkinin aynısı."

Babam omzuma vurdu. "Fazla düşünme." "Ne demek istiyorsun?"

Yüzümü buruşturdum ve babamızı işaret ettim. "Babam neden tamir edemiyor?"

İçimden bir kahkaha patladı ve Holden kaşlarını çattı. "Şaka mı yapıyorsun?" diye sordu.

"Söylemem."

Babam arabanın anahtarlarını sakladığı çekmeceyi açtı ve bana fırlattı. Holden kaşlarını çatarak izledi.

Onları yakaladım ve Holden'a kollarımı kavuşturarak tezgâha yaslandım. "Tanrım, böyle bir suratla kasabadaki kadınların yarısının senden korkmasına şaşmamalı."

Kaşlarını daha da çattı, bakışları elimdeki anahtarlara takıldı. Babam akşam yemeğine hazırlanmak için buzdolabından bir şeyler çıkarmaya başladı.

"Söyle." Savunmaya geçmek boğazımı tırmaladı. Hannah ya da her ne yapıyorsak onunla ilgili olumsuz bir şey söylerse nasıl tepki vereceğimi bilmiyordum.

Bir omzunu silkerek kaldırdı, yüzündeki gerginlik bir nebze olsun azaldı. "Hannah'nın akşam yemeği için burada olması güzeldi."

Kavga beni terk etti. "Oh. Evet."

"Belli ki ona sırlıslıkla aşkınsın, bu yüzden işi berbat etme." Bir kahkaha attım. "Sıçıp batırmayacağım."

Holden homurdandı. "Tamam."

"Biz..." Sesim kesildi ve hem babam hem de kardeşim bana bakıp beklemeye başladılar.

"Sen nesen?" Holden sordu.

"Takılıyorum." Söylediğim anda yanlış, yalan gibi geldi. Kaşlarımı çattım. Ona evlenmeyi, hamile kalmayı düşündüğümü söylemişim. Ona aşık olduğumu.

Bunu onlara nasıl açıklayabilirdim ki? Eğer yüksek sesle söylersem, gerçek olacaktı. Panik içimde yükseldi, göğsümü sıktı. "Gitmem gerekiyor." Mutfaktan çıktım ve anahtarları babama uzattım. "Sabah geri veririm. Teşekkürler."

Bana el salladı ve Holden şüpheci bir ifadeyle izledi.

Garajda, arabanın üzerindeki koruyucu örtüyü kaldırdım, arabayı çalıştırdım ve garajdan dışarı çıkardım.

Queen's Cove sokaklarında tanıdığım insanlara el sallayarak ilerlerken halalarımı düşündüm. Bea Teyze, Rebecca Teyze'ye sabahları yatakta kahve getirirdi. Artık benim olan mutfakta kendi kendine mırıldanarak dolaştığını, kahve doldurduğunu ve ağzına kadar krema eklediğini hatırladım.

Rebecca Teyze'yi bakımevine bıraktığı gün, hıçkırıkları yatak odasının kapısından içeri giriyordu. Sörf tahtamı kaptığım gibi çıktım çünkü dinlemeye dayanamıyordum.

Porsche ile Arbutus'un önünden geçerken Avery arabadan çıktı ve beni arabada görünce ağzı açık kaldı. Beni işaret etti.

Belki de bu kötü bir fikirdi.

Kitap kurdunun ıslıl ıslıl gülümsemesi gözümün önüne geldi ve boğazım düğümlendi. Hay sikeyim.

Koca. Hamile.

Temsilciyle telefonda konuştuğumda, temsilci bana yılın büyük bir bölümünde uzakta olmayı planlamamı söylemişti. "Evet," demişti. "Yarışmadığın ya da antrenman yapmadığın zamanlarda sponsorlarla çalışacaksın. Bir oda arkadaşı ya da evine göz kulak olacak birini bulmalısın."

Ben yokken Hannah benim evime taşınabilirdi. Eve geldiğimde onu yatağında bulabilirdim.

Ve beni beklemesini mi bekleyeyim? Yılda birkaç kez, bavullarımı kapıda bırakıp onu göğsüme çekerek, ertesi hafta ayrılmadan önce benim için ne kadar önemli olduğunu göstermesini mi?

Benim için hayatını askıya mı alsın? Hayatı yıllardır askıdaydı. Sonunda kendisi için yaşıyor, büyük adımlar atıyor ve istediklerinin peşinden gidiyordu.

Ve onu burada, müzede camın altındaki bir kelebek gibi zamanda asılı bir şekilde beni beklerken tutmak istedim. Yutkunduğumda boğazım düğümlendi.

Bunu ona yapamazdım. O gerçek aşkı istiyordu. Bu yüzden ya gitmesine izin vermeliydim, ya da-

Aklıma bir fikir geldiğinde neredeyse yoldan çıkacaktım.

O da benimle gelebilirdi.

Daha önce hayal etmişim, Kuzey Kaliforniya'da uydurma bir Meksika restoranında cips ve salsa eşliğinde gülüyorduk. Sipariş verme, sosyal medya pazarlaması ve maaş bordrosu gibi işlerinin çoğunu internet üzerinden yapabilirdi. Dükkân için yardımcı tutabilirdi.

O da benimle gelebilir.

Ağzımda bir gülümseme belirdi.

Bu gece. Bu gece onu randevuya götürdüğümde soracaktım.

Ben geldiğimde ev sessizdi. Hannah bana birkaç şey almak için evine uğrayacağını mesajla bildirmişti, ben de onu oradan almamı önerdim. Mesajdan bile bu fikrin onu heyecanlandırıldığını anlayabiliyordum.

Hiç gerçek bir randevuya çıkmadığımı fark ettim. Barlarda içki içmek için kadınlarla tanışmış ve takılmışım ama hiçbir zaman özel birini mutlu etmek niyetiyle dışarı çıkarmak için çaba sarf etmemişim.

Hannah'yı mutlu etme fikri kalbimi kabarttı.

Duş aldım, saçıma bir şeyler sürdüm ve güzel bir gömlek giydim. Zümrüt yeşili, araba gibi. Belki de çok uyumluydu. Her neyse. Bu gömleğin içinde iyi görünüyordum ve Hannah'ya iyi görünmek istiyordum.

Nabzım kulaklarımda arabayı onun evine doğru sürdüm. Parmaklarım beklentiyle direksiyona vuruyordu. Onu görelî sekiz saatten az bir zaman mı olmuştu? Ve şimdiden sabırsızlanıyordum.

Ona sırlıslıkla aşığım.

Köşedeki dükkanın önünde bir şey gözüme çarptı ve hiç düşünmeden kenara çekip park ettim, birkaç dakika sonra da arabaya geri döndüm

satın almamla birlikte.

Hannah'nın evinin önünde durdum, çiçekleri aldım ve kapıyı çaldım. Gerildim ve boştaki elimi yanıma doğru uzattım. Midemdeki bu gergin kaynama benim için nadir bir durumdu. En son ne zaman böyle gergin ve heyecanlı hissettiğimi hatırlamıyordum.

Sakin ol, dedim kendime. *Bu Hannah.*

Kapıyı açtı ve bana o çok sevdiğim utangaç gülümsemesini attı. Kalbim boğazıma kadar yükseldi.

Kalçasının ortasına kadar uzanan altın rengi ışıltılı bir elbise giymişti. V yakalı ve biraz göğüs dekolteliydi. Pürüzsüz, bronz bir teni vardı. Yüzünde çiller göze çarpıyordu ve güzel gözleri heyecanla parlıyordu. Saçları sabahki sudan dolayı dalgalı bir şekilde yüzüne dökülmüştü.

Son nefesime kadar yüzündeki ifadeyi hatırlayacağım. İçten içe yanıyordu, lanet bir tanrıça gibi ışıldıyordu, dudağını biraz tereddütle çiğniyordu ama gözleri dans ediyordu, sanki bana ne yaptığını biliyordu.

Nefesim göğsümde sıkıştı.

Gerçekten de başım döndü.

OceanofPDF.com

Hannah

Wyatt arabayı Queen's Cove sokaklarında sürerken heyecandan titriyordum. Sürücü koltuğunda yanımda oturan Wyatt uzanmış, bir elini direksiyona, bir kolunu da kapıya dayamıştı. Üzerinde koyu yeşil düğmeli bir gömlek vardı, onu daha önce gördüğüm tişört ve dalış kıyafetlerinin bir adım ötesindeydi ve burnuna güneş gözlüğü takmıştı. Saçına bir şeyler sürmüştü.

Muhteşemdi. Vücudunda kendini tutuşunda bir şey vardı, sanki çok rahattı. Sanki ne kadar ateşli olduğunu biliyordu. Belki de *benim* onu ne kadar seksi bulduğumu biliyordu.

Durdum ve arabanın yan aynasındaki yansıma baktım. Bu gece çok güzel görünüyordum. Saçlarım güneşten daha parlak görünüyordu. Rimel sürmüştüm, bir fırça fosforlu kalem sürmüştüm ve dudaklarıma renkli bir parlatici sürmüştüm ve kendimi güzel hissediyordum. Bu ışıltılı elbise üzerimde bir spot ışığı oluşturunuyordu ve bilincimin bir köşesi paniklemek, bir şeyin arkasına çömelip saklanmak istiyordu ama elbisenin hakkını vermem gerekiyordu. Elbiseyi iki kez denedim, iki kez çıkardım, giyip giymemek konusunda kendimle konuştum. İnsanlar çok şık giyindiğimi düşünecekti. Nereye gittiğimizi merak edeceklerdi. İnsanlar yorum yapacaktı.

Thérèse'in bana elbiseyi verirken söylediği sözleri hatırladım.

Ya insanlar bana bakarsa? Ben sormuştum.

Bırak baksınlar, demişti bana omuz silkerek.

Bu gece, bakmalarına izin verecektim.

Ayrıca, kapıyı açtığımda Wyatt'ın hararetli bakışları her türlü öz bilinci buna değer kılıyordu. Boynumun arkasındaki deri karıncalandı ve ben

yanından geçtiğimiz dükkanlara gülümsedi.

"Bu gece nereye gidiyoruz?" Ben sordum.

O acımasız ağzının bir tarafı sırtarak kasıldı ve kaşlarını oynattı. "Bu bir sürpriz, ama önce bir yerde durmamız gerekiyor."

Ana caddeden kitapçıya doğru döndü. Yeşil vitrin hemen dikkatimi çekti.

"Orada bir şey mi unuttun?"

Başını salladı ve dükkânın önüne park etti. "Hadi gel." Kapıyı açıp beni dışarı çekmeden önce arabanın etrafında koşturdu. Elleri omuzlarıma geldi, yüzümü sokağa çevirdi ve onu gördüğümde nefesim kesildi.

"Oh, vay canına."

Naya duvar resmini bitirmişti. Eskizlerden bile daha iyiydi. Elimi ağzıma götürdüm ve gözlerimi kırıştırdım.

Her ruh için bir hikaye.

Başımı salladım, boğazımdaki yumruyu yutkunarak geçiştirdim ve gözlerimdeki yaşları kırıştırdım. "Özür dilerim," diye güldüm ve gözlerimi sildim. "Bu şeyi gördüğümde neden bu kadar duygusallaştığımı bilmiyorum."

Wyatt'ın kolu bana sarıldı. "Çünkü bu büyük bir mesele."

Başımı salladım ve orada durup ona bakmaya başladık.

"Evet, öyle."

Şakağıma bir öpücük kondurdu ve ben de gözlerimi kapatıp her şeyin doğru ve mutlu olduğu bu anı içime çektim. Duvar resmi annemi geri getirmeyecekti ama en fazla bu kadar yaklaşabilirdim.

Wyatt'ın sıcak eli belime geldi ve beni nazikçe ileri doğru itti. "Devam et." Telefonunu çıkardı. "Senin bir fotoğrafını çekmek istiyorum."

Duvar resmine doğru atladım ve boynumu yukarı kaldırdım. Gülümsemem kulaktan kulağa yayıldı. Fotoğraf çekerken Wyatt'a baktım. Telefon yanına geldi ve başını bana doğru eğdi.

"Yeterince fotoğraf çektin mi?" Sırtarak sordum.

"Bir dakika." Bakışları üzerimde durdu, beni ezberledi. "Tamam. Evet."

Dünyanın en şanslı kadınıydım ve Wyatt Rhodes'u ölene kadar sevecektim.

Beni barın kapısından içeri sokarken Wyatt'a, "Sanırım bir içki içemeyecek kadar tokum," dedim.

"Şampanya için bile çok mu dolu?" Bana ukala bir sırıtış fırlattı ve ben de güldüm, boş bir masa bulmak için döndüm ve donup kaldım.

Bardaki herkes bana bakıyordu. Çeneler yerdeydi ve biralar ağızlardan birkaç santim ötede duruyordu.

Derin bir nefes aldım ve kendimi tam boyuma çektim. Thérèse küçülmezdi. Annem de öyle. Wyatt'ın eli belime geldi ve içimdeki gerginlik bir nebze olsun azaldı.

Tamam. Bu iyiydi. İnsanların bakması beni öldürmezdi.

"Oturun, ben de bize içecek bir şeyler getireyim." Bu sözleri mırıldanırken nefesi kulağımı gıdıkladı ve sonra popoma şakacı bir dokunuş yapmadan önce yanağıma hızlı bir öpücük bıraktı.

Daha önce bakmıyorlardıysa bile şimdi kesinlikle bakıyorlardı.

Yüzüm kızardı ama yan taraftaki boş bir masaya doğru yürüdüm ve oturdum. Ellerim telefonumu çıkarıp düşüncesizce gezinmek için kaşınıyordu ama direndim, onları kucağında birbirine kenetledim ve geçici olarak çevreme baktım.

Yanımdaki masada bir grup genç kadın oturmuş, içkilerini yudumluyor, fısıldaşıyor ve bana yan bakışlar gönderiyorlardı. Midem sıkışmıştı. Benim hakkımda mı fısıldaşıyorlardı? Derin bir nefes daha aldım. Solmayacaktım. Bu gece değil. Bu gece eğlenecektim. Hem kendim için hem de Wyatt için. Bu gece onun benim akıl hocam ya da öğretmenim rolünü oynamasını istemiyordum. Bu gece, o benim...

Erkek arkadaşın mı?

Bu düşünce midemi bulandırdı.

Barda, yan masadaki kadınlardan biriyle göz göze geldim ve hemen gözümü kaçırdım. Yirmili yaşların başındaydılar.

"Elbisen gerçekten çok güzel." Uzun siyah saçları bukleler halinde sırtından aşağı dökülüyordu.

Ona bir göz attım. Hepsi bana gülümsüyordu.

Bir diğeri hevesle başını salladı. "Çok güzel. Keşke bunu giyecek kadar kendime güvenim olsaydı."

Ona belli belirsiz bir gülümseme verdim. "Oh, ben-" Sözümü yarıda kestim ve yerimde kıpırdandım. "Tatilde misin?"

"Seattle'dan geliyoruz." Üçüncü kadın içkisini yudumladı ve küçük kâğıt şemsiyesiyle oynadı. "Bu şehir çok havalı, bayıldık."

"Burada yaşadığın için çok şanslısın." Dördüncüsü çenesini avucuna yasladı ve hülyalı bir ifadeyle bana baktı. "Televizyon dizisi gibi."

"Oh," diye güldüm. "Bazen, sanırım. Ama evet, burada yaşadığım için şanslıyım." "Burada mı büyüdün?"

Başımı salladım ve onlara kasabadan, düzenlediğimiz eğlenceli festivallerden ve kitapçımdan bahsettim.

"Aman Tanrım, Pemberley Books *sizin* mağazanız mı?" Siyah saçlı kadının gözleri büyüdü ve arkadaşını işaret etti. "Tasha bize duvar resimlerini gösterdi. Yarın gidip görecektik."

"Romantizm satıyor olman çok havalı," diye ekledi Tasha sessizce. Kendi kendine gözlerini devirdi. "Yani, aptalca olduklarını biliyorum."

Onu durdurmak için elimi kaldırdım. "Aptal değiller, h a r i k a l a r . Kadınlar seviyor diye bazı şeyler aptalca değildir."

Kadınlar bana göz kırptı ve son kısmı ne kadar zorlayarak söylediğimi fark ettim.

"Çok haklısın," dedi Umbrella Drink. "İş arkadaşlarımdan balkabağı baharatlı latte içtiğim için benimle dalga geçmesi gibi. Bırakın da seveyim."

Başımı salladım. "Kesinlikle."

Arkamda bir şey bakışlarını yakaladı ve ağızları açık kaldı. Wyatt masaya iki içki koyup karşımdaki koltuğa geçerken arkamı döndüm.

"Teşekkürler." İkimizin de içkisi pembeydi ve kenarları tuzluydu. "Bu ne?" Ağzını yaladım ve bakışları dilime kaydı.

"Paloma," dedi, hâlâ ağızma bakıyordu. "Greyfurt ve tekila." "Güzel, teşekkür ederim."

Göz ucuyla yanımdaki masadakilerin kıpırdamadan oturduklarını ve birbirlerine baktıklarını gördüm. Gülmemi engelledim ve onlara elimle işaret ettim.

"Wyatt, yeni arkadaşarımla tanış. Seattle'dan ziyarete geldiler."

Hepsi kocaman parlak gülümsemelerle döndüler ve koro halinde merhaba dediler. "Ben de Hannah," dedim onlara.

Onlar tanıtıldı kendileri- koyu renk saçlı kadın oldu Shima, Umbrella Drink Cassidy ve diğer ikisi de Harneet ve

Tasha idi.

"Dün seni sörf dükkanında gördük." Harneet kızarıyor muydu? "Yarın için bir ders ayarladık."

Wyatt başını salladı ve onlara gülümsedi, onlar konuşurken dinliyor ve bana eğlenen bakışlar gönderiyordu.

Barın köşesindeki hareket gözüme çarptı. Olivia bir mikrofon kuruyordu.

"Oh, karaoke gecesi." Koltuğumda kıpırdandım ve Wyatt'a heyecanlı bir gülümseme verdim. "Benim favorim."

Göz kırptı. "Biliyorum."

"Burada karaoke mi yapıyorlar?" Tasha araya girdi. "Sen ciddi misin? Buraya bayılıyorum!"

Cassidy heyecan içinde ellerini birbirine kenetledi. "İsimlerimizi yazmalıyız. Grup şarkısı mı yapıyoruz?"

"Elbette öyleyiz." Shima çantasından bir kâğıt çıkardı. "Şarkıları düşünmeye başlayın, ben de barmenden bir kalem alayım."

Wyatt bana döndü ve kaşlarını kaldırdı. "Ne diyorsun, kitap kurdu? Bu gece senin gecen mi?"

Neredeyse içkimi içerken boğuluyordum. "Hayır. Hayır, hayır. Hiç sanmıyorum."

Zorlamadı, sadece omuz silkti. "Tamam." Bakışları ağızma kaydı ve uzanıp başparmağıyla ağızımın kenarını okşadı. Titredim. Gri gözleri karardı. Başparmağını geri çekti ve emdi. "Dudağında biraz tuz vardı."

Belki de karaoke gecesi için kalmamıza gerek yoktu. Doğruca eve gidebilirdik, bu elbiseyi çekip çıkarabilirdim ve Wyatt şu anda bacaklarımın arasında uğuldayan parçamı, ben onun adını göğsüne karşı haykırana kadar ovabilirdi.

Belki bu gece sonunda seks yapabiliriz. Belki benden uzak durmazdı.

Onu izledim, tek kelime etmeden başımı salladım, bakışlarım ona kilitlendi. Bana göz kırptı ve ben de bacaklarımı birbirine bastırdım.

"Sana ne kadar güzel olduğunu söylemiş miydin?" Dirseklerinin üzerinde bana doğru eğildi ve sesi alçaktı. "Kapıyı açtığından beri sana korkunç şeyler yapmayı düşünüyordum."

Aman Tanrım. Bu gece *kesinlikle* seks yapacaktık. İçim takla attı. Sözleri kanımı kaynattı, daha sıcak, daha durgun ve daha yavaş bir hale getirdi. "Uh huh." Sesim yumuşaktı ve düşüncelerim havada süzülüyordu.

Kafam. Bayılmak mı? Sanırım bayılmak böyle bir şeydi. Bu konuda hep bir şeyler okumuştum ama Wyatt'la yaşadığım gibi sersemlemiş, uçmuş, delirmiş hissini hiç yaşamamıştım. "Bu hoşuma giderdi."

İçkisinden bir yudum almadan önce yüz hatlarına kurt gibi bir ifade geldi. "Bunun için daha sonra çok vaktimiz olacak, kitap kurdu. Şimdilik sana iyi eğlenceler." O

sırıttı.

Ayağımı onunkine dayanacak şekilde kaydırdım. Bir süre birbirimizi izledik.

Barın kapısı pat diye açıldı ve Miri Yang sanki buraya koşarak gelmiş gibi göğsü kabarak kapıda belirdi. Başını çevirip barı inceledi, gözleri kısıldı, sonra bizi gördü ve gözleri büyüdü.

Wyatt kaykıldı ve neredeyse dolu olan iki içkimizi inceledi. "Bize biraz daha içki getireceğim."

Onu durdurmak için elimi uzattım. "Hayır, Wyatt, beni burada bırakma-" Bana alaycı bir bakış atıp uzaklaştı ve Miri koşarak onun koltuğuna oturdu. "Hannah Nielsen, yaşadığım ve nefes aldığım gibi."

"Çok zor nefes alıyorsun. Buraya koşarak mı geldin?" Bir kaşımı kaldırdım

Onu.

Sözlerimi alayla geçiştirdi. "Kaçmak mı? Tanrım, hayır. Birisi karaoke gecesi olduğunu mesaj attı." Başını salladı. "Evet. Bu."

Gözlerimi şüpheyile ona diktim ama yüzümde bir sırıtma belirdi.

Miri dedikoduyla *büyürdü*. Bu onun yaşam gücüydü. Ve bir kez daha iyi bir şey için buradaydı.

"Yani." Bana tatlı bir gülümseme verdi ama gözlerinin ardında açlık gizleniyordu. "Wyatt'la kampa gittiğinizi duydum."

İnledim ve yüzümü ellerimin arasına aldım. "Doğruca ona, ha?"

Gözleri parlıyordu. "Siz ikiniz sevgili misiniz?"

"Hayır, biz..." Dişlerimin arasından bir nefes çektim, çırpınıyordum.

"Sörf yapıyoruz. Bana nasıl sörf yapılacağını öğretiyor."

Cennette bir yerlerde annem yalanın bu kadar açık olmasına gülüyordu. Miri gözlerini kırptırdı. "Tatlım." Ses tonu şüpheliydi.

Sandalyemde kıpırdandım.

"Miri, lütfen kız arkadaşımı sorgulamayı bırak." Wyatt elinde iki yeni tuzlu içki ve sırtışıyla masanın üzerinde yükseliyordu.

Kız arkadaş mı? Midem öne doğru yuvarlandı.

"Kız arkadaşım," diye nefes aldı dudağını ısırarak. Wyatt'a yerini vermek için hızla ayağa kalktı. "Kız arkadaş," diye tekrarladı kendi kendine, sonra keyifle aramıza baktı. "Pekâlâ. Devam edin." Topuklarının üzerinde döndü ve neredeyse sekerek kocası Scott'ın oturduğu masaya doğru ilerledi.

"Bir canavar yarattın," dedim Wyatt'a. "Sen gittiğinde hayal kırıklığına uğrayacak."

Ne söylediğimi fark ettiğimde kalbim durdu. Wyatt'la bir an birbirimize baktık, Pacific Rim'de başarılı olursa yakında gideceğini söyleyince ağzı hafifçe aralandı.

"Yani..." Sustum. Elimde hiçbir şey yoktu.

"Ben de Miri'yi özleyeceğim," dedi ve ağzının kenarı hüzünlü bir gülümsemeyle kalktı.

Kalbim boğazımı tırmaladı ve bir nefes alıp iç çekerek dışarı verdim.

Tam bir adamdan hoşlanmaya başlamıştım ki, adam çekip gidiyordu.

Elini benimkinin üzerine koydu. "Seninle bir şey konuşmak istiyorum." Kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. "Tamam."

"Pekâlâ, Queen's Cove'un sarhoşları!" Joe mikrofona bağırdı ve bar müdavimleri alkışlarken içimden bir kahkaha yükseldi. "Kalbinizden geçenleri söylemeye hazır mısınız?"

Bir başka büyük tezahürat, yarısı yanımızdaki kadın masasından geliyordu. Yüzüme kocaman bir gülümseme yayıldı ve Wyatt'a baktım, sandalyesine yaslanıp gerindi.

"Sonra konuşuruz." Gözleri eğlenceyle parladı.

"Bu gece sadece karaoke gecesi değil, millet," diye devam etti Joe. "Queen's Cove'un on dördüncü yıllık karaoke şarkı yarışması." Bir alkış tufanı koptu. "Her zaman olduğu gibi kazanan, korkunç ve hijyenik olmayan Tuvalet Kağıdı Prensesi Patty'yi evine götürecek." Elini uzattı ve Olivia ona talihsiz bir saç kesimi olan bir oyuncak bebek uzattı. Bebeğin eteği bir tuvalet kâğıdı rulosunun etrafına dolanmıştı ve gözlerini kırıştıran rahatsız edici gözleri vardı. "Bu tüyler ürpertici bebek nesillerdir ailemin banyosunda duruyor ve kazanan gelecek yılki yarışmaya kadar ona bakacak."

Her yıl, şarkı yarışmasını kazanana göre bebek el değiştirirdi. Kazanan kişi bebeği herkesin önünde dudaklarından öpmek zorundaydı, çünkü bu bir gelenektir.

"Kraliçe'nin Koyu, sana bir sorum var," diye sordu Joe. "Hazır mısın?"

Joe bebeği havada sallarken bir alkış ve tezahürat daha yükseldi.

İlk şarkıcı sahneye çıktı ve Seal'ın Kiss from a Rose şarkısının tiz bir versiyonunu seslendirdi. Bakkalın şarkı söyleyememesi barın umurunda değildi. Onun coşkusundan beslendiler, alkışladılar, bağırdılar ve tezahürat yaptılar. Bir sonraki şarkıcıya da aynı sıcak karşılamayı yaptılar ve bir sonrakine de. Grup

Yanımızdaki masadan bir grup kadın Sister Sledge'in We Are Family şarkısını söyledi ve ayakta alkışlandılar. Gözleri parlayarak ve yanakları kızararak masalarına döndüler ve onların mutluluğu karşısında göğsümde tatlı ve keskin bir şeyler çarptı.

Div'i ve drag şovunu, ne kadar korkusuz ve kendinden emin olduğunu düşündüm. Nasıl korktuğunu ama hiç pişmanlık duymadığını.

"Hemen döneceğim," dedim Wyatt'a, koltuğumdan kayarak kalkarken. Yanından geçerken koluma dokundu, kolumda kıvılcımlar çaktıran ve beni daha da cesaretlendiren kısa bir hareketti bu. Joe ile birkaç kelime konuştuktan sonra yerime döndüm.

Wyatt meraklı bir ifadeyle kaşlarını çatı ve ben de gülümsememi geri çektim. "Bir şeylerin peşindesin, kitap kurdu."

Başımı salladım, daha geniş gülümsedim. "Gülümsüyorum. Elbise bu." Elimle aşağı doğru işaret ettim, payetler ışığı yakalayıp yansıtıyordu. "Beni daha cesur yapıyor."

"Seni ıslıl ıslıl yapıyor," diye ısırıldı, gözlerinden aç bir bakış geçti.

Kız arkadaş, demişti. Ne kadar tatlı olsa da göğsümde bir sızı hissetmişim.

Gelecek haftaya kadar kız arkadaş mı? Uçağa binene kadar kız arkadaş mı?

Düşünceleri kafamdan kovdum. Bu gece benim gecemdi. Yarın endişelenebilirdim.

"Sırada," diye gürlledi Joe'nun sesi, "Hannah Nielsen The Spice Girls'ten Wannabe'i söyleyecek!"

"Oh, kahretsin!" diye seslendi liseye beraber gittiğim bir çocuk arkadan. "Evet! Bu şarkıya bayılıyorum!"

Wyatt'ın kaşları sevinçle havaya kalktı. "Öyle mi?"

Başımı salladım ve derin bir nefes aldım. Sinirlerim göğüs kafesimi sarstı ve ellerim titredi. "Evet. Hiçbir zaman hazır olacağımı sanmıyorum ama bunun için uğraşacağım."

Göz kırptı. "Aferin kızıma. Ben burada olacağım."

Geçerken beni aşağı çekti ve herkesin önünde sert bir öpücük verdi. Yanımızdaki kadın masası aklını kaybetti ve ben gururla kızardım. Wyatt şimdilik de olsa benim olmuştu.

Mikrofona doğru yürürken insanlar beni alkışladı ve gülümsedi.

Kalbim göğsümde güm güm atıyordu. Joe mikrofonu bana uzattı ve ben de yerime geçtim. İnsanlar muhtemelen göğsüm onlara çarparken ışıkla titreyen payetleri görebilirdi. Yutkundum ve boğazım düğümlendi. Herkes beni izliyordu. Bakışlarım bara yaslanmış olan Avery'ye takıldı. O

içeri sızmış olmalı. Bana geniş gözlü, ışıltılı bir sırıtışla başparmağını kaldırdı, ben de başımı salladım ve derin bir nefes daha aldım.

Vay anasını. Herkes bana bakıyordu.

Ayrıca berbat bir şarkıcıydım. Berbat. Vay anasını.

"Umm..." Mikrofona söyledim. "Bir Spice Girls şarkısı söyleyeceğim. Bazılarınız onları sevdiğimi biliyor olabilir."

Bar kahkahalara boğuldu ve kaşlarımı çattım.

"Farkındayız," dedi birisi kuru bir ses tonuyla.

Oh. Bana gülmüyorlardı. Mağazada sürekli Spice Girls çalışıyordum. Tabii ki onları sevdiğimi biliyorlardı. Doğru. Hafif bir kahkaha attım.

Masamızda Wyatt eğlenmiş, gururlu bir ifadeyle bizi izliyordu.

Onun gururuna layık olmak istiyordum ve aynı zamanda kendi gururuma da layık olmak istiyordum. Annem aklıma geldi, hayat, neşe ve tutku doluydu.

Tamam. Gülümseme yüzüme yayıldı, gözlerim kırıştı ve bara doğru başımı salladım. Beni tanıyan tüm bu insanlara ve kadın grubu gibi bazı yeni yüzlere.

"Evet, Hannah! Woouoo!" İçlerinden biri -sanırım Shima- çığlık attı ve bir grup yeni tezahürat patlak verdi.

"Tamam, işte başlıyoruz." Sesim titriyordu.

Şarkının açılış *notaları* çaldı ve kanımda bir enerji patlaması oldu. Bu şarkıyı binlerce kez dinlemiştim ve her seferinde olduğu gibi içimi heyecan, enerji ve tabii ki kız gücü ile dolduruyordu.

Sözlerin yazılı olduğu ekrana bakmaya bile gerek duymadan müzikle birlikte şarkı söylemeye başladım. Bu şarkıyı ezbere biliyordum. Sözler ağzımdan akıp gidiyordu. Başım ritimle birlikte sallanıyordu. Birkaç adım attım. İnsanlarla göz teması kurdum ve onlar da beni alkışladı. Burada bu elbiseyi giymeye layıktım. Yeterince iyiydim. Yeterince eğleneliydim. Berbat bir sesim vardı ama insanlar alkışladı ve tezahürat yaptı. Olivia sesi o kadar açtı ki, çatı uçacaktı. Sonraki nakaratlardan biri için mikrofonu uzattığımda barın yarısı benimle birlikte söyledi. Gülümsemekten yüzüm acıdı.

Yapıyordum. O seksi kızdım, kendime güveniyordum ve kaygısızdım.

Bakışlarım Wyatt'a döndü, öne eğilmiş, çenesini avucuna dayamış, saf bir hayranlık ifadesiyle beni izliyordu. Kalbim takla attı.

Şarkıyı bitirdim ve her yer patladı. Gürültüden irkildim ama gülmekten ve sırtıtmaktan kendimi alamadım. Kalbim göğsümde hızla çarpıyor, ellerim titriyor ve utancımın ortaya çıkmasını bekliyordum ama hiç ortaya çıkmadı.

Annem burada olsaydı, ayağa kalkmış benimle birlikte gülüyor olurdu. Masamızın yanındaki bir grup kadın avazları çıktığı kadar bağırdı.

Joe mikrofonu benden aldı ve sahneden indim, sandalyeme dönerken yol boyunca insanlara beşlik çaktım.

"Alkışlar bizden biri için, Hannah!" Bir alkış daha yükseldi.

"Pekâlâ millet, Hannah bu gecenin son şarkıcısıydı." Sesi ses sisteminde gürledi ve herkes sessizliğe gömüldü. Masaya ulaştım ve Wyatt beni kollarına çekti.

"Başardın, kitap kurdu," diye fısıldadı saçlarıma.

Başımı salladım ve göğsüne doğru sırttım. Bırakmadı, ben de onun sıcaklığına yaslanırken sahneyi görebilmek için yer değiştirdim.

"Joe sözlerine şöyle devam etti: "Karaoke şampiyonasını şarkı seçimi, dans hareketleri ve genel sahne duruşu da dahil olmak üzere titiz bir dizi kritere göre değerlendiriyoruz." Etkili olması için durakladı. "Queen's Cove karaoke şarkı yarışmasının galibi... Hannah Nielsen!"

Bir alkış patlaması daha. Barda Olivia yüksek sesli zili çaldı ve çınlama sesleri herkesi daha da coşturdu. Wyatt beni sıktı ve ağzıma sert bir öpücük kondurmadan önce benimle birlikte güldü.

"Devam et." Çenesini sahneye doğru eğdi.

"Evet, Hannah!" Yanımızdaki kadınlar tezahürat yapıyor, alkışlıyor ve gülümsüyorlardı. "Öldürdün onu!"

Sahneye geri döndüm ve Joe'dan korkunç tuvalet kağıdı bebeğini aldım, ardından kalabalığa döndüm ve göstermek için havaya kaldırdım.

Mikrofona "Ne yapacağını biliyorsun Hannah," dedi ve herkes güldü. "Tuvalet Kağıdı Prensesi Patty sizi bekliyor."

Öpücüklü bir yüz ifadesi takındım ve Olivia anında fotoğraf çekerken bebeği ağzıma götürdüm. Bebeğin plastik ağzı benimkine değdiği anda bir flaş patladı ve ben gözümü kırptım.

"Bir yıllığına senin. Lütfen onu kaybetme."

Ona başımı salladım. "Yapmayacağım. Onu kitapçada bir çantanın arkasında tutacağım."

Masama döndüğümde, Miri görüldüğünde yerime geçtim.

"Hannah! Şu haline bak." Bana sıkıca sarıldı. "Artık kim olduğunu bile bilmiyorum."

Mutluluktan boğazım düğümlendi. Gülümsememi engelleyemedim. Wyatt eğlenen bir sırıtışla beni izledi.

Miri, Wyatt ile benim aramda bir işaret yaparak, "Toplanın," dedi. "İkinizin bir fotoğrafını çekmek istiyorum."

Wyatt elimi tuttu ve beni kucağına çekti. Kolları arkamdan beni sardı ve şakağıma bir öpücük daha kondurdu. Miri hayranlıkla bakmak için duraklamadan önce telefonuyla birkaç fotoğraf çekti. Masasına dönmeden önce yüzünde hüznü bir ifadeyle bir elini göğsüne götürdü.

Ayağa kalkmak için hamle yaptım ama Wyatt beni sıkıca tuttu.

"Aman Tanrım, harikaydın!" Shima bağırdı. Boş bardaklar masalarını doldurmuş ve yüzleri kızarmıştı. Hepsi coşkuyla başını salladı.

Ben de onlara gülümsedim. "Eğlenceliydi."

Karaoke yaparken neden bu kadar endişelendiğimi bilmiyordum. Şarkı söyleyememem kimsenin umurunda değildi. Karaoke aptal görünmek ve bunu sevmekle ilgiliydi. İçimi çektim ve Wyatt'ın göğsüne daha da yerleştim.

İnsanlar bize merhaba demek, bizi tebrik etmek ve benim mağazam ya da Wyatt'ın sörf dükkânı hakkında sohbet etmek için yanımıza geliyordu. Bir ara esnedim ve Wyatt kolumu sıktı.

"Eve gitmek ister misin?"

Başımı salladım. Eve. Böyle söylediğinde tam kalbimden vurulmuştum. Wyatt'ın evi evimdi ve bir haftadır oradaydım. Şimdi kendi evime nasıl dönebilirdim?

Bakışlarımızdan bir şey geçti. Gömleğinin yeşili gri gözlerini ortaya çıkardı ve bakışları ağızma düşerken acıktı. Yüzüm sıcaktı. Ona dokunduğum yerin, ellerinin beni kavradığı yerin aşırı farkındaydım.

"Wyatt, harikasin," dedim ona küçük bir gülümsemeyle.

Burası normalde Wyatt'ın benim tipim olmadığını kendime hatırlattığım yer olmalıydı. O sonsuza kadar önemli değildi. Uzun vadeli bir şey istemediğini, birkaç hafta içinde ayrılacakken onu Queen's Cove'a bağlayacak bir şey istemediğini.

Wyatt'ın neden benim tipim olmadığına dair iyi, somut bir neden hatırlayamıyordum.

"Bana kendimi böyle hissettiren tek erkek sensin." Kelimeler ağızımdan kaçtı ve nefesim kesildi. Bir parça panik kan dolaşıma çarptı ve ben

Yutkundu ve Wyatt'ın yüzünü dikkatle izledi.

Geçtiğimiz birkaç ay içinde büyümüştüm ama aynı zamanda onun etrafında da büyümüştüm. Kasabadan çok uzak olmayan bir yerde, yıllar önce birinin bisikletini bir ağacın dibine bıraktığı ve ağacın onun etrafında büyüdüğü bir orman yolu vardı. Onlar artık bir bütündü. Bisikleti yok etmeden ya da ağacı öldürmeden onları ayırmak mümkün değildi.

Kalbim sıkıca kavradı. Wyatt ve ben gibiydi. O artık benim bir parçamdı.

Wyatt başını salladı, yüzünde tuhaf bir ifadeyle beni izliyordu. Neredeyse üzgün. "Senin için doğru adam olmak istiyorum." Eli sırtımı ovuşturarak saçlarıma dokundu.

"Eve gittiğimizde," dudağımı ısırdım ve bakışları alevlendi. Bacaklarımın arasında ısı titreşti. "Bana bir ders daha verebilirsin."

Gözlerinden açlık geçti ve yavaşça başını salladı. Eli belimi kavradı. "Hadi gidelim."

Hannah

WYATT'IN ELİ yol boyunca tenimi dağladı, arabanın ön koltuğunda dizimin üstündeki çıplak bacağımın üzerinde durdu. Camım açıktı ve saçlarım savruluyordu. Esinti sıcak yüzüme hoş gelmişti. Ayakkabılarımın içinde ayak parmaklarım beklentiyle kıpırdandı.

Wyatt ve ben kesinlikle seks yapacaktık.

Yutkundum, gergin sırtışıma bastırdım ve ona yan gözle baktım. Parmakları direksiyona vuruyordu ama bunun dışında soğukkanlı ve sakindi.

Tabii ki öyleydi. Tonlarca kez seks yapmıştı. Muhtemelen yüzlerce.

Ben mi? Üç. Üç kez. Önemsemediğim, beni önemsemeyen bir adamla üç vasatın altında, hayal kırıklığı yaratan sefer.

Nefesimi dışarı üfledim.

"Nasılsın, kitap kurdu?"

Başımı salladım ve bakışlarını karşıladım. Endişe, arka planda açlık, bastırılmış. Sanki kendini tutuyormuş gibiydi.

Ona iyi olduğumu söylemek üzereydim ama bir şey ona yalan söylememi istemedi. Wyatt'tı. Yavaş yavaş benim için daha fazla bir şeye dönüşmüştü. Midem bulandı ve yine dudağımı ısırdım.

"Gerginim."

Bir an için farklı sayfalarda olma ihtimalimiz beni paniğe sürükledi. Belki de beni eve götürmeye ve sonuna kadar gitmeye hiç niyeti yoktu. Benimle yol arasına baktı ve eli benimkini kapamak için yukarı kalktı. Kalbimi hoplatan hızlı bir sıkma hareketi yaptı.

"Ben de."

"Öyle mi? Neden?"

Yüzünden alaycı bir gülümseme geçti. "Sensin, Hannah. Bu farklı."

Sözleri kalbimin daha sert atmasına neden oldu ve birkaç atış sadece onun içindi. Arabayı kendi sokağına çekti ve garaj yoluna park etti. İkimiz de oturduk ve o bana döndü.

"Hiçbir şey yapmamıza gerek yok." Boğazı çalışırken adem elması sallanıyordu. Yüz ifademi dikkatle izledi. "İçeri girip takılabilir, kitap okuyabilir ya da doğrudan uyuyabiliriz." Bir omzunu kaldırdı. "Ya da bir daha burada kalmak istemiyorsan seni eve götürebilirim."

Başımı salladım. "Eve gitmek istemiyorum." Derin bir nefes aldım ve bütün gece çalıştığım cesaretimi topladım. "Ve henüz uyumak istemiyorum, ama yatmak istiyorum."

Wyatt'ın bakışları açlaştı ve çenesi sıkıştı. "Güzel cümle."

Homurdandım. "Ben de öyle düşünmüştüm." Kucağına doğru baktım. Ereksiyonu kumaşın üzerinde gerilmişti. Bunu görmek, bana olan ilgisinin fiziksel kanıtı, bacaklarımın arasını onun için acıtiyordu.

Wyatt beni istiyordu, ben de onu istiyordum. Bu şekilde koyduğumda, çok basitti.

Ön koltuğa doğru eğildim ve onu öptüm. O da beni öptü, ağzıma nazik öpücükler kondurdu. Yavaş öpücükler. Çok yavaş. Çok iffetli.

Onun tadına baktım ve dilimin yavaşça onunkine doğru kayması göğsünden bir inançsızlık ve zevk sesi çıkardı. Ellerinden biri saçlarıma geldi ve kafa derimi nazıkçe çekişi omurgamdan aşağı kıvılcımlar gönderdi.

Öpücükler arasında ağzına karşı "Hadi bu gösteriyi yola koyalım," dedim ve sessizce güldü, nefesi yüzümü gıdıklıyordu.

"Bu kadar acelen olduğunu bilmiyordum." Sesi o kadar alçak ve alaycıydı ki meme uçlarımla sızlamasına neden oldu.

Öpüşmemizi kestim ve dudaklarımı boynunda gezdirdim, nefesinin kesilmesinden zevk aldım. Kulak memesini hafifçe ısırdım. "Seni istiyorum."

Beni oturduğum yerden kaldırdı ve kucağına oturarak üzerine çıkardı. Elbisem kalçalarımın üzerindeydi ama umurumda değildi. Dudaklarımı onunkilere değdirdim ve onu sertçe öptüm. Artık o kadar tatlı, yavaş ve iffetli değildi. Ağız benimkini yuttu, büyük bir eli boynumun arkasına dolandı, beni ona ve kucağına doğru sabitledi. Kalçalarımı kaydurdum ve sert boyu merkezimle mükemmel bir temas kurdu. Bu his sırtımı kamburlaştırırken ağzımdan sessiz bir O sesi çıktı. Wyatt'ın diğer eli kıcımlı sıklıkla ve alt dudağımla dişlerinin arasına aldı.

"Hannah, böyle şeyler söylediğinde aklımı kaçırmama neden oluyorsun," diye homurdandı.

Ellerim saçlarının arasından geçti ve hafifçe çekiştirdi. Elleri kıcımda gerildi ve beni kendisine doğru çekti. Dili ağzımda aceleyle çalışıyordu, sanki zamanımız tükeniyormuş gibi ve saçlarımı kavrayarak beni istediği yöne doğru eğdi. Hangi yöne ihtiyacı varsa. Titriyordum.

"Ağzımı kendi ağzınmış gibi kullanmana bayılıyorum," diye fısıldadım.

Uyarılmışlığı bacaklarımın arasında titreşti ve ağzına doğru inledim. Öpüşmemizi kesti ve geriye yaslanıp kara gözleriyle bana baktı. Göğsü benimki gibi ağır nefes alıp vererek inip kalkıyordu.

"Benim olanla ben ilgilenirim."

Sözlerinin sıcak ve sahiplenici tonu iç çamaşırlarımı ıslattı. Onun olmayı her şeyden çok istiyordum. Elini elbisemin önünden aşağı kaydırıp ve hassas bir tepe noktamı okşadı. Kalçalarımı ona doğru eğip büküp ve yüksek bir korna sesi ikimizi de sıçrattı.

Arabanın kornasına basmıştım.

Birbirimize şöyle bir baktık ve kahkahayı patlattık. Garaj yolu karanlıktı ama komşunun evinin önünde bir ışık yandı.

"Haydi, kitap kurdu." Wyatt arabanın kapısını açtı ve ayağa kalktı, bir eli kıcımda, diğeri belimde ağırlığımı destekliyordu. Kollarım boynuna dolandı. Arabanın kapısını kalçasıyla kontrol ederek kapattı ve ağzımı tekrar onunkine dayadım, tadına baktım ve saçlarını çekiştirdim, boğazından o zevk ve acı dolu iniltileri çıkardım.

Ön kapıyı açmak yerine beni kapıya doğru bastırdı ve kalçalarını benimkilere dayadı. Boyunun klitorisime yaptığı keskin ve lezzetli baskı karşısında gözlerim yuvalarından fırladı.

"Vay anasını," dedim ağzına doğru nefes alarak. "Wyatt."

"Böyle mi?" Kalçalarını tekrar yere vurdu ve ben de başımı salladım. Başımın omuzlarına düşmesine ve nefesimin ince ve ürpertici olmasına neden olan bir ritim buldu. Elbisem belime dolandı ve kot pantolonu iç baldırlarıma sürtündü. Ereksiyonunu sırlıslıkla merkezime doğru iterek düşüncelerimi dağıttı.

"Bu gece seni tekrar tekrar boşaltacağım," diye kulağıma karşı homurdandı.

Karnımda bir sıcaklık birikti ve kendimi zor tuttum. Başım kapıya yaslandı ve onun odaklanmış kaşlarını, sıkılmış yüzünü

çenesi, gözlerindeki sıcaklık. Beni istiyordu ve bu sadece daha fazla acı çekmeme neden oluyordu. "Wyatt," diye ısırdım.

Başını salladı ama itmeye devam etti. "Aylardır düşündüğüm gibi sikimi daracık amına sokacağım ve seni hak ettiğin gibi becereceğim."

Merkezimdeki kasılmanın ne anlama geldiğini anladığımda gözlerim açıldı. "Wyatt." Başımı salladım.

"Çalıştığımız gibi neye ihtiyacın olduğunu söyle."

"İşte böyle. Aynen böyle." İnledim ve alnımı omzuna yasladım, gözlerimi kapadım ve ona tutundum.

"Benim için gelirken bana bak."

Başımı yukarı çektim ve bakışlarıyla buluştum. Zevk, sıcaklık, basınç ve elektrik bedenimi sıkarken irkildim. Tek yapabildiğim başımı sallamaktı. Evet, evet, evet, dedim başımı sallayarak ona.

Bana karşı sert bir ritimle sallanmaya devam etti ve ben çok yaklaşmışım. Tam sınırdaydım. Sallanıyordum. "Sen adımı haykırıp saçımı çekene kadar tekrar tekrar amının tadına bakacağım, çünkü ihtiyacım olan şey bu bebeğim. Seni tekrar tatmaya ihtiyacım var."

İşte bu oldu. Boşalırken tüm vücudum ona karşı sarsıldı, felç oldum ve zevk içimde hızla ilerlerken, kanımı kaynatırken ve düşüncelerimi karıştırırken boynuna karşı sessizce çığlık attım. Dalga dalga bana çarptı ve kalçalarım onunkilere çarptı. Çok uzaklardan kulağıma *evet, işte böyle*, çok *güzel* ve *iyi bir kızsın* diye inledi.

Beni sıktığında başım kapıya yaslandı ve yüzüne yavaş, memnun bir gülümseme yayıldı. Bana doğru tembelce sırtıttı. Gözleri hâlâ karanlıktı. Beni dikkatlice yere bırakırken boğazı çalışıyordu, bir kolu etrafımı sararken bir eli belimdeydi.

Omzuna yaslandım. "Vay canına. Daha içeri bile girmedik."

Kapının kilidini açıp beni yanına çekerken göğsü kahkahalarla titriyordu.

İçeri girip ayakkabılarımızı çıkarırken ona "Söylemem gerek profesör," dedim. Nabzım hâlâ kulaklarımda atıyor ve ciğerlerim yeterince hava almak için çırpınıyordu. "Kendinizi çok yönlü bir müfredata adanmışsınız."

Başını eğdi ve dudaklarını boynumla omzum arasındaki hassas deriye değdirdi. "Rolümü çok ciddiye alıyorum."

Yüzünü kendime doğru eğdim ve onu öptüm. Doğruldu ve göz temasını korumak için boynumu eğmek zorunda kaldım.

"Üzerimde yükselmene bayılıyorum," diye fısıldadım ağzına karşı, beni odasına giden koridora doğru geri iterken.

"Öyle mi? Bu kadar küçük olman hoşuma gidiyor. Tam kolumun altına sığıyorsun." Kolunu bana doladı ve elbisemin fermuarını indirdi. Parmaklarım gömleğinin düğmelerini buldu ve onları karıştırdı. "Bana her yerde sığacağını mı sanıyorsun?" Sesindeki alaycı, karanlık ton merkezimin sıkışmasına neden oldu.

Başımı salladım ve sanki az önce yaşadığım orgazm hiç olmamış gibiydi. Tekrar ıslanmıştım, tekrar hazırdım, daha fazlasını istiyordum. Her şeyini istiyordum.

Odasına girdik, ellerimiz birbirimizi soymak için hızla çalışıyordu. Elbisemi omuzlarımdan sıyırdı ve ayaklarımın dibinde birikti. Ben onun gerisinde kaldım, sadece birkaç düğmesi açıktı. Beni kendine doğru çekti, bir sütyen kupunu aşağı kaydırıp ve sert bir meme ucunu ağzına aldı. Nefesim kesildi. Gömleğinin düğmeleri alıştığımın ters tarafındaydı ve ağzının meme ucumdaki çekişi başımı döndürdü.

"Hadi, yetiş." Parmağı diğer tepeyi yuvarladı ve ben inledim.

"Deniyorum." İçimden nafile bir kahkaha kaçtı ve başım geriye düştü.

Bana merhamet etti ve düğmelerini çözdü, ağzını göğsümden hiç ayırmadı. Gömleğini omuzlarından ittim ve sert göğsünde gezindim, hafif göğüs kıllarını fırçaladım ve tırnaklarımı karın kaslarına geçirdim. Kasları dokunuşumla zıpladı ve beni yatağa geri itmeden önce bana karşı ürperdi.

Sütyenim bir noktada çıkmıştı -ben mi yoksa Wyatt mı?

Wyatt üzerimde belirdi, bir elini yatakta iki yanıma koydu, yırtıcı bir hayvan gibi durup beni izledi. Bakışları neredeyse çıplak halimin üzerinde gezindi ve gözlerinde arzu parladı. Beni istiyordu. Midemde aç ve heyecanlı bir şeyler kıpırdandı.

"Şu haline bak, lanet bir tanrıça gibi yatağında uzanıyorsun." Sıkışmış bir tepe noktasını ağzına almak için eğildi ve ben de onun ağzına doğru eğildim.

"Pantolonunu çıkar," diye nefes nefese kaldım.

"Yavaşla." Göğsümden boynuma doğru öptü ve parmakları karnımın altındaki iç çamaşırımın kenarıyla oynadı. "Seninle işim bitmedi. Parmaklarımı aşağı doğru kaydırırsam seni ıslak mı bulacağım?"

Başımı salladım.

Memnuniyet dolu bir ses çıkardı. "Aferin kızıma." Elini yavaşça, acı verecek kadar yavaşça iç çamaşırımın içine kaydırıp ve bana dokunduğunda, ben

inledi.

"Çok, çok iyi." Klitorisimin üzerinde hafif daireler çizdi ve ben kollarını kavradım, beni daha sıkı sararken tırnaklarım kaslarına battı.

"Şu haline bak, çok iyi gidiyorsun." Bakışları gurur, tatmin ve ihtiyaç doluydu. "İşimi yapmama izin verersen geleceğini biliyorsun. Öyle değil mi?"

Başımı salladım, göğsüm kabarmıştı.

"Mhm. Ben de öyle düşünmüştüm." Parmakları çalıştı ve iç duvarlarım sıkılaştı. Bu yeterli değildi. Çok, çok iyiydi, delicesine iyiydi, ama yeterli değildi. Kalçalarım daha fazla baskı için onun eline karşı direndi. "Ne oldu bebeğim?"

"Daha fazla."

"Daha ne?" Sesi alaycıydı. Biliyordu. Yeterli olmadığını biliyordu ve benimle oynadı, ama hasta bir yanımdan hoşlandı.

Sertçe başımı salladım. "Daha fazla. Her şeyden daha fazla." Kot pantolonunu zorlayan sikine uzandım ve sert uzunluğunu okşarken inledi. "Sikinin üzerine boşalmak istiyorum. İçimdeyken boşalmanı hissetmek istiyorum."

Boynuma doğru karanlık bir kahkaha attı. "Ohhhh, şimdi başın belada." Parmakları daha hızlı dönmeye başladı. Karnımda bir sıcaklık oluştu ve tekrar doğruldum. "Bu gece cesur olduğun ve sahneye çıktığın için. Orada beni ne kadar gururlandırdığını biliyor musun bebeğim?"

Parmakları daha hızlı, daha hızlı, daha hızlı hareket etti ve başım geriye düştü. Aleti kavrayışımın altında titreşti ve inledim. Klitorisime baskı uyguladı ve diğer eli göğsüme geldi, sıkı tomurcuğu çekip yuvarladı ve kısırdı.

"Wyatt," diye nefes nefese kaldım.

"Bu beni korkuttuğun ve geçen gün kafanı çarptığın için." Sesi sertti ve eli daha hızlı çalışıyordu. Ben yatakta kıvrılırken o dizlerinin üzerine doğru kaydı. Yoğun bir bakışla beni inceledi, odaklanmıştı ve ellerinin bana dokunduğu yerleri izliyordu. Bir parmağını içime soktu ve ben de daha fazlası için başımı salladım, haykırdım.

Kaşlarını kaldırdı. "Oh, öyle mi? Bu kadar muhteşem olduğun ve beni her zaman sertleştirdiğin için." Parmağını içeri ve dışarı kaydırarak beni gerdi. Duvarlarım onun etrafında sıkılaştı. Hayranlıkla başını salladı.

"Kahretsin bebeğim, parmağımın canını çıkarıyorsun." Bir saniye ekledi ve ben inledim.

Sıcaklık omurgamın tabanını sarmıştı ve Wyatt vücudumu kontrol edip beni ihtiyacım olan şeye doğru iterken ben de onun tarafından asılmış bir kuklaydım.

İkinci parmak ihtiyacım olan dolgunluğu ekledi ve zevkle irkildim.

"Bu mu?" Parmaklarını kıvırdı ve içindeki o hassas noktaya vurdu. "Bu beni sana sıırıslıkla aşık ettiğin için." Ön duvardaki noktaya masaj yaptı ve ağzım açık kaldı. Vücudum eğildi, büküldü, dokunuşunun altında kavislendi. Ellerimden biri yorganı sıktı, diğeri güçlü kalçasını kavradı.

"Evet, Hannah?" Tonu hafifti ama sesi zımpara kâğıdı gibi tizdi. "Orası mı? Seni her zamankinden daha sert boşaltacak nokta bu mu?"

Başımı salladım. "İşte. İşte böyle. İşte böyle."

"Aynen böyle, ha? Lanet olsun, kitap kurdu, o küçük tatlı bedenine gömülüp hayatını sikmek istememe neden oluyorsun. Adımı tekrar söyle, tam sevdiğim gibi."

"Wyatt," diye nefes aldım. Kıvrılmış parmakları ve klitorisimde dönen diğer elinin birleşimi beni başka bir orgazma doğru savuruyordu. Her an olabilirdi.

Eğilip ıslaklığımı yaladı, klitorisimi emdi ve dudaklarının arasına aldı ve inlemesi her şeyi bitirdi. Boşalırken kalçalarım başının etrafında kenetlendi, tenim bir sıcak bir soğuktu ve vücudum yüzde yüz ona aitti, sarsıldım ve tekrar tekrar *evet* ve *Wyatt diye* bağırdım. Boğazından sanki tadıma bayılıyormuş ve doyamıyormuş gibi cesaretlendirici sesler çıkardı ve ben parmaklarını kaslarımla sıkarken dili klitorisimin üzerinde tekrar tekrar kaydı.

İç çekerek tekrar yeryüzüne indim.

"Sen çok iyi bir kızsın." Sesi çok nazik, çok gururluydu ve üzerimde saten gibi kayıyordu. Elleri kemerine geldi ve kemerini çıkarırken büyülenmiş bir şekilde onu izledim. Titrediğimi gördü ve gülümsedi. Ayağa kalktı ve pantolonu ve boxer'ı çıktığında, sert sikini görünce ağzım otomatik olarak düştü. Ucunda bir sıvı damlası belirdi ve ağzım onun ağzımda, inleyerek ve saçlarımı kavrayarak yaptığı anıyla sulandı.

Beni kullanarak.

Sıcaklıktan kızardım ve dudağımı ısırardım.

Başını iki yana salladı. "Bana öyle baktığında, Hannah, beni delirtiyorsun." Aletini yumrukladı ve beni izlerken kendini okşayınca gözlerim büyüdü. "Beni bunu yaparken izlemek hoşuna mı gidiyor?"

Başımı salladım.

Sırıttı ve dudağını ısırды, başı geriye eğildi. Bıraktı ve komodinine yöneldi, çekmeceyi açtı ve bir folyo paketi çıkardı.

"Hayır." Bunu düşünmeden önce söyledim. "Prezervatif kullanmak istemiyorum." Elleri dondu. "Ne?"

"Doğum kontrol hapı kullanıyorum," diye nefes aldım.

"Daha önce hiç prezervatifsiz çıkmamıştım." Kaşları birbirine çarptı ve çok üzgün görünüyordu.

"O zaman güvenli, değil mi?" Ona başımı salladım. "Lütfen Wyatt, ben-" Sesim kesildi. Cesur olduğumu kendime hatırlattım. "Aramıza hiçbir şeyin girmesini istemiyorum."

Paket yere düştü. Ellerini dizlerimin altından geçirdi ve beni yatağın kenarına doğru çekerek uzun aletini merkezimde aşağı yukarı kaydırды, ucunu ıslaklığımın ve klitorisimin üzerinden geçirdi. Birleştığımız yeri hayranlıkla izledi. Ona uzandım, parmaklarımla çevreleyip okşadım ve o da izledi, bakışları elimle yüzüm arasında gidip geliyordu. Elimde nabızı atıyordu.

Durakladı ve boğazı düğümlendi. Çenesi gerilmişti. "Bundan emin misin, kitap kurdu? Devam etmek zorunda değiliz. Ara verebiliriz."

Başımı salladım. "Duraklamak istemiyorum. İçime boşalmanı istiyorum. Beni senin yapmanı istiyorum."

Burun delikleri alevlendi ve bacaklarımdan birini omzunun üzerinden sarkacak şekilde yukarı çekti. "Sen zaten benimsin. Bir hatırlatmaya ihtiyacın var mı?"

Ben hevesle başımı salladım, o da inleyerek başını salladı.

Kendini içime soktu. Parmaklarından çok daha büyüktü ve etrafında gerilirken inledim. Daha fazla kayarken koyu renk gözleriyle yüzümü yakından izledi, kalınlığı sırtımı tekrar kamburlaştırdı.

"Siktir, Hannah. Çok sıkı sikişiyorsun. Benim için çok ıslaksın." "Beni boşaltmaya devam ediyorsun," diye nefes nefese kaldım.

"Evet, biliyorum." Yüz hatlarından şeytani, tembel bir sırıtma geçti ve daha da kaydı.

"Devam et," diye nefes aldım.

"Beni mahvediyorsun, bunu biliyor musun?" Diğer bacağımı omzunun üzerinden sarkacak şekilde yukarı çekti ve içime daha da gömüldü. İçimi doldururken gözlerim yarı yarıya kapandı.

O dibe vurdu ve ben inledim.

Seksin böyle, bu kadar her şeyi tüketen, ilkel ve gerekli olabileceğini bilmiyordum.

Bedenimin onun büyüklüğüne alışmasına izin verirken baldırıma yumuşak bir öpücük kondurdu. "Beni sıkıyorsun." Boğazı tekrar çalıştı ve burnundan nefes aldı.

Etrafında dalgalandım ve inledi, parmakları belime girdi. Yavaşça dışarı çıktı ve beni tekrar doldurarak sırtımı büktü. Başını salladı.

"Uzun sürmeyecek," diye homurdandı. "Kahretsin, ilk seferimizin böyle olmasına bayılıyorum. Seni çıplak sikmeyi seviyorum." Kayarak çıktı ve bu sefer biraz daha sert soktu ve ben inledim.

Gürültü bakışlarında bir şeyi tetikledi ve bir yastığa uzandı, kalçalarımı kaldırdı ve kalçalarımı desteklemek için yastığı altına kaydırды.

"Ne-" diye başladım ama tekrar içime girdi ve sikinin iç duvarlarıma yaptığı baskı kadrani maksimuma çıkardı. Görüşüm bulanıklaştı. "Lanet olsun."

Karanlık kahkahası doğrudan içime işledi. Yüzümde *"holyshtwhatthefuckohmygodyesyesmorelikethisfuckyes"* ifadesi belirdi.

"Bu gece boşalacak mıyız, Hannah?" Wyatt nefes aldı ve o noktaya vurmaya devam ederken nefesim kesildi.

Parmakları klitorisime geri döndü ve benimle alay etme zahmetine girmede, sadece parmaklarını hızlı ve sert bir şekilde sinir demetinin üzerinde gezdirdi. İçimdeki her şey gerildi, parıldadı ve kaydıldı. İçimde öyle bir açığı yakaladı ki aklım başımdan gitti.

"Bu doğru," diye başardı. "İçine boşalacağım ve öyle hissedeceksin ki. Sikmek. İnanılmaz." Her kelimeyle birlikte sertçe itti ve orgazmım içimden fıçı gibi geçti. İnledim, kalçalarım titredi ve beni daha sert becerdi.

"İşte benim kızım, yapabileceğini bildiğim gibi sikime sertçe boşal."

Konuşamıyordum. Sıcak elektrik omurgamdan yukarı ve aşağı fırladı ve Wyatt ihtiyacım varmış gibi elimi tuttu, onu o kadar sert sıktım ki duvarlarımin onu dışarı itebileceğini düşündüm.

"Durma," diye soluk soluğa kaldım, kelimeleri zar zor seçebiliyordum.

"Yapmayacağım," diye homurdandı ve itişlerinin şiddetini artırdı.

"Daha sert."

Buna mecbur kaldı ve beni yatağa yapıştırdı. Orgazmım hala kanımda dolaşıyor, beni felç ediyor, boşlukta asılı tutuyor, hala nefes almayı unutturuyordu. Wyatt kendini içime gömerken hâlâ beni bu ezici zevkle dolduruyordu.

"Aferin kızıma, bebeğim. Aman Tanrım." İki eli belime geldi ve beni kavrayarak içime girdi.

"Gelmek için beni kullan," diye nefes nefese kaldım ve bakışları alevlendi.

"Aminin derinliklerine boşalacağım ve kime ait olduğun konusunda hiçbir soru işareti kalmayacak." Parmakları tenime saplandı ve kalçaları bana karşı hızlı bir ritim tuttururken acı çok lezzetliydi. "Boşalt beni, Hannah," diye homurdandı.

Boğuk bir ses çıkardı, kollarındaki kaslar kasıldı ve boynu gerildi. Ayrılmış dudaklarıyla kaşlarını çatarak bana baktı, titriyordu. Yavaşladı ve acı çeken ifadesi hafifledi. Üzerime eğildi ve yere yığıldı, beni sabitledi, boynuma doğru sertçe nefes aldı, göğsü benimkine doğru kabardı.

Söylemek istedim. Onu sevdiğimi söylemek istedim. Cesaret, diye hatırlattım kendime ama bir şey elimi kaldırıp beni geri çekti. Wyatt'la birbirimize bu kadar bağlı olduğumuz bu anı hiçbir şeyin bozmasını istemiyordum. Sadece bunu defalarca söylediği için değil, bana kendimi başka hiç kimsenin hissetmediği gibi hissettirdiği için de onun olmuştum.

Tehlikede olan çok şey vardı ve bunu riske atamazdım.

İçimden çıktığında mutsuz bir ses çıkardım. Saçları dağınıktı ve gözleri uyuşturulmuş gibi ağırdı. Ağzıma bir öpücük kondurdu.

"Hemen döneceğim.

Kımıldama."

"Kıpırdayamam."

Banyoya doğru yürürken kıkırdadı, sıcak, ıslak bir havluyla döndü ve bana o kadar şefkatli bir bakış atmasa beni utandıracak bir hareketle havluyu üzerime fırçaladı. Yatağa döndüğünde beni kendine doğru çekti ve çıplak tenini tenimde hissettiğimde mırıldandım.

Nefesini dışarı üfledi. "Lanet olsun, kitap kurdu. Hiç böyle olmamıştı." Kalbim yerinden fırladı.

Bu beni sana sırılsıklam aşık ettiğin için. Sözleri zihnimde oynadı.

Baştan aşağı. Bu aşk demekti, değil mi? Bir keresinde insanların bazen seks sırasında 'seni seviyorum' derken bunu kastetmediklerini, ancak seks yoğun olduğu için ağızlarından kaçtığını duymuştum.

Kime ait olduğunuza dair hiçbir soru işareti kalmayacak.

Yutkundum ve Wyatt'ın beni göğsüne daha fazla çekmesine izin verdim, başımı tenine yasladım ve gözlerimi kapattım.

Artık çok geçti. O kadar sessizce ve yavaşça yaklaşmıştı ki ona fena halde aşık olduğumu fark etmemiştim. Artık numara yapmak, kendimi başka türlü ikna etmek ya da dikkatimi dağıtmak yoktu.

Wyatt Rhodes'a aşıktım.

OceanofPDF.com

Wyatt

Güneş ışığı içeri süzüldü ve o uyurken ağzımı burnunun ve yanaklarının üzerinde gezdirdim. Ağzı yumuşak bir gülümsemeye dönüştü ama uyanmadı. Onu uyandırmamaya dikkat ederek dirseğimin üzerine kaydım, böylece ona daha iyi bakabilecektim.

İlk kez birlikte yatmamızın üzerinden bir hafta geçmişti ve bu sürenin çoğunu ya bu yatakta ya da suda geçirmiştik. Benim pratik yapabilmem için sabah sörf derslerimizi atlamak istemişti ama ben her sabah bir saatliğine bile olsa onunla birlikte suya girmekte ısrar etmişim. Günün geri kalanını sörf yaparak, sörf dükkanına uğrayarak ya da kitapçada takılarak, o müşterilere yardım ederken, siparişleri toplarken ya da Liya ile konuşurken rahat mavi sandalyesine uzanarak geçirdim. Akşamları kanepede ya da yatakta birbirimize sarılırdık ve o bana, ben telefonunu bir kenara fırlatıp onu kendime çekmeden önce içinde bulunduğum yabancı müzik kliplerini izletirdi.

Birkaç gün sonra doğum günüydü. Annemin tavsiyesi üzerine pastaneden pembe şampanyalı bir pasta sipariş etmişim. İnternette onun sahip olmadığından emin olduğum arsız bir şey satın almıştım ama bir şeyler eksikti. Ona sevildiğini gösterecek bir hediye bulmam gerekiyordu.

Uykusunda yumuşak bir iç çekti ve göğsüme doğru kıvrıldı, ben de saçlarını yüzünden çektim.

Karaoke gecesi hem her şeyi hem de hiçbir şeyi değiştirmişti. O hâlâ benim Hannah'ımdı, tıpkı bu çarşafı birbirine dolamadan ve birbirimize her şeyimizi vermeden önce olduğu gibi. Hâlâ bir hafta önceki aynı aptal, hızlı gülümseyen, cesur Hannah'ıydı.

Farklı olan bendim.

Ona sırlılık aşıkların bendim.

Ona aşkıttım. İstedikim son şeydi ama yine de lanet olası bir cennetti.

"Kalkıp oraya gitmeliyiz," diye mırıldandı göğsüme doğru, gözleri hâlâ kapalıydı.

"Bugün Pacific Rim'in ilk günü, o yüzden yapamayacağız." Yarışma bir haftalığına sörf plajlarını ele geçirmişti ve yarışmacılar dışında sörfçüleri sudan uzak tutuyorlardı.

Çıplak teninin benimkine değen sıcaklığı kanımı kaynattı. O etraftayken sikim her zamanki gibi kıpırdadı.

Mutsuz bir ses çıkardı ve ben de içime çekerek gülümsedim. Saçları çay, güneş ışığı, kitapçı dükkânı ve duşta tutması için ısrar ettiğim saç ürünleri gibi kokuyordu. Onunla denizde geçireceğim birkaç günü atlamak umurumda değildi. Bu onu daha uzun süre yatakta tutabileceğim anlamına geliyordu.

Sertçe nefes aldı ve başını kaldırarak tek gözünü açtı. "Saat kaç?"

"Yediği biraz geçiyor. Sakin ol. Liya bugün dükkânı açıyor, hatırladın mı? Ona online siparişleri burada paketleyeceğini söylemiştin."

"Doğru." Başını tekrar göğsüme geldi. "Bugün nasıl hissediyorsun?"

Bugün yarışmanın ilk elemesiydi. Katılımcıların yaklaşık yarısı önümüzdeki üç gün içinde elenecekti ama ben endişelenmiyordum. Kaderimi belirleyecek olan son iki gündü.

Dünyanın en iyilerine karşı sörf yapmayı düşündüğümde göğsümde hissetmeyi beklediğim endişe duygusu gerçekleşmedi. Rekabetin heyecanını, elimden gelenin en iyisini yapma ve dalgaları aşmak için suyla birlikte çalışma enerjisini hâlâ hissediyordum ama dereceye giremeyeceğime dair içimi kemiren endişe hiç ortaya çıkmadı.

"Ben iyiyim," dedim basitçe. "Ben hazırım."

Pacific Rim'de başarılı olamasaydım, o sponsorluk anlaşmasını alamasaydım, şu anda olduğum yerde, sıcak, yumuşak Hannah ile yatağымda kıvrılmış olurdum. Kitap kurdum.

Peki ya başarılı olsaydım? Daha üst sıralarda yer alıp o sponsorluğu alsaydım ve bir sonraki uçakla buradan gitseydim? Onu terk etme düşüncesi göğsümü panikle doldurdu. Queen's Cove'u değil. Queen's Cove hâlâ burada olacaktı. Onu özleyebilir ve geri dönebilirdim. Ama Hannah, onu bırakamazdım.

Neredeyse karaoke gecesinde benimle gelmesini isteyecektim ama karaoke başladı ve ben bunu daha sonraya, özel kılabilceğim sessiz bir ana saklamak istedim.

Ve sonra korktum.

Hayır diyebilirdi ama bundan daha fazlası vardı. Tehlikeli bir şeyin kıyısında sallanıyordum. Hannah ve ben her ne yapıyorsak, her neye sarılmışsak, kırılıyordu. Yanlış bir hareketle her şey altımızdan kayıp gidebilirdi.

Gelecek için planlar yapsaydım, yıkılabilirlerdi. Planlar olmasaydı, kaybedebileceğim hiçbir şey yoktu.

Bu yüzden uçurumun kenarına tünedim, Hannah'yla sahip olduklarımın tadını çıkarıyordum, kılımı bile kıpırdatmaya korkuyordum.

Elini gövdemle çarşafın arasına sıkıştırdı. Bunu çok sık yapardı, elini benimle bir şey arasına sıkıştırırdı. Komik, bu küçük özellikleri biriyle t ü m zamanınızı geçirdikten sonra fark etmeye başlıyorsunuz.

Bugün. Bugün ona benimle gelip gelmeyeceğini soracaktım. Eğer o cesur davranıp şehrin yarısının önünde kalkıp karaoke yapabiliyorsa ya da daha önce hiç denemediği halde sörf yapmayı öğrenebiliyorsa, ben de cesur davranıp ona nasıl hissettiğimi söyleyebilirdim.

Memnun bir mırıldanma sesi çıkardı ve başını çevirerek göğsüme bir öpücük kondurdu. Sikim ağrıyordu ve bacaklarından birini benimkinin üzerine kaydırduğında sikime sürtündü. Bakışlarında muziplikle gözlerini açtı.

O bakışı biliyordum.

"Oh, öyle mi?" Tembel bir sırıtışla kaşlarımı kaldırarak sordum.

Daha geniş sırıttı, hâlâ uykuluydu ve çok sevimliydi. Bir şey yapamadan onu sırt üstü çevirdim, kıkırdıyordu ve başımı bacaklarının arasına daldırıyordum.

Dilimi üzerinde gezdirirken "Oh," diye nefesini tuttu.

Bugün cesur davranıp Hannah'ya benimle gelmesini teklif edecektim ama şu anda ona evet demesi için başka bir neden vermeliydim.

"WYATT RHODES, QUEEN'S COVE, KANADA."

Sörf tahtamın üzerinde suda yerimi almak için kürek çekiyordum ama spiker konuştuktan sonra sahilde yükselen tezahüratları hâlâ duyabiliyordum. Hannah ve ailem seyirci alanında toplanmış, battaniyelerin üzerine oturmuşlardı. Onlara bugün büyük bir etkinlik olmadığı için gelmemelerini söylemiştim ama ısrar etmişlerdi.

Her katılımcının tur başına üç dalgası vardı ve jüri en iyi iki puanı aldı. Bugün rüzgâr azdı ve dalgalar temizdi. Bugün daha kolay bir tur olmasına rağmen, kanım rekabetle uğulduyordu. Kendimi toparlamak için bir an durdum, gövdem sörf tahtamın üzerindeyken suyun beni nasıl kaldırıp indirdiğini fark ettim, kuma vuran dalgaların ve konuşup gülen seyircilerin sesini dinledim ve okyanusun soğuk ısırganının bana kimin patron olduğunu hatırlatmasına izin verdim.

Hannah her zamanki gibi kafamın içinde yer kaplıyordu. Sahilde ona tekrar baktım, açık renk saçları güneşi yakalıyordu ve göğsüm bir çentik gevşedi. Üç dalga sonra onu öğle yemeğine götürebilir ve benimle gelmesini isteyebilirdim.

Evet diyecekti. Biliyordum. Neden demesin ki? Hayatı boyunca Queen's Cove'da camın altındaki bir böcek gibi sıkışıp kalmıştı ve artık özgürlüğüne kavuştuğuna göre dünyayı benim yanımda görebilirdi.

Dükkân sonunda onun olmuştu. Belki de harcadığı onca emekten sonra ayrılmak istemeyecekti.

Arkamda dalga yaklaşıyordu. Hızını ölçtüm ve içgüdülerim kafamda canlanınca sertçe kulaç attım. Kollarım suya girip çıkıyor, beni ileriye doğru itiyor, sırt kaslarım yanıyor ve su beni kaldırdıkça doğruluyor, dönmek için göbeğimi kullanıyor ve dalganın uzunluğu boyunca kulaç atıyordum. Sörf tahtam ileriye doğru fırlarken sevmeye başladığım adrenalin damarlarımda hızla dolaşıyordu.

Seyirciler tezahürat yaptı ama onları görmezden geldim, derin bir nefes daha aldım ve başka bir katılımcı dalga yakalarken yerime geri döndüm. Sıra tekrar bana geldiğinde, binlerce kez yaptığım aynı adımları izledim. Dalga hızını ölç. İçgüdülerini dinle. Kürek çek. Yukarı çek. Çekirdeği çalıştır. Okyanusun muazzam enerjisine binen lanet bir kral gibi hissedin. Tekrarla.

Sahile döndüğümde puanlarıma baktım. Tahtanın her yerinde en yüksek puanlar, sürpriz değil. Bugün şanslı bir elim vardı; rüzgâr yoktu, dalgalar temizdi ve kafam rahattı.

Hannah ve ailem etrafımı sardı ve Hannah'yı yanımdan çekmeden önce onlarla birkaç dakika sohbet ettim.

"Hadi biraz yemek yiyelim. Sörf tahtamı saklamam gerekiyor. Seninle Arbutus'un verandasında oturup bir bira içmek istiyorum." Eğildim ve şakağına bir öpücük kondurdum. "Kolumu sana dolamak isterdim ama güzel elbiseni ıslatmak istemem." Mavi beyaz çizgili bir elbise giymişti, aynı elbiseyi akşam yemeğinde de giymişti.

Sırtarak yanıma, kolumun altına sokulmadan önce gözlerini devirdi. "Umurumda değil, sadece su. Yolda kitapçıya uğrayabilir miyiz? Randeep'e o kitap gelmiş mi diye bakmak istiyorum, daha önce bana onu soruyordu. Liya ve Casey'nin iyi olduğundan emin olmalıyım." Hannah, dükkân artık daha yoğun olduğu için Casey'yi yarı zamanlı yardım etmesi için işe almıştı. Dükkâna girip kendini büyük bir aşk romanı hayranı olarak tanıtmış ve Hannah'yı hemen etkilemişti.

Sörf tahtamı ve dalış giysimi sörf dükkanında bıraktım, başıma bir tişört geçirdim ve sokaklarda dolaşırken Hannah'nın elini tuttum. Kasaba bu hafta sonu festival nedeniyle kalabalıktı; sörfçüler dalış kıyafetleriyle dolaşüyor, turistler marinanın yanındaki Queen's Cove tabelasının önünde fotoğraf çektiyorlardı. İnsanlar duvar resminin bulunduğu sokağa doluşmuş, fotoğraf çekiyorlardı.

Güneş tepedeydi, sevdiğim kızla verandada oturmak ve ona benimle gelmesini teklif etmek için mükemmel bir Eylül sıcaklığı.

Hannah kapıyı açıp benim için tuttuğunda Pemberley Kitapları'nın kapısındaki zil şingirdadı. İçerideki ışık loştu ve kitapların tozlu kokusunu sevmeye başlamıştım.

"Hey, Liya," diye seslendi Hannah el sallayarak.

Liya yüzünde tuhaf, gergin bir ifadeyle döndü. Gözleri kocaman açılmıştı. Midemde bir şeyler kıpırdadı ve kaşlarım çatıldı. Frank Nielsen arka odadan çıkarken Hannah başını eğdi ve ağzı bir karış açık kaldı.

Hannah

"BABA. Ekim'e kadar dönmeyeceğini sanıyordum."

Wyatt'ın eli omzuma yerleşti. Babamın yüz ifadesini izlerken kulaklarıma kan hücum etti. Liya bir müşteriye yardım etmek için sıvıştı.

Ayaklarının üzerinde kayarak değişiklikleri inceledi. İfadesini okuyamadım. Öfkeli miydi? Üzgün mü? Kafası karışık mı?

"Amcan eve erken geldi, o yüzden kalmama gerek yoktu." Kitapçının etrafına baktı ve duvar kâğıtlarına bakarak başını salladı. Başını tekrar sallamadan önce uzanıp yakındaki bir asmadan sarkan bir yaprağa dokundu. Kaşları birbirine çatıldı ve bakışları Wyatt'ın omzumdaki eline kaydı.

Wyatt'ın eli sıkılaştı ve sırtımı göğsüne yaslamak için bir adım daha yaklaştı.

"Bütün bunlar da ne?" diye sordu babam, eliyle etrafımızı işaret ederek. Sesi yumuşaktı, sanki inanamıyormuş gibiydi. "Neden her şey farklı?"

"Her şey farklı çünkü bu bir iş." Kalbim boğazıma düğümlendi ve içimi bir huzursuzluk kapladı. "İşi yıllarca senin yönteminle yürüttüm ve işe yaramadı. Şimdi benim yöntemimle yapıyoruz."

Wyatt'ın eli beni tekrar sıktı ve ciğerlerime derin bir nefes çektim. Vay anasını. Bunu gerçekten söyledim mi?

Babamın gözleri büyüdü ve bana bakışı sanki beni tanımamış gibiydi. Gözlerini kırıştırdı. "Yani senin yöntemin onun üzerini boyamak mı? Seçtiği her şeyi söküp atmak mı?" Yumruğunu ağzına bastırdı ve nefesini içine çekti. "Onun duvar resmini sildin, Hannah. O duvar resmi onun her şeyiydi."

Göğsümde karanlık ve sefil bir şey kanadı ve yutkundum. "Hayır." Başımı salladım. "Onu ben silmedim."

Değil mi? Onu ben silmedim. Bu çok saçmaydı.

"Sen yaptın." Gözleri parlıyordu. "Onu hatırlamak gibi bir görevimiz var Hannah ve o elimizden kayıp gidiyor." Boğazı düğümlendi. "Bana yalan söyledin. Bu konuda içimde kötü bir his vardı, bütün yaz seni bırakıp gideceğim konusunda ve haklıydım."

Orada sessizce durduk. Kapı açıldı. Bir turist kitapçıdaki tuhaf enerjiye şöyle bir baktı ve hemen geri döndü.

Wyatt boğazından bir ses çıkardı ve başını babama doğru salladı. "İnanılmazsın."

"Wyatt, hayır-" Ben başladım.

Wyatt etrafımızı işaret etti. "Buraya farklı bir açıdan bak Frank. Hannah dükkânı birkaç ay içinde değiştirdi. Burayı turistik bir cazibe merkezi haline getirdi. Bunu tek başına yapmakla kalmadı, sen onu aşağı çekerken yaptı."

Sertçe nefes aldım ve babamın ağzının açık kalmasını izledim. "Hayır, baba

-" Wyatt'ın sözlerine itiraz etmek üzere başımı salladım ama o haklıydı.

Babam beni aşağı çekiyordu.

Acı kalbimi parçaladı.

"Beni buraya tıktınız," dedim ona, "ve tek bir şeyi bile değiştirmeme izin vermiyorsunuz. Beni başarısızlığa mahkum ediyorsun. Onun hiçbir şeyin farklı olmasını istemeyeceğini söylüyorsun, ama hiçbir şeyin farklı olmasını istemeyen sensin." Sesim titriyordu ama içimde bir şeyler kabarmıştı.

Öfke.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve burun deliklerim açıldı. "Doksanlı yıllardan kalma bir dükkânı işletmenin ne kadar zor olduğu hakkında bir fikrin var mı? Annemin o çirkin halıyı otuz yıl boyunca saklamak isteyeceğini mi sanıyorsun?" Nabzım kulaklarımda atmaya başladı. "Sence annem solmuş, dökülen duvar resmine dokunmaz mıydı? Sence annem pencereye birkaç bitki atmak istemez miydi?" Duraksadım, bir cevap bekledim ama bana sadece göz kırptı.

Babamla hiç bu şekilde konuşmamıştım ama sonunda ona karşı dürüst olabildim.

"Ha?" Sesim normalden daha yüksekti. Bir elimi kulağıma götürdüm. "Konuş baba. Annemin hiçbir şeyi değiştirmek istemeyeceğini düşündüren ne? Bu sensin. *Hepsi* sensin."

Kalbim göğsümde çarptı ve bir nefes aldım. Gözlerim yanıyordu. "Duvarda çiçekler var çünkü onları seviyorum ve burada her zaman çalışan benim. Sen hiç burada değilsin."

Tam isabet. Babam ona tokat atmışım gibi gözlerini kırptırdı. Ağzını sıkı bir çizgiye bastırdı. "Ondan bize kalan tek şey bu," diye fısıldadı.

"Belki de öyledir." Bir damla gözyaşımı sildim. "Ama annem eğlenceli, aptal, vahşi ve cesur biriydi ve bu-" Parmağımı havada döndürerek etrafımızdaki mağazaya baktım. "-Bu onun için. İsteyeceği *son* şey dükkânını tozlu bir mezara çevirmemiz olurdu." Kolumla silmeden önce bir damla gözyaşı yanağımdan aşağı süzüldü. Wyatt'ın eli omzumda sıkıca duruyordu. "Yaptığım şeye bayılırdı."

Babam duvar kağıdındaki çiçeklere onu ısıracaklarmış gibi baktı. Buradan yeterince hızlı çıkamıyordu. "Bunu yapmak istemiyorum ama sanırım dükkânı tekrar devralmam gerekiyor."

Alarm omurgamdan yukarı fırladı ve gözlerim büyüdü. "Ne? Hayır." Başımı sertçe salladım ve ona doğru bir adım attım. "Hayır, yapamazsın. Yaptığım her şeyi mahvedeceksin."

Kapı tekrar açıldığında zil çaldı ve hepimiz döndüğümüzde fırından Veena'nın kapıda durduğunu gördük. Gözlerimi kırptırdım ve gözyaşlarımı silmek için döndüm.

"Merhaba, Veena." Boğazımı temizledim. "Dönmüşsün."

Mağazaya tereddütle adım attı. Bakışları mağazayı taradı ve tereddütü eriyerek şaşkınlığa dönüştü. İnançsız bir kahkaha attı.

"Hannah." Yüzünde belli belirsiz bir gülümseme belirdi. "Vay canına. Şuraya bak."

Boğazımı temizledim. "Aradığınız bir şey mi var?" Babama döndü ve kaşlarını kaldırdı. "Eee?"

Babam kıpırdandı ve boğazını temizledi. "İyi bir zaman değil." Çenesi düştü. "Ciddi misin sen? Ona söylemedin."

Wyatt ve ben birbirimize şaşkın şaşkın baktık. Başımı sallayarak gözlerimi babama ve Veena'ya diktim. "Ne? Neler oluyor?"

Veena üzgün ve hayal kırıklığına uğramış bir ifadeyle babamı izledi. "Keşke sen de kızın kadar cesur olsaydın."

"Neler oluyor?" Daha yüksek sesle tekrarladım. "Baba?"

Yerde kaybolmak ister gibi görünüyordu. Bakışları Veena ile benim aramda gidip geliyordu. Ona çaresiz bir bakış fırlattı ve bu beni etkiledi.

"Birkaç aylığına bir arkadaşımı ziyarete gidiyorum," demişti Temmuz ayında sıkı, ketum bir gülümsemeyle.

"Aman Tanrım." Elimle ağzımı kapattım ve gözlerimi kırpıttım.

Veena babama başını salladı. "Senin küçük kirli sırrın olmayacağım. Ben çok daha fazlasını hak ediyorum." Bana döndü. "Dükkân çok güzel. Umarım ne kadar muhteşem olduğunu biliyorsundur."

Nabzım kulaklarımda atmaya başladı. Şaşkınlıkla Wyatt'a döndüm. Yüz ifadesinden bir şey anlaşılmıyordu ama eli sırtımda yavaş daireler çiziyordu.

Veena kapıyı açtı ve dışarı çıktı. Bakışlarım babama dönmeden önce kapıya baktım.

Midem bulandı ve hasta olabileceğimi düşündüm ama bunun yerine kahkahalara boğuldum. Bu büyük bir şakaydı ve merkezinde ben vardım. Babam annemin anısını yaşatmak için dükkânın aynı kalması için bana baskı yapıyordu ama işte o arkamdan iş çeviriyor, annemden uzaklaşıyordu. İçim burkuldu ve gözlerim hayal kırıklığı içinde yaşlarla doldu.

Yüzümü ellerimin arasına gömdüm. "Bunun olacağını tahmin etmemiştim." "Hannah." Sesi çatallaştı.

"Kötü adam sensin." Parmağımı havaya kaldırdım. Sesim titriyordu. "Sana dükkândan bahsetmeyerek yalan söyledim ama sen de bana yalan söyledin. Veena'nın kendini bok gibi hissetmesine neden oldun. O gerçekten iyi bir kadın." Gözlerimi kapattım ve ellerim yanımda yumruk oldu. "Annemi hayal kırıklığına uğratacak şekilde davranan sensin."

Bunu söylememeliydim. Bir elimle ağzımı kapattım. Çok uzaktaydı. Kollarımı kavuşturarak, "Dükkânı bırakmayacağım," diye ekledim. "Bu işi yapmayacağım.

o."

Acı içinde gözlerini kapadı. Duvarlardaki dev çiçekler daha da büyümüş gibiydi. Duvarlar bana doğru bastırdı.

"Gitmem gerek. Buradan çıkmam gerek." Saklanma, ortadan kaybolma dürtüsü içimde yuvarlandı. Babam tek kelime etmedi, ben ellerimi kaldırıp kapıya doğru geri geri giderken, kapıyı itip açtım ve dışarı çıktım.

Dışarıda duvara yaslandım ve yüzümü ellerimin arasına gömdüm. Gözyaşları döküldü ve hıçkırıklar göğsümü titretti. Bir saniye sonra Wyatt beni kollarına ve göğsüne doğru çekti. Onun sıcaklığına yaslandım ve gözyaşlarımdan tişörtüne bulaşmasına izin verdim, tam da sokağın ortasında.

"Bana yalan söyledi," diye mırıldandım.

Eliyle saçlarımı düzeltti. "Biliyorum." Çenesini başımın tepesine dayadı ve iç çekerken göğsü inip kalktı. "Orada kendini nasıl idare ettiğinle gurur duyuyorum."

Bir yanımda gurur duyuyordu ama bir yanımda babamla aramızın rahat olduğu günlere asla geri dönemeyeceğimi biliyordu. İlişkımız ayaklarımızın altından kaymıştı. Bundan sonra nasıl görüneceğini bilmiyordum. Belki de onarılamazdı.

Wyatt gözyaşı lekeli, şiş yüzümü incelemek için arkasına yaslandı. "Öğle yemeği yemek ister misin yoksa eve mi gitmek istersin?"

Başımı salladım, yutkundum ve yüzümü sildim. Evime gitmek istemiyordum ve Wyatt'ın evine dönersem öğleden sonrayı babamla her şeyi düşünerek geçirecektim.

"Hadi yemeğe gidelim." Başımı salladım. Ben iyi idim. Bununla daha sonra ilgilenecektim.

Wyatt

The Arbutus'un verandasından suya bakarken rüzgâr saçlarını savurdu. Uzandım ve kolunu okşadım.

"İyi misin, kitap kurdu?"

Bana döndü ve başını salladı. "Sanırım öyle."

Tofu kasesi önünde duruyordu ve soğumaya başlamıştı. "Yemeğine neredeyse hiç dokunmamışsın."

"Sonra yerim."

Kalbim sıkıştı ve boğazım düğümlenerek yutkundum. Kitapçada olanlardan dolayı adrenalin hala damarlarımda dolaşıyordu. Onu görmemişti. Ne yaptığını, neye karşı savaştığını, ne kadar cesur ve güçlü olduğunu görmemişti.

Ama o yerini korudu. Dik durdu ve ona seslendi. Ona tekrar "Seninle gurur duyuyorum" dedim.

Bana hızlı bir gülümseme fırlattı. Gözlerine ulaşmadı. Dirseklerini masaya koyup yüzünü ellerinin arasına almadan önce iç çekti. "Sanırım taşınmam gerekiyor."

Kaşlarım kalktı. "Öyle mi?"

Başını kaldırdı ve başını salladı. "Evet. Babamdan ayrılmak garip ama zamanı geldi. Sonsuza kadar orada yaşayamam."

Bu benim açılışımdı. Bütün hafta boyunca ona sormak istemiştim ve işte bu mükemmel bir fırsattı. Nabzım hızlandı ve derin bir nefes aldım.

"Benimle gel." Bakışlarımı onun güzel yüzüne diktim. Gözlerinin parlak mavi-yeşilinin beni içine çekmesine izin verdim.

Kaşlarını çattı. "Ne?"

"Benimle gel," diye tekrarladım ve elini tutmak için uzandım. "Birlikte dünyayı gezelim. Bunu hep istemiştin, değil mi? Kaliforniya, Avustralya, Hawaii, Tayland, dışarıda sadece kitaplarda okuduğun koca bir dünya var." Kalbim sıkışmıştı. "Benimle gelmeni istiyorum. Yanımda olmanı istiyorum."

O bana göz kırparken ben elinin arkasını okşadım.

"Liya ve Casey'e sahip olduğunuza göre artık mağazayı uzaktan yönetebilirsiniz," diye devam ettim. "Sosyal medyayı her yerden yönetebilirsin. Aynı şekilde sipariş ve bordro işlerini de."

Sözlerim üzerine dudakları aralandı ve kaşları kalktı. Kalbim boğazıma kadar çarptı. Kahretsin, o gözler. Sonsuza dek her gün o gözlere bakmak istiyordum.

Yutkundum ve elini sıktım. "Bunun bitmesine hazır değilim. Gideceğimiz yerleri düşün. Göreceklerinizi düşün. Queen's Cove'dan çok daha fazlası var, kitap kurdu."

Kelimeler ses tellerimin altında duruyordu. Her şeyi değiştirecek olan o üç kelime. Ona her zaman cesur olmasını söylüyordum ve burada kendimle tavuk oynuyordum.

Söylemek için ağzımı açtım ama ellerini benimkilerin altından çekip kucağında birleştirdi ve bir eli saçlarının ucuyla oynadı. Benden suya, el değmemiş yemeğine ve sonra tekrar bana bakarken kaşları çatıldı. Boğazı düğümlendi ve yüzünü buruşturarak başını salladı. "Yapamam."

Kalbim durdu. "Ne oldu?"

İnançsızlıkla gözlerini kırptırdı ve saçlarını savurarak başını tekrar salladı. "Seninle gelemem. Tüm bunlardan sonra mı? Dükkân yeniden para kazanmaya başladı. Gidemem."

"Mağazayı uzaktan yönetebilirsin." Beni daha önce duymamış mıydı?

"İstemiyorum." Başını salladı ve beni karnımdan bıçakladı. "Wyatt, ciddi misin? Mağazada kalmak zorundayım. O da bunu isterdi. Bu dükkân yüzünden babamla olan tüm ilişki mahvettim. Şimdi çekip gidemem." Gözlerini kırptırdı. "Onun duvar resminin üzerini boyadım Wyatt. Benim için hiçbir şey ifade etmiyormuş gibi dükkânı terk edemem. Babam dükkânı tekrar devralmak istiyor. Eğer gidersem, kim bilir neler olur?"

"Ciddi misin *sen*?" Öne doğru eğildim ve bakışlarımın ağırlığı altında kaydı. "Tüm bunlardan sonra hâlâ ne istediğinle ilgili değil mi? Tüm hayatını babanın istediğini yaparak geçirdin ve şimdi onun istediğini yapma zamanı.

ister miydi? O senin lanet olası hayatını yaşamayı isterdi, Hannah." Ses tonumu yumuşattım, yutkundum. "Hadi ama, kitap kurdu." Yalvarırcasına fısıldadım. "Benimle cesur ol."

Ağzı bir çizgi halinde sıkıştı ve burun delikleri açıldı. En azından kızgındı. En azından eskiden olduğu gibi saklanmıyordu. Yan masadaki insanlar bize bakıp dinliyorlardı ama umurumda bile değildi.

"Bana bunun bitmesine hazır olduğunu söyle, kitap kurdu." Bakışlarında ateş parladı. "Bana öyle deme."

Çenemi ona doğru salladım. Yüzümdeki öfkeli ifadeyi hissedebiliyordum. "Devam et. Söyle bana. Bana hiçbir şey hissetmediğini söyle."

Gözlerini kapadı. "Önemli değil."

"Bu çok önemli." Göğsüm basınçla gerildi. Göz ucuyla Max'in elinde bir sürahi suyla yaklaştığını ve masamızı görünce U dönüşü yaptığını gördüm.

Kaşları aşağı doğru indi. "Bana kendimi seçmeyi öğrettin ve şimdi de seni seçmemi mi istiyorsun?"

"Kendini seçmeni istiyorum. *Bizi* seçmeni istiyorum."

Tek kelime etmedi. Orada öylece oturdu, taş kesilmişti. Acı göğsümde zonkluyordu ve bir elimi yüzüme sürdüm. Atlamıştım ama güvenlik ağı orada değildi ve bu beni yere çarpıyordu.

Buraya kadarmış. Bu sondu, sadece beklediğim şekilde olmadı. Yine de olacağını biliyordum, değil mi? Çünkü her şeyin bir sonu vardı ve evren acımasızdı. Kaşığı ağzınızdan koparmadan önce muhteşem bir şeyin küçük bir tadını verir.

Göğsüm basınçtan patlayacaktı. Ayağa kalktım ve sandalyem bir çığlıkla güverteye sürtündü. Hannah'nın omuzları çöktü. Gözlerinin arkasında bir şey parladı.

"Her zaman gidecektin." Sesi titriyordu. "Bunu biliyorduk. Sen benim antrenman adamıydın."

Üzerinde sörf yaptığım dalgalar tehlikeli olabilirdi ama Hannah'nın bana fırlattığı kelimelerin yanında hiçbir şeydi. Acı kalbimi sardı ve diğer her şeyi boğdu.

Gözlerinin içine bakmak için masanın üzerine eğildim. "Bunca zaman sonra hâlâ korkuyorsun."

Omuzları öne doğru kıvrıldı ve midem bulandı. Ellerim onu ait olduğu yere, göğsüme çekmek için kaşınıyordu ama yapamazdık. Söylediği gibi geri dönemezdik.

"Hoşça kal, Hannah. Sürdüğü sürece eğleneliydi."
Restorandan çıktım, kalbim hâlâ sevdiğim kızın masasındaydı.

OceanofPDF.com

Hannah

O öğleden sonra dükkâna döndüğümde, Liya eşcinsel romantizm bölümünde başka bir müşteriye yardım ediyordu. Babamı hiçbir yerde bulamadım.

Benimle gel.

Wyatt'ın yüzündeki açık, savunmasız, güven dolu ifade zihnimde belirdi ve midem bulandı.

Seni yanımda istiyorum.

Masanın arkasında göğsümü ovuşturdum. Bir yerim ağrıyordu.

Bana bunun bitmesine hazır olduğunu söyle.

Sosyal medyamıza giriş yaparken dizüstü bilgisayarın tuşları tıkırdadı. Aklımı bu korkunç günden uzaklaştıracak herhangi bir şey. Gönderileri kaydırdım, görmeden resimlere 'beğen' tuşuna bastım.

Her zaman gidecekti. Bunu ikimiz de biliyorduk. Bana her şeyin geçici olduğunu öğretti ve sonra öyle değilmiş gibi davrandı.

Sonsuza dek birlikteymişiz gibi davrandı.

Lanet hayatını yaşamamı isterdi, Hannah.

Boğazımdaki bir düğümü yutkunarak geçiştirdim. Dükkânın etrafına, yeni döşemelere, sabit kitap raflarına ve göz alıcı duvar kâğıtlarına baktım. Sadece bir hafta olmuştu ama bitkiler geliyordu.

Çok çalışmışım. Herkesin emeği vardı. Babam çok kızmıştı ve bir hafta boyunca benimle konuşmadı ama buna değmişti çünkü mağaza mükemmel ve özeldi. Bu kadar uzun süre sıkışıp kaldıktan sonra mağazayı değiştirerek bir şeyler başarmıştım. Dükkânı onardığımız gün Wyatt'ın yanında pencere kenarındaki bankta otururken, konuşurken, gülerken ve pizza yerken, bunun olması gerekiyordu.

Sanki beni burada istermiş gibi.

Peki şu anda göğsüm neden bu kadar boştu?

Telefonum çaldı ve Wyatt'ın sosyal medya hesaplarındaki bildirimleri görmek için ekran kilidini açtım. Bu sabah festival sırasında sörf yaparken çekilmiş görüntülerini paylaşmıştım ve şimdiye kadar kontrol etmeyi unutmuştum.

Yorumlar ve paylaşımlar arasında gezinirken kalbim burkuldu. Dalış kıyafeti içindeki zayıf formunun suda ilerleyişini izlerken ve sonra ıslak saçlarını geriye savurarak sudan çıkarken midem bulandı.

Bana hiçbir şey hissetmediğini söyle.

Bir elimi ağzıma bastırdım, gözlerim fal taşı gibi açılmıştı ve videoyu tekrar tekrar izliyordum. Bunu yapamazdım. Artık onun sosyal medyasını yönetemezdim.

Dizüstü bilgisayarım başka bir bildirimle çınladı. Thérèse Lyons'daki bir kitapçının fotoğrafını paylaşmıştı. *Koleksiyonuma ekleyeceğim başka bir gerçek aşk için göz atıyorum ve sevgili arkadaşım Hannah @PemberleyBooks'u düşünüyorum.*

Thérèse'in bana verdiği altın pullu elbise aklıma geldi. Onu giyerken kendimi ne kadar güzel hissetmiştim. Ağırlığı, kalçalarım ve kollarım değen kaba dokusu, ışıkta nasıl da parlıyordu. Düz beyaz spor ayakkabılarımla ne kadar güzel uyum sağlamıştı. Onu giydiğimde kendimi bir ana karakter gibi hissetmiştim. Bu kıyafet tamamen bana, tamamen Hannah'ya aitti ve Thérèse bunu uzaktan görmüştü.

Wyatt'ın o elbisenin içinde bana bakışı.

Wyatt'ın bana her gün baktığı gibi.

Kaybettiklerimin farkına varmak beni göğsümden vurdu ve gözlerim yaşardı.

"Liya, ben biraz arkada olacağım," diye seslendim ona, sesimi normal ve sabit tutarak.

"Tamam," diye seslendi kitap raflarının arasından.

Depoda masaya yaslanıp ellerime kapanarak ağladım ve Liya'nın buraya geri dönmemesi için dua ettim. Durumu nasıl açıklayabilirdim ki? Wyatt'ı istiyordum ama ona sahip olamıyordum. O gidiyordu ama ben kalmak zorundaydım ve her nasılsa bu son kısım bunca zaman gözümünden kaçmıştı. Ayrılma fikrini hiç düşünmemiştim ama yine de ona aşık oldum.

Bunca zaman sonra, hala korkuyorsun.

Doğru yapıyor muydum? Dükkanı işletmemi ve hayatımı böyle yaşamamı mı istiyordu? Eğer Wyatt benim için doğru adam değilse, bu neden bu kadar kötüydü?

Yüzümü ellerimin arasına gömdüm. Tüm bu düşünceler kafamın içinde

dönüp duruyor, birbirleriyle savaşıyordu. Derin bir nefes çektim ama kokusu

kitapçı bana sadece Wyatt'ı hatırlattı.

İçimden bir hıçkırık daha yükseldi. Korkmuyordum. Ayrılamazdım. Bu dükkân onun hayaliydi ve onun mirasını devam ettirmemi isterdi. Bu mağaza benim ait olduğum yeri.

Wyatt Rhodes'un üstesinden gelmek zorundayım.

OceanofPDF.com

Wyatt

Sürdüğü sürece eğlenceliydi.

Üç gün sonra, biramın kalanını geri uzattım ve Olivia'ya bir tane daha almasını işaret ettim. Holden döndüğünde yanımdaki bar koltuğuna oturdu, başını sallayarak ikimizin de biralarını önümüze koydu.

Bana bunun bitmesine hazır olduğunu söyle, kitap kurdu. Bana öyle deme.

Holden sandalyesinde kıpırdandı. "İstiyor musun..." Yüzünü buruşturdu. "...bunun hakkında konuşmak ya da başka bir şey?"

Bu konuya ilk kez değinmişti. Son üç gecedir onun kanepesinde yatıyordum ve nedenini sormamış, onunla ilgili hiçbir şeyden bahsetmemiş ve ailelerimize de söylememişti. Her gece barda yanımda oturuyor, hangi maç varsa onun hakkında yorum yapıyordu.

Bana kendimi seçmeyi öğrettin ve şimdi de seni seçmemi mi istiyorsun?

"Hayır."

"Tamam."

Biralarımızdan hep birlikte birer yudum aldık.

Olivia önümüze iki boş kadeh koydu ve tekila doldurdu. "Yalnız Kalpler Kulübü üyeleri için." Shotları bize doğru kaydırды.

Holden bir kaşını kaldırdı. "Seninki nerede?"

Kaşlarını çattı. "Kapa çeneni. Gelecek hafta okula geri dönüyorum."

Holden başını salladı. "Saat gibi. İkinizin aynı anda aynı şehirde olma riskini göze alamam."

Olivia büyürken kapı komşumuzdu. O ve Finn ergenlik çağına kadar en iyi arkadaşlardı. Artık konuşmuyorlardı.

Devam etmeden önce bir bardağı silerken elleri hareketsiz kaldı. "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

Holden alaycı bir ses çıkardı, sonra da içkileri alıp geri götürdü. Boğazım yandı ve birayla yıkadım. Göz ucuyla Hannah'yla aylar önce Carter'la buluştuktan sonra oturduğumuz masaya bir çiftin oturduğunu gördüm. Hatırladıkça göğsüm gerildi ve birama doğru kaşlarımı çattım. O gece aynı anda hem yıllar önce hem de dün gibi geliyordu.

"Teşekkürler." Boş shot bardağını barın diğer tarafına kaydardım.

"Durumu iyi," dedi Holden ona. "Kootenay'lerde bir ekip yönetiyor ama yangınların en kötüsünü kontrol altına aldılar."

Omuz silkti ve ifadesini nötr tuttu ama yüzü kızardı. "Umurumda değil." Arı gibi barın diğer ucuna doğru ilerledi.

"Onları rahat bırak." Barın üstündeki televizyonda beyzbol maçlarının özet görüntülerine baktım.

"Aptalca davranıyorlar."

"Bu bizim işimiz değil." Biramdan bir yudum daha aldım.

"Bu bizim işimiz. O bizim kardeşimiz. Tıpkı senin ve Hannah'nın aptal olmasının beni ilgilendirdiği gibi."

Cevap vermedim. İçim kaynadı. Çenem sıkıştı ve biramı daha sıkı kavradım. "Bu işe karışma." Sesim uyarıcıydı. Biramı boşalttım. "Ben her şeyi doğru yaptım. Ona benimle gelmesini söyledim ve o hayır dedi."

Onaylar gibi bir ses çıkardı. Olivia'yla göz göze geldim ve boş bardağımı işaret ettim. O da başıyla onayladı.

Holden bana baktı. "Final turu yarından sonraki gün." "Evet."

Bu hafta her gün turnuvanın elemelerinde yarışıyordum. Holden'ın koltuğundan yuvarlanır, dükkandan tahtamı alır, adımın söylenmesini bekler ve oradan sonra bedenimin işi devralmasına izin verirdim. Odaklanmak ya da düşünmek yoktu, sadece içgüdü ve kas hafızası vardı. İyi bir sıralama yapıyordum. En iyi derecem değildi, özel ya da unutulmaz bir şey değildi ama final turuna yükselecek kadar iyiydi.

Yine de içinde hiç neşe yoktu. Rekabetçi bir kıvılcım yoktu. "O zaman çantada keklik bir sponsorluğun var."

Olivia bir bira daha bırakırken başımı salladım ve teşekkür ettim. "Sesin çok heyecanlı gelmiyor."

Omuz silktim. "Evet. Bu iyi. Çok heyecanlıyım. Hep istediğim şey buydu." Sesim düz ve kesikti. Ona yalan söyleyecek hevesi bile kendimde bulamıyordum.

Biranın yarısını içtim. Yarın gitmemin ne anlamı vardı ki? Belki de Queen's Cove'dan ayrılmak istemiyordum. Belki de burada kalmak istiyordum. Beynimin aptal ve umutlu bir parçası, "*Geri dönecektir.*" dedi. Beynimin başka bir kısmı ise, *ya hayatına devam eder ve onun için mükemmel birini bulursa?*

Eğer her şey geçiciyse, o zaman gitmenin ne anlamı vardı ki? Kafamda hayatımızın nasıl olabileceğine dair hızlı görüntüler belirdi. Hannah ve Güney Afrika'da tahtalarımızın üzerinde yüzüyorum. Hannah ve ben Avustralya'nın Gold Coast sahilinde otururken. Hannah ve ben Hawaii'de şnorkelle yüzerken.

Hannah ve ben.

O olmadan ne anlamı vardı ki? Onsuz bir hayatı hayal etmeye çalıştım.

Otel odamın verandasında tek başıma oturmuş, suya bakıyor, bira içiyor ve onu düşünüyordum. Uçakta, pencereden bulutları sayarken, saçlarının nasıl çay gibi koktuğunu hatırlarken. Tahtamın üzerinde, güneşin doğuşunu izlerken ve o gün gözlerinin daha mavi mi yoksa yeşil mi olduğunu merak ederken. Benim onu özlediğim gibi onun da beni özleyip özlemediğini merak ediyorum.

Ayrılmak anlamsız geliyordu ama Queen's Cove'da kalmak?

Barda oturup onun başka bir adama gülümsemesini, adamın onu karaoke söylemeye teşvik etmesini, kolunu ona dolamasını ve şakağına öpücükler kondurmasını izleyemezdim. Başka birine aşık olmasını izleyemezdim. Ayrıca, o bilirdi. Yarın gelmezsem ya da yine kaçarsam duyacak ve bilecekti. Kalbimde hala onu hayal kırıklığına uğratmak istemeyen bir nokta vardı.

Finn'in gitmesine şaşmamalı.

Birama baktım. Ona nasıl hissettiğimi daha önce söylemeliydim. O zaman kendine gelmek için zamanı olurdu.

Holden iç çekti. "Yüce Tanrım, bu benim için bile çok iç karartıcı."

Olivia ve ben hep bir ağızdan konuştuk. "Holden, kapa çenenin."

İki saat sonra Holden evinin kapısından geçip kanepeye uzanmama yardım etti.

"Bunu daha ne kadar yapacaksın?" diye sordu, bir bardak suyu sehpanın üzerine koyarken.

Yatağım onun gibi kokmayı bırakana kadar. Odamı onunla ilişkilendirmeyene kadar. Ta ki onu oturma odamda kitap okurken ve pencereden dışarı bakarken hayal etmeyi bırakana kadar.

"Bilmiyorum."

Omuz silkti. "Tamam. İyi geceler." "İyi geceler."

O odasına yöneldi ve ben tavana baktım, içkinin etkisiyle başım dönüyordu. Sabah hala uyurken başını göğsüme yasladığında çıkardığı yumuşak iç çekişleri hatırladım. Boynunu öptüğümde nasıl kızardığını ve gülümsediğini. Yanımdan geçerken parmaklarını koluma sürtüşünü, kısa bir an için bizi birbirimize bağlayan küçük bir dokunuşu.

Teyzelerimi ve hastalığın onlardan her şeyi nasıl alıp götürdüğünü düşündüm. En iyi çabalarına rağmen ne kadar geçici olduğunu. Göğsüm ağrıyordu ve onu ovuşturdum. Hannah'yla aramızdaki şeylerin geçici olduğunu kendime hatırlatmanın bu kısmı kolaylaştırması gerekiyordu ama yine de kalbimi boğazımdan çekip çıkarmış gibi hissediyordum.

Başından beri daha iyi bilmeliydim. Ya da belki de bunun olmasına izin vermek doğruydu. Artık bilmiyordum.

Aptalca davranıyorsun, demişti Holden.

Daha önce bu durumda olan bir kişi vardı ve onu ziyaret edecektim.

Hannah

"HANNAH?"

Kafamı kaldırdım ve dükkândaki masanın arkasında durup boşluğa baktığım yerden doğruldum. Liya başını bana doğru eğmiş, bekliyordu.

"Evet?"

"Yeni büyük vücutlu kadın kahraman romanları nerede?"

Çenemi kapıya yakın bir rafa doğru eğdim. "Onları yeni çıkanların olduğu bölüme koydum."

Liya koşarak geldi ve bir müşteriye rafı gösterdi.

Hem Wyatt hem de babamla yaşadığım büyük patlamanın üzerinden üç gün geçmişti. Evde babam benimle konuşmuyordu ama ben de onunla konuşmuyordum ve bu durum o kadar gergin ve garipti ki uyanık olduğum saatlerin çoğunu burada, mağazada geçiriyordum.

Wyatt Rhodes'u unutmaya çalıştığım üç gün olmuştu. Sanırım giderek kolaylaşıyordu. Artık ağlamıyordum.

Kitapçıyı yeniledikten sonra Wyatt'la oturduğumuz, herkesin pizza yediği ve Emmett'in baharatlı bir hokey romantizmini anlatmasını dinlediğimiz pencerenin yanındaki bank gözüme çarptı.

Bu anı kalbime saplandı. Belki de

kolaylaşmıyordu.

Benimle cesur ol, kitap kurdu.

Yutkundum ve yapacak bir şeyler aradım. Masanın üzerinde bir yığın kitap duruyordu. Onları aldım ve dükkânın içinde dolaşarak raflara yerleştirdim.

Liya başını bir rafın köşesinden uzattı. "Masanın üzerindeki kitapların nereye gittiğini biliyor musun?"

Döndüm ve bakışları elimdeki son kitaba kayd1. "Ah. Özür dilerim. Geri döneceklerini sanıyordum."

Bana sıkı bir gülümseme verdi. "Sorun değil." Kanımı kaynatan sempatik bir ifade takındı. "Neden öğleden sonra izin almıyorsun? Ben burada hallederim."

"İhtiyacım yok."

Omuz silkti. "Sen de herkes gibi izin almayı hak ediyorsun."

Yani eve gidip ne yapabilirdim? Gençliğimden beri değişmeyen yatak odamın duvarlarına mı bakacaktım? Akşam yemeği hazırlayıp babamın karşısında eski günlerdeki gibi, hiçbir şey değişmemiş gibi kitabımı mı okuyacaktım?

Her şey değişmişti.

Bakışlarım kitapçımın etrafında gezindi, çok eğlenceli ve tanınmazdı. Rafta bir kitabın omurgası dışarı çıkmıştı, ben de onu komşularıyla aynı hizaya getirdim.

"Havayı bozuyorum, değil mi?" Parmaklarımı Alien Romance bölümünde gezdirirken sesim yumuşaktı.

"Hayır, sen sadece..." Sözleri kesildi.

Bunu söylemek istemedi ama haklı olduğumu biliyordum. "Bugünün geri kalanı için iyi misin?"

Çabucak başını salladı. "Evet. Casey birkaç dakika içinde burada olacak."

Eve döndüğümde, mutfak penceresinden babamı elinde bir bardak köpüklü bir şey ve bir kitapla verandada gördüm. Kendime bir bardak su doldurdum ve o da başını kaldırdı.

"Hannah?"

Cevap vermeden önce bardağın yarısını boşalttım. "Evet."

Avlu kapısında belirdi, tereddütle beni izliyordu. "Eve erken gelmişsin."

Başımı salladım ama bir açıklama yapmadım. Mutfaktan çıkmak için hareketlendiğimde omzunun üzerinden oturduğu yeri işaret etti. "Biraz elma şarabı ister misin? Salt Spring'den. Burada, içki dükkanında buldum." Boğazını temizledi. "Bu mürver."

Ona bir kaşımı kaldırdım. Hatırladığım kadarıyla kırmızı şarap içerdi, eve bir şişe getirmişsem ya da marketten bir şeyler almışsa bir kadeh içerdi ama asla elma şarabı içmezdi.

Şimdi de oturup benimle bir şeyler içmek istiyordu. Önümdeki barış teklifini görebiliyordum ama bir açıklama ya da özür olmadan bunu istemedim. Bu şekilde olmaz.

Başımı salladım. "Hayır, teşekkürler. Ben biraz kestireceğim. Dün gece iyi uyuyamadım."

Bana endişeli bir bakış attı. "Tamam."

Odama adım attığımda boğazımdan tiksinti ve küçümseme dolu bir ses çıktı. Kendimi yatağıma attım ve lavanta rengi duvarlara baktım.

Bu odadan nefret ediyordum. Artık buraya sığmıyordum. Birkaç gün önce Wyatt'a söylediğim gibi taşınmam gerekiyordu.

Uyuklamak yerine dizüstü bilgisayarımı çıkardım ve Queen's Cove'daki kiralık evlere göz attım. Yaz turizm sezonu bittiği için artık çok daha fazla seçenek vardı.

Tek yatak odalı, mobilyalı, verandalı, evcil hayvanlara izin veriliyor, fiyat biraz yüksek ama artık kendime yeniden maaş ödediğim için bunu yapabilirim.

Yeri kontrol ettiğimde midem bulandı. Kahvaltı kamyonunun sokağın aşağısında.

Bu da Wyatt'ın evinin sokağın aşağısında olduğu anlamına geliyordu. "Hayır." Pencereyi kapattım ve aramaya devam ettim.

Tek yatak odalı, kısmen mobilyalı, verandasız ama çok sayıda pencere, Ana Cadde'den sadece bir blok ötede, marketler, işim ve sanat galerisi dahil-

Wyatt'ın yüzü gözümün önüne geldi, Emily Carr'ın otoportresinin ne kadar muhteşem olduğunu anlatmamı eğlenerek ve sevecen bir bakışla dinliyordu.

Hayır.

Tek yatak odalı, eşyasız, evcil hayvanlara izin verilir, bahçe için yer olan küçük bir arka bahçeye sahiptir. Bardan bir blok ötede.

Tabii ki hayır.

Bakışlarım kamp gezisinden önce yaptığım deniz adamı-Wyatt heykelciğine kaydı. Dikiz aynasında asılı olanın aynısı.

Ayağa kalktım, heykelciği aldım ve masanın çekmecesine bırakıp kapattım.

Şehirdeki her yer bana Wyatt'ı hatırlatıyordu. Kitapçım bana onu hatırlatıyordu. Bar bana onu hatırlatıyordu. Plaj bana onu hatırlatıyordu. Kendi yatak odam bile bana onu hatırlatıyordu.

Gidemezdım ama kalamazdım da. Her k  sede karışıma çıkarken onu nasıl unutabilirdim ki?

Altın rengi elbise dolabımda parıldıyordu.

Miri, karaoke yaptığım gece barda *"Artık kim olduğunu bile bilmiyorum"* demişti.

Eski Hannah'yı hayatımdan çıkarmıştım ve artık geriye gösterecek hiçbir şey kalmamıştı. Doğum günüm yarındı ve dükkânı yeniden kârlı hale getirmiştım. Her zaman olmak istediğim seksi kız olmuştum. Wyatt'a a  ık olmuştum. Liste tamamlanmıştı ama ben hayatımı düzeltmek yerine her şeyi daha da berbat etmi  tım.

Masamda bir kitap duruyordu, geçen yıl aldığım ve okumaya fırsat bulamadığım bir mafya romanı. Şimdilik Hannah ya da benden geriye ne kaldıysa o olmak istemiyordum. Başka biri olmak istiyordum, bu yüzden yatağıma uzandım, kitabı açtım ve ortadan kayboldum.

"SOMONUN TADI İYİ Mİ?"

Kitabımdan başımı kaldırdım ve masanın karşısındaki babama başımı salladım. "Evet.

Bu harika." Ağzıma bir lokma daha attım ve kitabıma döndüm.

Aynı sayfayı yaklaşık sekiz kez okumuştum. Sandalyemde kaykıldım ve küçük mutfağın etrafına bir bakış attım. Oda çok küçük geliyordu. Duvarlar üzerime kapanıyordu. Elimi kaldırırsam tavan tam başımın üstünde olacaktı. Yakında havamız t  kenecekti.

Bu şekilde devam edemezdım. Babam için kitapçıda çalıştım eski hayatıma geri d  nemezdım, onun parmağı altında, onun kurallarına göre. Pencereden dışarı bakan, dünyanın akıp gidişini izleyen ve bunun bir parçası olmayı dileyen utangaç, sessiz Hannah olmaya geri d  nemezdım. Artık altın pullu elbisenin tadına baktığım göre, onu yatağın altına saklamaya geri d  nemezdım. Ya da yatağın altına sokup ondan saklanamazdım.

"Wyatt Rhodes geçen gün d  kkandaydı."

Başımla birlikte kalbim de kalktı. "  yle miydi?"   atalım tabağıma çarptı. Beni aramaya gelmişti.

    z  m  n ne olacağını bilmiyordum. Wyatt'ın kalmasını istemiyordum, bu onun hayalinden vazgeçmek anlamına gelirdi. Bu bana doğru oturmadı.

Ama belki de bir şeyler d    nm    ti. Belki bir şans vardı.

Babam başıyla onayladı. "O da seninle geldi."

Doğru ya. Her şey boka sarmadan önce.

"Oh." Sustum ve kitabıma geri döndüm. "Evet."

"Arkadaş mısınız?" Ses tonu hafifti ve merak ettiğini biliyordum ama beni rahatsız etmekten kaçınıyordu.

"Onun gibi bir şey."

"Daha fazlası mı?"

Göğsüm sıkıştı ve ağzım çatıldı. Kitabıma omuz silktim. "Bilmiyorum. Eskiden öyleydik. Artık değiliz."

Onaylayan bir *hmm* sesi çıkardı ve tabağına doğru başını salladı. Sayfayı dokuzuncu kez okudum.

Çatal bıçağını yere bıraktı. "Senin mutlu olmanı istiyorum."

Boğazımdan bir alay çıktı ve kaşlarım kalktı. İçimde birikmiş bir öfke cızırdadı. Bana meraklı bir bakış attığında başımı salladım. "Senin şartlarında olduğu sürece, değil mi?"

"Hmm. Dükkan." Boş tabağına göz kırptı.

"Evet. Dükkân. Değiştirmeyeceğim ve gitmeyeceğim." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve çenemi dikleştirdim. "Onu seviyorum ve olduğu gibi kalmasını sağlayacağız. Bana yalan söyledin."

Beni taklit ederek kollarını kavuşturdu.

"Sadece sen ve Veena hakkında yalan söylemedin. Annem yüzünden dükkânla ilgili tek bir şeyi bile değiştiremeyeceğimizi söyledin. Duvar kâğıdı asarak onun mezarına tükürüyormuşum gibi gösterdin. O dükkânı onun için bir mezar haline getirdin ve tüm bu süre boyunca gayet iyi bir şekilde yoluna devam ettin."

Son kelimeleri öfkeyle tükürdüm. Göğsüm sıkışmış ve midem düğümlenmişti. Ellerim öfkeyle titriyordu. Bir başka mizahsız kahkaha daha attım. "Çok aptalca davrandım. Tanrım." Derin bir nefes çektim. "Neden senin suçunu telafi etmek zorundayım? Neden ben de annemle yoluma devam edemiyorum?"

İç çekmeden önce ağzı açık kaldı. "Bugün oraya gittim."

Geri çekildim. "Gittin mi? Ne zaman?"

"Sen kestirirken." Kendi kendine başını salladı. "Oraya gittim ve bir kez daha baktım. Dükkâna ne yaptın, Liya bana her şeyi anlattı. İşlerin nasıl zora girdiğini ve senin kendi maaşını ödemediğini söyledi."

Kaşlarım çatıldı. "Bunu biliyor muydu?"

"Bana hiç kimseden yardım almadan, sıfırdan bir online varlık oluşturduğunuzu söyledi. Bana mağazanın içinde çektiğin fotoğrafları gösterdi." Onun

Boğazım çalıştı. "Ve duvar resminden." Uzun bir nefes verdi ve ağzını bir çizgi haline getirdi. "Duvar resminin gittiğine inanmak çok zor."

Bir süre sessizlik içinde oturduk.

"Ona ait başka neye tutunabilirim bilmiyorum," dedi çok sessiz bir şekilde, yüzünü buruşturarak. Başını iki yana salladı. "Onu unutmak istemiyorum."

"Ben de onu unutmak istemiyorum."

Kollarını kavuşturdu ve veranda kapısından arka bahçeye baktı. "İçten içe Claire'in yaptığım şeyi, yani dükkânı aynı tutmayı kabul etmeyeceğini biliyordum." Omuz silkti. Çok çaresiz görünüyordu. Babamın aksine. "Başka ne yapacağımı bilmiyordum. Hâlâ da bilmiyorum."

Aklıma bir fikir geldi.

Bana yandan uzun bir bakış attı. "Tatlım, mağaza gerçekten harika görünüyor. İşi bırakmanı istemiyorum."

Havalı kelimesini kullanması beni gülümsetti. "Sence havalı mı?"

Başını salladı. "Evet." Yüzünü buruşturdu ve başını ellerinin arasına aldı. "O halı çok çirkindi, değil mi?"

"En kötüsü. İğrençti."

"Umarım yakmışsındır."

Göğsümden bir kahkaha patladı. Sesi paslıydı. "Onu çöp kutusuna attım ve orta parmağımı gösterdim."

Göğsü titredi ve benimle birlikte güldü. Bakışlarımız buluştu ve göğsüme bir şey yerleşti.

"Romantizm, ha?"

Başımı salladım. "Romantizm."

"Ve gerçekten diğer çok satan kitapları satmak istemiyor musunuz? Polisiye, edebiyat, fantezi, bunun gibi şeyler?"

"Hayır." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Gerçekten istemiyorum."

Arkasına yaslandı ve bana baktı. "Tamam o zaman. Pemberley Books bir aşk kitapları dükkânı. Patron sensin."

Kaşları birbiriyle çarptı ve gözlerimi ona diktim.

Bir omzunu kaldırdı. "Belgeleri sana yarın doğum gününde verecektim ama şimdi de söyleyebilirdim."

"Dükkânı bana mı veriyorsun?"

Başını salladı. "Bir süredir senindi. Bunu yıllar önce yapmalıydım." Bir elini yüzünde gezdirdi. "Pek çok şeyi farklı şekilde yapmalıydım."

Yıllarca o dükkânda nasıl saklandığımı, kendim için bir şey yapmaktan nasıl korktuğumu düşündüm. "Ben de."

Çitin üzerine bir kuş kondu ve oraya tünemesini izledim. Dükkân artık gerçekten benimdi ama bundan on yıl sonra kendimi orada kitap satarken ve müşterilere yardım ederken hayal ettiğimde hâlâ bir şeyler eksikti.

Babam tabaklarımızı toplamak için

ayağa kalktı. "Veena ne olacak?"

Elleri durdu, lavabodaki tabakları duruluyordu. "Peki ya o?"

Ona kaşlarımı çattım. "Ciddi misin? Korktuğun için ona zarar verdin. Pislik gibi davranıyorsun."

Bulaşık makinesinin kapağını kapatırken gıcırdadı. Ellerini tezgâhın üzerine koydu ve düşünerek yere baktı. "Bilmiyorum, Hannah. İkisini birden nasıl yapacağımı bilmiyorum. Anneni çok sevdim ve Veena-" Sesi kesildi. "İkisine birden nasıl sahip olacağımı bilmiyorum."

"Annem mutsuz olmanı istemezdi. Hayatına devam etmeni isterdi. Onu unutmak zorunda değilsin ama başka insanlarla çıkman ve yeniden aşık olman da sorun değil. Onu onurlandırmak için mutsuz olman ya da bunun gibi garip bir şey yapman annemin hiç hoşuna gitmez."

Tedirginlik boğazımda düğümlendi. Sözlerim midemi bulandırdı. Babam korktuğu için Veena'ya zarar vermişti.

Bir şeyleri yürütebilirdim. En azından babama sorabilirdim, başka seçenekler düşünebilirdim, uzun mesafeyi deneyebilirdik, ama bunun yerine onu engelledim. Onunla gitmek *istedim* ve hem ona hem de kendime hayır dedim.

Çünkü daha önce olduğu gibi kitapçımdan dışarı adım atmaya korkuyordum.

Ona korkunç şeyler söyledim. Ona benim için doğru kişi olmadığını, zaten hiçbir zaman yürümeyeceğini söyledim. O benim antrenman adamımdı. Başımı ellerimin arasına aldım ve kalbim yere gömüldü.

Pratik yapan adam. Ben de öyle demiştim.

Boğazım düğümlendi. *Ne biçim bir ölüm, Hannah,* dedim kendi kendime.

Senin için hiçbir şey ifade etmediğini ona göstermenin ne güzel bir yolu.

Kendini seçmeni istiyorum. Bizi seçmeni istiyorum.

Sözleri kalbimde delikler açtı.

Masanın karşısında oturan annemin şüpheli bir ifadeyle kollarını kavuşturduğunu hayal ettim.

Tüm bu zaman boyunca, onu gururlandırmak için tıpkı onun gibi yaşamayı çok istiyordum.

"Aman Tanrım." Yüz ifadem inanılmazdı. Boğazım düğümlendi.
"Aman Tanrım."

"Ne?"

Başımı kaldırdım ve bakışlarımız buluştu. Babamın hayatının geri kalanında bekâr kalmasını istemediği gibi, benim de onu adım adım takip etmemi istemezdi. Kendi hayatımı kurmamı isterdi. Şu altın elbiseyle karaoke yapan kız mı? Korkunç bir şey yaptığım için benimle gurur duyardı. Kendimi güzel hissettiren elbiseyi giydiğim için, iyi görünüp görünmeyeceğinden emin olmasam da saçlarımı kestirdiğim için.

Risk aldığım ve cesur olduğum için benimle gurur duyardı.

Benimle cesur ol, kitap kurdu.

"Onunla gelmemi istedi," dedim babama. "Wyatt Rhodes mu?"

Başımı salladım.

Bana hiçbir şey hissetmediğini söyle.

"Ve sen hayır dedin."

Tekrar başımı salladım. Kahretsin. Aciliyet midemi sıkıştırdı. Wyatt'la olan parlak, mutlu anılar her açıdan üzerime baskı yapıyordu. Nefes almaya çalışırken ciğerlerim sıkışmıştı.

Çekip gitmişim. *Elimdeydi.* Wyatt ve ben her zaman hayalini kurduğum şeye sahiptik ve ben onu bir çöpmüş gibi fırlatıp attım.

Bulmaca parçaları birbiri ardına yerine oturdu ve dudağımı çiğnedim. Wyatt *her şeyin geçici olduğunu* bir kalkan olarak kullanmıştı ama ben *Wyatt'ın gittiğini ve tıpkı annem gibi olmam gerektiğini* kendi kalkanım olarak kullanmışım.

Onunla gelmemi istediğinde Wyatt kalkanını bir kenara fırlatmıştı.

Birlikte geleceğimiz gözümün önünden hızla geçerken kalbim hızla çarpıyordu.

Uçakta el ele tutuşmak. Sörf tahtalarımızın üzerinde suda yüzerken, gün doğumunun tadını çıkarırken.

Acil servisteki hemşire seni hamile karım sandı.

Sahilde kumların üzerinde oturmuş, çocuklarımıza göz kulak oluyorduk. Elimdeydi ve düşürdüm.

Benimle gurur duymasını istedim. Her şeyi başlatan da buydu, dönüştüğüm kişiyle gurur duymasını istiyordum ama bunun yerine her şeyi berbat etmişim. Yanlış kişiyi gururlandırmak için endişeleniyordum.

Tüm bu süre boyunca kendimle gurur duymalıyım.

Wyatt'ın tembel, eğlenen sırtışı zihnimde belirdi. Geçen gün uyandığımda yüzündeki yumuşak şefkat. Parmaklarının her zaman saçlarımda gezinmesi. Sörf tahtamın üzerinde ayağa kalktığımda kulaktan kulağa sırtması. Berbat sesimle Spice Girls'ü söylerken yüzündeki hayranlık ifadesi. Sörf dersinden sonra sörf tahtasının üzerinde sakın ve memnun bir şekilde süzülüp gökyüzüne bakması.

Zihnimde kitapçıya geri dönmüştüm, Wyatt'la pencere kenarındaki bankta oturuyorduk, etrafımız arkadaşlarımızla çevriliydi. Etrafım yeni güzel kitapçım ile çevriliydi. O kitapçada olmamın kaderimde olduğunu düşünmüştüm ama kaderimde *olan* Wyatt'ın yanımda olmasıydı.

Her şeyi yanlış anlamışım. Bildiğimi sandığım her şey yanlıştı. Tam önümde olanı arıyordum, tıpkı gözlüklerimi aradığım ve tüm zaman boyunca elimde olduğu gibi. Annem benim mutlu olmamı istiyordu ve ben bunu kendimce yorumlamış ve çok ama çok ileri götürmüştüm, tıpkı babamın onun anısını yaşatmayı çok ileri götürdüğü gibi.

İçime bir kaya gibi yerleşti.

Sen benim antrenman adamıydın.

Pislik, diye düşündüm yüzümü ellerimin arasına alırken. Ben Elizabeth Bennett değildim. Ben Wickham'dım, Lizzie'yi inciten ve utandıran, arkadan bıçaklayan, iki yüzlü bir yalancıydım. Wyatt'ı da yanımda sürükledim, olan her şeyi görmezden geldim, *daha da kötüsü* olan her şeyi *inkâr* ettim. Wyatt'a bunun gerçek olmadığını söyledim. Başından beri kötü adam bendim.

Yine de gerçektir. Wyatt'a aşıkım ve incinmekten çok korktuğum için ona yalan söyledim ve onun yerine onu incittim. Onun yerine kendi kalbimi seçtim.

Pislik.

Kalın bir şekilde yutkundum. Ne yapmam gerektiğini biliyordum. Bunların işe yarayıp yaramayacağını bilmiyordum ama her şeyi bu şekilde, kırık dökük ve yanlış hizalanmış halde bırakamazdım.

Cesaret, diye hatırlattım kendime.

Hızla ayağa kalktığımda sandalyem sürtündü.

"Gitmem gerek." Gidip Wyatt Rhodes'u geri getirecektim.

Wyatt

Kamyonum ögle yemeğinden hemen önce Mayne Adası'ndaki teyzemin evinin çakıl taşlı yoluna girdi. Ağaçlar küçük çiftliğin üzerinde yükseliyordu. Minik bir Yorkie cinsi köpek beni selamlamak için dışarı koştu.

"Bakın kim gelmiş." Bea Teyze ukala bir gülümsemeyle kapının pervazına yaslanmış, tuzlu ve biberli saçlarını atkuyruğu yapmıştı. Anneme benziyordu.

El salladım. "Aramadığım için özür dilerim."

Bana omuz silkti ve kollarını açarak öne doğru bir adım attı. Beni sıkıca kucakladı. "Merhaba, tatlım."

"Hey, Bea Teyze."

Yarım saat sonra evin arka tarafındaki güneşlenme odasında oturmuş sandviç yerken köpeği Cooper yere düşen kırıntıları izliyordu. Teyzem çenesini bana doğru eğdi. "Çıkar ağzındaki baklayı."

Bakışlarım onunkilere kaydı ve kaşlarımı soru sorarcasına kaldırdım.

"En sevdiğim yeğenimi gördüğüm için ne kadar heyecanlansam da, ögle yemeğine gelmek için üç saat araba kullanıp feribotla gelmediğini biliyorum." Ağzı buruştu.

Başımı salladım ve sandviçimi yere bıraktım. Derin nefes alıp verdim. Cesaret. Hannah'ya öğretmeye çalıştığım tüm o iyi şeyler. "Seninle Rebecca Teyze hakkında konuşmak istiyordum."

Gülümsedi. "Mhm."

Derin bir nefes daha. Kelimelerimi dikkatle seçtim. "Eğer onun hastalığını bilseydiniz..." Sözlerim kesildi.

"Yine de onunla evlenir miydin?" Başımı salladım.

"Bunu biliyordum. İlk çıkmaya başladığımızda bana ailesinde erken başlangıçlı bir Alzheimer geçmişı olduğunu söylemişti. Annesinde, büyükbabasında vardı ve kendisinde de olabileceğini biliyordu."

"Ve bu seni rahatsız etmedi mi?"

Alay etti. "Tabii ki beni rahatsız etti. Her gün bunu düşündüm. Ne zaman markette bir şey unutsa ya da bir ünlünün adını hatırlayamasa, bunun başladığını düşündüm." Boğazından pişmanlık dolu bir ses çıktı. "Yıllarca bana yük olmasına izin verdim."

Hiçbir şey söylemedim, sadece sandviçime baktım.

Bea Teyze içini çekti ve çenesini avucuna yasladı. "Kendi kendime, işte gidiyoruz, seni unutmaya başlıyor, diyerek kendi beklentilerimi yönetebileceğimi düşündüm. Hastalığını kendime sürekli hatırlatırsam, bu gerçekleştiğinde sürpriz olmazdı. Bu kadar acı vermezdi." Bakışları karardı ve kaşları birbirine çarparak kupasına göz kırptı.

"Ve sonra gerçekten olmaya başladı. Bir sabah diş fırçasına diş macunu sürmeyi unuttu. On dakika boyunca adım unuttu ve ben banyoda saklanıp bir el havlusuna sarılıp ağlarken gülüp geçti. Kendi adını unuttu. Bambaşka biri olmuştu ve kendimi buna hazırlamış olmama rağmen, bu benim kalbimi parçaladı."

Ona baktım ve bana alaycı, çarpık bir gülümseme attı.

"Ve o zaman bunu anlamak yerine, korku ve kafa karışıklığı içinde o kadar derindim ki kendimi bir sonraki aşamaya hazırlamaya başladım. Akli başındayken onunla çok fazla eğlenmekten kendimi alıkoydum çünkü bunun geçici olduğunu biliyordum."

Geçici olarak.

Bu kelime kalbimi bir kurşun gibi delip geçti.

Kendi göğsünü ovuşturdu. "Wyatt, birini benim Rebecca'yı sevdiğim gibi sevdiğinde, bu korkunç bir şeydir, çünkü kalbin aniden bedeninin dışına çıkar ve onu koruyamazsın. Kalbim kırmızı bir balonun içinde yanımda süzülüyordu ve ne zaman çok yükseğe çıksa, ne zaman çok mutlu olsam ya da onunla neşe hissetsem, patlamaması için onu güvenli bir yere geri çekiyordum."

Masayı tokatladı ve bir kahkaha attı. "Ve sonra lanet şey yine de patladı."

Göğsüm ağrıyordu. Hannah'ya her şeyin geçici olduğunu söylüyordum, *kendime* de her şeyin geçici olduğunu söylüyordum ama bu saçmalığı iyi şeyleri *kendime* saklamak için kullanıyordum. Eğer bir şeyin bende kalmasını beklemiyorsam, gittiğinde de üzülemezdim.

Ama üzgündüm. Hannah gibi birinden nasıl ayrılabilirdim?

Bea bana hüzünlü bir gülümseme verdi. "Uçup gitmesine izin vermeliydim Wy. O güzel anlara kendimi bırakmalıyım çünkü Rebecca bizi terk ettiğinde o hazırlıkların hiçbiri ne kadar zor olduğu konusunda bir fark yaratmadı." İç çekti. "Kendimi geri tuttuğum için pişman mıyım? Evet. Onunla evlendiğime ya da onun yanında geçirdiğim tek bir saniyeye pişman mıyım? Asla."

Kafamda Hannah'nın o ışıltılı elbisesiyle şarkı söylediği, kırmızı balonunu uçurduğu bir görüntü belirdi. Ona başarısız olmayı, kendini utandırmayı ve umursamamayı öğreterek çok akıllı olduğumu sanıyordum ama tüm bu süre boyunca vaaz ettiğim şeyi uygulamıyordum bile. Onunla zaman geçirmekten, ona aşık olmaktan kendimi alıkoymanın bir yolu olarak kendime her şeyin bir sonu olduğunu söyledim ve şimdi bitmiştik ve bunların hiçbiri yardımcı olmadı.

Yarın onun doğum günüydü. Nefesimi dışarı verdim ve bir elimi saçlarımda gezdirdim.

"Neler oluyor Wy?" Eli koluma geldi. Burnumdan bir iç çektim. "Biriyle tanıştım." Başını salladı, hiç şaşırmamıştı.

"Sanırım her şeyi berbat ettim."

"Her şeyi ortaya mı koyuyorsun?"

Başımı salladım. Kendimi tutmuştum. Büyük şeyleri, sonsuza dek sürecek şeyleri sakladım.

Benimle cesur ol, kitap kurdu.

Ben cesur değilken onun cesur olmasını nasıl bekleyebilirdim?

Ona onu sevdiğimi söylemeliydim. Onu sonsuza dek istediğimi. Kimseyi gururlandırmak ya da gerçek aşkı bulmak için kendisiyle ilgili tek bir şeyi bile değiştirmesine gerek olmadığını, çünkü bu haliyle mükemmel olduğunu. Her zaman öyleydi.

Belki de saklandığı kabuğundan çıkmak istemiyordu. Belki de ailesinin gölgesi altındaki tozlu kitapçada kalmak istiyordu. Bu kararları onun yerine ben veremezdim; sadece onu cesaretlendirebilir ve destekleyebilirdim.

Çok geç değildi. Teyzem haklıydı. Her şeyi ortaya koymalı ve onun da aynı şekilde hissetmesi için evrene dua etmeliydim.

Teyzem bana meraklı bir bakış fırlattı. "Kim o?"

"Hannah Nielsen." Adı ağzımda tuhaf bir his uyandırdı. Acı tatlı.

Mırıldandı ve kucağına doğru gülümsedi. "Annesini tanıyordum, Claire." Ağzını tıkadı ve gözlerini kıstı. "Ne var biliyor musun?"

bazı eski fotoğrafları."

On dakika sonra, kalbimin göğsümde sıkışmasına neden olan bir fotoğrafı bana uzattı.

Bu, Hannah'nın doğum günü hediyesinin eksik parçasıydı. Yutkunup fotoğrafı incelerken boğazım düğümlendi. Bea Teyze'ye baktım. "Bunu alabilir miyim?"

Bana yumuşak bir şekilde gülümsedi. "Tabii ki tatlım."

OceanofPDF.com

Wyatt

Organizatör elinde pano tutan bir adama "Beş dakika içinde burada olmazsa diskalifiye olur" dedi.

Okyanus günün bu saati için sakindi. Rüzgâr yok, temiz dalgalar, gün doğumu ya da gün batımında aradığım türden. Hem turistler hem de Queen's Cove sakinleri sahili doldurmuştu. Herkes dünyanın en iyi sörfçülerinden bazılarının okyanusla başa çıkmaya çalışmasını izlemeye gelmişti.

"Ben buradayım." Koşmaktan nabzım kulaklarımda atıyordu. On dakika önce otoyoldaydım ve radar silahlarıyla dışarıda polis olmaması için dua ediyordum. Hannah'nın bana aldığı deniz adamı heykelciği, ben arabayı sürerken dikiz aynasında dans edip zıplıyordu. Feribotta bir gecikme olmuştu, bu yüzden zaman kazanmaya çalışıyordum.

Sörf dükkanının önüne park etmiş, sörf tahtamı ve dalış kıyafetimi almış ve buraya doğru yola çıkmıştım. Arabamın anahtarlarının nerede olduğundan emin değildim. Kamyonet hâlâ çalışıyor olabilirdi.

Organizatör uzaklaşmadan önce başını salladı. Elinde pano olan adam beni içeri aldı.

Bu sabah teyzemin evinden adaya giden ilk feribota yetişecek kadar erken ayrılmıştım ve oradan Victoria'dan Queen's Cove'a üç saatlik bir yolculuk vardı. Kendi kendime yarışmanın son etabını kaçırmamın önemli olmadığını, muhtemelen sponsorluğu çoktan garantilediğimi ve gelecek yıl tekrar deneyebileceğimi söyledim.

Yine de bunu bitirmek istiyordum. Tüm yıl boyunca üzerimde bir yük vardı ve bununla savaşmak istiyordum. Kendimle gurur duymak istedim.

Ve Hannah'yı gururlandırmak istiyordum. Sosyal medya hesaplarıma çok emek vermişti ve ben de bunu takip etmek istedim. Son birkaç aydır kendi şeytanlarını öldürerek beni gururlandırmıştı ve ben de aynısını yapmak istiyordum.

Bugün onun doğum günüydü. Eğer işler yolunda giderse, bu birlikte geçireceğimiz ilk doğum günüydü. Suyu adım atmadan önce bakışlarım kalabalığın üzerinde gezinerek onu aradı.

Suya girerken tahtamı kaydırđım. Onu her düşündüğümde, yüzünü her gördüğümde göğsüm ağrıyordu. Mola yerinin arkasındaki yerime doğru kürek çektim ve burada birlikte geçirdiğimiz tüm zamanları hatırladım.

Spiker hoparlör sisteminden "Wyatt Rhodes, Queen's Cove, Kanada," dedi ve seyirciler suyun içindeyken bile duyabileceğim kadar yüksek bir sesle tezahürat yaptılar.

Bazı şeyler hiç değışmedi. Bu kasaba kendi başının çaresine baktı.

Derin bir nefes aldım, kendimi merkezledim. Dalgalar yanımdan geçerken okyanus beni kaldırdı. Soğuk su ayak parmaklarımı ve el parmaklarımı ısırdı. Hannah gözümün önüne geldi, gözleri kapalı bir şekilde sörf tahtasına uzanmış, sabah güneşini içine çekerken saçları bir hale gibi başının etrafında suyun içinde yüzüyordu. Görüntüyü dışarı itmedim ve ona tutunmadım. Olduğu yerde kalmasına izin verdim, göğsümdeki keskin sızıyı fark ettim ve bunu yaşadığım için minnettar oldum.

Bir dalga yaklaştı ve ben kürek çekmeye başladım. Her şey sessizleşti. Daha sert kulaç atarken Hannah kafamın arkasında dolanıyordu ve doğru saniyede tahtamın üzerine çıktım. Suyun üzerinde öne doğru fırladım, tahtamın üzerinde dengede durdum ve dalgayı sürdüm, kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi atıyordu, dalganın gürleyen sesi kulaklarımdaydı. Yüzümde su lekeleri. Tahtanın üzerine çömelip yüzeyi sıyırdım ve kalbim yerinden fırladı.

İki kez daha yaptım bunu, asla alışamadığım bu inanılmaz şeyi. Sahilden okyanusa, bana bu fırsatı ve etkileşimi nasıl sağladığına hayran kalarak ayrıldım. Eğer sponsorluk gerçekleşirse yakında bunu yaşamak için yapacaktım. Ezici bir minnettarlık göğsümü doldurdu.

İşler yolunda gitmezse, burada bir hayat, her sabah sörf yapmak, Hannah yanımdaysa onunla birlikte olmak? O kadar da kötü değildi.

Lanet bir rüyaydı.

İnsanlar sırtımı sıvazladı, elimi sıktı ve beni tebrik etti ama ben onu ararken başım bir o yana bir bu yana döndü. Emmett bana bir şeyler söyledi ama onu zar zor duydum.

Hannah'yı. Hannah'yı bulmalıydım.

Herkes Ana Cadde'deki sokak festivaline yönelirken kalabalık azalmıştı. O parlak sarı saçlar hiçbir yerde görünmüyordu ve hayal kırıklığı içime işledi.

Kitapçada olabilir. Eşyalarımı saklayıp onu bulmaya giderdim. Söylemem gerekeni söyleyene kadar bu iş bitmemişti.

Kapı açıldığında sörf tahtamı dükkânda saklıyordum.

"Bugün için ders yok," diye omzumun üzerinden seslendim, tahtayı dükkânın arkasına sabitledim. "Plajlar bugün kapalı ama yarın için size yer ayırtabiliriz."

"Bu harika olur."

Sesini duyunca kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu ve kapıdan içeri girdim. Kapının önünde durmuş, mavi beyaz keten elbisesiyle bir rüya gibi görünüyordu.

Kalbim hızla çarparak ona baktım.

"Özür dilerim," diye ağzından kaçırdı, elleri önünde birbirine dolanmıştı. Bir adım öne çıktı. "Çıldırıdım ve bunun seninle hiçbir ilgisi yoktu. Aslında," diye yüzünü buruşturdu, "bu doğru değil, her şeyin seninle ilgisi vardı. Ne istediğime dair bir fikrim vardı." Başını iki yana salladı. "Çok yanılmışım Wyatt. Her konuda yanılmışım. Senin hakkında yanıldım, aptal doğum günü hedefleri hakkında yanıldım, annemi gururlandırmaya çalışmak konusunda yanıldım." Kısa bir süre için gözlerini yumdu. "Hepsi yanıltı."

Göğsümdeki umut bir balon gibiydi. Her an patlayabilir ve yeniden canımı yakabilirdi.

Ama bundan kaçınmanın bu acıyı engellemeyeceğini kendime hatırlattım.

"Babam dükkânı bana devretti." Sesi titrek bir fısıltı gibiydi. "Ne?!"

Şaşkın bir kahkaha attım.

Ağzını bir çizgi halinde sıkıca bastırarak başını salladı. "Liya müdür olacak. Bu sabah onunla konuştum ve onu terfi ettirdim. Casey'i de tam zamanlı yapmaya karar verdik." Derin bir nefes alarak göğsü inip kalktı ve beni izledi. "İş uzaktan yürütebildiğim kadar yürüteceğim."

"Uzaktan," diye tekrarlardım.

Kalbimin bir köşesi kalktı ama bekledim.

"Uzaktan." Ağzını bir çizgi halinde birbirine bastırdı ve ellerini tekrar büktü. "Teklifin hâlâ geçerliyse ben de seninle geliyorum. Nereye gidersen git, ben de orada olmak istiyorum, çünkü seni seviyorum. Ben de sana aşığım. Senin benim uygulama adamım olduğunu söylediğimde yalan söyledim." Yüzü buruştu. "Bu korkunç, korkunç bir yalandı ve bunu söyledim çünkü hiçbir şey ifade etmiyormuşsun gibi görünmesini istedim ama ediyorsun." Bakışları acı ve şefkat dolu bir şekilde bana döndü. "Sen benim için her şeysin. Seninle cesur olmak istiyorum." "Sen *benim* için her şeysin, kitap kurdu." Sözlerim yumuşaktı ama Anında. İçgüdüsel. "Teklifim hâlâ geçerli."

Başını salladı ve ağzında küçük bir gülümseme belirdi. "Teklif hala geçerli mi?"

Göğsümdeki bu his? Bir süpernova gibi patlamak üzereymişim gibi dışa doğru tüketen, genişleyen, sıkıştıran bu basınç? Her şey bununla ilgiliydi. Bu her şeye değdi.

Kendime her şeyi ortaya dökmemi söyledim. Kendimi yukarı çektim ve derin bir nefes aldım.

"Evet." Bir adım öne çıktım. "Seni ne kadar sevdiğimi söylemeden önce, hayatımın aşkı olduğunu ve benim bir parçam olduğunu söylemeden önce, sana bir şeyi fark ettiğimi söylemek istiyorum."

"Tamam." Sesi sessiz ve kararsızdı. "Devam et."

"Her şeyin geçici olduğunu biliyordum ve bunu kendimi tüm iyi şeylerden uzak tutmak için kullandım. Bildiğin her şeyin yanlış olduğunu mu söyledin? Ben de öyle, kitap kurdu."

Ona doğru yürüdüm ve ellerimi üst kollarına koydum. Teninin sıcaklığı cennet gibiydi. Şampuanının kokusunu alabiliyordum ve bu göğsümün yeniden ağrımasına neden oldu.

"Her şey çok iyi olduğunda, çok mutlu olduğumda, kendime bunun uzun sürmeyeceğini hatırlattım, böylece gittiğinde acımayacaktı." Gözlerinin içine baktım ve bunun geçici olduğunu nasıl düşünebildiğime neredeyse gülecektim. Onun adı kalbimin iç duvarlarına dövme olarak işlenmişti. "Ama hiçbir faydası olmadı. Başıma gelen en kötü şeydi."

"Özür dilerim," diye
fısıldadı. "Ben de
üzgünüm."

Onun alanına doğru bir adım daha attım, ellerim kollarını okşarken gözlerindeki kehribar lekelerini inceledim. "Seni seviyorum. 'Benimle gel' yerine bunu söylemeliydim. Seni seviyorum ve seni sonsuza dek istiyorum."

Sulu bir gülümsemeyle başını salladı. Elleri belime geldi. "Ben de seni seviyorum."

Onu kendime çektim ve hayatımın aşkını öptüm.

OceanofPDF.com

Hannah

"BİR DİLEK TUT."

O akşam Wyatt'ın verandasında oturmuş, gün batımının gökyüzüne nefes kesici renkler saçmasını izliyorduk. Elinde bir pasta vardı, mumların üzerinde minik alevler dans ediyordu. Sevgi dolu gülümsemesi ve gözlerindeki sıcaklık kalbimin göğsümde çarpmasına neden oldu.

"Dileyecek bir şeyim kalmadı," dedim ona dudağımı ısırarak. Küçük bir kahkaha attım. "Otuz yaşıma gireceğim için neden bu kadar endişelendim bilmiyorum."

Mumları üflerken dilek tutmak yerine, istediğim her şeyi bana verdiği için evrene teşekkür ettim. Biri hariç tüm alevler söndü ve Wyatt'ın gözleri yaramazlıkla parladı.

"Seni seven bir erkek arkadaş." Göz kırptı.

"Beni seven bir erkek arkadaş," diye fısıldadım gülümsemesine eşlik ederek.

Pastayı yere koydu ve her birimize birer parça kesti. Bir ısırık aldım ve memnuniyetle mırıldandım.

"Bu ne tür bir pasta?"

"Şampanya."

Birbirimize sırtttık ve onun da Carter'la barda bira içtiğimiz geceyi düşündüğünü anladım. Arkasına uzandı ve bir hediye çantasını öne doğru çekti.

"Hediyen için hazır mısın?"

Ellerimi birbirine kenetleyerek hevesle başımı salladım. Çantayı aramızdaki verandaya koydu ve ben de içine uzandım.

Elim bir kutunun etrafına dolandı ve kutuyu çıkarıp ne olduğunu gördüğümde gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Wyatt!" Sesim yüksek bir ciyaklamaydı ve o

Güldü.

Bakışları beni çapkın bir eğlenceyle taradı ve yüzüm ısındı. "Hoşuna gitti mi?"

"Bana *seks oyuncağı* mı aldın?" Kelimeyi fısıldadım ve o daha sert güldü. Avucumun içine sığacak kadar küçüktü ve sıcak pembeydi. *Yedi uyarıcı emme ararı!* Paket övünüyordu. Paket, oyuncağın klitorisime nasıl emme basıncı uygulayacağını açıklıyordu. Yutkundum ve bacaklarımın arasına bir sıcaklık dalgası çarptı.

"Hadi, kitap kurdu." Sesi alçak ve alaycıydı ve gözleri sıcak bir şeyle doluydu. "Benimle cesur ol."

Gülümsememi bastırdım. Hediyesini daha sonra kullanacaktık. Çantaya uzandım ve kâğıt mendile sarılmış yassı ve dikdörtgen bir şey çıkardım. Kağıdı yırtıp attığımda kalbim boğazıma kaçtı.

O ve ben kitapçının önündeydik. Kalçasına yaslanmış bana gülümserken parlak gülümsemesi fotoğrafta parlıyordu. Ben bir bebektim. Saçlarını avucuma almış, yemeye çalışıyordum ve o gülüyordu.

Elim kalbime gitti. Bu fotoğrafta bana bakışına bakılırsa, beni hayal kırıklığına uğratacağını nasıl düşünebilirdim ki?

Wyatt'ın sıcak bakışlarıyla karşılaştım ve iç çektim. "Teşekkür ederim."

Başını salladı ve elime uzandı. Bunun gibi küçük dokunuşlardı, değil mi? Wyatt'ın şampanya sevdiğimi fark etmesi ve o tatta bir pasta yaptırması. Wyatt'ın bana seksi bir şey alması çünkü bunun beni iyi hissettireceğini biliyordu. Wyatt'ın beni gördüğünü gösteren mükemmel hediye bulması.

Wyatt'ın benim için doğru adam olmadığını nasıl düşünebildim? O benim için *mükemmel* bir adamdı.

"Profesör?"

"Evet, kitap kurdu?"

"Öp beni."

Sonsöz - Hannah

Garaj yoluna girdiğimizde ELIZABETH ön basamakta oturuyordu. Wyatt'ın kamyonunu görünce gözleri parladı ve el salladı.

"Beklediğimizden biraz geç kaldığımız için üzgünüm," diye seslendim yolcu koltuğundan inerken. "Umarım çok beklememişsinizdir."

Başını salladı, ayağa kalktı ve oraya doğru yürüdü. "Kahvemi aldım, güzel bir manzaram var ve ikinizi görmek için beklemekten mutluluk duydum." Bana sıkıca sarıldı ve kalbim sıkıştı.

Evdeydik.

Wyatt ve ben bir aydır Avustralya'nın Gold Coast bölgesindeydik. Wyatt Surfers' Paradise festivalinde iyi bir derece elde etmişti ve gelecek yılın reklamları için tanıtım çekimleri yapıyordu. Fırsat buldukça, nerede olursak olalım, sabah ilk iş okyanusa açılıyorduk.

Köpekbalıklarını düşünmemeye çalıştım.

"Uçakta uyudun mu?" Elizabeth çantalarımızdan birine uzanarak sordu.

Başımı salladım. "Wyatt yaptı ama ben sadece kitabımı okudum." Wyatt ona sarıldı. "Selam anne."

"Merhaba tatlım. İkinizi bir süreliğine de olsa evde görmek güzel."

Elizabeth bizimle birlikte içeri geldi ve biz yerleşirken bize çay yaptı. Seyahat etmekten yorulduğumuzu bildiği halde bizimle ilgilenerek burada kendini nasıl rahat hissettiğini görünce gülümsedim. Wyatt çantalarımızı yatak odamıza bıraktı ve oturma odasına dönerek kanepeye yerleşti ve bana ona katılmamı işaret etti. Ben de kendimi onun yanına attım.

"Dükkân nasıl gidiyor?" diye sordu Elizabeth'e.

Wyatt biz ayrılmadan önce sörf dükkanını geçen yıl buraya taşınan bir Avustralyalıya satmıştı.

Su ısıtıcısını doldururken musluk aktı. "İyi gidiyor. Herkese uyum sağlıyor."

Wyatt gözlerini kapadı ve koltuğa gömüldü. "Güzel."

Elizabeth odaya yeniden g i r m e d e n önce bir süre onun yakışıklı yüzünü izledim.

Çayımı sehpanın üzerine koydu. Gözleri parlıyordu. "Yarın için hazır mısın?"

Başımı salladım ve yutkundum. "Sana bir şey söyleyebilir miyim?" "Elbette."

"Büyük bir mesele gibi görünmüyor. Bu..." Dudağımı çiğnedim. "Kötü mü?"

Güldü. "Hayır, tatlım. Kötü bir şey değil. Bu zaten orada olduğun anlamına geliyor."

Wyatt'a tekrar baktım, çoktan uyumuştı, hafifçe nefes alıyordu ve kalbim küt küt atıyordu. Birkaç ay önce korktuğum için neredeyse her şeyi havaya uçuruyordum.

Bu adamı çok sevdim. Her şeyden çok. Doğru kararı verdiğim için çok mutluydum.

Elizabeth ve ben birkaç dakika sohbet ettik, o ayağa kalkmadan önce şehirdeki olaylar ve yolculuğumuz hakkında konuştuk.

"Pekala, ben gidiyorum." Kupasını bulaşık makinesine doğru götürdü. "Yarın sabah erkenden görüşürüz."

"Yarın görüşürüz."

Wyatt uyuklarken, Liya ve Casey'e merhaba demek için kitapçıya uğradım.

"Evet, bu çok popüler." Babam raftaki kitapları inceledi, okumak için başını eğdi ve bir tane daha çekip müşteriye uzattı. "Bunda da 'tek yatak' mecazı var." Kapıda durduğumu fark etti ve yüzü aydınlandı. "Tatlım, dönmüşsün."

"Evdesin!" Liya koşarak yanıma geldi ve bana kocaman sarıldı. Sırada babam vardı. Casey müşteriye arkalarından geçirdi.

"Sadece bir yatak mı?" Yüzümde hâlâ bir gülümseme varken babama sordum.

Başını salladı. "Liya ve Casey beni eğitiyorlar." Ön masaya yaslandı ve gözlüklerini düzeltti. "Romantizm dünyası hakkında öğrenecek çok şey var. Veena ve ben dükkânda bir şeyler okuyorduk."

Yeterince yalvardıktan sonra babam Veena'yı yanına taşınmaya ikna etti. İkisiyle de haftada bir FaceTime üzerinden konuşuyor, kitaplar

hakkında tartışıyordum,

Ada çevresinde yaptıkları geziler ve arka bahçede yetiştirdikleri sebzeler. Evde yaptıkları değişiklikler.

Babam ve Veena birlikte iyiydiler ve mutluydular. Kapıdaki zil çaldı ve iki genç kız dükkâna girdi.

"Bu çok havalı!" dedi içlerinden biri asılı sandalyeye yönelmeden önce.

Diğeri babama "İki kızın oynadığı romantik komedi var mı?" diye sordu.

"Evet, bu bizim eşcinsel romantizm bölümümüzde olabilir." Adam aceleyle uzaklaştı ve kadın da onu takip etti. "Düşmandan sevgiliye mi, arkadaştan sevgiliye mi, yoksa huysuz güneş ışığı mı istiyorsunuz?" Sesi raflar arasında dolaştı. "Bu çok popüler. Çok komik."

Mavi, yumuşak sandalyeden babamın dükkânda koşuşturup insanlara hikâyeye bulmalarında yardım etmesini gülümseyerek izledim. Wyatt'ın doğum günüm için bana verdiği annemle birlikte çekilmiş fotoğrafımız masanın arkasındaki duvarda asılıydı. Bana gülümserken gözlerinden gurur fışkırıyordu. Kalbim sıkışmıştı ve evrenin bir yerinde onun da bana aynı ifadeyle baktığını biliyordum.

"HANNAH, seni seviyorum ama bir şeyi bilmem gerek," diye seslendi Avery ertesini sabah mutfağımdan. Yatak odamdaydım, üstümü değiştireliyordum. Pencereleden güneş doğmaya başlamış, altın sarısı, pembeler ve turuncular gökyüzünü bir sanat galerisindeki gibi boyamıştı. Okyanusa baktım ve Wyatt'la orada yüzdüğümüz, konuştuğumuz, gökyüzüne baktığımız ve aşık olduğumuz zamanları düşündüm.

"O da ne?" Elbisemin fermuarını çekerek geri seslendim. "Benden nefret falan mı ediyorsun?"

Güldüm ve dışarı çıktım, koridordan geçip mutfağa girdim. Avery alnını bar tezgahına dayamıştı. Bir restoranda çalıştığı için eve geç geliyordu ve gün doğumuyla uyanmayı pek kaldıramıyordu. Üzerinde işlemeli çiçekler olan, belden büzgülü bordo bir elbise giymişti.

"Burada olduğun için minnettarım."

Başını kaldırdı ve beni görünce nefesi kesildi. "Ah, Hannah." Boğazı düğümlendi ve bana sulu bir gülümseme verdi. "Çok güzel görünüyorsun."

Yere kadar uzanan beyaz elbiseye baktım. Kolları kloştu ve kumaş vücudumu mükemmel bir şekilde sarıyordu. Avucumu narin dantellerin üzerinde gezdirdim.

Avery başını sallayarak, "Boho tarzını seçtiğine çok sevindim," dedi. "Senin için beklediğim bu değildi ama mükemmel oldu."

Gülümsedim. "Wyatt gibi."

Başını salladı. "Evet, Han. Wyatt gibi." Masanın üzerinde duran, çiçekçinin dün Queen's Cove bölgesinden getirdiği yumuşak pembeler, koyu kırmızılar ve yeşillerden oluşan buketime uzandı. "Hazır mısınız?"

Buketi ondan aldım ve parmaklarımı sapındaki inci iğneler üzerinde gezdirdim. "Hazır."

Sahile doğru ilerledik ve ayakkabılarımızı kumun kenarına bıraktık. Suya yakın bir yerde bizi bekliyorlardı -Elizabeth, Sam, Holden, Finn, Emmett, babam, Veena ve hepsinin ortasında Wyatt.

Onu takım elbiseyle görünce şaşkınlıktan neredeyse gülüyordum. Wyatt'ım gri bir takım elbise giymişti. Uzun boylu, ince bedenine tam oturuyordu ve gömleğin parlak beyazı bronz tenini daha da derinleştiriyordu. Gri kumaş saçlarını daha sarı yapmıştı. Bakışları benimkilerden hiç ayrılmadan yaklaşıp izledi ve onun da benim gibi bu anı ezberlemek için çok çabaladığını hissettim.

Gruba yeterince yaklaştığımda sessizleştiler ve o dışarı çıkıp beni kucakladı.

"Günaydın, kitap kurdu." Sesi saçlarımda yumuşacıktı.

"Günaydın," diye fısıldadım, herkesin bizi dinlediğinin farkındaydım.

Gözlerimin içine bakmak için geri çekildi. "Çok güzelsin, bunu biliyor musun?" Bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdı.

"Seninleyken öyle." Ona bir kaşımı kaldırdım. "Takım elbise giymene şaşırdım. Beni yanlış anlama, inanılmaz görünüyorsun." Ona daha sonra onu bundan kurtarmak için ne kadar sabırsızlandığımı anlatan hızlı ve ateşli bir gülümseme verdim ve yüzünde o tanıdık çapkın sırıtiş belirdi. "Ben de senin dalgıç kıyafeti giymeni bekliyordum."

Güldü ve kalbim bu sesle sıkıştı.

Wyatt kolunu omzumda sıkıca tuttu ve gruba döndü. "Kız arkadaşım fikrini değiştirmeden önce yapalım şu işi."

Ben dahil herkes güldü.

Başımı salladım, kulaktan kulağa gülümsedim. "Hiç şansın yok."

Emmett töreni sahilde, yuvarlanan dalgaların sesleri ve Avery, Veena ve Holden olduğundan emin olduğum kişinin burnunu çekmesi eşliğinde gerçekleştirdi. Güneş yavaşça yükseldi, gökyüzü renk değiştirdi ve Wyatt elimi tuttu. Ona duyduğum sevgi, hayranlık ve coşkuyla beni izlerken başparmağını tenimde gezdirdi.

Emmett bizi birbirimize bağlayan sözleri söyledi ve Wyatt soluk mavi taşlı sade yüzüğü parmağıma taktı.

Emmett'in düğününde giydiğin elbise gibi mavi, demişti birkaç hafta önce Avustralya'da kuyumcуда gördüğümüzde. Ne kadar güzel olduğunu ilk kez o zaman fark etmiştim.

Gümüş kordonu parmağına taktım ve beni öpmek için eğildi, beni göğsüne çekti ve birbirimize ait olduğumuzu hatırlattı.

Onunla kaybedecek çok şeyim vardı ama cesur olacak ve onu tüm kalbimle sevecektim.

Babam yüzünde gururlu bir gülümsemeyle onu izlerken, annemi düşünerek, onu özleyerek ve şimdi beni görebilmesini dileyerek ama onu tanıdığım için minnettar olarak kalbim çarpıyordu. Kitapçı dükkânımda ve anılarımda yaşamaya devam ettiği için minnettarım.

Daha sonra, aileler bizim evde brunch yaptıktan ve eve gittikten sonra, Wyatt beni yatak odamıza sürükledi.

"Hadi biraz kestirelim." Beni yatağa doğru iterken boynumu öptü.

"Şekerleme, ha?" Sırıttım ve sonra dişleri boynumu çizince nefesim kesildi.

Kulağımın altındaki hassas deri. Eli çoktan fermuarımı çekmeye başlamıştı ve ben de ceketini iterek çıkardım.

"Mhm." Sesinin alçak, aç temposu içimde bir arzu zonklaması yarattı ve gömleğinin düğmelerini hızla çözdüm.

Ağzıyla buluşmak için başımı çevirdim ve dudaklarımı ayırırken göğsünün derinliklerinde inledi. Dudaklarımızın yavaşça kayması beni uyuşturdu ve başımı döndürdü.

"Hey, kitap kurdu?" Elbisemi omuzlarımdan itti ve ayaklarımın dibinde birikti. Elleri askısız sütyenimin üst kısmını buldu ve kupları aşağı kaydırıp beni sıkıştırarak ağzımdan hafif bir inilti çıkardı.

"Mmm?" Alt dudağını ısırdım.

"Geçen gün yaptığımız konuşmayı hatırlıyor musun?" Nefesi ağzımı gıdıkladı.

"Hangisini?" Sütyenim yerde pantolonunun yanında bir yere atılmıştı ve göğsümdeki sıcak eline doğru eğildim.

bana nasıl dokunacağını çok iyi biliyordu. Ellerimden biri onun sert göğsünde dururken diğeri sertleşmiş ereksiyonunu avuçluyordu. Parmaklarının üzerime her dokunuşunda bacaklarımın arası titriyordu.

"Ah, kahretsin," diye ağzıma doğru nefes aldı, ben okşarken gözlerini kapattı. "Bebek sahibi olmakla ilgili konuşma."

Elim hâlâ onun sikinin üzerindeydi ve gözlerimi açtım. Wyatt birkaç hafta önce tesadüfen çocuk sahibi olma fikrini ortaya atmış ve bu konuda ne hissettiğimi sormuştu. Onunla bebek sahibi olma fikri hoşuma gitmişti ama tüm bu hamilelik, doğum ve bebeğin organlarımdan fırlaması durumlarından korkuyordum.

Ama onu seviyordum ve harika bir baba olacaktı. Birbirimizi çok seviyorduk. Birini annem ve babamın beni sevdiği gibi sevmek istiyordum.

"Hatırlıyorum."

Elleri saçlarıma geldi ve bir tutamını kulağımın arkasına sıkıştırdı. "Sanırım başlamalıyız."

Geniş gözlerle derin bir nefes aldım, bakışlarım ona kilitlendi. "Artık bir bebek sahibi olmak istiyorsun."

Gülümsedi ve başını salladı. "Seni seviyorum. Ve bugün herkesi bir arada görmek," boğazı düğümlendi ve gözlerini kırptırdı, "bunu istememe neden oldu ama kendi ailemizle. Birbirimizi çok seviyoruz."

Başımı salladım ve ona yumuşak bir gülümseme verdim. "Evet, öyle." Titrek bir nefes daha aldım. "Bir bebek." Kendi kendime başımı salladım. "Gerçek bir bebek."

Güldü ve şakağıma bir öpücük kondurdu.

"Korkuyorum," diye itiraf ettim. "Sadece bebeklerden değil. Ya her şeyi berbat edersek?"

Başını salladı. "Evet, olabilir. Ama yapacağımızı sanmıyorum. Cesur olmalıyız."

"Cesur," diye tekrarladım başımı sallayarak. Annemi, beni ne kadar çok sevdiğini ve onunla yaşadığım tüm anıları düşündüm. Kalbim en iyi şekilde sızladı. Tekrar başımı salladım ve ona daha büyük bir gülümseme verdim. "Tamam."

"Tamam mı?" Yüzü aydınlandı. "Emin misin? Masaya yatırabiliriz."

Başımı sertçe salladım. "Hayır. Haklısın. Asla hazır olamayacağız ama denemek istiyorum. Karşımıza ne çıkarsa çıksın, bunu birlikte çözeceğiz."

Wyatt beni sertçe öptü ve sevgisi ayak parmaklarıma kadar içimi doldurdu. "Seni seviyorum, kitap kurdu."

"Ben de seni seviyorum."

OceanofPDF.com

Wyatt ve Hannah ile baharatlı bir bonus sahne ister misiniz?

Wyatt ve Hannah Bali'de balayındadır ve Wyatt bu oyuncağı iyi bir şekilde kullanmak ister...
Baharatlı bir bonus sahne almak için [buradan](#) bültenime kaydolun veya www.stephaniearcherauthor.com/the-wrong-mr-right-bonus-scene adresine gidin

Ayda 1-2 e-posta gönderiyorum; yeni kitaplarla ilgili güncellemeler, bir sonraki adımda neler
üzerinde çalıştığım ve makyaj, TV ve podcast'lerle ilgili biraz sohbet içerikli şeyler.

OceanofPDF.com

Yazarın Düşünceleri

Tekrar merhaba, seni güzel romantik okuyucu seni. Bu kitabı okuduğunuz için tüm kalbimle teşekkür ederim. Online olarak puanlarsanız ya da yorumlarsanız çok sevinirim.

Hannah benim için eve çok yakındı çünkü yirmili yaşlarımda seks konusunda ne yaptığımı bilmiyordum. Partnerlerim de öyle! Hepimiz devlet okulu eğitime ve ebeveynlerle yapılan garip tartışmalara dayanarak beceriksizce hareket ediyorduk. İyi şeyleri açıklamıyorlardı, anlıyor musunuz? (Ve evet, eğer anlatsalardı bu biraz garip olurdu, ama bu aynı zamanda benim seks-negatif koşullanmamın da konuşması). Seks eğitiminde klitoristen bir kez olsun bahsettiler mi? Hayır! Yani Hannah benim yirmili yaşlarımdaki halime benziyor. Seks konusunda kafası karışık.

Sonra romantik kitaplar okumaya başladım. Romantik kitaplardaki seks her zaman gerçekçi değil, ama kadınların zevkine öncelik veriyor. Kadınlar aşk romanı okumadığında kafam çok karışıyor. "Nasıl orgazm olunacağını nereden biliyorsun?" diyorum.

Yirmili yaşlarımda, yeni bir erkek arkadaşımın bitiş çizgisine ulaşmakta zorlandığımı fark ettiğini ve bana ilk vibratörümü aldığını belirtmek için iyi bir bölüm. Ne şampiyon ama. İlişkimiz uzun sürmedi ama onu bu davranışından dolayı her zaman hatırlayacak ve takdir edeceğim. Dünyanın böyle erkeklere daha çok ihtiyacı var. Vibratör bir rakip değil, bir takım arkadaşıdır.

Dr. Brene Brown ve Oprah'a, beni arabamda hıçkırığa hıçkırığa ağlatan ve Wyatt'ın ortaya çıkmasına yardımcı olan kırılganlık hakkındaki podcast bölümü için teşekkür ederim. Sevdiğin bir şeyi kaybetmenin dehşeti. Yirmi yaşından beri neredeyse her gün konuştuğum ortağıma her baktığımda bunu hissediyorum (birlikte olmadan çok önce arkadaştık). Köpeğime sarıldığımda bunu hissediyorum. Kardeşlerimle ya da ebeveynlerimle güldüğümde. Memento mori, değil mi? Ölüm kaçınılmazdır, bu yüzden henüz b u r a d a y k e n o neşe anlarına eğilmemiz gerekir.

İlk taslağı okuyarak cesaretlendiren ve anlayışlı geri bildirimde bulunan arkadaşlarım Maggie North ve Helen Camisa'ya teşekkür ederim. Her ikisi de

Sen çok akıllıca şeyler söylüyorsun ve ben de burada senin gibi olmak için öfkeyle notlar alıyorum.

Sörf bilgin için Sandy'ye teşekkür ederim. Sen radikal feminist bir adamsın ve söz veriyorum Carter sana dayanmıyor.

Editör Jeni Chappelle'e zekice notlarıyla beni doğru yöne yönlendirdiği için teşekkür ederim.

Redaksiyon için Brett Bird ve Alanna Goobie'ye teşekkür ederim. İkinizin aşk kitapları için duyduğunuz heyecan kalbimi mutlu ediyor.

Birçoğu bu kitap için endişelenmemi dinleyen ve bana her zamanki gibi her şeyin yoluna gireceğini söyleyen ruh arkadaşlarıma sesleniyorum. Eğer Bryan Hansen'a kalsaydı, bu kitap Queen's Cove'un ilk dominatrix'i Hannah Nielsen hakkında olurdu. Bunu kırklı yaşlarına saklayalım.

Beni benden çok daha iyi tanıyan ve hala beni çok seven Tim'e teşekkür ederim. Sana sahip olduğum için kendimi her gün şanslı hissediyorum.

Son olarak, sana sesleniyorum sevgili okuyucu, çünkü bunu kendim için yazdım, ama senin için de yazdım. Sevdiğiniz şeyleri okuyun, sizi muhteşem hissettiren her şeyi giyin ve benimle birlikte cesur olun.

OceanofPDF.com

Stephanie Archer tarafından da

Kraliçe'nin Koyu Serisi

[That Kind of Guy](#) (Emmett ve Avery) [The](#)

[Wrong Mr. Right](#) (Wyatt ve Hannah)

[In Your Dreams](#), Holden [Rhodes](#) (Holden ve Sadie) - 29 Eylül 2022

Bağımsız Romantik Komediler

[Kalp Kırma Kuralı](#)

[*OceanofPDF.com*](#)

Yazar Hakkında

Stephanie Archer baharatlı, kahkahalarla güldüren romantik komediler yazıyor. En iyi arkadaşların, inatçı kadınların, yeni bir saç kesiminin ve aşkın gücüne inanıyor. Vancouver'da bir adam ve bir köpekle yaşıyor.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

